

புதன்கிழமை, 1978 மார்ச் 22.

சென்னை செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள சட்டமன்றப் பேரவை மண்டபத்தில் காலை 9 மணியளவில் மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் திரு. முனு ஆதி அவர்கள் தலைமையில் பேரவை கூடியது.

1. வினாக்கள்—விடைகள்

உடுக்குறியிட்ட வினாக்கள்.

சிதம்பரம் வட்டத்தில் நிலத் தீர்வை வசூல்.

*4 குறுகிய கால வினா. திரு. சி. கோவிந்தராசன்: மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர்—கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா:—

வெள்ளத்தினால் பாதிக்கப்பட்டுள்ள விவசாயிகளுக்கு கண்டுமுதலை அடிப்படையாக வைத்து நிலத்தீர்வை ரத்து செய்யப்பட்டுள்ளதாக அரசு அறிவித்திருந்தும் சிதம்பரம் வட்டத்தில் அதிகாரிகள் கெடுபிடி செய்து நிர்பந்தமாக தீர்வையை வசூல் செய்வது அரசுக்குத் தெரியுமா?

மாண்புமிகு திரு. சி. மனோகரன்: தென்னாற்காடு மாவட்டம், சிதம்பரம் வட்டத்தில் 110 கிராமங்கள் அடங்கியுள்ளன. அவைகளில் 110 கிராமங்கள் மட்டுமே வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்டவை என்று அரசால் அறிவிக்கப்பட்டவையாகும். அந்தக் கிராமங்களில் அரசு அறிவித்திருந்த நிலத் தீர்வை தள்ளுபடி சம்பந்தப்பட்ட சலுகைகள் கிடும். மற்ற கிராமங்களுக்கு இச் சலுகைகள் பொருந்தா. அந்த கிராமங்களில் அரசுக்கு சேரவேண்டிய நிலவரி வசூலில் தீவிர நடவடிக்கை எடுக்கப்படுவது நியாயமே. உறுப்பினர் அவர்களின் வினாவில் எந்த கிராமத்தின் பெயரும் குறிப்பிடப்படவில்லை. வினா பொதுவாக உள்ளது. புயலாலும் வெள்ளத்தாலும் பாதிக்கப்பட்ட கிராமங்கள் என்று அறிவிக்கப்பட்ட கிராமங்களில் அலுவலர்கள் கெடுபிடி செய்து நிர்பந்தமாக தீர்வையை வசூல் செய்கின்றனர் என்று அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரப்பட்டால் உரிய நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

திரு. சி. கோவிந்தராசன்: 110 கிராமங்கள் தவிர இதர கிராமங்களுக்கு இந்த விதிவிலக்கு கொடுக்கப்பட வில்லை என்று அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். அமைச்சர் அவர்களுக்கு

[1978 மார்ச் 22]

நன்கு தெரியும். அவர்கள் அந்த இடங்களுக்கு விஜயம் செய்து பார்த்திருக்கிறார்கள். அநேகமாக சிதம்பரம் தாலுகா முழுவதும், ஒரு பக்கம் கொள்ளிடக்கரை பிரதேசம்; மறு பக்கம் சமுத்திரக்கரை பிரதேசம் என்று இருக்கும்போது 110 கிராமங்கள் அல்ல: 300, 400 கிராமங்களுக்கு மேல் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பது ஒரு விஷயம்.

இரண்டாவதாக, இந்த 37 பைசா கண்டு முதலானதற்கு விதிவிலக்கு என்றிருக்கிறது. இதை நிர்ணயிப்பது யார்? அதற்கு வேண்டிய உத்தரவுகள் அனுப்பப்பட்டிருக்கின்றனவா?

அடுத்து, இதை நிர்ணயம் செய்யாமலேயே அந்த இடங்களுக்குச் சென்று தீர்வை வசூல் செய்வதில் கெடுபிடி, நிர்ப்பந்தம் காட்டுகிறார்கள். ஆகவே இதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படுமா? எவ்வளவு கிராமங்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: துணை வினாக்களைச் சுருக்கமாகக் கேட்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: மேற்கொண்டு பல கிராமங்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அப்படி இருக்குமானால் அதுபற்றி அரசுக்கு எழுதியனுப்பலாம் 37 பைசா என்பது வருவாய்துறை அதிகாரிகளால் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. க. சுப்பு: வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகள் என்று அறிவித்து பல நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்ட போதிலும் அப்படி அறிவிக்கப்படாமலேயே நடவடிக்கைகள் சென்னையில் கூட, ஆவடிப் பகுதியில் உள்ள தொழிற்சாலைகளில் பிராவிடண்ட் பண்ட், வி.டி. போன்றவற்றிலிருந்து பணம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அப்படி, வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதி என்று அறிவிக்காமலேயே கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவைகள் வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகள் என்று அறிவிக்கப்படவில்லை. ஏற்கனவே வேண்டுகோள் விடுத்தும் அரசாங்கம் கருதுகிறதே தவிர அறிவிக்கவில்லை. அதற்குக் காரணம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: எந்தெந்தப் பகுதிகளை நோட்டிபிகேஷன் செய்ய வேண்டுமென்பதற்கான அதிகாரம் சட்டத்திலே இருக்கிறது. அரசாங்கம் அறிவிக்கவில்லை என்றால் அதற்குக் காரணம் பாதிக்கப்படவில்லை அந்தப் பகுதிகள் என்று கருதுவதால் இருக்கலாம்.

திரு. சி. கோவிந்தராசன்: முன்னமேயே கூறினேன். 110 கிராமங்களுக்கு மேல் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அமைச்சர் அவர்கள் எவ்வளவு கிராமங்கள் என்று கேட்டால் எழுதித் தர

1978 மார்ச் 22]

தயாராயிருக்கிறேன். எவ்வளவு கிராமங்கள் வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று அரசு பிரகடனப்படுத்த வேண்டும். அந்த இடங்களில் கெடுபிடி வசூல் நடக்கிறது. 17—3—1978ல் கூட பலயிடங்களில் விவசாயிகள் உண்ணா விரதம் இருந்திருக்கிறார்கள் என்பது அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியுமா? அந்த அடிப்படையில் அரசின் கவனத்தை ஈர்ப்பதற்காக அந்த உண்ணாவிரதம். ஆகவே எந்தெந்த கிராமங்கள் வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று பிரகடனப்படுத்தப்படுமா? அதோடு கூட இந்த கெடுபிடி வசூலை உடனடியாக நிறுத்தி வைக்க அரசு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்க முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு ச. இராமச்சந்திரன்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் உண்ணாவிரதம் இருக்கிறார்கள் என்ற தகவல் தெரியுமா என்று கேட்டார்கள். எனக்கு அந்தத் தகவல் தெரியாது. சிதம்பரம் வட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில், 341 கிராமங்கள் மொத்தம் இருக்கின்றன. அவற்றில் 110 கிராமங்கள் வெள்ளத் தால் பாதிக்கப்பட்டவையென்று அரசு அறிவிப்பு செய்திருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் இன்னும் பல கிராமங்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று கருத்து சொல்கிறார்கள். அதை, பொதுவாகச் சொல்வதை விட எந்தெந்த கிராமங்கள் என்று குறிப்பாகச் சொல்வார்களேயானால் அது அரசுக்கு நல்லது. கெடுபிடி வசூல் அல்ல, மற்றக் கிராமங்களில் ஏற்கனவே விதிக்கப்பட்ட நிலவரி அதற்கு மேல் தண்ணீர் வரி போன்றவைதான் வசூலிக்கப்படுகிறது.

திரு கோ. இளங்கோவன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தஞ்சை மாவட்டத்தில் பாதிக்கப்பட்ட இடங்கள் என்று பல்வேறு இடங்களில் அறிவிக்கப்பட்டிருந்தும், கடன்கள் தள்ளுபடி செய்யவோ, ரத்து செய்யவோ செய்யப்படவில்லை என்பதும் இப்போது சம்பா, தாளடிக்கு முன்பாக ரெவினயூ இன்ஸ்பெக்டர் போன்ற அதிகாரிகள் கடனை வசூலிப்பதற்கு கெடுபிடி செய்கிறார்கள். ஆகவே இது பற்றி மறு பரிசீலனை செய்யப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு ச. இராமச்சந்திரன்: வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்ட இடங்கள் என்று அறிவிக்கப்பட்டிருந்தால் அங்கெல்லாம் அதற்கென்று இருக்கின்ற சலுகைகளைக் கிடைப்பதற்கு வழி ஏற்படும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அவர்கள் தஞ்சை மாவட்டத்தை பற்றி கேட்கிறார்கள். அது பற்றி தனியாக விவரத்தைக் கேட்டால் பதில் சொல்வதற்கு வசதியாக இருக்கும்.

[1978 மார்ச் 22]

வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் கூட்டுறவுக் கடன் களுக்கான வட்டி வசூல்.

6. குறுகிய கால வினா. திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம்: மாண்பு மிகு உணவு-கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சர்-கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) வட ஆற்காடு மாவட்டம், திருவண்ணாமலை, போளூர், துரிஞ்சாபுரம் நிலவள வங்கிகளில் கடன் பெற்றுள்ள விவசாயிகளிடத்தில் வறட்சியின் காரணமாக அரசு உத்தரவுப் படி ஒத்திவைக்கப்பட்ட கடன்களுக்கு தற்சமயம் அபராத வட்டி வசூலிக்கப்படுவது அரசுக்குத் தெரியுமா?

(ஆ) ஆமெனில், அபராத வட்டி வசூலிப்பதை தள்ளுபடி செய்ய அரசு நடவடிக்கை எடுக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : (அ) தள்ளி வைக்கப்பட்ட கடன் தவணைகளைக் குறித்த தேதியில் திருப்பிச் செலுத்தும் கடன்காரர்களிடம் அபராத வட்டி வசூலிக்கப்பட வில்லை. குறித்த தேதியில் திருப்பிச் செலுத்தாதவர்களிடம் மட்டுமே அபராத வட்டி வசூலிக்கப்படுகிறது.

(ஆ) இல்லை.

திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே ஏற்கனவே அங்கு நான்கு ஆண்டுகளாக இருந்து வருகின்ற வறட்சியின் காரணமாக தள்ளி வைக்கப்பட்ட கடன்களை வசூலிப்பதில் அபராத வட்டியை கணக்கிட்டு வசூலித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதைப்பற்றி பல்வேறு விவசாயிகளும் எனக்கு ஆதாரத்தோடு சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இதைப்பற்றி தீர விசாரித்து தள்ளுபடி செய்யப்பட்டிருக்கின்ற கடனுக்கு அபராத வட்டி வசூலிக்காமல் இருப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க முன் வருவார்களா?

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : வட்டியைத் தள்ளி வைக்கின்ற உத்தேசம் அரசிடம் இல்லை.

திரு. கே. ஜே. சுப்பிரமணியம் : தலைவர் அவர்களே, விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ள கடன்களை தவணை முறையில் வசூல் செய்து வருகிறார்கள். இந்த நிலையில் எங்கள் தொகுதியில் விவசாய சங்கம் என்று ஆரம்பித்து அந்தச் சங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் விவசாயிகளிடம் சென்று கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் வழங்கிய கடன்களுக்கு தவணை முறையில் பணம் கட்டவேண்டாம் என்று பிரச்சாரம் செய்து வருகிறார்கள். பிரச்சாரம் செய்வதோடு மட்டு

1978 மார்ச் 22]

மல்ல. கூட்டுறவு சங்க அதிகாரிகள் வசூலுக்காக கிராமங்களுக்கு செல்லும்போது அவர்களிடமிருந்து கணக்குப்புத்தகங்களைப் பிடுங்கி வைத்துக் கொண்டு மிரட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். புத்தகத்தையும் கொடுப்பதில்லை. காவல்துறை அதிகாரிகளின் உதவியினால் பின்னால் கணக்கு புத்தகங்களைப் பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதன்மீது அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்காமல் இருப்பதற்கு என்ன காரணம்! விவசாயிகளுக்கு கொடுக்கப்பட்டுள்ள கடன்களைத் தவணை முறையில் கொடுக்கலாம் என்று சொல்லப்பட்டுள்ளதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : இப்பேர்ப்பட்ட தகவல் வரவில்லை. வருகின்ற நேரத்தில் அதைப்பற்றி விசாரித்து அரசு தக்க நடவடிக்கை எடுக்கும்.

திரு. ப. உ. சண்முகம் : அமைச்சர் அவர்கள் பதிலளிக்கும் போது, ஒத்தி வைக்கப்பட்ட கடன்களுக்கு அபராத வட்டி வசூலிப்பதில்லை என்று பதில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் ஒத்தி வைத்த கடன்களுக்கு அபராத வட்டி விதித்து வருவதாக நண்பர் திருவேங்கடம் கூறி, அதை நிறுத்த நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா என்று வலியுறுத்திக் கேட்டார்கள். அமைச்சர் அவர்களிடம் நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புவது ஒத்தி வைக்கப்பட்ட கடன்களுக்கு அபராத வட்டி வசூலிக்கப்படமாட்டாது என்ற ஒரு உத்தரவாதத்தை கொடுக்கின்ற முறையில் உத்தரவு அனுப்பப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் நான் அளித்த பதிலைத் தவறாகப் புரிந்து கொண்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். நான் திரும்பவும் அதை படிக்கிறேன். “தள்ளி வைக்கப்பட்ட கடன் தவணைகளைக் குறித்த தேதியில் திருப்பிச் செலுத்தும் கடன்தாரர்களிடம் அபராத வட்டி வசூலிக்கப்படவில்லை. குறித்த தேதியில் திருப்பிச் செலுத்தாதவர்களிடம் மட்டுமே அபராத வட்டி வசூலிக்கப்படுகிறது” என்று தான் பதிலில் சொன்னேன்; குறித்த நேரங்களில் தவணையைச் செலுத்து கிறவர்களிடமிருந்து அபராத வட்டி வசூலிக்க மாட்டார்கள்.

திரு. ப. உ. சண்முகம் : நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புவது, இவ்விதம் அபராத வட்டி வசூலிக்கக்கூடாது என்றும், அப்படி வசூலித்திருந்தால் அது திருப்பித் தரப்படும் என்ற உத்தரவை அரசு பிறப்பிக்கும் என்ற உத்தரவாதத்தை அறிவிக்க முடியுமா என்பது தான்.

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : குறித்த காலத்தில் என்று சொல்லும்போது, அந்த குறிப்பிட்ட கால வரம்பிற்குள் தள்ளி வைக்கப்பட்ட கடன்களுக்குத் தவணையைச் செலுத்தியிருப்பார்களேயானால் நிச்சயமாக அவர்களிடமிருந்து அபராத வட்டி வசூலிக்கப்பட மாட்டாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[1978 மார்ச் 22]

திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஒத்திவைக்கப்பட்ட கடன்களுக்கு தவணையை குறித்த காலத்தில் செலுத்தி விட்டால் அபராத வட்டி வசூலிப்பதில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். குறித்த காலத்திற்கு மேல் செலுத்தினால் அந்த கால அளவுக்கு, மட்டும் அபராத வட்டியை வசூலிப்பதை வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. ஆனால், குறிப்பிட்ட காலத்தில் செலுத்தவில்லை என்பதற்காக பூரா காலத்திற்கும் அபராத வட்டி வசூலிக்கின்ற நிலைமை இருந்து வருகிறது. அதை தள்ளுபடி செய்ய வேண்டுமென்றுதான் நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதற்கு ஆவன செய்வார்களா?

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : ஏற்கனவே மாண்புமிகு ப. உ. சண்முகம் அவர்கள் கேட்ட கேள்வியைத்தான் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களும் இப்போது கேட்கிறார்கள். ஏற்கனவே, நான் இதற்கு பதில் அளித்துவிட்டேன்.

திரு. ரா. மார்க்கப்பந்து : தலைவர் அவர்களே, வறட்சியின் காரணமாக வழங்கப்பட்ட கடன்கள் தள்ளி வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால், இப்படி தள்ளி வைக்கப்பட்ட காலத்திற்குள் செலுத்தவில்லை என்றால் அபராத வட்டி வசூலிக்கிறார்கள். தவணை செலுத்த இயலாது என்ற காரணத்திற்காகத்தான் கடன் வசூல் தள்ளி வைக்கப்பட்டது. ஆகவே, வட்டியை சஸ்பென்ஷன் செய்வதற்கு அரசுக்கு உத்தேசம் உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : வட்டியை வசூலிக்காமல் இருப்பதற்கு இந்த அரசாங்கத்திற்கு அதிகாரமில்லை. இதில் ரிசர்வ் வங்கி ஒத்துழைத்தால் அரசு இதைச் செய்யலாம்.

[முற்பகல் 9-10]

திரு. சோ அழகர்சாமி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இப்போது ஒத்தி வைக்கப்பட்ட காரணங்கள் விளைச்சல் இல்லை, மழை, புயல், வெள்ளம் போன்ற விபத்துக்களால் இந்த கடன் ஒத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி ஒத்திவைக்கப்பட்ட கடன்களை வசூலிப்பதே நியாயம் இல்லை. அப்படி இருக்கும் போது அதற்கு வட்டி என்றும், அபராத வட்டி என்றும் இப்போது வசூலிக்கப்படுகின்றது என்று சொன்னார்கள். நாம் இப்படிக்கடனை ஒத்தி வைத்தாலும், அவர்கள் கடனைத் திருப்பிச் செலுத்த முடியாத நிலையிலே இருக்கிறார்கள். ஆகவே, ரிசர்வ் பாங்கு என்று சாக்குச் சொல்லாமல், இந்தக் கூட்டுறவு வங்கிகளுக்கும் இதனால் சற்று லாபம் குறையுமே தவிர, பாதகம் ஏற்படாது என்பதால், இந்த அரசு இப்படி ஒத்திவைக்கப்பட்ட கடன்களுக்கு நிச்சயமாக, அறவே வட்டியைத் தள்ளுபடி செய்வதற்கான நடவடிக்கையை அமைச்சர் அவர்கள் எடுப்பார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

1978 மார்ச் 22]

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ரிசர்வ் பாங்கு என்று சாக்குச் சொல்லாதீர்கள் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்கே தெரியும். இந்த ரிசர்வ் பாங்கியிடமிருந்து பணம் பெற்றுத்தான் இந்தக் கூட்டுறவுத் துறையின் மூலம் பணம், கடன் வழங்கப்படுகின்றது என்பது. எவ்வளவு காலத்துக்கு இதைத் திருப்பிச் செலுத்துவதிலே காலதாமதம் ஏற்படுகிறதோ, அந்த காலத்திற்காக வட்டியும் சேர்த்து ரிசர்வ் பாங்கிற்கு கட்ட வேண்டியிருக்கிறது என்பதை அவர் கவனத்திற்கு கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

கல்லல் பஞ்சாயத்துக்குச் சொந்தமான பம்ப்செட்.

* 7. குறுகிய கால வினா.— திரு. ஓ. சுப்பிரமணியன் : மாண்புமிகு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர்—கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா:—

(அ) இராமநாதபுரம் மாவட்டம், கல்லல் பஞ்சாயத்திற்குரிய பம்ப்செட்டை நரியங்குடி பஞ்சாயத்திற்கு விற்றுவிட்டு களவு செய்யப்பட்டதாக புகார் செய்யப்பட்டது உண்மையா?

(ஆ) ஆம் எனில், என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டுள்ளது?

மாண்புமிகு திரு. கா. காளிமுத்து —

(அ) இல்லை.

(ஆ) கேள்விக்கு இடமில்லை.

திரு. ஓ. சுப்பிரமணியன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இராமநாதபுரம் மாவட்டம், கல்லல் பஞ்சாயத்திலே ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவராக இருப்பவர் ஒன்றியத் தலைவராகவும் இருந்தார். அதன்காரணமாக நரியங்குடி பஞ்சாயத்திற்கு, கல்லல் பஞ்சாயத்தைச் சேர்ந்த இந்த பம்பு செட்டை விலைக்கு விற்று, அது நரியங்குடி கிராமத்திலே இன்றும் ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது. சமீபத்தில் மாண்புமிகு தொழிலாளர் நலத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் அங்கே விஜயம் செய்தபோது, இந்த கிராமத்து மக்கள் அவருக்குக் காண்பித்தார்கள். அப்படி இருக்கும்போது இதைப் பற்றி தகவல் இல்லை என்று சொல்வது எனக்கு ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. ஆகவே, அந்தக் கிராம மக்கள் புகார் செய்திருக்கின்ற காரணத்தாலே, இனியேனும் தீர விசாரித்து நடவடிக்கை எடுப்பார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கா. காளிமுத்து : தலைவர் அவர்களே, கல்லல் ஊராட்சி ஒன்றிய ஆணையாளர் 18—12—1977-ல் பார்வையிட்டபோது அதற்கான அறையில் மின்மோட்டார், இதர

[1978 மார்ச் 22]

சாதனங்கள் இல்லாததால், கல்லல் ஊராட்சி மன்றத் தலைவரை இதுபற்றி அறிக்கை கோரப்பட்டது. அறிக்கை உடன் கிடைக்கப் பெறுததால் இதுபற்றி கல்லல் காவல் நிலையத்திற்குப் புலனாய்வு செய்ய புகார் கொடுக்கப்பட்டது. ஆனால், இதற்கிடையில் அதை நிரியங்குடி ஊராட்சி மன்றத் தலைவர் தவசியேந்தல்பட்டி அரிசனங்கள் விவசாயத்துக்குத் தங்கள் செலவில் மராமத்து செய்து மாத வாடகை ரூ. 30க்கு 15—6—1977-ல் எடுத்துச் சென்றுள்ளதாகத் தெரிவித்துள்ளார். அதற்குப்பிறகு, இந்த பம்பு செட்டு இருக்கும் விவரம் தெரிந்த காரணத்தால், போலீஸ் மூலம் எடுக்கும் நடவடிக்கையை வாபஸ் பெற நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப் பட்டது. ஆனால், இந்தக் குறைபாடு ஊராட்சித் தலைவர் அவர்கள் மேல் இருக்கின்ற காரணத்தால், அவர் மேல் நடவடிக்கை எடுக்கப் பட்டிருக்கிறது.

திரு. ஓ. சுப்பிரமணியன் : தலைவர் அவர்களே, ஒரு பஞ்சாயத்தைச் சேர்ந்த பம்பு செட்டை எந்தவிதமான அதிகாரமும் இன்றி, வாடகைக்கு கொடுப்பதற்கோ, விற்பதற்கோ அதிகாரம் இருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கா. காளிமுத்து : தலைவர் அவர்களே, இது தவறு என்ற காரணத்தால்தான் அவர்மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

நாங்குநேரி வட்டத்தில் அணைக்கட்டுத் திட்டங்கள்.

* 653 வினா — திரு. மு. ஜான் வின்சென்ட் திரு. மு. ஆறுமுகம் மாண்புமிகு பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா :—

(அ) நெல்லை மாவட்டம், நாங்குநேரி வட்டத்தில், கொடு முடி அணைத்திட்ட வேலைகள் தற்சமயம் நடைபெறுது உண்மையா?

(ஆ) ஆம் என்றால், அதற்கான காரணம் என்ன?

(இ) இத் திட்டப்பணிகளை முடிக்க எடுக்கப்பட்டுள்ள நடவடிக்கைகள் யாவை?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் :—

(அ) ஆம்.

(ஆ) மற்றும் (இ) இத் திட்டம் மறுபரிசீலனையில் உள்ளது

1978 மார்ச் 22]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அடுத்த கேள்வியையும் சேர்த்து எடுத்துக் கொள்ளலாம். மாண்புமிகு பொதுப் பணித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் இதற்கும் பதில் சொல்லிவிட்டால் நல்லது.

* 654.வினா — திரு. யா. சை. மு. யூசுப் : மாண்புமிகு பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா :—

(அ) நாங்குநேரி வட்டத்திலுள்ள கொடுமுடியாறு மற்றும் பச்சையாறு திட்டங்கள் எந்த நிலையில் உள்ளன?

(ஆ) அவைகளை உடனடியாக நிறைவேற்ற எடுக்கப் பட்டுள்ள நடவடிக்கைகள் யாவை?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : (அ) மற்றும் (ஆ) ; இத் திட்டங்கள் மறு பரிசீலனையில் உள்ளன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : கேள்வி எண் 655.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : தலைவர் அவர்களே, நான் கையைத் தூக்கிக் கொண்டிருக்கிறேனே, அது தங்கள் கண்ணில் படவில்லையா? நான் கேள்வி கேட்கக் கூடாதா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : சபாநாயகரைக் கேள்வி கேட்கக்கூடிய நிலை இந்த அவையிலே இருக்கக் கூடாது. என் கண்ணில் படவில்லை. பேச வேண்டுமென்றால் பேசலாம். திரு. அழகர்சாமி.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : தலைவர் அவர்களே, நான் தங்களை கேள்வி கேட்கவில்லை. நான் கையைத் தூக்கியது தங்கள் கண்ணில் படவில்லையா என்றுதான் கேட்டேன்.

தலைவர் அவர்களே, இந்தத் திட்டம் முக்கியமானத் திட்டம். நாங்குநேரி வட்டத்தில் ஏறக்குறைய நூற்றுக் கணக்கான ஏக்கருக்கு பாசனத்திட்டமாகும். இந்தத் திட்டம் ஒரு பெரிய மனிதரின் தலையிட்டால் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. இதனால் எல்லாக் கட்சிகளும் சேர்ந்து அங்கே ஊர்வலம், உண்ணாவிரதம், போராட்டம், மறியல் எல்லாம் செய்தார்கள். அதற்கு 30, 40 லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு தனி நபருடைய தடங்கல் காரணமாக இந்தத் திட்டம் நிறுத்தப்பட்டது என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆகவே, பல்லாயிரக்கணக்கான நிலம் லாபமடையக்கூடிய இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றி வைப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை இந்த அரசு மேற்கொள்ளுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : இந்தத் திட்டத்திற்கு 166 லட்சம் ரூபாய் செலவாகும் என்று மதிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. 1975 ஆம் ஆண்டு உத்தரவிடப்பட்டது. ஆனால், மீண்டும் ஆய்வு

[1978 மார்ச் 22]

செய்தபோது அதனுடைய மதிப்பீடு 223 லட்சம் ரூபாய் ஆகுமென்று மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இதற்கிடையில் வறட்சி நிவாரணப் பணியின்கீழ் 1966 ஆம் ஆண்டு 25 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கி வள்ளியூரில் ஒரு அலுவலகத்தைத் திறந்து குடியிருப்பையும் கட்ட ஆரம்பித்து விட்டார்கள்.

ஆனால் இந்தத் திட்டத்தைப் பற்றி போர்டு மெம்பர் (புட்ப்ரொடக்ஷன்), சீலப் எஞ்சினியர் ஆராய்ந்தபோது இந்தத் திட்டம் சிக்கனமாக இராது என்ற கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இருப்பினும், இந்தத் திட்டத்தைப் பற்றி விரிவாக ஆராய்ந்து மீண்டும் அரசுக்கு அறிக்கை அனுப்ப வேண்டுமென்று தலைமைப் பொறியாளருக்கு (பாசனம்) உத்தரவிடப்பட்டுள்ளது. இந்தத் திட்டத்தைப் பொறுத்தவரை கைவிடப்பட்டது என்று எண்ணத் தேவையில்லை. பெரிய மனிதர் தலையீடு இருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள். என்னைத்தில்கூட சிலர் சொன்னார்கள். காக்கை உட்காரப் பனம்பழம் விழுந்ததுபோல் அவர் பெயரை இணைத்துச் சொல்கிறார்களே தவிர, அதற்கும் இதற்கும் சம்பந்தம் இல்லை.

திரு. க. அன்பழகன் : இந்த அணை கட்டுவதற்காகப் போடப்பட்ட மதிப்பீட்டின் அளவு விரிவடைந்து விட்டதன் காரணமாக இடையில் நிறுத்தப்பட்டது என்று சொன்னார்கள். முதலில் பரிசீலனை நடைபெற்று எல்லா விதமான விவரங்களும் சேகரிக்கப்பெற்று, அலுவலகம், குடியிருப்பு போன்றவை கட்டி முடிக்கப்பட்டு விட்டன என்று சொன்னார்கள். அலுவலகம், பொறியாளர்களுக்கு வீடுகள் எல்லாம் கட்டி முடிக்கப்பட்டுவிட்ட பிறகு நிறுத்தப்பட்டதற்குக் காரணம் என்ன உண்மையாகவே காக்கை உட்கார்ந்ததா? பனம்பழம் விழுந்ததா?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : அப்படி அல்ல. 223 லட்சம் ரூபாயைச் செலவழித்தும் அதிலே பெரும் பயன் இல்லாமல் போய்விடும். அப்படிப் பயன் இல்லாத ஒன்றை 223 லட்சம் ரூபாய் செலவுசெய்து நிறைவேற்றினால் 223 லட்சம் போய்விடும். இப்போது கைவிட்டால் 25 லட்சம்தான் போகும். ஆகவேதான், அந்தத் திட்டத்தைப் பற்றி நன்றாக ஆராய்ந்து எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று அரசு ஆலோசனையை வழங்கியிருக்கிறது.

New anicuts in Periyakulam taluk

Q. No. 655 Thiru. K. KANDASAMY. Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state:

(a) Whether action has been taken to construct Sothuparai Anicut and Kuppombārai Anicut in Periyakulam taluk Madurai district, and

(b) if so, the details thereof?

1978 மார்ச் 22]

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : (அ) மற்றும் (ஆ) மதுரை மாவட்டம், பெரியகுளம் வட்டம், தென்கரை கிராமத்தின் அருகே வராக நதியின் குறுக்கே அமைக்க திட்டமிடப்பட்டுள்ள சோத்துப்பாறை அணைக்கட்டு திட்டம் விரிவான ஆய்வு நிலையில் உள்ளது.

குப்பம் பாறை அணைத் திட்டம், பெரியகுளம் வட்டம், மதுரை மாவட்டம், வடகரை கிராமத்தின் அருகே அமைக்க தயாரித்த மதிப்பீடு சிக்கனமாக அமையாத காரணத்தால் கைவிடப்பட்டது.

திரு. கே. பண்ணை சேதுராம் : இந்த சோத்துப்பாறை அணைக் கட்டுத் திட்டம் நீண்ட நெடுங்காலமாக ஆய்வில் இருந்து வருகிறது. காலதாமதத்திற்குக் காரணம் என்ன? 1974-ம் ஆண்டில் அந்தத் திட்டம் மூன்றரைக் கோடி ரூபாய் செலவில் கட்ட உத்தேசிக்கப்பட்டு அப்போது அது வருமானம் வரக்கூடிய திட்டமல்ல —Not a beneficial Scheme என்ற அடிப்படையில் தள்ளப்பட்டது. தற்சமயம் பரிசீலனை செய்யப்பட்டு 5½ கோடி ரூபாய் செலவாகும் என்று மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. காலதாமதம் ஆக ஆக தடங்கள் ஏற்படும் காரணத்தால் இதனை விரைவுபடுத்தி அணைக்கட்டு கட்டுவது உடனடியாகச் செயல்படுத்தப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : சோத்துப்பாறை திட்டத்தைப் பொறுத்தவரை 451 லட்சம் ரூபாய் செலவிடப்படுமென மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. 451 லட்சம் ரூபாய் என்பது மிகவும் கூடுதலான தொகை. அந்த அளவுக்குச் செலவு செய்தால் அந்தத் திட்டம் ஆதாயமாக இருக்காது என்பதுதான் உண்மை. அதே நேரத்தில் அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுகிற வகையில் மதிப்பீடு தயாரிக்கின்ற துறையினர் இன்னும் எந்த அளவுக்குச் செலவைக் குறைத்து அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றலாம் என்பது பற்றி மீண்டும் ஆராய வேண்டுமென்று அரசு உத்தரவிட்டிருக்கிறது. செலவும் குறைய வேண்டும், அதே நேரத்தில் திட்டத்தையும் நிறைவேற்ற வேண்டுமென்ற வகையில் வழிவகைகள் காணவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. திட்ட மதிப்பீடு முடிந்த பிறகு திட்டம் பற்றிப் பரிசீலிக்கப்படும்.

திரு. என். பழனிவேல் : மதுரை மாவட்டத்தில் சோத்துப் பாறைத் திட்டம் போல் குதிரையாறு திட்டம் என்ற திட்டம் பல வருஷங்களுக்கு முன்பே பரிசீலிக்கப்பட்டு ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட திட்டமாகும். நமது அரசு புதிதாகப் பதவியேற்று போன ஆண்டு நிதி அறிக்கையில் இதைப்பற்றி குறிப்பிட்டிருந்தார்கள். இந்த ஆண்டு அதைப்பற்றிய பிரச்சினையே தெரியவில்லை. அது கைவிடப்பட்டு விட்டதா அல்லது பரிசீலனையில் இருந்து வருகிறதா?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : 1975 ஆம் ஆண்டு குழுவில் ஏற்றுக் கொண்டு அறிவிக்கப்பட்ட திட்டம். பட்டியலில் அது இடம் பெற்றுள்ளது. எந்நிலையில் இருக்கிறது என்பது பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் தனிக் கேள்வி போட்டால் விவரம் தர இயலும்.

[1978 மார்ச் 22]

பாலார் படுகை விதிகள்.

* 656 வினா. திரு. ரா. மார்க்கபந்து : மாண்புமிகு பொதுப் பணித் துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா :—

பாலார் படுகை விதிகளை ரத்து செய்வது பற்றி அரசு முடிவு ஏதும் எடுத்துள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : இல்லை.

(முற்பகல் 9.20)

திரு. ரா. மார்க்கபந்து : தலைவர் அவர்களே, இந்த பாலாறு படுகை விதிகளின்கீழே விலக்கு சான்று வாங்க வேண்டுமென்று கட்டாயப்படுத்தப்படுகிறது. குறிப்பாக வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலே, அந்த சான்றிதழை கலெக்டரிடத்திலே வாங்கிய பிறகும் கூட நிலத்தடி நீர் சான்று வாங்க வேண்டுமென்ற அடிப்படையிலே பம்பு செட்டுகளுக்கு பெர்மிஷன் ரத்து செய்யப்படுகின்றன. இப்படிப்பட்ட இரண்டு விலக்கு சான்றுகளை வாங்கவேண்டியிருப்பதால் வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலே யாருமே பம்புசெட் போடமுடியாத நிலை இருக்கிறது. ஒன்று பாலாறு படுகை விலக்கு சான்று வாங்கவேண்டுமென்று சொல்ல வேண்டும். அல்லது நிலத்தடி நீர் சான்று வாங்க வேண்டும் என்று சொல்ல வேண்டும், ஏதாவது ஒன்றின்கீழே விலக்கு சான்று பெற்றால் போதும் என்ற நிலைமை இல்லாமல் இரண்டையும் சேர்த்து கொடுக்க வேண்டுமென்று விவசாயிகளைக் கட்டாயப்படுத்துவது சரிதானா? அந்த மக்களை, இப்படிப் பாதிப்பிலிருந்து பாதுகாப்பதற்கு அரசு என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தமிழ்நாட்டிலே வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலேதான் அதிகமாக பம்புசெட்டுகள் இயங்கிவருகின்றன. வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலே மட்டும் 1 லட்சத்து 40 ஆயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட பம்பு செட்டுகள் இயங்குகின்றன. இந்த பாலாறு பாசன விதிகள் என்பது ஏற்கெனவே பாசனம் பெறும் பகுதிகளுக்கு பாதகம் வந்து விடக்கூடாது என்ற முறையிலே சில விதி முறைகள் வகுக்கப்படுகின்றன. அந்த அடிப்படையிலே, மேற்கொண்டு கிணறுகள் தோண்ட வேண்டுமென்றாலோ அல்லது மின்சாரம் வேண்டுமென்றாலோ அந்தச் சான்று பெறவேண்டியிருக்கிறது. ஆனால், நிலத்தடி நீர் சான்று என்பது தமிழ்நாட்டுக்கே பொதுவானது, ஏற்கெனவே சாங்ஷன் செய்யப்பட்ட பம்பு செட்டுகளுக்கு மின்சாரம் வழங்கும்போது நிலத்தடி நீர் சான்று தேவையில்லை என்று தெரிவிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. ஆனால், பாலாறு பாசன விதிகளைப் பொறுத்த வரையில் அப்படிப்பட்ட விலக்கு சான்று வாங்கித் தரவேண்டும்.

1978 மார்ச் 22]

புலவர் கா. கோவிந்தன் : தலைவர் அவர்களே. வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலேதான் அதிகமான மின்சார மோட்டார்கள் ஓடுகின்றன என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆஞ்சை மாவட்டத்திற்கு அடுத்தபடியாக அதிகமாக நெல் உற்பத்தியை செய்கிற மாவட்டம் வட ஆற்காடு மாவட்டம்தான். பாலாறு பாசன விதிகள் என்ற அடிப்படையில் சில கிராமங்களைத்தான் பாதிக்கப்பட்ட கிராமங்கள் என்றும் சில கிராமங்கள் அதற்கு அப்பாற்பட்ட கிராமங்கள் என்றும் வகைப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். பாதிக்கப்பட்ட கிராமங்களிலே உள்ளவர்கள் ஒவ்வொரு முறையும் அதற்காக மனுச்செய்து கொண்டு ஒவ்வொரு முறையும் அதிகாரி சென்று பார்த்து சான்றிதழ் கொடுக்க வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட முறையில்லாமல், மொத்தமாக பாதிக்கப்பட்ட கிராமங்களையெல்லாம் அதிகாரிகள் பார்வையிட்டு எந்த எந்தப் பகுதிகளிலே பாதிக்கப்பட்ட சர்வே நிலங்கள் இருக்கின்றன, எந்த எந்தப் பகுதிகளிலே அதற்கு அப்பாற்பட்ட சர்வே நிலங்கள் இருக்கின்றன என்பதை மொத்தமாக சர்வே செய்து பார்த்து முடிவு செய்து விட்டால் இப்படி ஒவ்வொரு முறையும் விவசாயிகள் மனுச் செய்து கொண்டு இருக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்படாது அல்லவா?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, அதை அரசு பரிசீலனை செய்யும்.

திரு. ரா. மார்க்கபந்து : தலைவர் அவர்களே, இந்த பாலாறு படுகை விதிகளின் அடிப்படையிலே விலக்குச் சான்றுகள் ஏற்கனவே கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அப்படிப்பட்டவர்களும் நிலத்தடி நீர் சான்று வாங்க வேண்டுமென்று கட்டாயப்படுத்தப்படுகிறார்கள். ஆகவே, பாலாறு படுகை விதிகளின் கீழ் சான்றிதழ் பெற்றவர்கள் நிலத்தடி நீர் சான்றிதழ் வாங்கித் தர வேண்டியதில்லை என்ற உத்தரவை அரசு பிறப்பிக்க முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, பாலாறு படுகை விதிகளிலிருந்து விலக்குச் சான்று பெறுவது என்பது ஏற்கெனவே பாசனம் பெறுகின்ற ஆயக்கட்டுக்கள் பாதிக்காமல் இருக்க வேண்டுமென்றுதான் ஆனால் நிலத்தடி நீர் சான்றிதழ் என்பது பொதுவாக நீர்மட்டம் கீழே குறைந்து போய் விடக்கூடாதே என்ற முறையிலேதான் பெறவேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, இரண்டும் தேவைதான்.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : சார் வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலே சிறு விவசாயிகள் என்ன கதியானாலும் பரவாயில்லை என்ற அடிப்படையிலே வெள்ளை ஏகாதிபத்திய ஆட்சி இருந்த காலத்திலே செங்கற்பட்டு மாவட்டத்திலே உள்ள மிட்டா மிராசுகளுடைய நலனைக் கருதி இந்த விதிகள் கொண்டுவரப்பட்டது என்பது அமைச்சருக்குத் தெரியுமா? அன்று முதல் இன்று வரையில் மைசூர் மாநிலத்தைச் பொறுத்த வரையிலும் இப்படிப்பட்ட

[1978 மார்ச் 22]

விதி கிடையாது. அதைப்போலவே ஆந்திராவிலிருந்து தமிழ்நாட்டிலே சேர்ந்துள்ள பகுதிகளிலே அன்று முதல் இன்று வரையிலே இந்த விதிகள் கிடையாது. தமிழ்நாட்டில் சிறு விவசாயிகள் நல்லபடியாக இருக்க வேண்டும் என்ற எண்ணமுள்ள இந்த அரசு உடனடியாக பாலாறு பாசன விதிகளை ரத்து செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவரவர்களே, பாலாறு விதிகளுக்கும் வெள்ளைக்காரர்களுக்கும் என்ன சம்பந்தம் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. வெள்ளைக்காரர்கள் காலத்திலே இந்த விதிமுறைகள் வகுக்கப்பட்டன. அது செங்கற்பட்டிலே உள்ள நிலப்பிரபுக்களுக்குச் சாதகமாக இருக்கிறது என்ற திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் அவர்களின் கருத்து என்னைப் பொறுத்த மட்டில் புதிய தகவல்.

ஆனால், இதுபற்றி சுதந்திரம் கிடைத்த பிறகு கூட பல்வேறு கமிட்டிகள் நியமிக்கப்பட்டு அவர்களெல்லாம் சென்று பார்த்திருக்கிறார்கள். பாலாறு பகுதியில், சாதாரணமாக ஐந்து ஏக்கர்கள் ஒரு எம்.சி.எஃப்.பி. டி-க்கு இருக்க வேண்டும், ஆனால், இப்பொழுது பாலாற்றைப் பொறுத்தவரையில் எட்டு ஏக்கர்கள் ஒரு. எம்.சி.எஃப். டி-க்கு இருக்கிறது.

ஆகவே, ஏற்கனவே அதிகமான அளவிற்கு ஆயக்கட்டுகள் பாசன வசதியைப் பெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. இருக்கின்ற தண்ணீரின் அளவையும் பாசனம் பெறும் நிலப் பரப்பின் அளவையும் பார்க்கும்பொழுது நிலப்பரப்பின் அளவு அதிகமாக இருக்கிறது. ஆகவே, பாலாற்றில் இருக்கும் ஊற்று நீர் நாளாவட்டத்தில் வற்றிப்போகும் நிலையும், எல்லா பாசன வசதிகளும் கெட்டுப்போகும் நிலையும் ஏற்பட்டால் சிறு விவசாயிகளும் பாதிக்கப்படுவார்கள், பெரிய விவசாயிகளும் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்ற கருத்துக்களின் அடிப்படையிலேதான் இந்த விதிகள் வகுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, பெரும்பாலும் இந்தச் சான்றிதழைப் பெற்றுவிடுகிறார்கள், சான்றிதழைப் பெற்று மின்சாரத்தையும் பெற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், இந்தச் சான்றிதழைப் பெறுவதற்கு விவசாயிகள் மெத்த சிரமப்படுகிறார்கள். இந்தச் சிரமத்தைப் போக்குகின்ற வகையில் இந்தத் திட்டம் கைவிடப்படுமா? இந்தத் திட்டத்தினால் எத்தனை விவசாயிகள் சான்றிதழ் பெற முடியாமல் மின்சாரம் கிடைக்கப் பெறாமல் தடைப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்ற கணக்கை அமைச்சரவர்கள் தருவார்களா?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவரவர்களே, இந்த விதிகளுக்கும் விலக்குகள் உண்டு. அதே போல இந்த விதிகளும் பல்வேறு விலக்குகள் 1963-ஆம் ஆண்டே போட்டிருக்கிறார்கள். அவற்றைப் பயன்படுத்தும் கெட்டிக்கார விவசாயிகள்

1978 மார்ச் 22]

உண்டு என்பதை நான் மறுக்கவில்லை. ஆனால் இந்த விதிகள் பொதுவாக அந்த பாலாறுபாசனப்பகுதிகளைப் பொறுத்தவரையில் தேவையானது என்பதை நாம் மறுப்பதற்கில்லை. ஆனால் அதே நேரத்தில் எந்த அளவிற்கு எத்தனை பேர்களுடைய மனுக்கள் நிராகரிக்கப்பட்டன என்ற விவரம் என்னிடத்தில் இல்லை.

மீனவர்களுக்கு இயந்திரப் படகுகள் வழங்கல்.

657 வினா— திரு.ப. பொன்னுரங்கம் : மாண்புமிகு கூட்டுறவுத் துறை* அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) 1976-77-ல் முப்பத்தொரு இலட்ச ரூபாய்க்கு மீன்பிடி இயந்திரப் படகுகள் கட்டி, தவணைக் கொள்முதல் முறையில் மீனவர்களுக்கு விற்பனை செய்வதற்காக கடன்கள் வழங்கப் பட்டதா?

(ஆ) ஆம் எனில், எந்தெந்த மாவட்டத்திற்கு, யார் யாருக்கு வழங்கப்பட்டது?

மாண்புமிகு திரு. க. உரொ. எட்மண்ட் :

(அ) மீனவர்களுக்கு 202 படகுகள் 1976-77-ல் தவணைக் கொள்முதல் முறையில் வழங்கப்பட்டன. மீனவர்கள் ஏற்றுக் கொண்ட 5 சதவீதத் தொகை போக அதில் மீதம் 95 சதவீதத் தொகையான ரூ. 2,41,59,340.33-க்குக் கடன் வழங்கப் பட்டுள்ளது.

(ஆ) சென்னை, செங்கற்பட்டு, தென்னாற்காடு, தஞ்சை, இராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி, கன்னியாகுமரி மாவட்டங்களில் உள்ள மீனவர்களுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளது. மாநில முழுதும் விசைப்படகு பெற்றவர்களின் பெயர்ப் பட்டியல்* அவையின் முன் வைக்கப்படுகிறது.

திரு. மு. அம்பிகாபதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, இந்த விசைப் படகுகளை இனி வருங்காலத்தில் மீனவர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் மூலமாக அவர்களுக்கே அளிக்கப்படும் என்ற கொள்கையை அரசு ஏற்றுக் கொண்டுள்ளதா? அப்படியென்றால் வருங்காலத்தில் அதை அமல்படுத்த அரசு முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. உரொ. எட்மண்ட் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, அரசின் வருங்காலத் திட்டம், முதலில் மீனவர் கூட்டுறவு சங்கங்களை சீரமைத்து, அப்படி சீரமைக்கப்பட்ட பின்னாலே மீனவர் கூட்டுறவு சங்கங்களின் மூலமாக மீனவர்களுக்கு விசைப்படகுகள் வழங்குவது பற்றி இந்த அரசு நிச்சயமாகப் பரிசீலிக்கும்.

*[703 ம் பக்கத்தில் இணைப்பு I ஆக அச்சிடப்பெற்றுள்ளது.]

[1978 மார்ச் 22]

திரு. எம். வினசென்ட் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, மன்பிடி இயந்திரப்படகுகள் கட்டி தவணைக்கொள்முதல் முறையில் மீனவர்கள் அல்லாத தனி நபர் குத்ததைக்காரர்களுக்கு விற்பனை செய்ய கடன் வழங்கப்பட்டதா? அப்படியென்றால் எந்த அடிப்படையிலே வழங்கப்பட்டது? அவர்கள்மீது இந்த அரசு நடவடிக்கை எடுக்குமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. உரொ. எட்மண்ட் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, அதுபற்றிய விவரமான குறிப்புகள் என்னிடம் இல்லை. தனிக் கேள்வி கேட்டால் சேகரித்துத் தருகிறேன்.

திரு. கே. பண்ணை சேதுராம் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் சமீபத்தில் ஜப்பானுக்குச் சென்றபொழுது மீனவர்களுக்கு உதவி செய்ய ஜப்பான் மீன் பிடி கிரேஸின் என்ஜின்களை இறக்குமதி செய்ய வேண்டுமென்று அறிவித்திருக்கிறார்கள். அப்படி இறக்குமதி செய்வதற்கு ஒப்பந்தம் செய்துள்ளார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. உரொ. எட்மண்ட் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, மத்திய அரசின் அனுமதியோடு ஜப்பானிலே 'யமாஹா' என்ஜின் நிறுவனத்திலிருந்து தமிழ்நாடு மீன் வளர்ச்சிக் கழகத்திற்குத் தேவையான எஞ்சின்களை வாங்குவதற்குண்டான ஒப்பந்தம்பற்றி நமது அரசு தீவிரமாகப் பரிசீலிக்கிறது. 200 எஞ்சின்களை வரவழைப்பதற்கு மத்திய அரசின் அனுமதியை இந்த அரசு பெறவிருக்கிறது.

(முற்பகல் 9-30)

திரு. மு. அரங்கநாதன் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, மீனவர்களுக்கு வழங்கப்படுகின்ற இந்த விசைப்படகுகள் கூட்டுறவு முறையில் கடன் மூலமாக வழங்கப்படுகின்றது. அந்தக் கடன் தீருவதற்கு முன்னால் அந்த விசைப் படகுகளை அவர்கள் வேறு நபருக்கு விற்பனை செய்ய உரிமை உண்டா? இல்லையெனில், விற்பனை செய்தவர்கள் மீது என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்?

மாண்புமிகு திரு. க. உரொ. எட்மண்ட் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, விற்பனை செய்வதற்கு அவர்களுக்கு நிச்சயமாக உரிமையி்லை. அப்படி விற்பனை செய்பவர்களைக் கண்டு பிடித்து அவர்களிடமிருந்து அந்தப் படகுகளை அரசாங்கமே அபகரித்துக் கொள்வதற்குச் சட்டங்களை கொண்டு வரலாமா என்று இந்த அரசு யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறது.

திரு. பொ. சிகாமணி : பேரவைத் தலைவரவர்களே, மீனவர்களுக்கு இயந்திரப் படகு வழங்கும் திட்டத்தில் மீன் பிடிப்பதையே முழுவதும் தொழிலாகக் கொண்டவர்களுக்கு இயந்திரப்படகு வழங்கப்படுமா? மீன் பிடிப்பதை தொழிலாகக் கொண்டில்லாதவர்களுக்கு இயந்திரப் படகு கொடுப்பதை இந்த அரசு தடுக்குமா என்பதை அறியவிரும்புகிறேன்.

1978 மார்ச் 22]

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : வருங்காலத்தில் இந்த முறை நிச்சயமாகக் கையாளப்படும்.

திரு. க. சுப்பு : பேரவைத் தலைவரவர்களே, ஏற்கனவே மண்டபத்தில் இந்தோ நார்வீஜியன் பிராஜக்ட் அடிப்படையில் விசைப்படகுகள் தயாரிக்கப்படுகின்றன. இப்பொழுது திடீரென்று ஜப்பானிடம் ஒப்பந்தம் செய்யவேண்டிய அவசியம் என்ன வந்தது? ஏன் நார்வேயிலேயே வாங்கப்பட முடியாதா என்று அறியவிரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களே சொன்னார்கள், அவர்கள் படகுகளைத்தான் செய்கிறார்கள் என்று. நாம் வாங்குவது படகுகளை ஒட்டுவதற்கான இயந்திரங்கள், 'இன்ஜின்கள்'. ஜப்பானில் தயாரிக்கப்படுகின்ற இன்ஜின்களை மண்ணெண்ணெயிலே ஓட்டமுடிகிறது. ஆகவே மீனவர்களுக்கு மிகக் குறைந்த செலவிலேயே இந்தத் தொழிலிலே ஈடுபட வாய்ப்பும் வசதியும் இருக்கிற காரணத்தாலேதான் ஜப்பானிலே வாங்க முடிவெடுத்திருக்கிறோம்.

திரு. சீ.மு. வாசன் : தலைவரவர்களே, மீன் பிடிப்போர் சங்கங்களில், மீன்பிடி தொழிலில் இல்லாதவர்கள் தலைவராக இருப்பதை இந்த அரசு அனுமதிக்காமலிருக்குமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : இப்பேர்ப்பட்ட தவறுகளைத் தடுப்பதற்கு இந்த அரசு கூடிய விரைவில் சட்டம் கொண்டு வர இருக்கிறது.

திரு. திருச்சி ஆர். சௌந்திரராஜன் : தலைவரவர்களே, சமீபத்தில் நம்முடைய கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சரவர்கள் ஜப்பான் சென்று வந்தார். அங்கேயும் மீன் பிடி படகுகளுக்கு இன்ஜின்கள் தயாரிக்கப்படுகின்றன. அதைப் போல் நம்முடைய நாட்டிலேயும் தயாரிக்கப்படுகிறது. அந்த இரண்டு இன்ஜின்களுக்கும் ஏதாவது வித்தியாசம் இருக்கிறதா? இங்கே தயாரிக்கப்படுவதை விட, அங்கே தயாரிக்கப்படுவது தரம் உயர்ந்ததா? இரண்டுக்கும் வித்தியாசம் என்ன என்று தெரிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : தலைவரவர்களே, இந்தியாவிலே அகமதாபாத்திலுள்ள ஒரு நிறுவனம் இத்தாலிய நாட்டு தனிப்பட்ட நிறுவனத்தினுடைய கூட்டோடு அங்கே இயந்திரம் செய்கிற தொழிற்சாலையை நடத்தி வருகிறார்கள். ஜப்பானிலிருந்து இயந்திரம் வாங்கப்போவது பற்றிய செய்தியைப் பத்திரிகைகளிலே பார்த்து அறிந்தவுடன், நேற்றுகூட அவர்கள் வந்து என்னிடம் பேசினார்கள். துரதிருஷ்டவசமாக; அவர்களுடைய இயந்திரம் பெட்ரோலிலே இயங்குவது என்பதோடு, ஜப்பான் இயந்திர விலையை விட அதிகமான விலையாக இருக்கிறது என்பதை இந்த அவையிலே நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[1978 மார்ச் 2]

மீனவர் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள்.

*658 வினா.—திரு. எஸ். கணேசன்: மாண்புமிகு உணவு—கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா:

(அ) கடந்த ஐந்து வருடங்களாக எந்தவித வரவு-செலவும் வைத்துக் கொள்ளாத மீனவர் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் எத்தனை உள்ளன?

(ஆ) அதன் காரணம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்: (அ) இருபத்தைத்

(ஆ) நீர் நிலைகளில் தண்ணீர் இல்லாமல் இருந்த காரணத்தினாலும், போதிய நிதி வசதிகள் இல்லாமையினாலும், பெரும்பான்மை சங்கங்களின் உறுப்பினர்கள் பிழைப்பை நாடி வெளியூர்களுக்குச் சென்றுவிட்டனர்.

சென்னையிலுள்ள பள்ளிகளின் நேரம்.

* 659 வினா.—திரு. மு. அரங்கநாதன்:

திரு. சோ. அழகர்சாமி:

திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா

திரு. து. புருஷோத்தமன்:

திரு. துரை முத்துசாமி:

மாண்புமிகு கல்வித் துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா —:

சென்னை மாநகரத்தில் உள்ள பள்ளிகளின் துவக்க நேரத்தை மாற்றி அமைக்கும் திட்டம் அரசுக்கு உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : இப்பொருள் அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளது.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : பேரவைத் தலைவரவர்களே, இப்போது பள்ளி துவக்க நேரங்கள் மிக அதிகாலையிலே இருப்பதாகவும், அப்பொழுது குழந்தைகள் போவதற்குச் சிரமப்படுவதாகவும் சொல்லப்படுகிறது, அது உண்மையா? இப்பொழுது காலையிலும், மாலையிலும் இரு விப்புகள் நடத்தப்படுகின்றதா? காலையிலே எத்தனை மணிக்கு பள்ளிகள் ஆரம்பிக்கப்படுகின்றன? அதேபோல், மாலையிலே எத்தனை மணிக்கு ஆரம்பிக்கப்படுகின்றன? இதுபற்றி, பெற்றோர்கள் சார்பிலே, பள்ளிகள்சார்பிலே மாறுதல் செய்ய வேண்டுமென்று விண்ணப்பம் வந்திருக்கிறதா என அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, தென் சென்னை பள்ளிகள் காலை 8-30 மணி, வட சென்னை பள்ளிகள் காலை 9 00 மணி, சென்னை கல்லூரிகள் காலை 9-00 மணி என்று மாற்றியமைக்கப்பட்டது. இவ்வாறு பள்ளிகள்

1978 மார்ச் 22]

துவங்கும் நேரத்தை மாற்றியமைத்ததை எதிர்த்துப் பள்ளி மாணவர்களின் பெற்றோர்கள், ஆசிரியர்கள் ஆகியோரிடமிருந்து முறையீடுகள் வந்தன. அம்முறையீடுகளை பரிசீலனை செய்து, பள்ளிக் கல்வி இயக்குனர் பள்ளிகள் துவங்கும் வேலை நேரத்தைக் கீழ்க்கண்டவாறு மாற்றியமைக்கலாம் என்கிற கருத்துருவை அரசுக்கு அனுப்பியுள்ளார். தென் சென்னை பள்ளிகள் காலை 9-30 மணி, வட சென்னை பள்ளிகள் காலை 10-00 மணி. பள்ளி மாணவர்கள் மற்றும் கல்லூரி மாணவர்கள் சென்னை நகர பஸ்களில் நெரிசல் இன்றி செளகரியமாகப் பிரயாணம் செய்வதற்கு போக்குவரத்துத் துறையினர்தான் வசதி செய்து கொடுக்கமுடியும். அந்தத் துறையினரோடு தொடர்பு கொண்டு பரிசீலனை செய்யப்பட்டு வருகிறது.

திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் நேரத்தை மாற்றுவது பற்றிய கருத்தைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள், 9½ மணிக்கு தென் சென்னை பள்ளிகளை ஆரம்பிக்கலாம் என்று. அந்தக் கருத்தை உடனடியாக நிறைவேற்ற என்ன தடை இருக்கிறது? போக்குவரத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். ஹைஸ்கூல்களுக்குக் கொஞ்சம் கஷ்டமாக இருக்கிறது. லோயர் ஸ்கூல், ஹையர் எலிமென்டரி ஸ்கூல், எலிமென்டரி ஸ்கூல் போன்றவைகளை அடுத்த ஆண்டு பள்ளிகள் ஆரம்பிப்பதிலே இருந்து இந்த உத்தரவை இட நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : தலைவர் அவர்களே, அதற்குள் முடிவெடுக்கப்படும் என்றே எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

ஊராட்சி ஒன்றியப் பள்ளிகள்.

* 660 வினா—திரு. என். கிட்டப்பா : மாண்புமிகு கல்வித்துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா —

ஊராட்சி ஒன்றியப் பள்ளிகள் அனைத்தையும் அரசே ஏற்றுக் கொள்ளும் யோசனை பரிசீலனையில் உள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : இல்லை.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பல்வேறு கிராமங்களில் தனியார் பள்ளிகளை வைத்துக் கொண்டு சரியாக நிர்வாகம் செய்யாமல் பல்வேறு ஊழல்கள் நடக்கின்றன. அந்த ஊழலைக் களைவதற்கு தேசிய மயம் ஆக்குதல் என்ற அடிப்படையில் ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் இருக்கிற எல்லாப் பள்ளிகளையும் ஏற்றுக் கொள்ள அரசு முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : தலைவர் அவர்களே, இப்போது அப்படி ஒரு யோசனை இல்லை.

[1978 மார்ச் 22]

திரு. இரா. தாமரைக்கனி : தலைவர் அவர்களே, ஊராட்சி ஒன்றியப் பள்ளிகளை அரசு ஏற்க இயலாது என்றால் மக்கள் குழு அமைத்து அந்தப்பள்ளிகள் சரியாக இயங்குகின்றனவா என்று அரசு கவனிக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : தலைவர் அவர்களே ஒவ்வொரு பள்ளியிலும் பெற்றோர்—ஆசிரியர் சங்கம் இருக்க வேண்டும் என்று இப்போது நாம் வலியுறுத்தி வருகிறோம். அது அமைந்து செயல்பட்டாலே நாம் சொல்லுகின்ற சில குறைபாடுகள் நீங்கி பள்ளிகள் நல்லமுறையில் நடக்க வாய்ப்பு இருக்கும்.

டாக்டர் கே. சமரசம் : தலைவர் அவர்களே, ஊராட்சி ஒன்றியப் பள்ளிகள் ஒன்றியப் பெருந் தலைவர்கள் நிர்வகிக்கக் கூடிய வழியிலே இருப்பதால் பெருந் தலைவர்களுடைய கருத்துப்படி தான் பெரும் தவறுகள் நடப்பதாகக் கருதப்படுகிறது. எனவே, அந்தப் பள்ளிகளைக் கொண்டு ஒரு கல்வி வாரியம் தனியாக அமைக்க அரசு முன் வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. தெ. அரங்கநாயகம் : தலைவர் அவர்களே, இந்த ஊராட்சி ஒன்றியப் பள்ளிகள் நல்ல முறையில் இயங்குவதற்கு அவர்களுக்கு ஆய்வாளர்களை வைத்திருக்கிறோம். ஆகவே நிர்வாகத்திலே ஒருவர் இருக்கின்றார் என்ற காரணத்தாலே நாம் இந்தக் குற்றங்களைச் சொல்ல முடியாது. குறைகளைக் களைய போதுமான பாதுகாப்புகள் இருக்கின்றன. ஆகவே அந்த அடிப்படையில் நாம் பரிசீலனை செய்கிறோம்.

திரு. செ. சிவசாமி : தலைவர் அவர்களே, ஊராட்சி ஒன்றியப் பள்ளிகளில் தரம் மிகவும் குறைந்திருக்கின்றன என்பது தெரிந்திருந்தும் அந்தக் கிராமாந்திர பள்ளிகளில் தரத்தை உயர்த்த என்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : தலைவர் அவர்களே, இந்தக் குறைபாடுகள் போக வேண்டுமானால், பெற்றோர்கள் அதிகமான அளவுக்கு பள்ளிகளுக்கு வந்து ஆர்வம் காட்ட வேண்டும் என்றுதான் நாம் எதிர்பார்க்கிறோம்.

*661 வினா—திரு. கரு. ராம. கரியமாணிக்கம் அம்பலம் : மாண்புமிகு கல்வித்துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா :

(அ) பஞ்சாயத்து யூனியன் பள்ளியின் கல்வித்தரத்தை உயர்த்த அரசிடம் திட்டம் உள்ளதா?

(ஆ) ஆம் எனில், விபரம் என்ன?

1978 மார்ச் 22]

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் :

(அ) இல்லை.

(ஆ) இக் கேள்விக்கு இடமில்லை.

திரு. கரு. ராம. கரியமாணிக்கம் அம்பலம் : தலைவர் அவர்களே, பள்ளிகளில் இப்போது கல்வியின் தரம் மிகவும் குறைந்து இருக்கிறது. அதைப் போக்குவதற்கு பஞ்சாயத்து யூனியன் சேர்மனுக்கும், கமிஷனருக்கும் சரியான அதிகாரம் இல்லாமல் இருப்பதால் தான், இந்தப் பள்ளிகளில் கல்வியின் தரம் குறைந்திருக்கிறது அதை மனதிற்கொண்டு பள்ளிகளை சரியாக நிர்வகிக்கக் கூடிய அதிகாரங்களைப் பஞ்சாயத்துத் தலைவருக்கும் கமிஷனருக்கும் கொடுக்க அரசு முன் ஏற்பாடு செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : தலைவர் அவர்களே, இப்போது கல்வித் துறை ஆய்வாளராக பஞ்சாயத்து யூனியன் அதிகாரி ஒருவர்தான் இருக்கிறார்கள். இப்போது இருக்கிற அதிகாரங்களை வைத்துக் கொண்டு தரம் உயர்த்த நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு பெருந்தலைவருக்கும், கமிஷனருக்கும் அதிகாரம் இருக்கிறது.

திரு. பெ. சிகாமணி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஊராட்சி ஒன்றியப் பள்ளிகளில் இங்கிலீஷ் மீடியம் போதிக்கப் படுகிறதா? இல்லையென்றால் அந்தத் திட்டத்தை அமுல்படுத்த அரசு முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : தலைவர் அவர்களே, இப்போது இல்லை. அப்படி ஒரு யோசனையும் இல்லை.

திரு. என். பழனிவேல் : தலைவர் அவர்களே, இப்போது பஞ்சாயத்து யூனியன் பள்ளிகள் பஞ்சாயத்து யூனியன் நிர்வாகத்தின்கீழ் இருப்பதன் காரணமாகப் பஞ்சாயத்துத் தலைவர் அவர்கள் அதிலே பெரிய அதிகாரம் செலுத்துகிறார்கள். அதை வைத்துக் கொண்டு ஆசிரியர்களைக் கூட அடித்துத் துன்புறுத்துகிறார்கள். எனவே, இந்த யூனியனிலே இருக்கிற அதிகாரத்தை அரசாங்கமே ஒற்றுக் கொண்டு அரசுப் பள்ளிகளாக மாற்ற வேண்டும் என்று ஆணையிடுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : தலைவர் அவர்களே, பெருந்தலைவர்கள் ஆசிரியர்களை அடித்தால் அவர் மீது ஐ.பி.சி. சி.ஆர்.பி.சி. போன்ற சட்டங்களின் கீழ் நடவடிக்கை எடுக்கலாம்.

திரு. க. சுப்பு : தலைவர் அவர்களே, இங்கே கொடுத்திருக்கிற ஆங்கில கேள்வித்தாளில் 'whether it is proposed to improve the standard of Education in the Panchayat Union Schools.....'

[1978 மார்ச் 22]

என்றிருக்கிறது. அதற்கே இல்லை என்று சொல்லுகிறாரே அமைச்சர். அப்படி என்றால் எதற்கு அரசாங்கம், எதற்கு கல்வி இலாகா. அதுதான் எனக்குச் சந்தேகம் வந்திருக்கிறது. அதுதான் ஒழுங்குப் பிரச்சினை.

[முற்பகல் 9-40]

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : தலைவரவர்களே, புதிதாக ஒரு திட்டமும் இல்லை என்று அதற்குப் பொருள்.

திரு. க. சுப்பு : இங்கிலீஷ் டிரான்சலேஷன் தப்பா? அது ரிக்கார்டில் இருக்கக் கூடாது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தயவு செய்து உட்காருங்கள். புதிதாக ஸ்கீம் இல்லை என்று சொல்லிவிட்டார், உட்காருங்கள்.

திரு. க. சுப்பு : இங்கிலீஷில் என்ன போட்டு இருக்கிறார்கள் என்றால் 'whether it is proposed to improve the standard of Education in the Panchayat Union Schools'
என்று கேள்வி. ஸ்டான்டர்ட் ஆப் எஜிகேஷன் இம்புரூவ் செய்ய ஸ்கீம் இல்லை என்றால் என்ன பொருள், அப்புறம் சர்க்கார் எதற்கு?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : கேட்ட கேள்வியோடு நிறுத்துங்கள். மீண்டும் மீண்டும் அதே கேள்வியைப் போட்டு, கிளாரிபிகேஷன் கேட்டுக் கொண்டே இருக்கக் கூடாது. உட்காருங்கள்.

திரு. செ. இராமலிங்கம் : தலைவரவர்களே, ஊராட்சிப் பள்ளிகள் ஊராட்சி ஒன்றிய ஆணையராளர்களின்கீழ் இருந்தும், கல்வி இலாகாவை சேர்ந்த துணை ஆய்வாளர்கள் அடிக்கடி தலையிடுவதால் அவைகளில் கல்வியின் தரம் குறைகிறது. ஆகவே, அவற்றை ஒன்றியத்தின் முழு நிர்வாகத்தில் கொண்டு வர அரசு முன் வருமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : தலைவரவர்களே, துணை ஆய்வாளர்கள் அடிக்கடி போய்ப் பார்ப்பார்களானால் நிச்சயம் கல்வியின் தரம் உயரும்.

சென்னை மாநகராட்சி.

* 662.வினா—திரு. சு. முத்துசாமி கரையாளர் : மாண்புமிகு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா :

(அ) அரசு, சென்னை மாநகராட்சி விஷயங்களைக் கவனிக்காமேல் நிலைக் குழுவை நியமித்து உள்ளதா?

(ஆ) ஆம் எனில், அதன் பரிந்துரையின் நகல் ஒன்று பேரவை முன் வைக்கப்படுமா?

1978 மார்ச் 22]

மாண்புமிகு திரு. கா. காளிமுத்து :

(அ) ஆம்.

(ஆ) பரிந்துரை வரவில்லை. வந்தபின் அவசியமானால் வைக்கப்படும்.

திரு. சு. முத்துசாமி கரையாளர் : தலைவரவர்களே, அந்தக் கமிட்டியில் அங்கத்தினர்கள் எத்தனை பேர் இருக்கிறார்கள்? அந்த அறிக்கை எப்போது வரும் என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் கூற முடியுமா?

மாண்புமிகு திரு. கா. காளிமுத்து : தலைவரவர்களே, அந்தக் குழுவின் உறுப்பினர்கள் 5 பேர். 31-5-1978-க்குள் அவர்கள் பரிந்துரை சமர்ப்பிக்கப்பட வேண்டும் என்று அரசு கோரியுள்ளது.

திரு. மு. அரங்கநாதன் : சார், ...

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அந்தக் குழு பற்றி பதில் வந்தாகி விட்டது. அதை ஒட்டித்தான் மற்ற கேள்விக்கும் பதில் வரும். உட்காருங்கள்.

சென்னை மாநகராட்சிக் கணக்குத் தணிக்கை.

* 663. வினா — திரு. எஸ். ஜே. இராமசாமி : மாண்புமிகு உள்ளாட்சித்துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா :

(அ) சென்னை மாநகராட்சியில் 1977-78-க்கான ஆண்டுக் கணக்குகள் தணிக்கை செய்யப்பட்டு விட்டதா?

(ஆ) ஆம் எனில், தணிக்கை அறிக்கைகளின் நகல் ஒன்று பேரவை முன் வைக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. கா. காளிமுத்து :

(அ) இல்லை.

(ஆ) இக் கேள்விக்கு இடமில்லை.

திரு. எஸ். ஜே. இராமசாமி : தலைவரவர்களே, சென்னை மாநகராட்சியின் வரவு செலவுகளைத் தணிக்கை செய்வது பற்றி நான் கேள்வி கேட்டு இருக்கிறேன். ஒரு ஆடிட்டும் அங்கே நடைபெறுவதாகத் தெரியவில்லை. அங்கே தணிக்கை செய்யப்பட்டு இருக்கிறதா என்று நான் கேட்டு இருக்கிறேன். இல்லை என்று அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லி இருக்கிறார்கள். வரவு-செலவுகளைத் தணிக்கை செய்யாமல் இருப்பதற்கு என்ன காரணம்?

[1978 மார்ச் 22]

மாண்புமிகு திரு. கா. காளிமுத்து : தலைவரவர்களே, 1977-78-ம் நிதி ஆண்டிற்கான தணிக்கை அறிக்கை 1978, நவம்பர் மாதத்திற்குள் முடிவு பெற வேண்டும். 1977-78 நிதி ஆண்டு முதல் அரையாண்டின் தணிக்கை அறிக்கை தற்போது தணிக்கையாளரின் ஆய்வில் உள்ளது.

திரு. மு. அரங்கநாதன் : தலைவரவர்களே, சென்னை மாநகராட்சியில் 1977-78-ம் ஆண்டில் தணிக்கை செய்யப்பட்டிருக்கிறதா என்று மட்டும் உறுப்பினர் கேட்டு இருக்கிறார். 1973-ம் ஆண்டிற்குப் பிறகு செய்யப் பெற்றுள்ள ஒவ்வொரு ஆண்டின் தணிக்கை அறிக்கையும் இந்த அவையில் வைக்க அரசு முன் வருமா?

மாண்புமிகு திரு. கா. காளிமுத்து : தலைவரவர்களே, அவைகள் எல்லாம் முடிவு செய்யப்பட்டுவிட்டன. தேவைப்பட்டால் பேரவையில் வைப்பதைப் பற்றி ஆலோசிக்கலாம்.

தாராசுரம் பஞ்சாயத்து.

*664. வினா—திரு. மு. அம்பிகாபதி : மாண்புமிகு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா :

(அ) தஞ்சை மாவட்டம், கும்பகோணம் தாலுக்கா, தாராசுரம் பஞ்சாயத்து நிர்வாக அதிகாரி பஞ்சாயத்துக் கூட்டத்தைக் கூட்ட மறுத்து வருவது அரசுக்குத் தெரியுமா?

(ஆ) மேற்படி பஞ்சாயத்திற்குட்பட்ட மீன் வளர்ப்பு குளங்களை பாதுகாக்க விதிமுறைக்கு புறம்பாக தன் விருப்பத்திற்கிணங்க நபரை நியமித்தது சம்பந்தமாக அரசுக்கு ஆட்சேபங்கள் வந்துள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. கா. காளிமுத்து : (அ) பேரூராட்சித் தலைவருக்கும், நிர்வாக அதிகாரிக்கும் சுமுக உறவு இல்லாததால் இத்தகைய நிலை ஏற்பட்டது. மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவரை மாற்றிவிட்டார்.

(ஆ) நிர்வாக அதிகாரிக்கு இதில் ஒன்றும் தொடர்பு இல்லை எனவும், மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் தெரிவித்துள்ளார்.

திரு. மு. அம்பிகாபதி : தலைவரவர்களே, தலை மூளையை அரித்ததைப் போல், வேலியே பயிரை மேய்ந்தது என்று சொல்வது போல், பஞ்சாயத்து அதிகாரியே பஞ்சாயத்தைக் கூட்டவில்லை என்றால் அது சரிதானா, முறைதானா, வரும் காலத்தில் இப்படிப்பட்ட முறை இல்லாமல் தவிர்க்கப்படுமா?

1978 மார்ச் 22]

மாண்புமிகு திரு. கா. காளிமுத்து : தலைவரவர்களே, மன்றக் கூட்டத்திற்கான பொருட் குறிப்பு பற்றி மன்றத் தலைவருக்கும், நிர்வாக அதிகாரிக்கும் ஏற்பட்ட கருத்து வேறுபாடு காரணமாக ஆகஸ்ட், செப்டம்பர் 1977 ஆகிய இரு மாதங்களில் மன்றக் கூட்டம் கூட்டப் பெறவில்லை. எனினும் அதற்குப் பிறகு அக்டோபர், நவம்பர், டிசம்பர் 1977 ஆகிய மாதங்களில் மன்றக் கூட்டங்கள் நடைபெற்றுள்ளன. ஆகவே, வேலி பயிரை மேயவில்லை.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : பேரவைத் தலைவரவர்களே, இந்த தாராசுரம் ஊராட்சியில் எப்போதிலிருந்து மன்றக் கூட்டங்கள் நடைபெறவில்லை? அதற்கு முன்னால் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தன என்றால், பின்னால் ஊராட்சிக் கூட்டங்கள் நடைபெறாமல் போனதற்கு என்ன காரணம்? தலைவருக்கும், அந்த நிர்வாக அதிகாரிக்கும் இருந்த தொடர்பு அறுபட்டுப் போக வேண்டிய அவசியம் என்ன வந்தது? அவர்களிடையே ஏற்பட்டுள்ள கருத்து வேறுபாடு என்ன? அங்கே பல்வேறு ஊழல்கள் நடைபெற்று இருக்கின்றன என்பது அரசுக்குத் தெரியுமா?

மாண்புமிகு திரு. கா. காளிமுத்து : தலைவரவர்களே, 1977ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி, ஏப்ரல், மே, ஆகஸ்ட், செப்டம்பர் ஆகிய மாதங்களைத் தவிர மற்ற மாதங்களில் நடைபெற்றுள்ளன. பஞ்சாயத்துத் தலைவரால் 1977ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி, ஏப்ரல் ஆகிய இரு மாதங்களில் மன்றக் கூட்டத்தைக் கூட்ட விண்ணப்பங்கள் செய்யப்படவில்லை. மே மாதத்தில் கூட்டப்பட்ட மன்றக் கூட்டம், உறுப்பினர் எண்ணிக்கைக் குறைவின் காரணமாகத் தள்ளிப் போடப்பட்டது. மற்றவைபற்றித் தகவல் இல்லை.

திரு. செ. இராமலிங்கம் : தலைவரவர்களே, இதுபோன்ற ஊராட்சி மன்றங்களில் தலைவர், உறுப்பினர்கள் மட்டுமல்ல; மக்கள் குழு என்ற பெயரால் நியமிக்கப்பட்ட சிலரும் இதுபோன்று நிர்வாகத்தில் தலையிடுவதால் சிக்கல்கள் ஏற்படுகின்றன என்பதை அரசு அறியுமா? அதைத் தவிர்க்க மக்கள் ஆலோசனைக் குழு கலைக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. கா. காளிமுத்து : தலைவரவர்களே, மக்கள் குழு நியமிக்கப்பட்டது இப்போதுதான்; அதாவது 1977-ஆம் ஆண்டில்தான். இதில் சிக்கல் ஒன்றும் இல்லை. மாண்புமிகு உறுப்பினர் போன்றவர்களின் கோரிக்கைகளை ஏற்றுதான் மக்கள் குழு அமைக்கப்பட்டது.

[1978 மார்ச் 22]

நீர் வழங்கு திட்டங்கள்.

*665 வினா—திரு. கே. உச்சி : மாண்புமிகு தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

கூடலூர், கோவை, ஈரோடு, மேட்டுப்பாளையம், உதகை, குன்னூர், கோத்தகிரி ஆகிய பகுதிகளில் தண்ணீர் தட்டுப்பாட்டைப்போக்க அரசு மேற்கொண்டுள்ள நடவடிக்கைகள் யாவை?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : கோவை நகர், மற்றும் 18 சுற்றுப்புற நகரங்கள், 9 வழியோரக் கிராமங்களுக்கான சிறுவாணி குடிநீர்த் திட்டம், ஈரோடு, குன்னூர் நகராட்சிகளுக்கான குடிநீர் மேம்பாடு திட்டங்கள் ஆகியவை செயல்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. மேட்டுப்பாளையம், உதகமண்டலம் நகராட்சிகள் மற்றும் கோத்தகிரி பேரூராட்சிக்கான குடிநீர் மேம்பாடு திட்டங்கள் முடிக்கப்பட்டுவிட்டன. கோவை நகரின் தாற்காலிக குடிநீர்த் தட்டுப்பாட்டினைப் போக்க 1976-77 நிதியாண்டில் ரூ.5,07,000 செலவில் 16 ஆழ்துளைக் கிணறுகள் அமைக்கப்பட்டன.

ஊரகக் குடிநீர் திட்டத்தின்கீழ் கோவை மாவட்டத்தில் உள்ள 14 ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் இதுவரை 690 குடியிருப்புகளுக்குக் குடிநீர் வழங்க வழிவகை செய்யப்பட்டுள்ளது. நடப்பு நிதியாண்டு (1977-78) இறுதிக்குள் மேலும் 207 குடியிருப்புகளுக்குக் குடிநீர் வழங்கப்படவுள்ளது. நீலகிரி மாவட்டத்தில் உள்ள உதகமண்டலம், கோத்தகிரி, கூடலூர், குன்னூர் ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் 45 குடியிருப்புகளுக்கு நடப்பு நிதியாண்டுக்குள் ரூ. 5 இலட்சம் செலவில் குடிநீர் வழங்க திட்டமிடப்பட்டு வேலைகள் நடைபெற்று வருகின்றன.

திரு. கே. உச்சி : தலைவரவர்களே, கூடலூர் பகுதியில் எப்போதும் தண்ணீர்ப் பற்றாக்குறை உண்டு என்பது அரசுக்குத் தெரியுமா? ஆகவே, பக்கத்தில் உள்ள ஓவாலி மலைப் பகுதியில் நீர்த்தேக்கம் கட்டி, தண்ணீர் பற்றாக்குறையை என் றென்றும் போக்க அரசு நடவடிக்கை எடுக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : தலைவரவர்களே, நீலகிரி மாவட்டத்தில் கூடலூர், உதகமண்டலம், குன்னூர், கோத்தகிரி ஆகிய பேரூராட்சிகளுக்குக் குடிநீர் தட்டுப்பாட்டைப் போக்க வறட்சி நிவாரணப்பணிகளின்கீழ் எந்தப்பணியும் இது வரை மேற்கொள்ளப்படவில்லை. ஆயினும் நடப்பாண்டில், 1977-78-ல் இந்தப் பேரூராட்சிகளில் 45 குடியிருப்புகளுக்குக் கிராமக் குடி நீர்த்திட்டத்தை வழங்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

1978 மார்ச் 22]

திரு. போ. கோபாலன் : தலைவரவர்களே, நீலகிரி மாவட்டத்தில் பெரும்பாலும் மலைச்சாரலில் ஓடும் சிற்றாறுகளிலிருந்துதான் குடி தண்ணீர் எடுக்கிறார்கள். அந்தச் சிற்றாறுகளின் கரையோரங்களில் வன இலாக்காவிலிருந்து ஏராளமாக யூகலிப்டஸ் மரங்களை நடுகிறார்கள். அந்த மரங்கள் பெரும்பாலும் நீரை உறிஞ்சிக் குடித்துவிடுகின்றன. அதனால் வறட்சி ஏற்படுகிறது. ஆகவே, இனிமேல் சிற்றாறுகளின் ஓரங்களிலும் அதை ஒட்டிய பகுதிகளிலும் அந்த மரங்களை நடாமலிருக்க அரசு ஏற்பாடு செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : தலைவரவர்களே, அதுபற்றித் தனிக் கேள்வி போட வேண்டும்.

திரு. கே. உச்சி : தலைவரவர்களே, கூடலூர் பகுதிகளிலும் மற்ற சில பகுதிகளிலும் தண்ணீர்த் தட்டுப்பாட்டைப் போக்க புதிய திட்டம் தீட்டப்பட்டிருப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அந்தப் புதிய திட்டம் எவ்வளவு ரூபாய்க்கான திட்டம் என்பதை அறிவிப்பார்களா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : தலைவரவர்களே, நீலகிரி மாவட்டத்தில் நிறைவேற்ற இருக்கும் கிராமக் குடிநீர்த் திட்டம் 10 லட்சம் ரூபாய்க்கும் குறைவாக இருந்ததால் இப்பணியை தமிழ்நாடு குடிநீர் வடிகால் வாரியப் பொறியாளர்களால் நிறைவேற்றப்படுவதைவிட வட்டார வளர்ச்சி அலுவலரிடம் ஒப்படைத்து நிறைவேற்றுவதே சிறந்தது என்று முடிவு செய்யப்பட்டது. இம்முறையில் நிறைவேற்றப்படுவதன் மூலம் வட்டார வளர்ச்சி அலுவலகப் பணியாளர்கள் முழுமையாகப் பயன்படுத்தப்படுவர்.

திரு. கு. ரமணி : தலைவரவர்களே, கோவை மாநகராட்சியில் இணைந்துள்ள சிங்காநல்லூர் நகராட்சியில் மிகுந்த தண்ணீர்த் தட்டுப்பாடு இருந்தது, தனியார் கிணறுகளிலிருந்து நூற்றுக்கணக்கான வண்டி தண்ணீரை வெளியே இருந்து கொண்டுவரப்படவேண்டிய கஷ்டம் இருக்கிறது. இந்தக் கஷ்டத்தைப் போக்க அங்கே மேல் நிலை நீர்த்தொட்டி கட்டி, அதிலிருந்து குழாய்கள் மூலம் வாங்குகளுக்குத் தண்ணீர் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : தலைவரவர்களே, அதுபற்றித் தனிக் கேள்வி போட வேண்டும். இருப்பினும் சிறுவாணித் திட்டத்தின் பலனை அடையும் 18 ஊர்களைச் சொன்னேனே, அதில் சிங்காநல்லூரும் ஒன்று.

[1978 மார்ச் 22]

முந்திரி ஆலைத் தொழிலாளர்கள்.

* 666 வினா.— திரு. தே. ஞானசிகாமணி : மாண்புமிகு தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா :—

(அ) கச்சா முந்திரிப் பற்றாக்குறையினால் குமரி மாவட்டத் திலுள்ள முந்திரி ஆலைகள் மூடப்பட்டு 50 ஆயிரத்துக்கு மேல் தொழிலாளர்கள் வேலையிழந்துள்ளார்களா?

(ஆ) இது சம்மந்தமாக அரசு தரப்பில் என்ன நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : (அ) குமரி மாவட்டத்தில் கச்சா முந்திரிப் பற்றாக்குறையினால் பாதிக்கப்பட்ட தொழிலாளர்களின் தற்போதைய மொத்த எண்ணிக்கை ஏறத்தாழ ஏழாயிரத்து அறுநூறு (7,600) ஆகும்.

(ஆ) கச்சா முந்திரி பெருமளவில் உற்பத்தி செய்வதானால் முந்திரி தொழிற்சாலைகள் தடையின்றி இயங்க வாய்ப்பு உண்டு எனக் கருதி தீவிர கச்சா முந்திரி உற்பத்திக்கு திட்டங்கள் தீட்டப்பட்டு செயல்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன.

(முற்பகல் 9-50)

திரு. டி.த. ஞானசிகாமணி : பேரவைத் தலைவரவர்களே, தமிழ்நாட்டிலே 50 ஆயிரம் தொழிலாளர்கள் வேலை செய்யும் 160 ஃபாக்டரிகள் இந்தத் தொழிலைச் செய்து வருகின்றன. அங்கே வருடம் பூராவும் தொழிலாளர்களுக்கு வேலை கொடுக்கப் போதுமான கச்சா முந்திரி கிடைக்கவில்லை என்பது அரசுக்குத் தெரியுமா? ஆமெனில் தமிழகத்தின் கோட்டாவை 17 சதவீதமாக அதிகரித்துக் கொடுக்கும்படி மத்திய அரசை வற்புறுத்த நமது அரசு முன்வருமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, தமிழகத்தில் மொத்தம் 137 முந்திரித் தொழிற்சாலைகள் உள்ளன. அவைகளில் 127 கன்னியாகுமரி மாவட்டத் திலிருக்கின்றன. இப்போது நமக்குக்கிடைக்கும் கச்சா முந்திரி 10 ஆயிரம் டன், 19 ஆயிரம் டன் இறக்குமதி செய்யப்பட்டு இந்திய முந்திரிக் கழகத்தின் மூலமாகப் பெறுகிறோம். நம்முடைய மொத்தத் தேவை 1,24,000 டன். மீதியுள்ள 95,000 டன் கச்சா முந்திரியைப் பெற்றால்தான் முந்திரித் தொழிற்சாலைகள் எந்தவிதத் தடங்கலுமின்றி இயங்க முடியும் என்பதை அறிந்து உரிய ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டு வருகின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1978 மார்ச் 22]

திரு. பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, மத்திய முந்திரிக் கார்ப்பரேஷனிலே தமிழ் நாட்டுக்குப் பிரதிநிதித்துவம் இல்லை என்பது அரசுக்குத் தெரியுமா? ஆமெனில் தமிழ்நாட்டுக்குப் பிரதிநிதித்துவம் கொடுக்கும்படி மத்திய அரசிடம் வற்புறுத்த அரசு முயற்சிக்குமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : இதைப்பற்றித் தகவல் இல்லை.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் இருக்கிற முந்திரி ஆலைகள் பெரும்பாலும் கேரள மாநிலத்தைச் சேர்ந்தவர்களால் நடத்தப்பட்டு வருகின்றன. கேரள மாநிலத்திலிருந்து கச்சா முந்திரி கொண்டு வருவதற்குத் தடை செய்யப்பட்டிருக்கின்ற காரணத்தால் பல தொழிற்சாலைகள் அங்கே மூடப்பட்டிருக்கின்றன.

அதுமட்டுமல்லாமல் 1970ஆம் ஆண்டுக்குப்பின் தொடங்கப்பட்ட முந்திரி ஆலைகளுக்கு முந்திரிக் கார்ப்பரேஷனிலே இருந்து கச்சா முந்திரி கிடைப்பதில் ஏற்பட்டிருக்கின்ற தடையும் மற்றொரு காரணமாகிறது. ஆகையால் மத்திய அரசை அணுகி 1970ஆம் ஆண்டுக்குப்பின் ஆரம்பிக்கப்பட்ட தொழிற்சாலைகளுக்கும் கச்சா முந்திரி கிடைக்கின்ற வகையில் ஏற்பாடு செய்ய அரசு முன் வருமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, கேரள அரசால் பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிற கேரள கச்சா முந்திரி நடமாட்டக் கட்டுப்பாடு உத்தரவை ரத்து செய்யுமாறு அவர்களைக் கேட்டு இருக்கிறோம். அதோடு இந்திய முந்திரிக் கழகத்திலிருந்து மேலும் கச்சா முந்திரி வாங்க பேச்சு வார்த்தைகள் நடத்தி எளிதில் தடையை நீக்கவும், இந்திய முந்திரிக் கழகத்திலிருந்து அதிகமாக முந்திரி பெறுவதற்கும் நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. எம். வின்சென்ட் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழகத்தில் உற்பத்தியாகும் முந்திரியைத் தனியார்கள் சிலர் கொள் முதல் செய்து வெளி மாநிலத்திற்குக் கொண்டு செல்கின்றனர். தமிழகத்தில் முந்திரியை அரசே கொள்முதல் செய்து தமிழகத்தில் இருக்கின்ற முந்திரித் தொழிற்சாலைகளுக்குச் சப்ளை செய்ய அரசு முன்வருமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, அதுபற்றித் தகவல் இல்லை. தனிக் கேள்வி போட்டால் முழுத் தகவல் சேகரித்துத் தருகிறேன்.

[1978 மார்ச் 22]

திரு. ரா. கிருஷ்ணன் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, கச்சா முந்திரி தென் ஆப்பிரிக்காவிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்பட்டு வந்தது. அது தடைப்பட்டிருக்கின்ற காரணத்தால் இந்த முந்திரித் தொழிற்சாலைகள் மூடப்பட்டிருப்பதாக அறிகிறேன். ஆகவே தமிழ்நாட்டிலே முந்திரி பயிரிடுவதை ஊக்குவிக்கும் அடிப்படையில் சென்ட்ரல் காஷ்யூ கார்ப்பரேஷனிடமிருந்து தமிழ்நாட்டுக்கு இரண்டு கோடி முதல் நான்கு கோடி வரை பணம் தரப்படுவதாகச் சொல்லப்பட்டது. அந்தப் பணம் எந்த அடிப்படையில் செலவழிக்கப்படுகிறது என்பதை அறிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். அடுத்து தென் ஆப்பிரிக்காவிலிருந்து இறக்குமதி செய்யும் ஏற்பாட்டை மீண்டும் மத்திய அரசை வலியுறுத்தி நடைமுறைப்படுத்தி இறக்குமதி செய்வதற்கு இந்த அரசு முன் வருமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : வெளிநாடுகளிலிருந்து இறக்குமதி செய்யும் கச்சா முந்திரியை இந்திய முந்திரிக் கழகம் மாநில வாரியாகப் பங்கிடுகிறது. அதில்தான் 19,000 டன் நமக்குக் கிடைக்கிறது என்று சொன்னேன். நமது அரசைப் பொறுத்த வரையில் தமிழக வேளாண்மைத் துறை மத்திய அரசு உதவியுடன் நல்ல பல திட்டங்களைச் செயல்படுத்தி வருகிறது.

கச்சா முந்திரி தரத்தை உயர்த்தவும் இந்தத் திட்டங்களில் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. மேலும் பல திட்டங்களுக்கு மத்திய அரசின் உதவியையும் கோருவதாகயிருக்கிறது.

பின்தங்கியோர் நலன் பற்றிய குழுவின் பரிந்துரைகள்.

*667 வினா—திரு. ரா. மார்க்கபந்து : மாண்புமிகு அரிசன நலத்துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா :

சட்டநாதன் தலைமையில் அமைக்கப்பட்ட பின்தங்கியோர் நலன் பரிந்துரைக் குழு கொடுத்த அறிக்கையின்மீது அரசு என்ன நடவடிக்கை எடுத்துள்ளது?

மாண்புமிகு திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : 1969ஆம் ஆண்டு நவம்பர் திங்களில் நியமிக்கப்பட்ட திரு. சட்டநாதனைத் தலைவராகக் கொண்ட பிற்பட்டோர் நலக்குழு 110 பரிந்துரைகளைக் கொண்ட அறிக்கையினை 1971ஆம் ஆண்டு சனவரித் திங்களில் அரசுக்கு அளித்தது. இவற்றில் பல பரிந்துரைகள் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு செயல்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. சில பரிந்துரைகள் நிதிநிலை காரணமாக ஏற்றுக் கொள்ளப்படவில்லை.

1978 மார்ச் 22]

திரு. ரா. மார்க்கபந்து : அந்தப் பரிந்துரைகளில், குறிப்பாக மிகப் பின் தங்கியோர் பட்டியலை அங்கீகரிக்க வேண்டும் என்று ஒரு பரிந்துரை இருக்கிறது. அது அங்கீகரிக்கப்பட சட்டச் சிக்கல் எதுவும் இல்லை என்று அட்வக்கேட்-ஜெனரல் அவர்களின் லீகல் ஒப்பினியனும் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி வழங்கப் பட்டிருந்தும் அதை அங்கீகரிப்பதில் தாமதம் ஏன்? அதை அங்கீகரிப்பதில் நிதிநிலை இடம் தரும் என்று நினைக்கிறேன். எனவே அது அங்கீகரிக்கப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : மிகவும் பின் தங்கியோர் பட்டியல் அங்கீகரிக்கப்பட்டு அரசால் ஆணையிடப் பட்டிருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் வேறு ஒரு கேள்வியை எண்ணத்தில் வைத்துக் கொண்டு இந்தக் கேள்வியைக் கேட்டிருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. மருதாசலம்.

திரு. ரா. மார்க்கபந்து : தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தலைவர்கள் வரிசையில் இருப்பவர்கள் மரபுகளைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். நான் திரு. மருதாசலம் அவர்களின் பெயரைச் சொல்லிவிட்ட பிறகு தாங்களேழுந்து நின்று கேட்கக்கூடாது. பிறகு சந்தர்ப்பம் தருகிறேன்.

திரு. க. மருதாசலம் : தலைவர் அவர்களே, சட்டநாதன் அவர்கள் தலைமையில் அமைக்கப்பட்ட குழுவின் முக்கிய பணிகள் என்ன? அந்தப் பணிகள் இப்போது எந்த நிலையில் இருக்கின்றன என்பதை அறிவிக்க இயலுமா?

மாண்புமிகு திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : தலைவர் அவர்களே, பின் தங்கிய இனத்தவருக்காக அரசு மேற்கொண்ட நடவடிக்கைகள் அவர்கள் முன்னேற்றத்திற்கு எந்த அளவு திறம்படச் செயல்பட்டு வருகின்றன என்பதை ஆய்ந்து குறிப்பாக கல்வி நிலையிலும், அரசுப் பணிகளில் நியமனம் பெறுவதிலும் அவர்கள் நிலை என்ன என்பதனை ஆய்வு செய்வதும் இக்குழுவின் பணி. மேலும், மிகவும் பின்தங்கியோருக்காக கல்வி மற்றும் பிற வகைகளில் அளிக்கப்பட்ட உரிமைகள், சலுகைகள் ஆகியனபற்றி மதிப்பிடுதல் கல்வி அரசுப் பணிகளில் ஒதுக்கீடு, கிராமப்புறங்களில் கடன் வசதி, கூட்டுறவு வணிகம், தொழில், வீட்டு வசதி, மானியங்கள், சமூக வளர்ச்சி ஆகிய துறைகளில் பின்தங்கியோர், மிகவும் பின்தங்கியோர் ஆகிய இரு சாராரின் முன்னேற்றத்திற்கு அரசுக்குப் பரிந்துரை செய்வதும் இக்குழுவின் பணியாகும்.

[1978 மார்ச் 22]

திரு. ரா. மார்க்கபந்து : அமைச்சர் அவர்கள் 1972-ம் ஆண்டில் மிகப் பின்தங்கியோர் பட்டியலை அங்கீகரித்திருக்கிறார்கள் என்ற தேனிலும் இனிய செய்தியைச் சொல்கிறார்கள். அதில் தேன் இருக்கிறதே தவிர ருசி இல்லை. காரணம், கல்விச் சலுகைகள்தான், ரூ. 2,500 வரை வருமானம் வருகிறவர்களுக்குத்தான் கல்விச் சலுகை தரப்பட்டிருக்கிறது. அதன் பிரகாரம் பார்க்கிறபோது அரசாங்க ப்யூராக வேலை செய்கிறவர்களின் மகன்களுக்குக்கூட அந்தச் சலுகை கிடைக்காது என்ற நிலைதான் இருக்கிறது. ஆகவே, கல்விச் சலுகைகள் கிடைப்பதோடு கூட, மற்றும் ஜாப் ஆப்பர்சூனிட்டிஸ் அட்மிஷன் டு ப்ரொபஷனல் காலேஜஸ் இவற்றிலும் ஒதுக்கீடுகள் செய்து தர முடியுமா? அந்த வாய்ப்புகள் அவர்களுக்குக் கிடைக்கும்படி செய்து தருவார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

[முற்பகல் 10-00]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : கேள்வி நேரத்தை சிறிது நேரத்திற்கு நீட்டிக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் குறிப்பிடுகின்ற கோரிக்கை அரசின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது. தேன் இருக்கிறது ருசி இல்லை என்று சொன்னார்கள். தேனைப் பார்த்தால் மட்டும் ருசி தெரியாது, தொட்டுச் சுவைத்தால்தான் தேன் ருசிக்கும். அந்த காலம் வரும் வரையிலும் காத்திருக்குமாறு வேண்டுகிறேன்.

திரு. கூத்தகுடி ச. சண்முகம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, குழு அறிக்கையில் வலையர் சமூகத்தைப்பற்றிச் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. செட்டிநாட்டில் வலையர் சமூகத்தினர் மலை ஜாதியினரைப்போல் வாழ்ந்து வருகிறார்கள். ஆகவே இவர்களை மலைஜாதியினர் பட்டியலில் சேர்த்து அவர்களுக்கு வழங்கப்படும் எல்லாச் சலுகைகளும் இவர்களுக்கும் வழங்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா என்பதைக் கேட்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : மலைஜாதியினர் பட்டியலில் சேர்ப்பதற்குச் சில விதிமுறைகள் இருக்கின்றன. அதற்கு மத்திய அரசாங்கத்தின் ஒப்புதலைப் பெற வேண்டும். ஆகவே இதுபற்றி இந்த அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்யும்.

திரு. பாக்கூர் சு. உ. சுப்பிரமணியம் : சட்டநாதன் குழு பரிந்துரைகளில் நிதிநிலை காரணமாகச் சில பரிந்துரைகள் அங்கீகரிக்கப்படவில்லை என்று சொன்னார்கள். நிதிநிலை காரணமாக எவை எவை அங்கீகரிக்கப்படவில்லை என்பதை தெரிவிக்க வேண்டுகிறேன்.

1978 மார்ச் 22]

மாண்புமிகு திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : தலைவரவர்களே, எவை எவை என்று படிக்க ஆரம்பித்தால் இந்த அவையை விடய விடய நடத்த வேண்டியிருக்கும்.

திரு. மு. செல்வராஜ் : இப்போது இருக்கின்ற முறை, உத்தியோக விஷயங்களில் பிற்பட்டோருக்கு 31 சதவிகிதமும், தாழ்த்தப்பட்டோர் இனத்தவரைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு 18 சதவீதமும் கொடுக்க வேண்டும் என்று இருக்கிறது. இதை இன்னும் மேற்கொண்டு உயர்த்துவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்றால் அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டும். இப்போது 31 சதவீதம் பிற்பட்டோருக்கு இருப்பதை 35 ஆகவும், தாழ்த்தப்பட்டோருக்கு 18 சதவீதம் என்றிருப்பதை 25 சதவீதம் என்று உயர்த்துவதற்கும், அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்துவதற்காக மத்திய அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்கின்ற முறையில், இந்தச் சட்டமன்றத்தில் இதற்காக ஒரு தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந்து நிறைவேற்ற அரசாங்கம் முன் வருமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : தலைவரவர்களே, சட்டநாதன் அவர்களின் தலைமையில் போடப்பட்ட குழு 33 சதவீதத்தைப் பின்தங்கியோர் பட்டியலில் உள்ளவர்களுக்கு ஒதுக்க வேண்டும் என்று சிபாரிசு செய்திருக்கிறது. அன்றைக்கு இருந்த அரசு இதை 31 சதவீதமாக ஆக்கியது, மேலும் இதில் சட்ட சிக்கல் இருப்பதாலும், சுப்ரீம் கோர்ட் இதை ஆட்சேபித்து இருக்கிற காரணத்தினாலும் இது செயல்படுத்த முடியாமல் இருக்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : வினாக்கள்-விடைகள் முடிவுற்றன.

[குறிப்பு :— ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் உடுக்குறி (*) இடப் பெற்றிருந்தால் அவ்வுரை உறுப்பினரால் சரிபார்க்கப்பெற்றது என்பதைக் குறிக்கும்.]

(2) ஒழுங்குப் பிரச்சனை.

விசாரணைக் கமிஷன் முன்னுள்ள பொருள் பற்றி முதல்வர் தெரிவித்துள்ள கருத்துக்கள் குறித்து.

திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர், தமிழ்நாடு சட்டமன்ற விதிமுறைகளைப்பற்றிய முக்கியமான ஒரு விஷயத்தைப்பற்றி எழுப்ப விரும்புகிறேன். சென்னை மாநகரத்தில் நடைபெற்ற துப்பாக்கிப் பிரயோகத்தைப்பற்றி விசாரிப்பதற்கு ஒரு கமிஷன் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது

[திரு. எஸ். ஜே. சாதிக்பாட்சா] [1978 மார்ச் 22]

எந்த விதத்தில் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்கின்ற விவரத் திற்குள் நான் போக விரும்பவில்லை. நமது சட்டமன்றத்தில் எதை வேண்டுமானாலும் உறுப்பினர்கள் பேசலாம் என்ற உரிமை நமக்குத் தரப்பட்டிருக்கிறது என்றாலும், அரசியல் சட்டத்தில் 194-ல்—“Subject to the provisions of this Constitution and to the rules and standing orders regulating the procedure of the Legislature, there shall be freedom of speech in the Legislature of every State” என்று கூறப்பட்டுள்ளது, சட்டமன்ற விதிமுறைகளுக்கு உட்பட்டுத் தான் பேச வேண்டும் என்றும் இருக்கிறது. எல்லா வற்றையும் நினைத்ததையெல்லாம் பேசிவிட முடியாது. நம் முடைய லெஜிஸ்லேட்டிவ் அசெம்பிளி ரூல்ஸில் என்ன சொல்லப்பட்டிருக்கிறது—என்றால், ஒரு விஷயம்—விசாரணையில் இருக்கிறது என்றால், அந்த விஷயத்தைப்பற்றி எதை வேண்டுமானாலும் பேசிவிட முடியாது என்று இருக்கிறது.....

Rule 31 (9) says:

“it must not relate to any matter which is under adjudication by any Court of Law or to the conduct of a Judge of the Supreme Court or of a High Court in his judicial capacity.”

அதேபோல்.....

Rule 59 (vi):

“It shall not relate to any matter which is under adjudication by a Court of Law having Jurisdiction in any part of India.”

Rule 67 A member, while speaking must not—

Clause (i) give his opinion about or refer to any matter on which a judicial decision is pending.

Rule 68 (viii): It shall not relate to any matter which is under adjudication by a court of law having jurisdiction in any part of India.

ரூல்ஸ் 143, 156-12 இவைகளிலும் வற்புறுத்திக் கூறப்பட்டுள்ளது. — மேலும்

அசெம்பிளி ரூல்ஸ் 68— கிளாஸ் 5-ல் கமிஷனில் விசாரணையில் இருக்கும் எந்த விஷயத்தைப்பற்றியும் குறிப்பிடக்கூடாது என்று இருக்கிறது. 156 கிளாஸ் 12-லும் இதேதான் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இங்கு மாண்புமிகு முதலமைச்சர்

1978 மார்ச் 22] [திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா]

அவர்கள் சில கருத்துக்களைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அவ்
விதம் தெரிவித்த கருத்துக்கள் இந்த விதிமுறைகளுக்கு எந்த
விதத்தில் பொருத்தமாக இருக்கிறது என்பதைப் பார்க்க
வேண்டியிருக்கிறது. இதனால் கமிஷனின் நடவடிக்கைகள் எந்த
அளவு பாதிக்கும் என்பதைப்பற்றி நான் விவரத்திற்குள் போக
விரும்பவில்லை. ஆகவே, முதலமைச்சர் அவர்கள் கூறிய கருத்
துக்கள் விதிகளுக்கு முரணாக இருக்கிறது. இது சட்டமன்ற
நடைமுறை விதிகளுக்குப் புறம்பாக இருக்கும் என்ற முறை
யில், இங்கு சொல்லப்பட்டிருப்பது முறை தானா என்பதைத்
தான் நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு திரு. சாதிக்
பாட்சா அவர்கள் நீண்டநாள் உறுப்பினர். சட்டமன்ற
விதிமுறைகளைப்பற்றியும், இங்கு கூறப்பட்ட சில கருத்துக்கள்
பற்றியும், அரசியல் சட்ட விதிகளைப் பற்றியும் விளக்கமாக இவ்
விதம் கூறும்போது, இதையெல்லாம் எழுத்து மூலமாக என்
னிடம் முன்பு எழுதிக் கொடுத்துவிட்டு இதைப் பற்றி விவாதித்து
இருக்கலாம். அப்படி எழுதிக் கொடுக்காமல் இதை எடுத்து
ஒழுங்குப் பிரச்சனையாகச் சொல்லியிருக்கிறீர்கள். ஆனால் இவற்
றைப் பற்றி பரிசீலனை செய்து தான் பதில் சொல்ல முடியும்.
ஆகவே, இவற்றையெல்லாம் எழுத்து மூலமாகத் தந்தால் இதைப்
பற்றிப் பரிசீலனை செய்யத் தயாராக இருக்கிறேன் என்பதைத்
தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(3) தகவல் கோரல்.

ஆபாசப் படங்கள் வெளியிறுவோர் மீது எடுக்கவிருக்கும் நட
வடிக்கை பற்றிய செய்திக் குறிப்பு குறித்து.

திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, சட்டப்பேரவை
நடந்து கொண்டிருக்கும் நேரத்தில் பத்திரிகைகளுக்கெல்லாம்
அரசாங்கத்தின் சார்பாக திடீரென்று ஓர் உத்தரவு சென்
றிருப்பதாக ஏடுகளில் செய்தியைப் பார்த்தேன். வானொலி
யிலும் இச்செய்தி ஒலிபரப்பப்பட்டது. ஆபாசமான படங்களை
வெளியிட்டால் பத்திரிகை ஆசிரியர்கள் உடனடியாகக் கைது
செய்யப்படுவார்கள் என்று அந்த செய்திக் குறிப்பில் வெளி
யிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆபாசம் என்று எதை அளவிட்டு அறி
விக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று தெரியவில்லை. ஆபாசப் படங்கள்,
ஆபாசச் சித்திரங்கள் இவைகளைப்பற்றி ஏற்கனவே அறிஞர்
அண்ணா அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்த நேரத்தில், இது
பற்றி இந்த அவையிலும் மேலவையிலும் குறிப்பிடுகின்ற நேரத்
தில், “இது அவரவர்களின் மன நிலையைப் பொறுத்தது என்றும்,
எந்த அளவுக்கு என்று அளவிட்டுக் கூற இயலாது” என்று அண்ணா
அவர்கள் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள்.

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1978 மார்ச் 22]

இதற்கு இன்றைக்கும் கூட எந்த அளவுக்கு இருந்தால் ஆபாசம் என்று விளக்க முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. அதற்கெல்லாம் விளக்கம் தரவில்லை. அப்படி விளக்கம் தரப்படாமல், பத்திரிகைகளிலே ஆபாசப் படங்கள் வெளியிடக் கூடாது என்று சொல்லி, அப்படி வெளியிட்டால், அந்த பத்திரிகைகளின் ஆசிரியர்கள் கைது செய்யப்படுவார்கள் என்கிற அளவிற்கு ஒரு உத்தரவு சட்டமன்றம் நடந்துகொண்டிருக்கும் போது போயிருப்பது, வேடிக்கையாகக் கூட இருக்கிறது.

மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் அதற்கான சட்டத்தை இங்கே கொண்டு வர, இருப்பதாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். இதற்கிடையே இப்படி ஒரு உத்தரவு போடப்பட்டிருக்கிறது. பத்திரிகைகளுக்கு மாத்திரமல்ல, இன்னும் சாலைகளில் செல்லுகின்ற நேரத்தில் திரைப்பட விளம்பரங்கள் கூட, பத்திரிகைகளிலே வருவதைவிட அதிகமான மக்கள் பார்க்கின்ற வகையில் காட்சியாக வைக்கப்படுகின்றது. இவைகளுக்கும் இந்த உத்தரவு பொருந்துமா என்று தெரியவில்லை. இதைப் பற்றிய விளக்கத்தை அமைச்சர் அவர்கள் மூலமாக அறிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, செய்தி-சுற்றுலாத் துறையிலே இந்த அறிவிப்பு வெளியிடப்படவில்லை. பொது உள்துறை இதனை வெளியிட்டிருக்கும் என்று கருதுகிறேன். இந்த அறிவிப்பு ஏற்கெனவே இருக்கின்ற சட்டத்தின் விதியை யொட்டிய அறிவிப்பாக இருக்கிறதே தவிர, புதிய அறிவிப்பு எதுவும் அதிலே இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. நடைமுறையை அறிவித்திருக்கிறார்கள். மேலும் மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னதைப் போல், முன்னாலே குழு அமைத்து எவை எவை ஆபாசம் என்று முடிவுகள் எடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த முடிவுகளை அமல்படுத்துகின்ற அறிவிப்பாக இது இருக்கலாம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(4) ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம்.

(அ). சேலம் மத்திய சிறைச்சாலையில் ஒரு நக்சலைட் கைதியின் உண்ணாவிரதம் குறித்து.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ‘‘சேலம் மத்திய சிறைச் சாலையில் நம்பியார் என்ற நக்சலைட், அரசியல் கைதிகள் அனைவரையும் உடன் விடுதலை செய்யுமாறும், சிறைச்சாலை சீர்திருத்தம் குறித்து அமைச்சர்கள் மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன், மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு ஆகியோர் கொடுத்த

1978 மார்ச் 22] [பேரவைத் தலைவர்]

வாக்குறுதிகளை நிறைவேற்றக் கோரியும் சென்ற 15—3—1978 முதல் சாகும்வரை உண்ணாவிரதப் போராட்டம் மேற்கொண்டிருப்பதால் எழுந்துள்ள கொந்தளிப்பான சூழ்நிலை குறித்து விவாதிக்க — இப்பேரவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்திவைக்க வேண்டுமென்று,

- (1) திரு. க. சுப்பு,
- (2) திரு. கூத்தக்குடி ச. சண்முகம்,
- (3) திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து,
- (4) திரு. துரை முத்துசாமி,
- (5) திரு. சி. கோவிந்தராசன்,
- (6) திரு. மு. ஆறுமுகம்,
- (7) திரு. வி. கே. கோதண்டராமன்

ஆகியோர் தீர்மானங்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இது எப்படி அவசர முக்கியமானது என்பது குறித்து சுருக்கமாக விளக்கும் படிக்கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. ரா. மார்க்கப்பந்து : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர், 41-வது விதியின்கீழ் நானும், திரு. சந்திரனும் ஒரு தீர்மானம் கொடுத்திருக்கிறோம். அதுவும் இது சம்பந்தமானதுதான். அதையும் இதோடு சேர்த்துக்கொள்ள....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இது 42-வது விதியின் கீழ் கொடுக்கப்பட்ட தீர்மானம், தாங்கள் கொடுத்தது 41-வது விதியின் கீழ். ஆகவே, 42-லே வேண்டுமென்றால் சேர்த்துக் கொள்ளலாம். ஆகவே, தாங்கள் எழுப்பியது ஒழுங்குப் பிரச்சனையாகாது. இது 42. ஆனால் தாங்கள் கொடுத்ததோ 41.

திரு. ரா. மார்க்கப்பந்து : தலைவர் அவர்களே, நானும், சந்திரன் அவர்களும் கொடுத்த தீர்மானத்தைச் சேர்த்துக் கொள்ளுமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் மார்க்கப்பந்து அவர்கள் இது சம்பந்தமாக 41-வது விதியின் கீழ் ஒரு தீர்மானம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதை நானாகவே 42-ஆக மாற்றி, அவர்கள் பெயரையும், திரு. சந்திரன் அவர்கள் பெயரையும் இந்தத் தீர்மானத்தோடு இணைத்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. மு. ஆறுமுகம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இம்மாதிரி 41-வது விதியின் கீழ் வருங்காலத்தில் ஒரு தீர்மானம் கொடுத்தால், சந்தர்ப்பத்தை அனுசரித்து இப்படி 42-வது விதியின் கீழ் அது மாற்றப்படுமா என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

[1978 மார்ச் 22]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அவைத் தலைவருக்கு நீங்கள் வழி காட்ட வேண்டியதில்லை. அவைத் தலைவர் குழநிலைக்கு ஏற்றவாறு, சில சந்தர்ப்பத்தில் மாற்றம் செய்வார். எல்லாம் உங்கள் நன்மைக்காகத் தான் இருக்கும் என்று நம்புங்கள்.

திரு. க. சுப்பு : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நாட்டிலே உள்ள அரசியல் கைதிகள் அனைவரும் விடுவிக்கப்பட வேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது. இந்தியாவிலுள்ள எல்லா அரசுகளும் பேசி, இந்தியா முழுவதிலும் உள்ள அரசியல் கைதிகள், நக்சலைட்டுகள் உட்பட எல்லா அரசியல் கைதிகளும் விடுவிக்கப்பட வேண்டுமென்று சொல்லி விட்டார்கள். ஆனால் நமது மாநிலம், தமிழகத்திலே மட்டும்தான் இன்னும் சில கைதிகள் இங்கே சிறை வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். எனவே, இன்றைய தினம் இந்த நக்சலைட் கைதிகள் எல்லாம் உடனடியாக விடுதலை செய்யப்பட வேண்டும் என்ற கோரிக்கையை வைத்திருக்கிறார்கள். அதற்காக அவர்கள் சிறையிலே இன்றைக்கு போராட்டம், உண்ணாவிரதம் இருக்கிறார்கள்.

[முற்பகல் 10-10.]

அப்போது மாண்புமிகு இராமச்சந்திரன் அவர்கள் அந்தக் கைதிகளைச் சந்தித்து கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றுவதாக வாக்குறுதி அளித்தார்கள். அதற்குப் பிறகு கோவை மத்திய சிறையில் கைதிகள் உண்ணாவிரதம் இருந்தார்கள். மாண்புமிகு அமைச்சர் குழந்தைவேலு அவர்கள் வாக்குறுதி அளித்தார்கள். தேர்தல்கால வாக்குறுதி போல் இல்லாமல் இது நிறைவேற்றப்பட வேண்டுமென்று எதிர்பார்ப்பது நியாயம். சிறை சீர்திருத்தங்கள் பற்றியெல்லாம் அமைச்சர்கள் கொடுத்த வாக்குறுதியை நிறைவேற்ற வேண்டும். பொய் வழக்குகள் போடப்பட்டதெல்லாம் வாபஸ் பெறப்படும் என்றெல்லாம் தேர்தல் காலத்தின் போது வெளியிலே பேசப்பட்டது. மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அதிலே அதிக அக்கறை காட்டினார்கள்.

இன்றையதினம் அவர்கள் எல்லாம் புரட்சிக்காரர்கள் என்ற காரணத்திற்காக சிறையில் அடைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். முழுப் புரட்சி என்று சொன்ன ஜெயப்பிரகாஷ் நாராயணன் அவர்களை அண்மைக் காலத்தில் நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் சந்தித்திருக்கிறார்கள். இன்னும் பலரும் சந்தித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்றைக்கும் கூட முழுப் புரட்சி தேவை என்பதை ஜெயப்பிரகாஷ் நாராயணன் வலியுறுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்.

அரசியல் கருத்து மாறுபாடு காரணமாக தண்டனை கொடுத்த பிறகு எதிர் வழக்காடவில்லை; தண்டனையை ஏற்று சிறைச்சாலை ஏகிய நக்சலைட் என்று சொல்லப்படுகிறவர்களை விடுவிக்கின்ற காரியத்தில் தமிழகம் முன் மாதிரியாக இருந்து உடனடியாக அவர்களை எல்லாம் விடுதலை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1978 மார்ச் 22]

[திரு. க. சுப்பு]

நம்பியார் என்ற பெயரைப் பார்த்து வேறு மாதிரி நினைக்க வேண்டாம். கலியப்பெருமாள் மகன் நம்பியார். புரட்சி இயக்கத்தின் வாத்தியார் என்று அழைக்கப்படுகிற கலியப்பெருமாள் உள்ளே இருக்கிறார். அவருடைய இன்னொரு மகன் வள்ளுவன் உள்ளே இருக்கிறார். மாசிலாமணி, ராஜமாணிக்கம் உள்ளே இருக்கிறார்கள். ஆறுமுகம் உள்ளே இருக்கிறார். காங்கிரஸ் எம்.எல்.ஏ. வாக இரண்டு கால கட்டத்தில் பத்தாண்டு காலம் இருந்த விஸ்வநாதன் மனைவி ஆனந்தநாயகி 60 வயதானவர் சிறையில் எட்டாண்டு காலமாக இருக்கிறார். காங்கிரஸ்காரரின் மனைவி இந்த இயக்கத்தைச் சேர்ந்தவர் என்று சொல்லி 60 வயதானவரை உள்ளே வைத்திருக்கிறார்கள். வள்ளலார் அனாதை இல்லம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : எங்கோ விவாதம் போகிறது. சீக்கிரம் முடியுங்கள்.

திரு. க. சுப்பு : வள்ளலார் அனாதை இல்லத்தை நடத்தி வந்த அந்த 60 வயது ஆனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்கள் எட்டாண்டு காலமாக சிறையில் இருக்கிறார்கள். அனாதை இல்லம் நடத்துவதே குற்றமா? உடனடியாக அவர்களை விடுதலை செய்ய வேண்டும் என்ற கோரிக்கை நியாயமான கோரிக்கை, பூட்டோவை விடுதலை செய்ய வேண்டுமென்று அங்கு மாணவர்கள் கோரிக்கை விடுகிறார்கள். முஜிபூர் ரகுமான்...

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தயவு செய்து பிரச்சினைக்கு வாருங்கள். உலகம் எல்லாம் போய்க் கொண்டிருக்க வேண்டாம். இவர்களைப் பற்றி மட்டும் பேசிக் குக்கமாக முடியுங்கள்.

திரு. க.சுப்பு: அரசியல் காரணமாக கைது செய்யப்பட்டவர்களை பொறுத்து ஆங்காங்கு நடைபெற்று வருகிற வரலாற்று உண்மைகளைச் சொல்லத்தான் முற்பட்டேன். அனைத்துக் கட்சிகளும் அவர்களை விடுதலை செய்ய வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை வலியுறுத்தி வருகின்றன. நாளைக்குக்கூட சென்னை நகரத்தில் மார்க்கு பந்து உட்பட, அவர்களை விடுதலை செய்ய வேண்டுமென்பதற்காக பெரிய இயக்கம் நடத்த இருக்கிறார்கள்.

15 ஆம் தேதியிலிருந்து உண்ணாவிரதம் இருந்து வரும் நம்பியார் என்ற இளைஞனின் உயிர் ஊசலாடிக் கொண்டிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட விலைமதிப்பற்ற உயிர், சுயநலமற்ற தியாகியின் உயிர் பறிக்கப்படுவது இந்த ஆட்சியில் இருக்க வேண்டாம், உடனடியாக விடுதலை செய்ய வேண்டும், உண்ணாவிரதத்தை நிறுத்தச் செய்ய வேண்டும். இது பற்றி விவாதிக்க அவையின் மற்ற அலுவல்களை ஒத்திவைக்க வேண்டுமென்று கேட்டு என் உரையை முடிக்கிறேன்.

[1978 மார்ச் 30]

திரு. கூத்தக்குடி ச. சண்முகம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அரசியல் கைதிகள், நக்சலைட்டுகள் அனைவரையும் இன்றைக்கு விடுதலை செய்ய வேண்டுமென்ற பொதுவான உணர்வு அனைத்துக் கட்சியினருக்கும் இருக்கிறது என்பதை ஆளும் கட்சியும் ஏற்றுக்கொள்ளும் என்று நம்புகிறேன். நான் இப்படிச் கூறுகிறபோது உங்களுக்கெல்லாம் தெரியும் * * * * இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில்

மாண்புமிகு பேரவைத்தலைவர் : தயவுசெய்து மத்தியில் இருக்கும் அமைச்சர்களைப் பற்றியெல்லாம் * * * குறிப்பிட வேண்டாம். (குறுக்கீடு) * * *

திரு. கூத்தக்குடி ச. சண்முகம் : தயவுசெய்து கவனிக்க வேண்டும். நான் ஜாக்கிரதையாகத் தான் சொல்கிறேன். யாருடைய பெயரையும் குறிப்பிடவில்லை. அரசாங்கம் இதை நன்றாகப் பரிசீலனை செய்யவேண்டும். நக்சலைட் குழு இன்றைக்கு பலாத்காரத்தை கைவிட்டுவிட்டோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். தேர்தலிலே அவர்கள் ஈடுபடக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. இந்த நிலையில் பலாத்காரம் பூதாகாரமாக உருவெடுத்து அரசாங்கத்திற்கு அபாயகரமான நிலைமை வந்துவிடும் என்று எண்ண வேண்டாம்.

இதைப்போன்று காரைக்குடியிலே கலியபெருமாள் குடும்பமே இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட முறையிலே அந்தக் குடும்பங்கள் எல்லாம் கஷ்டப்பட்டுக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. அவர்கள் பலாத்காரத்தை கைவிட்டு விட்டோம் என்று அறிவித்துவிட்ட நிலையில், இரண்டு மாநிலங்களிலே அவர்களுடைய இயக்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டதற்கு பிறகு தமிழக அரசு அவர்களை வைத்துக்கொண்டிருக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. ஆகவே, இதையெல்லாம் அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்து அவர்களை விடுதலை செய்யவேண்டும். அந்த முறையிலே இந்த அவையின் அலுவல்களை ஒத்திவைத்து இதை விவாதிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மத்திய அமைச்சர் பெயரை குறிப்பிட்டு நான் சொன்னது அவைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கப் பெறும்.

திரு. துரை முத்துசாமி : தலைவர் அவர்களே, 15—3—1978 முதல் இன்று வரையில் நம்பியார் என்ற நக்சலைட் சிறையிலே உண்ணாவிரதம் இருந்து வருகிறார். அவர் விடுதலை செய்யப்பட

* மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க, அகற்றப் பெற்றது.

1978 மார்ச் 22] [திரு. துரை முத்துசாமி]

வேண்டுமென்ற முறையிலே அதைப்பற்றி விவாதிக்கப்பட வேண்டும் என்றும் அதற்காக சபையின் நடவடிக்கைகளை ஒத்திவைக்கவேண்டும் என்றும் எங்கள் கட்சியின் சார்பாக ஒத்திவைப்புத்தீர்மானம் கொடுத்திருக்கிறோம்.

15—3—1978ஆம் தேதி முதல் இன்றைய தினம் வரையிலே அவர் உண்ணாவிரதம் இருந்து இன்றைக்கு மோசமான நிலைமையிலே இருக்கிறார். நக்சலைட்டுகள் மட்டுமல்ல, அரசியல் கைதிகளும் விடுதலை செய்யப்படவேண்டும் என்ற முறையிலே விடுதலை செய்வோம் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் இன்னும் இவர்கள் எல்லாம் விடுதலை செய்யப்படவில்லை. இப்படி ஒவ்வொன்றிற்கும் ஆர்ப்பாட்டம் கிளர்ச்சி என்று நடத்தினால் தான் அவைகள் நிறைவேற்றப்படும் என்ற நிலைமை வருமானால் நாட்டிலே சட்டம் ஒழுங்கு பாதிக்கப்பட்டக்கூடிய சூழ்நிலை உருவாகும். அப்படிப்பட்ட நிலைமை வருங்காலத்திலே ஏற்படாத நிலைமையை ஏற்படுத்த இந்த நம்பியார் என்பவரையும் மற்றவர்களையும் விடுதலை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இன்றைய அலுவல்களை ஒத்திவைத்து இதைப்பற்றி விவாதிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* திரு சி. கோவிந்தராசன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஜனநாயகத்தைப் பலப்படுத்தக்கூடிய அளவிற்கு அரசியல் சூழ்நிலை மாறிவருகிறது. நக்சலைட்டுகளின் கொள்கை மாறி அவர்கள் தேர்தலிலே பங்கு கொண்டிருக்கிறார்கள். மேற்கு வங்கத்திலே நக்சல்பாரி மாவட்டத்திலே தான் இந்த இயக்கமே தோன்றியது. அங்கே தான் ஏராளமான ஆயிரக்கணக்கான நக்சலைட்டுகள் உண்டு. அங்கே துண்டிப்பெற்ற நக்சலைட்டுகளைக் கூட, அந்த அரசு விடுதலை செய்திருக்கிறது. இன்னும் பல மாநிலங்களிலும் அரசியல் கைதிகள் இந்தக் கால கட்டத்திலே விடுதலை செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

ஆனால், தமிழ்நாட்டிலே இன்னும் அந்த நிலைமை ஏற்படவில்லை. இது குறித்து மத்திய உள்துறை அமைச்சரிடம் கேட்ட போது, அவர் இது மாநில அரசு செய்யவேண்டிய விஷயம் என்று கருதாக அறிவித்து விட்டார். மதுரைச் சிறைச்சாலையிலே, லெளன் ரெங்கசாமி என்பவரும், திருச்சி சிறையிலே தியாகராஜன் என்பவரும் அரசியல் கைதிகள் விடுதலை கோரி இப்படி உண்ணாவிரதம் இருந்தார்கள். அப்போது அதைப்பற்றி எங்கள் கட்சித் தலைவர்கள் மாண்புமிகு முதலமைச்சரோடு பேசியபோது அவர்கள் அது குறித்துப் பரிசீலிப்பதாகச் சொன்னார்கள். அந்த அடிப்படையிலே நாங்கள் அவர்கள் தொடங்கிய உண்ணாவிரதத்தை எல்லாம் கைவிடச் சொன்னோம். ஆனால், இதுவரையில் அது குறித்து நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை.

[திரு. சி. கோவிந்தராசன்]

[1978 மார்ச் 22]

இன்றைக்கு நம்பியார் உண்ணாவிரதம் இருக்கிறார், அவருடைய குடும்பமே பல ஆண்டுகளாக அலைக்கழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. யார், யார் எல்லாம் இப்படிப்பட்ட நிலையில் இருக்கிறார்கள் என்ற விவரத்தையெல்லாம் எனக்கு முன்னாலே பேசிய திரு. சுப்பு அவர்கள் சொன்னார்கள். இது ஒரு முக்கியமான பிரச்சனை.

நக்சலைட்டுகள் இன்றைக்கு தேர்தலிலே பங்கெடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள், தண்டனை பெற்றவர்கள் கூட பல மாநிலங்களிலும் விடுதலை செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள், இந்த நிலையில் நம்பியார் என்பவர் உண்ணாவிரதம் இருக்கிறார். ஏற்கெனவே லெனின் ரங்கசாமி இருந்த உண்ணாவிரதம் முதலமைச்சரின் வாக்குறுதியின் அடிப்படையில் கைவிடச் செய்யப் பட்டது. இன்றைக்கு நம்பியார் என்ற வாலிபன், அவருக்கு 24 வயது தான் இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். அவர் இந்தப் பிரச்சனையாக உயிரையே விட வேண்டிய நிலைமை வந்து

[முற்பகல் 10-20]

இருக்கிறது. இது முக்கியமான பிரச்சனை. எனவே, அரசியல் கைதிகளை விடுதலை செய்ய வேண்டியதன் அவசியம் குறித்து விவாதிப்பதற்காக இந்த அவையை ஒத்திவைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* திரு. மு. ஆறுமுகம் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, அண்மைக் காலத்தில் இந்தியா முழுவதும் அனைத்து மாநிலங்களிலும் நக்சல்பாரிகளை, அரசியல் ரீதியாகக் கைது செய்யப்பட்ட அரசியல் வாதிகளை விடுதலை செய்ததை இந்த நாடே அறியும். அப்படிப்பட்ட நிலைமையிலிருக்கும்பொழுது தமிழ்நாட்டில் மட்டும், குறிப்பாக அதிதீவிரவாதிகள் என்று சொல்லப்படும் நக்சல்பாரிகளை மட்டும் சிறையிலே இன்றைக்கும் வைத்திருக்கிறது. இந்தியாவின் மற்ற மாநிலங்களில் செயல்படக்கூடிய அதே வழியைப் பின்பற்றி நம்முடைய அரசும் ஏன் நக்சல்பாரிகளை விடுதலை செய்யக்கூடாது என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

மேலும், கலியபெருமாள் என்ற ஆசிரியருடைய குடும்பம் இருக்கிறது. ஆண்கள்தான் அதிதீவிரமாக ஈடுபட்டு நக்சல்பாரிகளாக மாறினாலும் பெண்களைக் கூட அந்த இயக்கத்தில் ஈடுபடுத்தி பழிவாங்கும் அடிப்படையில் அவர்கள் சிறையிலே வாட்டி வைக்கப்படுகிறார்கள். அதுவும் சேலம் சிறைச்சாலை சுதந்திரப் போராட்ட வீரர்களை நகக்குவதற்கென்றே ஏற்படுத்தப்பட்ட கறுப்புக் குல்லாய்ச் சிறை என்று சொல்லப்படக்கூடிய அளவிற்கு இருந்தது. அப்படிப்பட்ட சேலம் மத்திய சிறையில் உயிர் ஊசலாடும் நிலையில் உள்ள 24 வயதுள்ள இளைஞர் நம்பியார் என்பவரைக் காப்பாற்றுவதற்காக அரசு உடன

1978 மார்ச் 22] [திரு. மு. ஆறுமுகம்]

டியாக அவரை விடுதலை செய்யாவிட்டாலும் முதலில் பரோலி
லாவது விடுதலை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.
அதற்குப் பிறகு வேண்டுமானால் கொள்கை ரீதியாக அரசு
முடிவெடுத்து அவர்களை விடுதலை செய்வதற்கு தீவிரமான நட
வடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.
அதிலும், அண்மைக் காலங்களில் நாடு முழுவதும் உள்ள நக்சல்
பாரிகளின் கொள்கையிலே மாறுதல் ஏற்பட்டிருப்பதாக அறி
கிறோம். அரசியல் சட்டவிதிகளுக்கு உட்பட்டு, ஜனநாயக வரம்
பிற்குக் கட்டுப்பட்டு நடக்கக்கூடிய அளவிற்கு மனமாற்றம் ஏற்பட்
டிருப்பதாக அறிவதால் அரசு இந்த நக்சல்பாரி அரசியல்கைதிகளை
விடுதலை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, சபையின்
இன்றைய இதர அலுவல்களை ஒத்திவைத்து விவாதிக்க வேண்டு
மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. ரா. மார்க்கப்பந்து: தலைவரவர்களே, கலியபெருமாள்
குடும்பத்திலே இருப்பவர்கள் ஆண், பெண், குழந்தைகள் அத்
தனைபேரும் சிறையிலே அடைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இப்
பொழுது உண்ணாவிரதம் ஏற்றிருக்கின்ற அந்தத் தம்பிக்கு
ஏறக்குறைய 25 வயது இருக்கும். இரண்டு முறை ஆபரேஷன்
செய்யப்பட்டிருக்கிறார். இன்றைக்கு எட்டாவது நாளோ, ஒன்
பதாவது நாளோ அவர் உண்ணாவிரதம் இருக்கின்ற காரணத்
தாலே அவருடைய நிலைமை மிகவும் மோசமாகி, ஆபத்தான
நிலையில் ஆஸ்பத்திரியில் சேர்க்கப்பட்டு, உயிர் இன்னும் இரண்டு
மூன்று நாளில் பிரிந்துவிடக்கூடுமோ என்ற அபாயகரமான
நிலைமையிருக்கிறது.

இப்படிப்பட்ட நிலையிலே இதை நாடு தழுவிய பிரச்சனையாக,
குறிப்பாக நக்சல்பாரிகள் தங்களை மாற்றிக்கொண்டு நாட்டுக்குச்
சேவை செய்ய ஒப்புக் கொண்டிருக்கிற நிலையிருக்கிறது. குடும்
பத்திலே இருக்கின்ற அனைவரையும் வழக்கிலே சம்பந்தப்
படுத்தி பாளையங்கோட்டை, வேலூர், சேலம் இன்னும் மற்ற
பல ஜெயில்களிலே அடைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களை
விடுதலை செய்வதன் மூலம் இந்த அரசுக்கு நல்ல பெயர் வரும்
என்பதை நான் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, கைதிகள் பொய்யான வழக்குகளின்மூலம்
ஆட்படுத்தப்பட்டிருக்கின்ற வழக்குகளை வாபஸ் செய்வதன்
மூலம், அவர்களை விடுதலை செய்வதன் மூலம் இந்த அரசுக்கு
நல்ல பெயர் வரும். அதே நேரத்தில் கொள்கையளவில் இருக்
கின்ற கட்சிக்கு எதிர் மாறான கொள்கையுடையது அல்ல இந்த
ஆட்சி என்பதை நிலைநாட்டும் வகையிலேயும் இருக்கும்.

[திரு. ரா. மார்க்கபந்து] [1978 மார்ச் 22]

ஒரு குடும்பம் அழிந்து விடாத நிலையில் அந்த உயிரைக் காப்பாற்ற வேண்டிய நிலைமையிருக்கிறது. உயிர் பிரிந்து விட்டால் அது நாட்டுக்கு ஆபத்தாகி, நமக்கு சங்கடங்களை விளைவிக்கும் என்ற அச்சத்தை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். எனவே, இதுபற்றி இந்தச் சபையை அதற்காக ஒத்தி வைத்து விவாதிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: தலைவரவர்களே, ஒரு தன்னிலை விளக்கம் அளிக்க விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுப்பு அவர்கள் பேசும்பொழுது சென்னை மத்திய சிறைச்சாலைக்கு நான் சென்றிருந்ததாகக் குறிப்பிட்டார்கள். சென்றிருந்தது உண்மை. ஆனால், அங்கேயிருந்த நக்சல்பாரி கைதிகள் தங்களை விடுவிக்க வேண்டுமென்று என்னைக் கேட்கவும் இல்லை, நான் எந்த உறுதியும் அளிக்கவும் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. க. சுப்பு: தலைவரவர்களே, அவர்கள் விளக்கம் சொன்னார்கள். அதைப்பற்றி நான் சொல்லி விடுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: தயவுசெய்து உட்காருங்கள்.

திரு. க. சுப்பு: அவர்கள் தன்னிலை விளக்கம் சொன்னார்கள். நான் அதற்குச் சொல்லி விடுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நீங்கள் உட்காருங்கள். தன்னிலை விளக்கத்தோடு சரி. மறுபடியும் நீங்கள் சொன்னால் திரும்பவும் அவர்கள் விளக்கம்கொடுப்பார்கள். எனவே, உட்காருங்கள்.

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு: பேரவைத் தலைவரவர்களே, நான் இங்கே ஒரு தன்னிலை விளக்கத்தைக் கொடுக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். மாண்புமிகு சுப்பு அவர்களும், மற்றுமுள்ள மாண்புமிகு உறுப்பினர்களும் இங்கே கோவை மத்திய சிறைச்சாலையிலே இருந்தகைதிகளை நான் பார்த்து அவர்களிடத்தில் ஏதோ வாக்குறுதி கொடுத்ததாகச் சொன்னார்கள். அங்கே குறிப்பாக நக்சல்பாரி கைதிகள் என்னை யாரும் வந்து சந்திக்க வில்லை என்றும் அவர்களுக்கு நான் எந்த வாக்குறுதியையும் கொடுக்கவில்லை என்பதையும் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. க. சுப்பு: தன்னிலை விளக்கம், வேறென்றும் இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: விளக்கம் கிடையாது. நீங்கள் கேட்டதற்கு விளக்கம் சொன்னார்கள்.

1978 மார்ச் 22]

திரு. க. சுப்பு: தன்னிலை விளக்கம் அவர்கள் சொன்னார்கள். எனக்கு இல்லையென்றால் எப்படி?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இல்லை, உட்காருங்கள்.

திரு. க. சுப்பு: அவர்களுக்கு அனுமதி கொடுத்தால், எனக்கு அனுமதி இல்லையா? நான் சொன்னது வேறு, அவர் சொல்வது வேறு.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நான் சொல்கிறேன், உட்காருங்கள்.

திரு. க. சுப்பு: இது அநியாயமான தீர்ப்பு. You are going beyond the limit. நான் சொல்வதற்கு முன்பே உட்கார் என்று சொன்னால் என்ன அர்த்தம்?

(ஒரு குரல்: உட்காருடா?)

திரு. க. சுப்பு: உட்காருடா என்று சொல்லலாமா? அது காது கேட்க வேண்டாமா? உங்களுக்கு? அப்படிச் சொல்லலாமா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இனி நீங்கள் பேசலாம். பேசிக் கொண்டேயிருங்கள், ரெக்கார்டாகட்டும். பேசுங்கள், இல்லை என்றால் உட்காருங்கள்.

திரு. க. சுப்பு: நீங்கள் உட்கார்ந்தால் தானே நான் பேச முடியும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நீங்கள் உட்காருங்கள், நான் நிற்கும்போது.

திரு. க. சுப்பு: நான் 'வாக் அவுட்' பண்ணுகிறேன், சார். திரு. க. சுப்பு வெளிநடப்பு செய்தார்).

The Hon. Thiru K. Narayanaswamy Mudaliyar: Mr. Speaker, Sir, Thiru Nambiyar was convicted for life for an offence under Section 302 I.P.C., that is, the offence of murder. He is undergoing imprisonment in the Central Prison, Salem. He submitted a memorandum to the Prime Minister and a copy of the memorandum to the Chief Minister, demanding among other things, release of all Naxalite prisoners, withdrawal of cases filed against his family members, and for more amenities for the prisoners. He stated that he will undertake a fast unto

[திரு. கே. நாராயணசாமி முதலியார்] [1978 மார்ச் 22]

death, if his demands are not complied with. He undertook a fast from 15-3-1978. He is being taken due care of by the prison authorities and by the Medical Officers. He was admitted in the headquarters hospital, Salem on the afternoon of 16-3-78. He is being looked after very well by the Medical Officers and his health condition is reported to be satisfactory. No tense situation prevails because of his fast.

The demands put forth by him will be considered by the Government.

There is, therefore, no need, Mr. Speaker, Sir, to adjourn the other business of the House to discuss this incident.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு சட்டத்துறை அமைச்சர் அவர்களின் விளக்கத்திற்குப் பிறகு, அவையின் பிற அலுவல்களை ஒத்தி வைத்து, இத்தீர்மானம் குறித்து விவாதிக்க வேண்டிய தேவை இல்லை யென்ற காரணத்தினால் இதற்கு இசைவு மறுக்கப்பெறுகிறது.

(5) கவன ஈர்ப்புகள்.

(அ) கொடைக்கானல் மலைப் பகுதியில் முடிக்கொத்து நோயால் வாழை விவசாயம் பாதிப்பும், கட்டாய வணிகப் பயிர் வரி வசூலால் விவசாயிகளிடையே ஏற்பட்டுள்ள பதட்டநிலை குறித்தும்.

திரு. கே. பண்ணை சேதுராம்: தலைவரவர்களே, கொடைக்கானல் மலைப்பகுதியில் வாழை விவசாயம் “வாழை முடிக்கொத்து நோயால்” பாதிக்கப்பட்டு எட்டு ஆண்டுகளாக வாழை வருமானம் இல்லாத இப்பகுதியில் வாழைக்கு ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ரூ. 15 வீதம் வணிகப் பயிர் வரி செலுத்த வேண்டுமென்று கட்டாயப்படுத்துவதால் அவ்விவசாயிகளிடையே ஏற்பட்டுள்ள பதட்ட நிலை குறித்து மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: தலைவரவர்களே, தமிழகத்தின் வருவாயினைப் பெருக்கும் பொருட்டு, 1976 ஆம் ஆண்டு ஜூலைத் திங்கள் 1-ம் நாளிலிருந்து, ஒரு சில பணப்பயிர்கள் விளைவிக்கப்படுகின்ற நிலங்களின் மீது பணப்பயிர் வரி விதிக்க தமிழ்நாடு பணப்பயிர் வரிச்சட்டம் 1976-ம் ஆண்டில் இயற்றப்பட்டது. இந்த பணப்பயிர் வரிச் சட்டத்தின் படி, 1—7—76லிருந்து பணப்பயிர் விளைவிக்கப்படும் நிலங்களின் மீது கீழ்க்கண்ட விகிதாசாரப்படி வரி விதிக்கப்பட வேண்டும்:

1978 மார்ச் 22]

[திரு ச. இராமச்சந்திரன்]

(அ) திராட்சை, கரும்பு, வாழை, தென்னை, வெற்றிலை, மஞ்சள் ஆகிய பண்ப்பயிர் விளைவிக்கும் நிலங்களின் மீது ஏக்கர் ஒன்றுக்கு, ஆண்டொன்றுக்கு ரூ. 20.

(இ) புகையிலை, மிளகாய், பாசனப் பருத்தி, பாசன நிலக் கடலை ஆகிய பண்ப்பயிர்கள் விளைவிக்கும் நிலங்களின் மீது ஏக்கர் ஒன்றுக்கு, ஆண்டொன்றுக்கு ரூ. 12.50.

பசலி ஆண்டு 1386ல் மாநிலம் முழுவதும் பருவ நிலைகள் மேசமாக இருந்ததையொட்டி இந்த வரிகள் விதிப்பைத் தள்ளி வைக்க வேண்டுமென அரசு முடிவு செய்தது. மேலும், குறைந்த காலப் பயிர்களான புகையிலை, மிளகாய், பாசனப் பருத்தி, பாசன நிலக்கடலை ஆகியவற்றின் மீதான ஏக்கர் ஒன்றுக்கு, ஆண்டொன்றுக்கு 12.50 ரூபாய் என்ற அளவிலுள்ள வரியை அறவே நீக்கவும், திராட்சை, கரும்பு, வாழை, தென்னை, வெற்றிலை, மஞ்சள் ஆகியவற்றிற்கு பசலி ஆண்டு 1387 முதல் இவ்வரியை ஏக்கர் ஒன்றுக்கு, ஆண்டொன்றுக்கு 20 ரூபாயி லிருந்து 15 ரூபாயாகக் குறைக்கவும் அரசு முடிவு செய்தது.

மேற்படி சட்டத்தின் 6(1) பிரிவின் கீழ் எந்த பசலி ஆண்டி லாவது பருவநிலை காரணமாகவோ அல்லது இயற்கை இடர் பாடுகளினாலோ வரிவிதிப்பிற்குட்பட்ட பண்ப்பயிர்கள் பலன் ளிக்காமல் முழுவதும் பாழாகிவிட்டால் நிலச் சொந்தக்காரர் அல்லது குத்தகைதாரர் அல்லது ஆக்கிரமிப்புதாரர் மனுச்செய்து கொள்வதின் பேரில் வருவாய் வாரிய நிலையாணைகளின் கீழ் வரியைத் தள்ளுபடி செய்ய தாசில்தாரர்களுக்கு அதிகாரம் அளிக் கப்பட்டுள்ளது. எந்தப்பகுதியிலேனும் பண்ப்பயிர்களின் விலைச் சரிவினாலோ, அல்லது வேறு தக்க காரணத்தாலோ வரி முழுவ துமோ அல்லது பகுதியாக்கவோ தள்ளுபடி செய்ய வேண்டுமென அரசு திருப்தி அடைந்தால் அவ்வாறு முழுவதுமோ அல்லது பகுதியாகவோ வரியைத் தள்ளிக் கொடுக்க மேற்படி சட்டத்தின் 6(2) பிரிவின் கீழ் அரசுக்கு அதிகாரமளிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

கொடைக்காலை மலைப்பகுதியில், வாழை விவசாயம் “வாழை முடிக்கொத்து நோயால்” பாதிக்கப்பட்டு இருப்பதால், வாழை மீது ஏக்கர் ஒன்றுக்கு, ஆண்டொன்றிற்கு ரூ. 15 வீதம் செலுத்த வேண்டிய பண்ப்பயிர் வரியை தள்ளுபடி செய்ய வேண்டுமென்ற கோரிக்கையைக் கொண்ட மனுக்கள் பாதிக்கப்பட்ட விவசாயிகளிடமிருந்து ஏற்கனவே கிடைக்கப்பெற்று அவற்றின் மீது அறிக்கை ஒன்று வருவாய் வாரியம் (உணவு உற்பத்தி) மூலமாக அனுப்பும்படி மதுரை மாவட்ட ஆட்சியர் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளார். அரசு ஊழியர்கள் வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபட்டுள்ளதன் காரணமாக மாவட்ட ஆட்சியர்

[திரு ச. இராமச்சந்திரன்]

[1978 மார்ச் 22]

அறிக்கை அனுப்புவதில் தயக்கமேற்பட்டுள்ளது. பொதுவாக கொடைக்கானல் பகுதியில் முடிக்கொத்து நோயால் வாழை பாதிக்கப்பட்டுள்ளதெனத் தெரியவந்தபோதிலும் அது பற்றிய முழு விவரங்கள் தெரிந்தபின் மேற்கொண்டு நடவடிக்கை மேற்கொன்ன சட்ட விதிகளுக்கேற்ப எடுக்கப்படும்.

[முற்பகல் 10-30.]

திரு. கூத்தக்குடி ச. சண்முகம் : தலைவர் அவர்களே, சட்டத் துறை அமைச்சர் என்ன சொன்னார் என்று தெரியாமலேயே நான் உட்கார்ந்திருக்கிறேன். ஆகவே தயவுசெய்து ஒன்று அவர் சொல்லுகிற ஆங்கிலத்தை தமிழிலாவது சொன்னால் எனக்கு புரியும். ஏனென்று கேட்டால் விவரம் புரியாமல் நான் உட்கார்ந்திருப்பதைவிட என்ன சொன்னார் என்று தெரிந்துகொண்டால் நல்லது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஏற்கனவே இந்தக் குறைகளைச் சொல்லியிருக்கிறீர்கள். அமைச்சர் தமிழிலேயே சொல்லியிருக்கலாம், ஆனாலும், ஆங்கிலத்திலே சொல்வதாக முன்பே சொல்லியுள்ளார்கள்.

திரு. கூத்தக்குடி ச. சண்முகம் : இது மிக முக்கியமான விஷயம். உயிர்ப்பிரச்சினை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மறுபடியும் அமைச்சரிடம் பேசிப் பார்க்கிறேன்.

திரு. கூத்தக்குடி ச. சண்முகம் : அமைச்சர் ஆங்கிலத்திலே சொன்னதை வேறு யாராவது தமிழில் சொல்லியிருந்தால் நன்றாக இருக்கும். எனக்கு ஒன்றுமே புரியவில்லை.

*திரு. கே. பண்ணை சேதுராம் : தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கம் கொடுத்ததற்காக நன்றி. ஆனால், பணப்பயிருக்குப் போடப்படுகிற கமர்சியல் டாக்ஸ், தரைப்பகுதியில் இருக்கிற நிலங்களில் எல்லாம் கிணறு தோண்டிப் பாசனம் செய்யும் வசதி இருக்கிறது. கிணறு தோட்டங்கள் மற்றும் பணப் பயிர்களுக்கு வரி போட்டால் மக்களும் ஆட்சேபணை செய்வதற்கில்லை. ஆனால், கோடைக்கானலில், ஏர்க்காடு, ஊட்டி போன்ற பகுதிகள் மானம் பார்த்த பூமியாக இருக்கிறது. மழை பெய்தால்தான் வாழை வளர முடியும் என்ற நிலை இருக்கிறது. ஆனால், பல ஆண்டுகளாக முடிக்கொத்து நோய் ஏற்பட்டு வாழை விளைச்சல் இல்லாமல் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. கிட்டத்தட்ட 3,800 ஏக்கர் நிலங்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. நம் முடைய விவசாய அமைச்சர் அவர்கள் கூட.....

1978 மார்ச் 22]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உங்களுக்கு மேற்கொண்டு ஏதாவது தகவல் வேண்டுமானால் கேளுங்கள். நீங்கள் பேசிக் கொண்டே இருக்கக் கூடாது. சுருக்கமாக கேளுங்கள்.

திரு. கே. பண்ணை சேதுராம் : எனவே அமைச்சர் அவர்கள் உடனடியாக இதற்கான ஆக்கபூர்வமான வேலைகளை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, இந்த வரி விதிக்கப்பட்டது பயிர்களின் அடிப்படையிலே தவிர, பாசனத்தின் அடிப்படையிலே அல்ல. வாழையைப் பொறுத்த வரையில் தனியாகவும் பயிரிடப்படுகிறது. காப்பி தோட்டங்களில் வாழையும் ஆரஞ்சும் நிழல் மரங்களாகவும் பயிரிடப்படுகின்றன. எந்தப் பகுதி உண்மையில் பாதிக்கப்படுகிறது என்று விவரமாகப் பரிசோதிக்கப்படுகிறது. தனியாகப் பயிரிடப்படுகின்ற பகுதிகளிலே மட்டும் தான் நிவாரணம் அளிக்க வாய்ப்பிருக்கிறது. எனவே, அது பற்றிய விவரங்களைச் சேகரித்த பிறகு தான் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

(ஆ) குமரி மாவட்ட பால் விநியோகக் கூட்டுறவுச் சங்கத்தில் உற்பத்தியாகும் உபரி பாலை மதுரையில் விநியோகம் செய்வது குறித்து.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. எம். வின்சென்ட், அடுத்து, மாண்புமிகு வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்கு ஒரு பிரச்சினையைக் கொண்டு வருவார்கள்.

திரு. எம். வின்சென்ட் : தலைவரவர்களே, “குமரி மாவட்ட பால் விநியோகக் கூட்டுறவுச் சங்கத்தில் தினமும் 3,000 லிட்டர் பால் விற்பனை இல்லாத விற்பனையாளர்களிடம் வாங்க முடியாத நிலை ஏற்பட்டதால் ஒரு ஆண்டிற்கு ரூ. 2,50,000 வரை இழப்பு வருவதை நிவர்த்தி செய்யவும் அந்தப் பாலை தேவை அதிக மாயிருக்கும் மதுரைக்கு விநியோகம் செய்ய குமரி மாவட்ட பால் விநியோகக் கூட்டுறவுச் சங்கத்திற்கு இழப்பு வராமல் நடைமுறைகளை அமல்படுத்த அரசு முன் வருமா என்ற நிலை குறித்து” என்ற பிரச்சினையை மாண்புமிகு வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : தலைவரவர்களே, குமரி மாவட்ட பால் விநியோகக் கூட்டுறவுச் சங்கத்தில் உற்பத்தியாகும் உபரிப் பாலை, மதுரையிலுள்ள தமிழ்நாடு

[திரு. ப. குழந்தைவேலு]

[1978 மார்ச் 22]

பால் வள நிறுவனம் பெற்றுக் கொள்வதில் எவ்விதப் பிரச்சனையும் பால் வள நிறுவனத்திற்கில்லை. ஒரு வாரத்திற்கு முன் குமரி மாவட்ட பால் விநியோகக் கூட்டுறவுச் சங்கத்தால் தினசரி உற்பத்தி செய்யப்படும் 500 முதல் 1000 லிட்டர் உபரிப்பாலை மதுரையிலுள்ள தமிழ் நாடு பால் வள நிறுவனம் லிட்டர் ஒன்றுக்கு ரூ. 1.80 என்ற விலையில் எடுத்துக் கொள்ளுமாறு கேட்டுக் கொண்டது. தமிழ் நாடு பால் வள நிறுவனம் எல்லா இடங்களிலும் கீழ்க்கண்ட 8.5 சதவிகிதம் கொள்முதல் திண்மைப் பொருள் அடங்கிய பாலைக் கொள்முதல் செய்கிறது. பசும் பாலிலுள்ள கொழுப்புச் சத்து, இதர திடப் பொருள் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் கொழுப்புச் சத்துக்கு கிலோ ஒன்றுக்கு ரூ. 10.50 என்றும், எருமைப் பாலிலுள்ள கொழுப்புச் சத்துக்கு ஒரு கிலோவிற்கு ரூ. 23.00 என்றும் கொள்முதல் செய்யப்படுகிறது.

மேற்கண்ட அடிப்படையில் இக்கூட்டுறவு சங்கம் விற்கக் கூடிய பாலின் விலை ஒரு லிட்டர் ரூ. 1.53 ஆகிறது. இவ்விலையை தமிழ் நாடு பால் வள நிறுவனம் எல்லா இடங்களுக்கும் ஒரே சீராக நிர்ணயித்துள்ளது. இக்கூட்டுறவுச் சங்கம் கேட்கும் விலையான ரூ. 1.80, இதைவிட 27 பைசா கூடுதலாகிறது. இவ்விலை நிர்ணயித்ததிலிருந்து விதி விலக்களித்து, லிட்டர் ரூ. 1.80 விலையில் வாங்குவது இயலாது. எனவே, குமரி மாவட்ட பால் விற்பனைக் கூட்டுறவுச் சங்கம் பால் வள நிறுவன விலை நிர்ணய விதிகளை அனுசரித்துப் பாலை விற்பனை செய்தால், எந்த அளவுப் பாலையும் நிறுவனம் ஏற்றுக் கொள்ளும்.

தரத்தின் அடிப்படையில் இல்லாமல் அளவின் அடிப்படையில் இச்சங்கம் தரக் குறைவான பாலை அதிக விலை கொடுத்து வாங்குவதால் தான் இந்நிலைமை உருவாகியிருக்கிறது. அளவு அடிப்படையில் அன்றி தமிழ் நாடு பால் வள நிறுவனமும் மற்ற கூட்டுறவு பால் வழங்கும் சங்கங்களும் கொள்முதல் செய்வது போல் பாலை தரத்தின் அடிப்படையில் உற்பத்தியாளர்களிடமிருந்து கொள்முதல் செய்தால் இச் சிக்கலைத் தவிர்க்கலாம் என்று ஆணையர் பால் வழங்குத் துறை இச்சங்கத்திற்கு அறிவுரை வழங்கியிருக்கிறார்.

திரு. எம். வின்சென்ட் : தலைவரவர்களே, கன்னியாகுமரி மாவட்ட பால் விநியோகக் கூட்டுறவுச் சங்கத்தில் நாளொன்றுக்கு உற்பத்தியாகும் பால் 9,000 லிட்டர். இதில் 2,000 -3,000 லிட்டர் விற்பனை இல்லாமல் இருக்கிறது. அருகில் இருக்கும் கேரள மாநிலத்திற்கு தினசரி 3,500 லிட்டர் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் இருந்து போவதாகத் தெரிகிறது. இது எப்போது வேண்டுமானாலும் தடை செய்யப்படலாம். ஏனென்றால் கேரள அரசு பால் பெருக்குத் திட்டத்தின் கீழ் 7,000 லிட்டர்

1978 மார்ச் 22]

[திரு. எம். வின்சென்ட்]

பால் உற்பத்தி செய்ய இருக்கிறது. இப்போது லிட்டர் பால் 1.75 என்று விலை ஆகிறது. பாலைப் பதப்படுத்த 8 பைசாவும், போக்குவரத்து செலவு 4 பைசாவும் சேர்த்து லிட்டர் ஒன்றுக்கு 1.87 ஆகிறது.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : சுருக்கமாக விளக்கம் கேளுங்கள். படித்துக் கொண்டே போகக் கூடாது. விளக்கம் கேட்பது எப்போதும் சுருக்கமாக இருக்க வேண்டும்.

திரு. எம். வின்சென்ட் : தமிழ் நாடு பால் வள நிறுவனம் குமரி மாவட்டத்தில் இருந்து பாலை ரூ. 1.70 க்கு எடுத்துக் கொண்டால் மீதமுள்ள 17 காசை பால் உற்பத்தியாளர்களும், பிரைமரி சொசைடிகளும் யூனியன்களும் பங்கிட்டுக் கொள்வதாகச் சொல்கிறார்கள். அதற்குத் தயாராக அவர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆகையால் அந்த விலைக்கு வாங்க அரசு முன் வருமா ?

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : தலைவரவர்களே, அளவின் அடிப்படையில் இல்லாமல், தரத்தின் அடிப்படையில் தான் பால் வள நிறுவனம் பாலை வாங்கிக் கொண்டு இருக்கிறது. மேலும் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலிருந்து ரூ. 1.70க்கு வாங்கினாலும் தரமான பாலைப் பெறமுடியாது. ஏனென்றால் கொழுப்புச் சத்தின் அடிப்படையில் தான் வாங்கிக்கொண்டு இருக்கிறோம். நான் ஏற்கனவே சொன்னதுபோல், எருமைப் பால் என்று சொன்னால் ஒரு கிலோ கொழுப்புச் சத்திற்கு ரூ. 23 ஆகும். அதே போல் பசும்பால் என்று சொன்னால் கொழுப்புச் சத்து, இதர திடப் பொருள்கள் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் கிலோ ஒன்றுக்கு ரூ. 10.50 என்று வாங்கிக்கொண்டு இருக்கிறோம்.

அது மட்டுமல்லாமல் நாம் வாங்கும் பாலின் விலை ரூ. 1.38 பைசா. பதப்படுத்த செலவு 15 பைசா. ஆகவே, மொத்தம் ரூ. 1.53 தான் ஆகிறது. ஆனால் மாண்புமிகு உறுப்பினர் ரூ. 1.70 க்கு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்கிறார். ரூ. 1.53 காசுக்கு நாம் எடுத்துக் கொண்டு இருக்கிற நிலைமை இருக்கிற போது ரூ. 1.70க்கு எடுத்துக் கொள்ள முடியாத நிலைமை இருக்கிறது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினருக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

திரு. அ. ரகுமான் கான் : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, இங்கே சட்டமன்ற உறுப்பினர் சுப்பு அவர்கள் தன்னிலை விளக்கம் கொடுக்கிறபோது, ஆளும் கட்சித் தரப்பிலிருந்து ஒரு உறுப்பினர் 'உட்காருடா' என்று சொல்கிறார். இந்தச் சபையின்

[திரு. அ. ரகுமான்கான்]

[1978 மார்ச் 22]

கண்ணியம் காக்கப்பட வேண்டிய பொறுப்பு உங்களுக்கும் இருக்கிறது. எங்களுக்கும் இருக்கிறது. அது குறித்து தாங்கள் தீர்ப்பு வழங்காமல இருக்கிறீர்கள். அது எப்படி முறையாகும்? அல்லது, அதே முறையை நாங்களும் பின்பற்ற வேண்டுமா என்று நான் அறிய விரும்புகிறேன்.

[முற்பகல் 10-40].

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீங்கள் உட்காருங்கள். இதற்கு ஒழுங்குப் பிரச்சனை எழுப்ப வேண்டிய அவசியம் இல்லை. நீங்கள் அந்த வார்த்தை கேட்ட போது வேண்டுமானால் ஒழுங்குப் பிரச்சனை எழுப்பியிருக்கலாம். அதோடு, நீங்கள் ஒழுங்குப் பிரச்சனை எழுப்பலாமே தவிர, அவர் அப்படி சொன்னோரே நானும் அப்படி நடந்துகொள்ளட்டுமா என்று கேட்பது கூடாது. ஒழுங்குப் பிரச்சனையை எழுப்பி விட்டு, நானும் அப்படி நடந்து கொள்ளட்டுமா என்று கேட்பது ஒரு உறுப்பினரின் கடமை உணர்ச்சியாகாது.

நான் அப்போதே சொல்லியிருக்கிறேன், யாரும் அப்படிச் சொல்லக்கூடாது என்று சொல்லியிருக்கிறேன். எந்த உறுப்பினர் அப்படிச் சொன்னார் என்பதை என்னால் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை. ஆகவே, பொதுவாக அப்படிச் சொல்லக்கூடாது என்று நான் சொல்லியிருக்கிறேன். ஆகவே, மீண்டும் அதுபற்றிக் கேட்கவேண்டாம்.

அடுத்து, திரு. கூத்தக்குடி ச. சண்முகம் அவர்கள் பேசும்போது சில வார்த்தைகளைச் சொன்னார்கள்.

*

*

*

என்று சொன்னது அவசியமில்லை. ஆகவே, அந்த வார்த்தைகளை அவை குறிப்பிலிருந்து நீக்கிவிட உத்தரவிடுகிறேன். (திரு. கூத்தக்குடி ச. சண்முகம் எழுந்தார்) தயவு செய்து உட்காருங்கள். விளக்கம் வேண்டாம்.

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : தலைவரவர்களே, திரு. ரகுமான்கான் அவர்கள் பேசும்போது “உட்காருடா” என்று இந்தத் தரப்பிலிருந்து பேசினார் என்று குறிப்பிட்டார். அது அவைக் குறிப்பிலே வேண்டுமா என்பதைப்பற்றித் தங்கள் முடிவை தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அதையேதான் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் ஒழுங்குப் பிரச்சனையாகக் கிளப்பினார்கள். அவர்கள் இன்னார் சொன்னார் என்று குறிப்பிட்டுச் சொல்ல

* * மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பெற்றது.

1978 மார்ச் 22]

[பேரவைத் தலைவர்]

வில்லை. இன்னுர்தான் சொன்னார் என்றால் அதுபற்றி தீர்ப்புச் சொல்லலாம். மொத்தத்தில் சொன்னார் என்று கூறினார். யார் சொன்னார் என்பது அவருக்கும் தெரியாது; எனக்கும் தெரியாது.

திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, அன்றைய தினம் சுப்பு அவர்கள் குறிப்பிட்ட “ வெளியே வாருங்கடா, பார்த்துக் கொள்ளலாம் ” என்று குறிப்பிட்ட வார்த்தைகள் அவைக்குறிப்பில் இருக்கின்றன. இன்றைக்கு ஆளும் கட்சித் தரப்பிலிருந்து “ உட்காருடா ” என்று கூறியதை நானும் கேட்டேன். தாங்களும் அதுபற்றி அறிவுரை கூறினீர்கள். இப்போது அந்த வார்த்தை அவைக்குறிப்பில் இடம்பெறலாமா என்று கேட்கிறார்கள். அன்று திரு. சுப்பு அவர்கள் கூறிய வார்த்தைகள் அவைக்குறிப்பில் இருக்கும்போது இதுவும் இருந்தால்தான் பொருத்தமாக இருக்கும்; தங்களுடைய அறிவுரை இதற்கும் இருந்தால்தான் பொருத்தமாக இருக்கும்.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : தலைவரவர்களே, நேற்று சுப்பு அவர்கள் எங்களைப்பற்றி பேசும்போது நான் எழுந்து கூறியது அவைக்குறிப்பில் இடம்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அவர்கள் குறிப்பிட்டது ஏற்கனவே இடம் பெற வேண்டுமென்றுதான் நான் ஒன்றும் சொல்லவில்லை. ஆகவே, மீண்டும் அதைப்பற்றி இங்கே ஒன்றும் சொல்ல வேண்டாம். நீங்கள் உட்காருங்கள்.

6. 1978-79 ஆம் ஆண்டுக்கான மானியக் கோரிக்கைகள் மீது விவாதமும் வாக்கெடுப்பும்.

(அ) கோரிக்கை எண். 24—தொழில்கள்.

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : தலைவரவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிந்துரையின்மேல், கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன் மொழிகிறேன்:—

“ மானியக் கோரிக்கை எண். 24- தொழில்கள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 3,66,61,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும். ”

திரு. சு. பாலன் : தலைவரவர்களே, தனியாரிடமுள்ள பெருந்தொழில்களை எல்லாம் நாட்டுடைமையாக்க வேண்டியதன் தேவையைச் சுட்டிக்காட்டி விவாதிக்க—

“ மானியக் கோரிக்கை எண். 24—தொழில்கள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 3,66,61,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும் ” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன் மொழிகிறேன்.

[1978 மார்ச் 22]

திரு. துரை முத்துசாமி : தலைவரவர்களே, தென்னாற்காடு மாவட்டம், கல்ராயன் மலையில் பேப்பர் தொழிற்சாலை அமைப்பது குறித்து விவாதிக்க—

“ மானியக் கோரிக்கை எண். 24—தொழில்கள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 3,66,61,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும் ” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. ரா. கிருஷ்ணன் : தலைவரவர்களே, வாசுதேவநல்லூரில் சர்க்கரை ஆலை நிறுவாமல் இருப்பது பற்றி விவாதிக்க—

“ மானியக் கோரிக்கை எண். 24. தொழில்கள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 3,66,61,00-ல் ரூ. 1000 குறைக்க வேண்டும் ” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. மு. ஆறுமுகம் : தலைவரவர்களே, சேலத்திலுள்ள அரசு நிதி உதவிப் பெற்ற செளத் இந்தியா கிளாஸ் பேக்டரி 1½ வருடமாகச் செயல்படாமல் மூடிக்கிடப்பது பற்றியும், அரசுத் தரப்பில் எடுத்து நடத்துவது பற்றியும் விவாதிக்க—

“ மானியக் கோரிக்கை எண். 24—தொழில்கள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 3,66,61,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும் ” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. செ. சிவசாமி : தலைவரவர்களே, முகவை மாவட்டம் மண்டபத்தில், ஒரு சிமென்ட் தொழிற்சாலை ஆரம்பிப்பது பற்றி விவாதிக்க—

“ மானியக் கோரிக்கை எண். 24—தொழில்கள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 3,66,61,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும் ” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

THIRU M. A. LATHEEF: Sir, to discuss about the need to start a separate Backward Classes Industrial Development Corporation, I move—

“That the allotment of Rs. 3,66,61,000 under Demand No. 24—Industries, be reduced by Rs. 100.”

1978 மார்ச் 22]

(ஆ) கோரிக்கை எண். 51—தொழில் வளர்ச்சி குறித்த
மூலதனச் செலவு.

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : தலைவரவர்களே, ஆளுநர் அவர்கள் பரிந்துரையின் மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன் :—

“ மானியக் கோரிக்கை எண். 51— தொழில் வளர்ச்சி குறித்த மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 5,71,38,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும் ”.

திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம் : தலைவரவர்களே, திருவண்ணாமலை, போளூர், செங்கம் ஆகிய வட்டாரங்களைத் தொழிலில் பின்னடைந்த வட்டாரங்களாக நிர்ணயித்துத் தொழில் ஆரம்பிப்பவர்களுக்குச் சலுகை தரக் கோரி விவாதிக்க —

“ மானியக் கோரிக்கை எண். 51—தொழில் வளர்ச்சி குறித்த மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூபாய் 5,71,38,000-ல் ரூபாய் 100 குறைக்க வேண்டும் ” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : சர்க்கரை ஆலைகளில் வாங்கும் கரும்பின் விலையை உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டிய அவசியத்தைப் பற்றி விவாதிக்க —

“ மானியக் கோரிக்கை எண். 51—தொழில் வளர்ச்சி குறித்த மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூபாய் 5,71,38,000-ல் ரூபாய் 100 குறைக்க வேண்டும் ” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. மு. ஆறுமுகம் : தலைவரவர்களே, நிறுவன ஊழியர்கள் மீது செலவிடப்படும் நிதியைக் குறைப்பதுபற்றி விவாதிக்க —

“ மானியக் கோரிக்கை எண். 51—தொழில் வளர்ச்சி குறித்த மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூபாய் 5,71,38,000-ல் ரூபாய் 100 குறைக்க வேண்டும் ” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : தலைவரவர்களே, கொள்கை பற்றி விவாதிக்க —

“ மானியக் கோரிக்கை எண். 51—தொழில் வளர்ச்சி குறித்த மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூபாய் 5,71,38,000-ல் ரூபாய் 100 குறைக்க வேண்டும் ” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

[1978 மார்ச் 22]

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர். தலைவரவர்களே, அங்கத்தினர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற நிகழ்ச்சி நிரலில் மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் இந்த மானியக் கோரிக்கையைப் பிரேரேபிப்பார் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் வரவில்லை. நிதியமைச்சரவர்கள்தான் பிரேரேபித்து உள்ளார். அட்லீஸ்ட் ஸ்பீகர் திரிபுனே-க்காவது அவர்கள் வருவார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஜேம்ஸ் அவர்கள் நீண்ட காலமாக இந்த அவையிலே இருக்கிறார்கள். முதலமைச்சர் வருவாரா வரமாட்டாரா என்பதற்கு நான் பதில் சொல்வதற்கில்லை. முதலமைச்சர் என்று போட்டு விட்டு நிதியமைச்சர் பிரேரேபிக்கலாமா என்று கேட்டார்கள். அமைச்சரவையில் யார் வேண்டுமானாலும் முன்மொழியலாம். அதில் ஒன்றும் தவறு இல்லை. மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் வருவதும் வராததும் தற்போதைய நிலையில் எனக்குத் தெரியாது. மானியக் கோரிக்கையை நடத்திச்செல்வோம். பிறகு பார்க்கலாம்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, எந்த அமைச்சரானாலும் மானியக் கோரிக்கையை இங்கே வைக்கலாம். இருந்தாலும், முதலமைச்சரவர்கள் இங்கே வராததற்குக்காரணம் என்ன? பதில் கூறுவதற்காவது வருவார்களா என்று தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, தொழில் வளர்ச்சி பற்றிய மானியக் கோரிக்கைக்கான கொள்கை விளக்கக்குறிப்பு* ஒன்று இங்கே இந்த அவையிலே வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை நான் படித்ததாக.....

திரு. மு. கருணாநிதி : பேரவைத் தலைவரவர்களே, முதல் அமைச்சரின் சார்பாக.....

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : முதலமைச்சரின் சார்பாக நான் படித்ததாக எடுத்துக் கொண்டு அவைக் குறிப்பிலே* இடம் பெறக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதற்குப் பிறகு அருமை நண்பர் ஜேம்ஸ் அவர்கள் கேட்ட கேள்விக்கு பதில் சொல்கிறேன். முதல் அமைச்சரவர்கள் அவைக்கு பதில் கூற இருக்கிறார்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத்தலைவர் தலைமை)

*திரு. துரை முருகன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே முதல் அமைச்சர் சார்பிலே நம்முடைய நிதியமைச்சரவர்களால் இம்மன்றத்தில் வைக்கப்பட்ட மானியக் கோரிக்கைகள் மீது என்னுடைய கருத்துக்களை நான் சொல்லிக் கொள்ள விழைகின்றேன்.

:715-ம் பக்கத்தில் இணைப்பு II ஆக அச்சிடப் பெற்றுள்ளது

[1978 மார்ச் 22] [திரு. துரைமுருகன்]

தொழில் வளர்ச்சி குறித்து இந்த அரசு ஒரு முடிவான கொள்கையை இந்த நாட்டு மக்களுக்கு அறிவிக்கின்ற தருணம் வந்திருக்கிறது. ஆனாலும், இன்னும் எங்களுடைய கொள்கை இதுதான் என்று திட்டவாட்டமாக அறுதியிட்டுக் கூறாமல், குடிசைத்தொழில் சிறுதொழில், கிராமத் தொழில், ஆகியவைகளுக்கு அதிக முக்கியத்துவம் அளிப்பதே இப்புதிய கொள்கையின் நோக்கமாகும் என்றும் மாநில அரசின் தொழில் கொள்கையும் மத்திய அரசின் தொழில் கொள்கையும் பொதுவாக ஒத்திருக்கின்றது என்றும் சொல்லி இருக்கிறார்கள். “மத்திய அரசின் தொழில் கொள்கையும் மாநில அரசின் தொழில் கொள்கையும் இரண்டும் ஒன்றாக இருக்கிறது, ஆகவே எங்களுக்கு இடையிலே பேதம் இல்லை” என்றும் சுட்டிக்காட்டி இருக்கிறார்கள்.

இப்போது மத்தியிலே இருக்கிற தொழில் கொள்கை குடிசைத் தொழில்களை விரிவுபடுத்துவது. இப்போது மினி குடிசைத் தொழில்கள் மூலமும் மேன்மேலும் விரிவுபடுத்துவது என்ற கொள்கையினை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒரு முறையில் அது வரவேற் கத்தக்கது. ஆனால் ஒரு நாட்டிலே தொழில் மட்டும் வளர்ந்திருக்குமானால் அந்த நாடு வெறும் உலைக்கூடமாகத் தான் காட்சியளிக்கும். ஒரு நாட்டில் பொருளாதாரம் மட்டும் வளராமல் இருக்குமானால் அந்த நாடு வெறும் மலையும் காடும் நிறைந்த பகுதியாகக் காட்சியளிக்கும். ஒரு நாட்டில் உளவியலும், அறிவியலும் மட்டும் வளருமானால், அந்த நாடு வெறும் அறச்சாலையாகத்தான் காட்சியளிக்கும். எனவே மூன்றும் ஒரு சேர வளரவேண்டும் என்ற தத்துவத்தை நான் ஒத்துக் கொள்கிறேன்.

குடிசைத் தொழில்கள் பெருக வேண்டும், வேலையில்லாத திண்டாட்டம் போக வேண்டும் என்று இந்திய அரசு அறிவித்திருக்கின்ற கருத்தில் எனக்கு மாறுபாடில்லை. குடிசைத் தொழில் வளரவேண்டும். கிராம மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிக்கவேண்டும் என்று தத்துவத்தைச் சொல்லிவிட்டு நடைமுறையிலே பார்க்கிறபோது வெறும் அறிக்கையாகத்தான் இருக்கிறதே தவிர, நிறைவேற்றுகிற நிலை இல்லை.

உதாரணத்திற்கு ஒன்றைச் சொல்கிறேன். ஒரு தொழிற்சாலை யில் 10 இலட்சம் ரூபாய் மதிப்புள்ள மெஷினரி இருக்குமானால் அது சிறு தொழிலிலே வராது.

[முற்பகல் 10-50]

அது மீடியம் செக்டாருக்குப் போய்விடும். எனவே மெஷினரி யின் விலை பத்து இலட்சம் ரூபாய் என்று சொல்வது இந்தக் காலத் தில் அவ்வளவு உயர்ந்ததல்ல. ஆகவே பத்து இலட்சம் ரூபாய் மதிப்பிற்கு மெஷினரிஸ் இருந்தால் அது சிறு தொழில் என்பது

[திரு. துரைமுருகன்]

[1978 மார்ச் 22]

விருந்து எடுப்பட்டு மீடியம் செக்டாருக்குப் போய்விடுகிறது. அப்படி மீடியம் செக்டாருக்குப் போய்விடுமானால் அதற்கு லைசென்ஸ் தருகின்ற அதிகாரம் மத்திய அரசுக்கு இருக்கிறது. மத்திய அரசிடமிருந்து லைசென்ஸ் வாங்குவது என்றால் குதிரைக் கொம்பு வாங்குவது போலாகும், அவ்வளவு கஷ்டங்கள் அதில் உள்ளன என்பது தொழிலில் அதிகமாக ஈடுபட்டுள்ளவர்களுக்குத் தெரியும் என்று கருதுகிறேன்.

எனவே, ஸ்மால் ஸ்கேல் இண்டஸ்ட்ரீஸ்-க்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கிற வகையில் 10 இலட்சம் ரூபாய் மெஷினரீஸ் என்றிருப்பதை விட அதை 25 இலட்சம் ரூபாய் மதிப்புள்ள மெஷினரீஸ் இருந்தால் அது ஸ்மால் ஸ்கேல் இண்டஸ்ட்ரீஸாகத்தான் கருதப்படும் என்று இந்த அரசு அறிவிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்னொன்றும் கூற விரும்புகிறேன். அப்படியே சிறு தொழில் மீடியம் செக்டாருக்குப் போகிறது என்று நாம் வைத்துக் கொள்வோம். உடனே அதை ப்ரைவேட் லிமிடெட் கம்பெனி என்று மாற்ற வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். ஸ்மால் ஸ்கேல் இண்டஸ்ட்ரீஸை மீடியம் செக்டாருக்கு மாற்றுவது என்றால் உடனடியாக ஐ. டி. பி. ஐ. க்காரர்கள் ப்ரைவேட் லிமிடெட் கம்பெனியாக மாற்ற வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். அப்படி ப்ரைவேட் லிமிடெட் கம்பெனியாக மாற்றுவதற்கு ஐ. டி. பி. ஐ. க்காரர்கள் சில நிபந்தனைகளை விதிக்கிறார்கள். காரணம் என்ன? நமக்கு 9 சதவீதம் வட்டியில் அவர்கள் பணம் கொடுக்கிறார்கள். பாங்கில் என்றால் 17 சதவீதம் வட்டி வாங்கி விடுகிறார்கள். ப்ரைவேட் லிமிடெட் கம்பெனியா இல்லையா என்று பார்ப்பதில்லை. புதிய கம்பெனி என்பதால் யாரும் பங்குத்தொகை வாங்க முன்வருவதில்லை. பார்ட்னர்ஷிப் கம்பெனியாக வைத்துக் கொள்கிற அளவில் சட்டத்திலேயே ஐ. டி. பி. ஐ. யை வற்புறுத்த வேண்டும்.

சமீபத்தில் நான் எஸ்டிமேட்ஸ் கமிட்டியில் பல்வேறு வடமாநிலங்களுக்குச் சென்று பார்த்தேன். அங்கே தொழில் வேகமாக வளர்ந்து வருகிறது. ஹரியானா, பஞ்சாப், லுதியானா போன்ற இடங்களில் தொழில் நல்ல முறையில் வளர்ச்சி அடைந்திருப்பதற்குக் காரணம் என்ன என்றால் சில கட்டுப்படுத்தப்பட்ட சட்டங்கள் அங்கே ஏட்டில் இருக்கின்றன. ஆனால் நாட்டில் இருப்பது கிடையாது.

லுதியானா சென்று பார்த்தால் அங்கே பல சிறுதொழில்கள் உள்ளன. ஒரே வீட்டில் வீட்டின் முற்பகுதியில் தொழில் செய்கிறான். பிற்பகுதியில் குடியிருக்கிறான். ஆனால், அவர்களிடம், இதை உங்கள் முனிசிப்பாலிட்டி ஒத்துக் கொள்கிறதா என்று கேட்டால்—எங்கள் ஊரில் ஒரு தொழிலை நடத்துவது என்றால் இவ்வளவு அடிநீளம் வேண்டும், இவ்வளவு அடி அகலம்

1978 மார்ச் 22]

[திரு. துரைமுருகன்]

வேண்டும் ஜன்னல்கள் இவ்வளவு உயரத்தில் இருக்க வேண்டும் கதவுகள் இருக்க வேண்டும் என்றெல்லாம் சட்டதிட்டங்கள் இருக்கின்றன என்று சொல்கிறார்களே என்று சொன்னால்—எங்கள் மாநிலத்திலும் அப்படிப்பட்ட சட்டங்கள் இருக்கின்றன, ஆனால், தொழில்கள் வளர வேண்டும் என்ற ஆசையின் அடிப்படையில் அவற்றையெல்லாம் இங்கே அமல்படுத்துவதில்லை என்று அவர்கள் சொல்கிறார்கள். ஆகவேதான் அங்கே தொழில் வளர்ச்சி இருக்கிறது.

மகாராஷ்டிராவில் கூட, பார்த்தேன். விதர்பா கார்ப்ப ரேஷன் என்றிருக்கிறது. அது என்னவென்றால், ஒரு மாவட்டத்தை எடுத்து அந்த மாவட்டத்தின் தொழில் வளர்ச்சியில் தனிக் கவனம் செலுத்த வேண்டும். வட ஆற்காடு மாவட்டம் அல்லது இராம நாதபுரம் மாவட்டம் என்றால் அந்த மாவட்டத்தில் இருக்கிற மூலப் பொருள்களைக் கொண்டு தொழிற்சாலை துவங்குவதற்கு முக்கியக் கவனம் செலுத்துகிற வகையில் ஒரு தனிக் கார்ப்ப ரேஷன் மாவட்டந்தோறும் அமைத்துத் தருவதாகும். அப்படி அமைத்தால்தான் இங்கே வேகமான முறையில் தொழில் வளர்ச்சி ஏற்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டு இருப்பவர்களுக்கு ஸீட் காப்பிட்டல். தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் இதுவரையில் கிட்டத்தட்ட ஆறு பேர்கள் அதற்காக அப்பை செய்திருந்தும் ஒருவருக்குக்கூட ஸீட் காப்பிட்டல் கிடைக்கவில்லை. உதாரணத்திற்குச் சொல்கிறேன். ஸீட் காப்பிட்டல் கிடைக்க வேண்டுமென்றால், அந்தத் தொழிற்சாலையில் இருக்கின்ற முதலாளி டெக்னிக்கலி க்வாலிபைட்—ஆக இருக்க வேண்டும் அல்லது பத்து ஆண்டு எக்ஸ்பீரியன்ஸ் இருக்கவேண்டும். இது முதல் கண்டிஷன். இரண்டாவது கண்டிஷன் The unit should be in the backward area; மூன்றாவது கண்டிஷன் The unit should go from small-scale sector to medium sector. நான்காவது கண்டிஷன், It should earn foreign exchange. இந்த நான்கு கரைட்மீரியா இருக்குமானால் அவற்றிற்கு ஸீட் காப்பிட்டல் தரலாம் என்று சொல்கிறார்கள். ஒருவர் 60 இலட்சம் ரூபாய் முதலீட்டில் ஒரு தொழிலைத் துவக்குவதாக என்று வைத்துக் கொள்வோம். 15 சதவீதம் ப்ரமோட்டர் கொடுக்க முன்வரவேண்டும். கிட்டத்தட்ட 9 இலட்சம், இண்டரஸ்ட் ப்ரீலோன் 10 சதவீதம் தருகிறார்கள் அதாவது 6 இலட்சம் ஒன்பதில் ஆறு போக மூன்று இலட்சம் ரூபாய் கட்ட வேண்டியிருக்கும்.

தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் ஐ. டி. பி. ஐ.ஸீட் காப்பிட்டல் இதுவரை யாருக்கும் தரவில்லை என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். காரணம், கன்ஸர்வேட்டிவ் முறையில் நினைப்பவர்கள் நிறைந்திருக்கிறார்கள் என்பதைச் சுட்டிக் காட்டாமல் இருக்க முடியாது.

[திரு. துரைமுருகன்]

[1978 மார்ச் 22]

ஸிப்காட், டி.ஐ.ஸி.ஸி. டிட்கோ இவற்றிலிருந்து ஒரு அப்ளிகேஷன் கேட்டுப் பெற்றால் அது 200 பக்கங்கள் இருக்கும். அதை பில்அப் செய்து கொடுப்பதற்குள் தொழிலே வேண்டாம் என்று போய் விடுகிறார்கள். ஸிப்காட்டில் அப்ளிகேஷன் வாங்குகிறார்கள், விவரங்கள் கேட்கிறார்கள். எல்லாவற்றையும் சாங்க்ஷன் செய்வது கிடையாது. ஸிப்காட்டில் ஒரு அப்ளிகேஷன் போனால் அதை உடனடியாக எடுத்துக்கொள்வது என்ற நிலை அங்கே உருவாகவில்லை. SIDCO என்று இருப்பது சிறு தொழிலுக்காக? அதன் மூலம் அப்ளிகேஷன் வாங்கி, சரிபார்த்து ஸ்டேட் கமிட்டிக்கு சிப்காட்டிற்கு அனுப்புகிறார்கள். சிப்காட் என்பது மீடியம் அண்டு லார்ட்ஜ் ஸ்கேல் இண்டஸ்ட்ரீக்காகத்தான். எனவே சிட்கோவிடம் இருந்து வரும் அப்ளிகேஷனை சிப்காட் மாற்றந்தாய் மனப்பான்மையில் தான் மதிக்கிறது. எனவே, சிட்கோ, தனித்து இயங்க வேண்டும். சிறுதொழில் வளர்ச்சிக்காக நமக்கு சப்ஸிட்யாக 15 சதவீதம் கொடுக்கிறார்கள். அது ஸ்மால் ஸ்கேல் இண்டஸ்ட்ரீஸாக இருந்தாலும் சரி, மீடியம் ஸ்கேல் இண்டஸ்ட்ரீஸாக இருந்தாலும் சரி இந்த சப்ஸிடி கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால், சிறிய தொழில் செய்கின்றவர்கள் இந்த சப்ஸிட்யை வாங்க முடியாமல் அவதிப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை என்னால் சட்டிக் காட்டாமல் இருக்க முடியாது.

அடுத்து, என்னுடைய ராணிப்பேட்டை பகுதியில் தோல் பதனிடும் தொழிற்சாலைகள் அதிகமாக இருக்கின்றன. முன்பெல்லாம் எக்ஸ்போர்ட் பண்ணுவதில் செமி—லெதர் குட்ஸ் என்று இருக்கும். அதை எக்ஸ்போர்ட் செய்து கொண்டிருந்தார்கள். முன்பெல்லாம் ரூ100-க்கு மதிப்புள்ள தோல் ஏற்றுமதி செய்வதாக இருந்தால், 25 ரூபாய் எக்ஸ்போர்ட் ட்யூட்டியாக கட்ட வேண்டும். முன்பு செமி லெதர் என்று இருக்கும் போது அதிகமான அளவில் மெஷின்கள் தேவையில்லை, ஆட்கள் தான் தேவை இருந்தது. மூலதனமும் குறைவு. ஆனால், இப்போது மத்திய சர்க்கார் ஓர் உத்தரவு பிறப்பித்திருக்கிறது. புதியதாக ஏற்றுமதி செய்ய வேண்டுமென்றால் “பினிஷ்டு லெதர்” ஆக இருக்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். பினிஷ்டு லெதர் ஏற்றுமதி செய்தால் 25 ரூபாய் எக்ஸ்போர்ட் ட்யூட்டி கட்ட வேண்டிய தேவையில்லை. இது தவிர இன்சென்டிவ் என்ற முறையில் 13.6 சதவீதம் என்று அளிக்கப்படுகிறது. மொத்தம் ஊக்கம் என்ற முறையில் கொடுக்கப்படுவதையும் சேர்த்துக் கொண்டால் 38.6 சதவீதம் மத்திய அரசாங்கத்திற்கு வரி போகாமல் நின்று விடுகிறது. ஆகவே, ஏற்றுமதி செய்வதில் செமி லெதர் என்பதும் இருக்க வேண்டும் என்று இந்த அரசாங்கம் மத்திய சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கின்றேன்.

சமீபத்தில் அரசாங்கம் இந்தத் தொழிற்சாலைகளுக்கு ஓர் உத்தரவை அனுப்பியிருக்கிறார்கள். ராணிப்பேட்டை பகுதியில் 8௬ டானரீஸ் இருக்கின்றன. அதாவது வட் ஆற்காடு மாவட்ட ௬4தார அதிகாரி இதை அனுப்பியிருக்கிறார். தோல் பதனிடும்

1978 மார்ச் 22] [திரு. துரை முருகன்]

தொழிற்சாலைகளிலிருந்து வருகின்ற கழிவு நீரை அகற்றுதல் சம்பந்தமாக உத்தரவை அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அந்த உத்தரவு எப்படியிருக்கிறதென்றால், தென் இந்திய தோல் பதனிடுபவர்கள் வியாபாரிகள் சங்கம் அனுப்பியிருக்கிறது. வட ஆற்காடு மாவட்ட சுகாதார அதிகாரி அவர்கள்தோல் ஷாப்பு கழிவு நீர் சுத்தம் செய்து வெளியேற்றும் விஷயமாக—31—3—1978-ஆம் தேதிக்குள் பொது சுகாதாரத்தை கருத்தில் கொண்டு, தோல் ஷாப்பு கழிவு நீரை வெளியேற்ற தகுந்த நடவடிக்கை மேற்கொள்ளாவிட்டால், உரிமங்களை (லைன்ஸ்) ரத்து செய்யத் தடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்று அறிவித்திருக்கிறார்கள். அதாவது இந்த மாதத்திற்குள் இந்தக் கழிவு நீரை அகற்றுவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இல்லையென்றால் உரிமங்கள் ரத்து செய்யப்படும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த 48 தொழிற்சாலைகளில் கிட்டத்தட்ட 35 ஆயிரம் அரிசுதன் தொழிலாளர்கள் வேலை செய்து வருகின்றார்கள். இதில் 100 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு மூலதனம் முடங்கிக் கிடக்கிறது. 31—3—1978-க்குள் கழிவு நீரை அகற்றுவதற்கு மாற்றுப் பரிகாரம் செய்யாவிட்டால், தொழிற்சாலைகளை மூடிவிடுவோம் என்று அறிவித்திருப்பதால் இதில் என்ன ஏற்படும் என்றால், 35 ஆயிரம் தொழிலாளர்களுக்கு வேலையில்லாமல் போகும், 100 கோடி ரூபாய் மூலதனம் முடக்கப்பட்டுவிடும். 48 தொழிற்சாலைகளும் மூடப்படும். இருக்கின்ற தொழிற்சாலைகளை எடுத்துக்கொண்டால் பெரிய தொழிற்சாலையாக ஒரே ஒரு பெரிய தொழிற்சாலைதான் இருக்கிறது இதிலுள்ளவர்கள் மத்திய சர்க்காரிலிருந்து 2 லட்சம் ரூபாய் மானியம் வாங்கியிருக்கிறார்கள். ஸ்டேட் கவர்ன்மெண்டிலிருந்தும் கடன் ஏதாவது வாங்கியிருப்பார்கள். இவர்கள் மட்டும் இதற்குத் தனியாக டாங்க் கட்டியிருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்தக் கழிவுநீரைப்பற்றிச் சொல்லுகின்ற நேரத்தில் இந்தத் தொழிற்சாலைகளிலிருந்து போகின்ற கழிவுநீரால் பயிர்கள் நாசமாகின்றன என்பது உண்மை தான். இருந்தாலும் 31ஆம் தேதி என்று காலக்கெடு கொடுக்காமல், காலத்தை இன்னும் நீட்டி ஒரு குழு அமைத்து ஆவன செய்யக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, பட்டு உற்பத்தியைப்பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அரசு இதில் வேகமாக நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறது என்பதற்காக நான் அரசைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இதில் ஈடுபாடு உடையவன் என்ற காரணத்தினால், இதில் விரைவாக செயல்பட்டு வரும் அதிகாரிகளையும் நான் பாராட்ட தவற மாட்டேன்.

ஆனால், இந்த பட்டு நூலை உற்பத்தி செய்கின்றோமே தவிர அந்த நூலை யார் வாங்குவது? பட்டு நூல் தறிகளை மட்டும் எடுத்துக்கொண்டால் 25 ஆயிரம் ஹாண்ட்லாம்கள் இருக்கின்றன. இவைகள் எல்லாம் எங்கிருந்து பட்டு நூல்களை வாங்குகின்றன

[திரு. துரை முருகன்]

[1978 மார்ச் 22]

என்றால் மைசூரில் போய் வாங்குகிறார்கள். காஞ்சிபுரத்தில் மட்டும் 14 கூட்டுறவு சொஸைட்டிகள் இருக்கின்றன. இந்த அரசாங்க கூட்டுறவு சொஸைட்டிகள் கூட எங்கே தங்களுக்கு தேவைப்படும் பட்டு நூலை வாங்குகிறார்கள் என்றால் மைசூரில் தான் போய் வாங்குகிறார்கள். காரணம், அங்கே கொஞ்சம் கமிஷன் கிடைக்கும், அங்கே போகின்றவர்களுக்கு லாட்ஜிங் வசதி போன்றவைகளைச் செய்து கொடுப்பார்கள். இதன் காரணமாக அங்கே போய் வாங்குகிறார்கள். தமிழ்நாட்டில் உற்பத்தி செய்கின்ற பட்டு நூலுக்கு விலையில்லாமல், இவைகளை எல்லாம் நேரடியாகக் கூட கொண்டுபோக முடியாமல், திருட்டுத்தனமாக மைசூருக்குக் கொண்டுபோய் விற்க வேண்டிய நிலைமை பட்டு உற்பத்தியாளருக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அரசு இதற்கு செய்ய வேண்டியதெல்லாம் உடனடியாக ஓர் உத்தரவு பிறப்பிக்க வேண்டும். சொஸைட்டிகள் பூராவும் இங்கேயே தமிழ்நாட்டிலேயே உற்பத்தியாகின்ற பட்டு நூலை வாங்க வேண்டும் என்று ஆணை பிறப்பிக்கவேண்டும். நமக்கு ஏழு லட்சம் கிலோ தேவையிருக்கிறது. நாம் உற்பத்தி செய்வதோ 25 ஆயிரம் கிலோ மட்டும்தான். அப்படியிருந்தும் விலையில்லாமல் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அது மட்டும் அல்ல. இன்டஸ்ட்ரீஸ் டிப்பார்ட்மென்ட் பட்டை உற்பத்தி செய்கின்றது. ஆனால் இதை வாங்க வேண்டியது கைத்தறி இலாகா. இப்படி இரண்டு வெவ்வேறு இலாகாக்கள்.

[முற்பகல் 11-00]

ஆகவே, இந்த இரண்டையும் ஒன்றாக இணைத்து ஒரு தனி இலாகாவாக மாற்ற வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதே மாதிரி இந்த பட்டு உற்பத்தியிலும், அரசாங்க அதிகாரிகள், ரீலர்ஸ், வீவர்ஸ் போன்றவர்கள் எல்லாம் ஒன்றாகச் சேர்த்து, மைசூரிலே இருப்பதைப்போல் ஒரு பெடரேஷன் அமைக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, சர்க்கரை ஆலையைப்பற்றிச் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. இன்றைக்கு விவசாயிகள் ஆண்டு முழுவதும் உழைத்து கரும்பை உற்பத்தி செய்கிறார்கள். அப்படி கரும்பை உற்பத்தி செய்கிறபோது, 'கட்டிங் ஆர்டர்' எப்போது வரும் என்று எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்போதுதான் அங்கே உள்ள மில் மூடப்படுகின்றது. அப்படி வேலூரிலே உள்ள மில் மூடப்படுவதால், செய்யாற்றிலே உள்ள விவசாயிக்கு அந்தக் கரும்பை ஆம்பூர் மில்லுக்கு எடுத்துச் செல்லுமாறு சொல்லப்படுகின்றது. அப்படி அந்த விவசாயி அந்தக் கரும்பை எடுத்துச் செல்ல நினைக்கும்போது, அந்த மில்லும் மூடப்படுகிறது. இதற்கெல்லாம் லாரி சார்ஜ் யார் கொடுப்பார்கள்? ஆம்பூரிலும் மில் ஸ்டிகரைச் ஏற்படுகிறது. உடனே, அந்தக் கரும்பை திருப்பத்தூருக்குக் கொண்டுபோகும்படி, செய்யாற்றிலே உள்ள விவசாயிக்குச் சொல்லப்படுமானால், அந்த விவசாயி கரும்பை

1978 மார்ச் 22] [திரு. துரை முருகன்]

திருப்பத்தூருக்குக் கொண்டு செல்வதற்கு எவ்வளவு லாரி சார்து கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது? இப்படிப்பட்ட நிலைமையைப்போக்க வேண்டுமானால், அந்த லாரி சார்ஜை நிர்வாகமே ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். இது ஒன்று.

இரண்டாவது, இந்தக் கரும்புக்கு டன்னுக்கு விலை குறைவாகக் கொடுக்கப்படுகிறது. இதை உயர்த்திக் கொடுக்கவேண்டும். இதற்குக் காரணம், லாபத்தைக் காட்ட வேண்டுமென்று கருதுகிறார்கள். இப்படி லாபத்தைக் காட்டுவதால், மத்திய சர்க்காருக்கு இன்கம்-டாக்ஸாகக் கொடுக்கவேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. இப்படி அதிக விலை கொடுத்தால் நஷ்டம் வந்தால் என்ன செய்வது என்று கேட்டால், ஷேர்கள் இருக்கிறது, அதைப் பிரயோஜனப்படுத்திக் கொள்ளலாம். எனவே, கரும்புக்கு அதிக விலை கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எங்களுடைய வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலே போளூரிலே ஒரு சர்க்கரை ஆலை துவங்குவதாக இருந்தது. வெகு நாட்கள் ஆகியும் இன்னும் துவக்கப்படாமல் இருக்கிறது. ஆகவே, உடனடியாக போளூரிலே ஒரு சர்க்கரை ஆலையைத் துவக்க வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்திலே வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நேற்றைய தினம் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். சந்தன ஆலை ஒன்றை ஜவ்வாது மலையில், ஜமனாத்தூரிலே ஆரம்பிக்க இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அதையும் உடனடியாக ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்றும், அதேபோல், அரசாங்கத் துறையிலே ஒரு காகித ஆலை ஒன்றும் தொடங்க வேண்டுமென்று நான் இந்த அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, போளூர், செங்கம், திருவண்ணாமலை ஆகிய இந்தப் பகுதிகளை இன்டஸ்ட்ரியலி பேக்வேர்ட் ஏரியாக்கள் என்று அறிவிக்குமாறும் நான் இந்த அரசைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கடைசியாக ஒன்றை உங்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். கெமிக்கல்ஸ் அண்டு பிளாஸ்டிக்ஸ் இந்தியா லிமிடெட் என்ற ஒரு கம்பெனி மேட்டூரிலே இருக்கிறது. அந்தக் கம்பெனி பி.வி.சி. பொருளைத் தயாரிக்கின்றது. அதற்கு மூலப் பொருள்களாகத் தேவைப்படுவது ஆல்கஹாலும், குளோரினும் ஆகும். இந்தக் கம்பெனிக்கு 1975லிருந்து எக்ஸைஸ் டீடி 10 பைசா என்றும், காலனேஜ் 10 பைசா என்றும் அரசாங்கம் விதித்து இருந்தது. அதன் மூலம் இந்தக் கம்பெனி நாள் ஒன்றுக்கு அரசாங்கத்திற்கு 16,000 ரூபாய் கொடுக்க வேண்டும். அதாவது மாதம் ஒன்றுக்கு 4.8 லட்சம் ரூபாய் இந்தக் கம்பெனியிலிருந்து அரசாங்கத்திற்கு வந்தது. ஆனால், இப்படி வந்து கொண்டிருக்கிற நேரத்தில், திடீரென்று அப்போது இருந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி கலைக்கப்பட்டது. அதற்குப் பிறகு கவர்னர்

[திரு. துரை. முருகன்]

[1978 மார்ச் 22]

அவர்கள் ஆட்சி ஏற்பட்டு, அவர்களுக்கு ஆலோசனை சொல்வதற்காக அரிய பெரியவர்கள் இரண்டு பேர்கள் வந்தார்கள். அதிலே ஒருவர் ஆர். வி. சுப்பிரமணியம் என்பவர். அவருக்கும் இந்தக் கம்பெனியின் முதலாளியாக இருக்கின்ற ஒரு நாராயணன் என்பவருக்கும் நெருங்கிய தொடர்பு இருந்தது. அப்படி இருந்தது மட்டுமல்ல, அவருடைய காரிலே தான் இந்த ஆர். வி. சுப்பிரமணியம் திருப்பதிக்குப் போவார். அந்தக் காரின் எண், அந்தக் காரை ஓட்டியவர் யார் என்ற விவரங்களைத் தரவும் தயாராக இருக்கிறேன். அவர் ஏ. ஐ. சி. சி. சோவினியருக்கு (மலர்) இந்தக் கம்பெனியிடத்திலிருந்து இரண்டு லட்சம் ரூபாய் பணம் வாங்கியிருக்கிறார். அதற்குப் பிறகு என்ன நடந்தது, அவர் பணம் வாங்கினாரா என்ற கேள்விகளுக்குள் எல்லாம் நான் போகத் தயாராக இல்லை; அது தேவையற்றதும் கூட. ஆனால் ஒன்றைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அந்தக் கம்பெனிக்கு ஏதாவது சலுகைகள் செய்யவேண்டுமென்று ஆர். வி. சுப்பிரமணியம் நினைக்கிறார். அப்படி நினைத்த பிறகு என்ன செய்கிறார் என்றால், ஜி.ஓ. என்.எம்.எஸ். 168, தேதி 6-6-1977-ல் ஒரு ஆர்டர் போடுகிறார். ஏற்கெனவே, 10 பைசா எக்ஸைஸ் டீடி என்றும், 10 பைசா காலனேஜ் சார்ஜ் பர் லிட்டர் என்று இருந்ததை மாற்றி காலனேஜ் சார்ஜ் 10 பைசா Denatured Spirit-க்கு என்று மட்டும் போட்டுவிடுகிறார். அப்படி போடுவதன் விளைவு என்ன ஆயிற்று? அந்த டிஸ்டிலரி கம்பெனிக்காரர்கள் Tolerance என்ற additive-ஐ டிஸ்டிலரிக்கே அனுப்பி அதை Rectified Spirit போடு கலந்து விடுகிறார்கள். எனவே, அவர்கட்கு Denatured Spirit கிடைத்துவிடுகிறது.

இதனால் கம்பெனிக்கு லாபம் திசைரி 10,000 ரூபாய் கிடைக்கிறது; அரசுக்குப் பத்தாயிரம் ரூபாய் நஷ்டம் வருகிறது. கம்பெனிக்கு மாதம் 3 இலட்சம் ரூபாய் லாபம் கிடைக்கிறது என்றால் அரசாங்கத்திற்கு மூன்று லட்சம் ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்தக் கம்பெனிக்கு இப்படி ஒரு சலுகையை ஆர். வி. சுப்பிரமணியம் ஏற்படுத்திக் கொடுத்திருக்கிறார். ஒரு வேளை கம்பெனி நஷ்டத்தில் ஓடியிருக்கும், அதற்காகச் செய்திருப்பார்கள் என்று சொல்லக்கூடும். கம்பெனி நிதிநிலை நன்றாக இருந்திருக்கிறது. 1975-76 ஆம் ஆண்டு நிகர லாபம் 47 லட்சம் ரூபாய்; 1976-77-ல் நிகர லாபம் 68 லட்சம் ரூபாய். அந்தக் கம்பெனி அந்த அளவிற்கு லாபத்தை அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறது.

உங்கள் ஆட்சி வந்தபிறகு, இது ஏன் இப்படி இருக்கிறது என்று பார்த்து, 1975-ஆம் ஆண்டு எங்கள் ஆட்சி இருந்த நேரத்தில் எந்த அளவில் அவர்கள் அரசுக்குத் தொகை செலுத்த வேண்டுமென்று உத்தரவு போட்டிருந்தோமோ அந்த அடிப்படையில் ஆர். வி. சுப்பிரமணியம் போட்டதை மாற்றி உத்தரவு பிறப்பித்தது. ஆனால் என்ன நிலைமை

1978 மார்ச் 22] [திரு. துரை முருகன்]

தெரியுமா? அந்த முதலாளி நேராக வந்தார். இங்கிருக்கிற சில பேரைப் பார்த்தார்; இதெல்லாம் நியாயமா என்று கேட்டார். அப்படிக்கேட்ட பிறகு நிலைமை திரிசங்கு சொர்க்கத்தில் இருக்கிறது. எப்படி மால்கோ கம்பெனிக்காரர் கட்ட வேண்டிய 9½ கோடி ரூபாய்க்கு ஸ்டே வாங்கி கோர்ட்டுக்குப் போயிருக்கிறாரோ அதே மாதிரி கோர்ட்டுக்குப் போகிறார்கள்.

மால்கோ கம்பெனிக்காரர் ஸ்டே கோரி கோர்ட்டுக்கு சென்ற நேரத்தில் அரசாங்கத்தின் சார்பிலுள்ள அட்வகேட் ஜெனரல் கோர்ட்டில் ஆஜராகவில்லை. இப்போது அந்த கம்பெனிக்காரர் அப்சல்யூட் ஸ்டே வாங்கியிருக்கிறார். அதை எதிர்த்து அட்வகேட் ஜெனரல் வாதாடவில்லை. அதைப்போலவே, இந்த கம்பெனிக்காரரும் வந்திருக்கிறார். கோர்ட்டுக்குப் போங்கள், ஸ்டே வாங்குங்கள் என்று கூறுகின்ற நிலைமைதானா? அல்லது இந்த கம்பெனிக்காரரையாவது நீங்கள் எதிர்க்கப்போகிறீர்களா, இல்லையா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். மால்கோ விவகாரத்தில் எதிர்க்காமல் இருந்தது போல் இந்தக் கம்பெனி விவகாரத்திலும் எதிர்க்காமல் இருந்துவிடுவீர்களோ என்ற ஐயப்பாடு இருக்கிறது. அதுபற்றி இந்த சபைக்கு எடுத்துக்கூற வேண்டுமென்று கூறி, இந்த வாய்ப்பை அளித்தமைக்காக நன்றிகூறி விடைபெறுகிறேன்.

*திரு. எஸ். வி. இராமசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதல்வர் புரட்சித் தலைவர் அவர்களால் அவையில் இன்று வைக்கப்பட்டிருக்கின்ற தொழில், தொழில் மேம்பாட்டு வளர்ச்சி மானியக் கோரிக்கையின்மீது என்னுடைய எண்ணக் கருத்துக்களையும் இணைத்துக் கொள்ளுவதை என்னுடைய கடமையாகக் கருதி களிப்பெய்துகிறேன்.

தொழில், தொழில் வளர்ச்சி மேம்பாடு பற்றிய கொள்கை விளக்கம் அவையில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அருமை மாண்புமிகு உறுப்பினர் துரை முருகன் அவர்கள் குறைபாட்டுக் கொண்டார்கள். திட்டங்கள் எல்லாம் இல்லையா, திட்டங்கள் காணப்படவில்லையே என்றார்கள். திட்டங்கள் எல்லாம் இதய நாடியாக இதிலே இழையோடி இருப்பதைக் காண முடிகிறது. மைய அரசு கொண்டுவந்திருக்கிற திட்டங்களோடு மாநில அரசு தொழில் கொள்கையில் அவற்றை நடைமுறைப் படுத்தும் போது இடர்பாடுகள், அல்லல்கள், இடையூறுகள் இருந்தால் அவற்றை அவ்வப்போது களையும் பணியும், அதற்கு ஆவன செய்யும் முறைகளும் இந்தக் கொள்கை விளக்கக் குறிப்பில் காணப்படுகிறது என்பதை அவர்களுடைய கவனத்திற்குக்கொண்டுவர ஆசைப்படுகிறேன்.

“ஆலைகள் வைப்போம், கல்விச்சாலைகள் வைப்போம்” என்று புரட்சிக்குயில் பாரதியாரின் எண்ணக் கருத்துக்களுக்கு உருவம் கொடுக்கும் வண்ணமும், உயிர்கொடுக்கும் வண்ணமும்

[திரு. எஸ். வி. இராமசாமி] [1978 மார்ச் 22]

உழைப்பே உயர்வு, உழைப்புக்கேற்ற, தேவைக்கேற்ற வேலைகள் நாட்டிலே தேவை. பொருளாதார வளம் கிராமத்திலே பரவலாக இருக்க வேண்டும், டி-சென்ட்ரலிசேஷன் என்று சொல்லுகிற தத்துவப்படி பொருளாதார விஞ்ஞான கருத்துக்களுக்கேற்ப, ஜப்பான், ஜெர்மனி போன்ற வாழ்விழந்த நாடுகள் எல்லாம் வளம் பெற்ற வரலாற்றினை பின்னணியாகக் கொண்டு அந்த வரலாற்றைப் படைக்கும் வரலாற்றுப் பின்னணியில் அந்த வரலாற்றைப் படைக்கும் வண்ணம் கிராமங்களில் ஆலைகள் வேண்டும், சங்கொலிக்கவேண்டும்; அதனால், உழைப்பாளிகள் வளம் பெறவேண்டும் என்ற தத்துவப்படி கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற மானியக்கோரிக்கை விளக்கக் குறிப்புகள் அமைந்திருக்கின்றன என்பதை அறிய மெத்த மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

[முற்பகல் 11-10]

அருமை உறுப்பினர் துரை முருகன் கூறியதைப் போல் சிறிய தொழில்களையும் நடுத்தரத் தொழில்களையும் அவைகளை எடுத்து நடத்துகிறவர்கள் முனையும்போது முடிக்கும் பொழுது வருகின்ற இடர்பாடுகளை — அவைகளை எல்லாம் நானும் என்னுடைய அனுபவத்தின் வாயிலாக அறிந்திருக்கிறேன். — அவர்கள் கடன்கள் பெறுவதிலிருந்து, உரிமங்கள் பெறுவதிலிருந்து சந்திக்கின்ற இடர்பாடுகளைக் களைவது மிகவும் சாலச் சிறந்ததாகும் என்பதை இந்தச் சபையிலே நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியாகிய பெரம்பலூரில் நாம் எல்லாம் பூரிக்கும் வண்ணம் பெரிய ஆலை, சர்க்கரை ஆலை, அரசின் ஆலை இருந்தபோதிலும், அங்கே வேறு எந்தவிதமான தொழிற்சாலையும், சிறிய தொழிற்சாலையோ, நடுத்தர தொழிற்சாலையோ, கிராமத் தொழிற்சாலையோ கூட இல்லை என்பதை மெத்த வருத்தத்தோடு நான் சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன். அங்கே பரவலாக தொழிற்சாலைகளை உருவாக்க வேண்டுமென்ற முறையிலே என்னுடைய சில கருத்துக்களை இங்கே முன்வைக்க விரும்புகிறேன்.

அரும்பாலூர் என்ற ஊரிலே, வண்ண வண்ண வேலைப்பாடுகளை, சித்திர வேலைப்பாடுகளை மரக்கட்டைகளிலே, சந்தனக் கட்டைகளிலே செய்து—நானே அவைகளையெல்லாம் கண்ணுற்று அகமகிழ்ந்து இருக்கிறேன். அங்கே ஏழைத் தொழிலாளர்கள் சிறிய மூலதனத்தைக் கொண்டு அவர்களுடைய உழைப்பாலே தென்னைத்தினுடைய கலை நுட்பத்தை அதிலே எல்லோரும் காணத்தக்க அளவிற்கு, அத்தகைய வேலைப்பாடுகளை அவர்கள் செய்தும் அரசு அவைகளுக்கு ஆதரவு கொடுக்காத நிலையில் அந்த ஏழைத் தொழிலாளர்கள் மிகவும் கஷ்டப்பட்டு டெல்லி மாநகரத்துக்கு எடுத்துச் சென்று தங்களுடைய சிற்பங்களை

1978 மார்ச் 22] [திரு. எஸ். வி. இராமசாமி]

விற்கக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. தொழிலாளர் துறை இயக்குனர் அவர்களும் இதை அறிந்திருப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன். அரும்பாலுரிலே இருக்கின்ற அந்த ஏழைத் தொழிலாளர்களை ஊக்குவிக்கவும் சிப்காட் நிறுவனத்தின் மூலமாக உடனடியாக நடவடிக்கைகள் எடுத்து அதை விரிவுபடுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அன்மமங்கலம், கிருஷ்ணபுரம் ஆகிய ஊர்களிலும், சுற்றுப்புற ஊர்களிலும் பட்டுப்பூச்சி வளர்ப்பு—என்னுடைய தொகுதியை நான் சுற்றிப் பார்த்த போது கண்டிருக்கிறேன்—அங்கே முசுக்கொட்டை என்ற மரங்கள் இருப்பதால் அவைகளை வளர்க்கிறார்கள், தீவிர பட்டுப்பூச்சி வளர்ப்பு நடவடிக்கையின் பெயராலே அதை ஊக்குவித்து கிராமத் தொழிற்சாலை என்ற பெயரிலே அதற்கு வாய்ப்புக் கொடுத்து, அதற்கு ஆக்கம் கொடுத்து விரிவுபடுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திருச்சி மாநகரத்திலே அநேகர் அறிந்திருப்பார்கள், அங்கே செயற்கை வைரம், ஜாபர்ஷா தெருவிலே பெரிய தொழிற்சாலை போன்று அங்கே தனியார்கள், சேட்ஜி என்று சொல்லப்படுகிறவர்கள் தொழிலாளர்களுடைய ரத்தத்தை உறிஞ்சி பெரிய லாபத்தைப் பெறக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. நான் அரசுக்கு சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். உடனடியாக அவைகளை நாட்டுடைமையாக்கும் வகையில் நடுத்தர தொழிற்சாலை ஆக்கி, செயற்கை வைரத் தொழிற்சாலையை உருவாக்கினால் அதன் மூலமாக அங்கே உள்ள தொழிலாளர்களுக்கும் அது நலம் பயக்கும். தொழிலாளர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பும் கிடைக்கும். நம்முடைய அரசின் வருவாயும் பெருகும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

உப்பிலியாபுரம், வரகூர், தொட்டியம் போன்ற பகுதிகளிலே தொழிற்சாலைகளே கிடையாது. அந்தப் பகுதியிலே காகிதத் தொழிற்சாலை ஏற்படுத்துகின்ற முறையிலே அதற்கு வேண்டிய மூலப்பொருட்கள், கச்சாப் பொருட்கள், அங்கே உள்ள பச்சை மலையிலிருந்து கிடைக்கின்ற மூங்கில்கள், மரங்கள், சர்க்கரை ஆலையிலிருந்து கிடைக்கின்ற கரும்புச் சக்கைகள், பேட்டைவாய்த்தலை சர்க்கரை ஆலையிலிருந்து பெரம்பலூர் சர்க்கரை ஆலையிலிருந்து, மோகனூர் சர்க்கரை ஆலையிலிருந்து வருவதற்கு சாலை வசதிகள் இருக்கின்றன. இணைப்புச் சாலைகள், குளித்தலை மூலமாக, முசிறி மூலமாக வசதிகள் இருக்கின்றன. ஆகவே, பெரம்பலூரில் அதை மையமாக வைத்து ஒரு காகிதத் தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. எஸ். வி. இராமசாமி] [1978 மார்ச் 22]

அடுத்து, துறையூரில் உள்ள கண்டசாரி தொழிற்சாலை உயிரற்று இருக்கிறது. செயல்படாமல் இருக்கிறது. தொழிற்கருவிக் கூடங்களைக் கொண்ட தொழிற்சாலையை அமைக்க இந்த அரசு ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

துறையூரிலுள்ள பெரிய பிரச்னை என்னவென்றால் தொழிலாளர்கள் பிரச்னை தான். பல்லாயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் அங்கே இருக்கிறார்கள். அண்மையிலே கூட அவர்கள் போராடினார்கள். அவர்களுடைய தொழிலை மேம்பாடு செய்வதற்கான வசதியற்ற நிலையிலே இருக்கிறார்கள். ஆகவே, மேஜர் ப்ராஜக்ட் என்று மாஸ்டர் வீவர்ஸ் வருகிறார்கள். துறையூரிலே அமைத்தால், துறையூருக்கு அருகாமையில் பல நெசவாளர்கள் இருக்கிறார்கள், அவர்களுக்கு ஒருங்கிணைந்த தொழிற்சாலையை உருவாக்குவது மிகவும் தேவை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

தரிசு நிலங்களாக இருக்கின்ற விவசாய நிலங்களை ஒன்றாகச் சேர்த்து சிறு வசதி படைத்தவர்களுக்கு மேலும் வசதி செய்து, தரிசு நிலங்களை 'வேளாண்மைத் தொழிற்சாலை' யாக உருவாக்குவது பலன் உள்ளதாக இருக்கும் என்பதையும் கூறிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, முனைப்புடன் இந்த மானியக்கோரிக்கையின்மீது சொல்லிக்கொள்வது என்னுடைய கடமையாகக் கருதுகிறேன். பெரும்புலூரிலே பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு சர்க்கரை ஆலை உண்மையிலேயே திருச்சி மாவட்டத்திற்குப் புகழைத் தருவதாக, திருச்சி மாவட்டத்திற்கு மகிழ்வு தருவதாக அமைந்திருக்கிறது என்பதை வல்லமை படைத்த பெருமையுடன் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டவரை இருக்கிறேன். வல்லமை படைத்த உயர் அதிகாரிகளின் உழைப்பால் உண்மையிலேயே மிகவும் சீராக, சிறப்பாக நடைபெறுவதை நானே நேரில் பார்த்தேன். அருமையான சர்க்கரை, கரும்பு அரைவை, கரும்பு சேதாரம் இல்லாத நிலைமை இருக்கிறது. அங்கேயுள்ள அதிகாரிகளின் ஒத்துழைப்புடன் சீராகவும், சிறப்பாகவும் அது வளர்ந்து வருவதற்குப் பாராட்டாகச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். அங்கே அது மேலும் மேலும் வளர்வதற்கு வேண்டுமானால் இரண்டு பெரும் குறைகளைக் களைவது அரசினுடைய தலையாய கடமை என்பதாக எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்வேன்.

முதலாவதாக, சாலை பராமரிப்பு. அங்கே சாலை அபிவிருத்தி தேவை. கிராமத்திலேயிருக்கின்ற கரும்புகளைக் கொண்டு வருவதற்கும், ஆலைகளிலே உற்பத்தியாகின்ற சர்க்கரைகளை வெளியில் கொண்டு செல்லவும் சாலைகளை மிகவும் சீர்திருத்தம் செய்ய வேண்டும். கீழமாத்தூரிலிருந்து 9 கிலோ மீட்டர் தூரமுள்ள ஓகனூர் வரை செல்லும் சாலை, 11 கிலோ மீட்டர் தூரமுள்ள கீழமாத்தூர் ரயில்வே ஸ்டேஷனிலிருந்து

1978 மார்ச் 22] [திரு. எஸ். வி. இராமசாமி]

வாலிசௌந்திர சோழபுரம் செல்லும் சாலை, 5 கிலோ மீட்டர் தூரமுள்ள பெரியாக்குறிச்சியிலிருந்து மாத்தூர் இரயில்வே ஸ்டேஷன் செல்லும் சாலை, 11 கிலோ மீட்டர் நீளமுள்ள திட்டக்குடி பார்டரிலிருந்து சன்னாசி நல்லூர் செல்லும் சாலை ஆகிய இந்தச் சாலைகளை உடனடியாகச் சீர்திருத்தம் செய்ய வேண்டும். கரும்பு கொண்டு வருவதற்கு கிராமங்களுக்கும் இணைப்புச் சாலைகள் தேவை. எனவே, இருக்கின்ற சாலைகளை உடனடியாகச் சீர்திருத்தம் செய்ய வேண்டும். செம்மையாக அந்த ஆலை இருக்க வேண்டுமென்றால், நல்ல முறையில் அதன் செயல் ஓங்க வேண்டுமானால் அங்குள்ள வளர்ச்சியைப் பெருக்க வேண்டுமென்பதற்கு இந்தச் சாலைகள் மிகவும் தேவை.

வயலப்பாடியிலிருந்து எரையூர் வரை செல்ல வேண்டுமென்றால், 30 கிலோ மீட்டர் அதிகமாகச் சுற்றி வருவதைத் தவிர்க்க வேண்டுமென்றால், வயலப்பாடியிலிருந்து எரையூருக்கு நேரடியாக ஒரு பாதை தேவை. அவ்வாறு செய்தால் அரியலூர் தாலுகாவிலேயிருந்து மாத்தூர், செந்துரை பிர்க்காக்களிலிருந்து கரும்புகளைக் கொண்டு வருவதற்கு மிகவும் வசதியாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நீர்ப்பாசன வசதிகளைப் பொறுத்தவரையில், சில ஆலைகளின் மேம்பாட்டிற்கும், வளர்ச்சிக்கும் நீர்ப்பாசன வசதி மிகவும் தேவை. சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டத்தின்படி 1977-78 ஆம் ஆண்டில் அரசு ஆணை 1708, தேதி 14-11-77 இன் பேரிலே இதற்காக ஒதுக்கப்பட்ட தொகையான சுமார் இரண்டரை கோடி ரூபாய். அதிலே சுத்தமல்லி நீர்ப்பாசனத் திட்டத்திற்காக 25 இலட்சம் ரூபாய் செலவிடப்பட வேண்டியது செலவழிக்கப்படவில்லை. உடனடியாக அரசு அதைக் கண்ணுற்று சுத்தமல்லி நீர்ப்பாசனத் திட்டத்தை உருவாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதன் மூலம் உடையார்பாளையத்தில் அதிகமான அளவில் கரும்பை விளைவிக்க முடியும்.

அந்தப் பகுதியிலே பூலாம்பாடி, பாண்டகபாடி, தேனூர், சிறுவாச்சூர், வேப்பந்தட்டை, புதுநவேலூர், தொரமங்கலம் போன்ற ஏரிகளுக்கு அருகிலே இருக்கும் ஓடைகளில் அணை கட்டுவதற்கு, அதற்கான மதிப்பீடு சென்ற அரசு ஆணையிலே இருப்பதால் அந்த மதிப்பீட்டின்படி உடனடியாக அணை கட்டவும், நீர்ப்பாசனத்தைப் பெருக்கவும் ஆவன செய்தால் அந்தத் தொழிற்சாலை மிகவும் நல்லமுறையில் இயங்கி நம்முடைய தமிழ் மக்களும், நாடும் வியக்கும் வண்ணம் வளரும், செயிக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்வது என்னுடைய தலையாய கடமை என்று கூறி என்னுடைய இந்தக் கருத்துக்களை வைத்து அமர்கிறேன்.

[முற்பகல் 11-20].

7. அமைச்சரின் அறிக்கை.

பல்கலைக் கழகம் மற்றும் கல்லூரி ஆசிரியர்களின் கோரிக்கைகள் மீது அரசு எடுத்த முடிவுகள் குறித்து கல்வி அமைச்சர் அளித்த அறிக்கை.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவையின் விதி 82-ன் கீழ் மாண்புமிகு கல்வியமைச்சரவர்கள் பேரவைக்கு ஓர் அறிக்கை அளிப்பார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, பேரவையின் விதி 82-ன் கீழ் பல்கலைக் கழகம் மற்றும் கல்லூரி ஆசிரியர்கள் கோரிக்கைகள் மீது அரசு எடுத்திருக்கிற முடிவினை அறிக்கையாக வைக்கிறேன்.

1977 செப்டம்பர் திங்களில் வெளியிடப்பட்ட கல்லூரி ஆசிரியர்களின் ஊதிய விகிதங்களை மாற்றியமைத்து வழங்கப்பட்ட ஆணைகள் குறித்து கல்லூரி ஆசிரியர்களிடமிருந்து பெறப்பட்ட முறையீடுகள்மேல் அரசு கவனமாகப் பரிசீலித்த பின்னர் கீழ்க்கண்ட முடிவுகளை மேற்கொண்டுள்ளது.

(1) அரசு ஆணை எண், 2106, கல்வி, தேதி 1977 ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் 21 ஆம் நாள், 2107, கல்வி. தேதி 21—9—1977 மற்றும் 2159, கல்வி, தேதி 26—9—1977 ஆகிய ஆணைகளில் கல்லூரி மற்றும் பல்கலைக் கழக ஆசிரியர்களின் ஊதிய விகிதங்கள் 1—4—1976 முதல் நிர்ணயிக்கப்பட்டு 1—1—1977-ல் இருந்து பணப்பயன் அளிக்கப்படும் என்று குறிப்பிடப்பட்டு இருந்தது. இதற்குப் பதிலாக 1—1—1974-ல் இருந்து இவ்வாசிரியர்களின் ஊதிய விகிதம் நிர்ணயிக்கப்பட்டு 1—1—1977-ல் பணப்பயன் வழங்கப்படும் என்று அரசு இப்போது முடிவு செய்துள்ளது. மேலும் தற்போது மாற்றியமைக்கப்பட்ட ஊதிய விகிதத்தின்கீழ் ஆசிரியர்களின் சம்பளம் நிர்ணயிக்கப்பட்ட பிறகு அடுத்த கட்ட ஊதிய உயர்வு பழைய ஊதிய விகிதத்தில் இவ்வாசிரியர்கள் எத்தேதியில் பெற்று இருப்பார்களோ அதே தேதியிலிருந்து புதிய ஊதிய விகிதத்தில் ஊதிய உயர்வு அளிக்கப்படும்.

அரசுக் கல்லூரிகளிலும் தனியார் கல்லூரிகளிலும் உள்ள பயிற்றுநர் மற்றும் விளக்குநர் பதவிகள் படிப்படியாக நீக்கப் பெறுதல் வேண்டும் என்ற முடிவினை அரசு மேற்கொண்டுள்ளது. வருங்காலத்தில் கல்லூரிகளில் பயிற்றுநர் மற்றும் விளக்குநர்கள் நியமிக்கப்படமாட்டார்கள். தற்போதுள்ள பட்ட மேற்படிப்பு தகுதியுள்ள பயிற்றுநர் மற்றும் விளக்குநர்கள் 5 ஆண்டு பணி முடிவுற்றவுடன் உதவி பேராசிரியர்களாக நியமிக்கப் பெறுவர் என்று அரசு ஆணை எண் 2659, நாள் 28—12—1977-ல்

1978 மார்ச் 22] [திரு. செ. அரங்கநாயகம்]

ஆணைகள் வழங்கப்பட்டு இருந்தன. இதனை மாற்றி வருங் காலத்தில் பட்ட மேற்படிப்பு தகுதியுள்ள பயிற்றுநர் மற்றும் விளக்குநர்கள் 3 ஆண்டு பணி நிறைவெய்தும்பொழுது உதவி பேராசிரியர்களாக நியமிக்கப்படுவர் என்று அரசு தற்பொழுது முடிவு செய்துள்ளது. தனியார் கல்லூரிகளில் வரவிருக்கும் உதவி பேராசிரியர்களுக்கான காலி இடங்கள் அக்கல்லூரிகளில் கல்வி தகுதியுள்ள விளக்குநர் மற்றும் பயிற்றுநர்களைக் கொண்டே நிரப்பப்படுதல் வேண்டும் எனவும் அத்தகைய விளக்குநர் மற்றும் பயிற்றுநர்கள் கல்லூரியில் இல்லாமல் இருக்கும் சூழ்நிலையில் மட்டிலுமே புதிய உதவி பேராசிரியர்களை வெளியிலிருந்து நிய மிக்க வேண்டும் என்று இத் தனியார் கல்லூரிகளின் நிர்வாகத் தினர் கோரப்படுவர். இந்த ஆணை அமுல்படுத்துவதை ஒரு நிபந்தனையாகக் கொண்டு அரசினர் மானியம் வழங்குவது நிர்ண யிக்கப்படும்.

பட்டப்படிப்பு விளக்குநர் மற்றும் பயிற்றுநர்கள் பட்ட மேல் படிப்பு தகுதி பெற்றவுடன் பதவி உயர்வு அளிக்கவும் அங்ஙனம் அவர்கள் பட்ட மேல்படிப்பு தகுதி பெறும் வரை திருந்திய அமைக்கப்பட்ட ஊதிய விகிதத்தின்படி ஊதிய உயர்வு பெற அனுமதிக்கப் பெறுவர்.

உதவிப் பேராசிரியர்களுக்கும், பேராசிரியர்களுக்கும் ரூ. 700—1,600 ஊதிய விகிதம் அளிக்கப்பட வேண்டும் என்ற கோரிக்கையை அரசு ஏற்கிறது. பேராசிரியர்களுக்கும், துறை தலைமைப் பேராசிரியர்களுக்கும் தனியாகப் படி வழங்கப்படல் வேண்டும் என்ற கோரிக்கை பரிசீலிக்கப்படும்.

1978 ஜூன் முதல் நடைமுறையில் வரவிருக்கும் 10+2+3 என்ற புது முறை கல்வித் திட்டத்தினாலும் 1979 ஜூன் திங்கள் முதல் கல்லூரிகளிலுள்ள புகுமுக வகுப்பு நீக்கப்பெற இருப்பதி னாலும் கல்லூரி ஆசிரியர்கட்கு வேலை இழப்பு ஏதும் இராது என்ற ஏற்கெனவே வழங்கிய உறுதியினை அரசு மீண்டும் வலி யுறுத்த விரும்புகிறது. இவ்வுறுதி மொழியினை நிறைவேற்றும் பொருட்டு பல்கலைக் கழகங்களுடன் கலந்தாலோசித்து கல்லூரி களில் ஆசிரியர்களுக்கான பணித் திட்டம் மாற்றியமைக்கப் படும். தனியார் கல்லூரிகளில் பணி பளு குறைப்பினால் 31—3—1977 அன்று பணியிலிருந்த ஆசிரியர்கள் எவரும் பணியி லிருந்து நீக்கப்படமாட்டார்கள் என்றும் அரசு உறுதி அளிக்கிறது.

விதி 10 (எ) (1)-ன்கீழ் நியமிக்கப்பட்ட தற்காலிக ஆசிரியர்கள் குறித்து அரசு அனுதாபத்துடன் பரிசீலிக்கும்.

[திரு. செ. அரங்கநாயகம்]

[1978 மார்ச் 22]

நேர்முக சம்பள பட்டுவாடா செய்ய வேண்டுமென்ற தனியார் கல்லூரி ஆசிரியர்களின் கோரிக்கையை கொள்கை அளவில் அரசு ஏற்று கொள்கிறது. இங்ஙனம் நேரடியாக ஊதியம் வழங்குவது சம்பந்தமான நடைமுறைகள் குறித்து அரசு விரைவில் ஆணைகள் பிறப்பிக்கும்.

தமிழ்நாடு குடும்ப சேம நல நிதித்திட்டம் தனியார் கல்லூரி களிலுள்ள ஆசிரியர்கட்கும் அளிக்கப்படும்.

தனியார் கல்லூரி சட்ட விதிகள் குறித்தும் இக் கல்லூரிகளில் நியமனம் தகுதிக்கான பருவம் பணியில் உறுதி செய்தல் மற்றும் பதவி உயர்வு, மருத்துவ விடுப்பு வசதிகள் அளித்தல் போன்ற பணி முறைமைகள் குறித்தும் ஆய்ந்தறிய அரசு, தனியார் கல்லூரிகளின் நிர்வாகிகள் தனியார் கல்லூரி ஆசிரியர்கள் போன்றவர்களின் பிரதிநிதிகளைக் கொண்ட ஒரு குழுவினை அமைக்க அரசு முடிவு செய்துள்ளது. மேற்படி பொருள்கள் குறித்த பரிந்துரைகளை இக்குழு அமைக்கப்பட்ட தேதியிலிருந்து மூன்று திங்களுக்குள் சமர்ப்பிக்குமாறு கேட்டுக் கொள்ளப்படும்.

கல்லூரிகளிலுள்ள உடற்பயிற்சி இயக்குநர், நூலகர்கட்கு பல்கலைக் கழக மானியக் குழு பரிந்துரைப்படி ஊதிய விகிதம் நன்மைப் பெறுவர்.

(6) 1978-79-ம் ஆண்டுக்கான மானிய கோரிக்கைகள் மீது விவரத்தையும் வாக்கெடுப்பும்—தொடர்ச்சி.

*திரு. மு. அம்பிகாபதி: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தொழில் மற்றும் தொழில் வளர்ச்சி பற்றிய மானியக் கோரிக்கையின் மீது இந்திய கம்யூனிஸ்டு கட்சியின் சார்பில் சில முக்கியமான கருத்துக்களை கூற விரும்புகிறேன்.

இந்த மானியக் கோரிக்கையில் மானியத் தொகை 24-வது மானியக் கோரிக்கையில் 3,66,61,000 ரூபாயும், 51-வது கோரிக்கையின்கீழ் 5,71,38,000 ரூபாயும் மானியம் கேட்கிற இந்த இரண்டு கோரிக்கைகளும் இந்த அவையில் வைக்கப் பட்டிருக்கின்றன.

குறிப்பாக பரந்து கிடக்கின்ற இந்த தமிழகத்தில் 5-ம் 3-ம் சேர்த்து 8, 9 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு இருக்கிற இந்தத் தொகை, கடலிலே கரைத்த பெருங்கடையம்போல் ஆகிவிடுகிறது என்பதை சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன்.

1978 மார்ச் 22] [திரு. மு. அம்பிகாபதி]

இந்தத் தொழில் வளர்ச்சி அறிக்கையிலே மத்திய சர்க்காரின் கிராமப்புற வளர்ச்சித் திட்டத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இந்தக் கிராமப் புற வளர்ச்சி என்ற கோஷம் பொதுவாகவே பயனற்றுப் போயிருக்கிறது. 1944 ஆம் ஆண்டிலே பிரீலா. டாட்டா போன்றவர்களைத் தொடர்ந்து அகர்வால் என்பவர் அளித்த திட்டத்தின் அடிப்படையில் இந்தத் திட்டங்கள் இன்றைக்கு அறிமுகப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. என்பதை தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கிராமப் புற வளர்ச்சிக்கு முக்கியத்துவம் என்று பெயரளவில் பெரிய தொழில்களை முடமாக்கும் நடைமுறை இன்றைக்கு உருவாகியிருக்கிறது என்பது இதன் மூலம் காணப்படுகிற உற்பத்தியை பெருக்குவதன் மூலமாகத் தான் செல்வாதாரம் பெருகவேண்டும். செல்வாதாரம் பெருக உற்பத்தியை நவீனப்படுத்தவேண்டும். நமது நாட்டில் ஜனத்தொகை அதிகம். வேலைவாய்ப்பு என்பது மிகவும் குறைவு. அத்தகைய நிலையில் பெரிய தொழில்கள், சிறிய தொழில்கள், கிராமத் தொழில்கள் இவற்றை ஒருங்கிணைத்த முறையில் வளர்ப்பதற்கான முயற்சிகளை எடுக்காமல் கிராமத் தொழில் வளர்ச்சி என்கிற கோஷம் நடைமுறைக்கு சாத்தியம் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

உற்பத்தி மூலம்தான் செல்வாதாரம் பெருக முடியும். செல்வாதாரம் பெருகுவதற்கு கனரகத்தொழில் திட்டங்களை போட்டால்தான் வேலை வாய்ப்பு அதிகரிக்க முடியும்.

பஞ்சாலைத் தொழில் பெருகினால்தான் கைத்தறி தொழில் வளர முடியும். அதேபோல சர்க்கரைத் தொழிலுக்கு இன்றைக்குத் தேவையான கரும்பு உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும். உற்பத்தியாகிற கரும்பு அனைத்தும் சர்க்கரை ஆலைக்கு வந்து சேருகிற முறையில் கொள்கையை அனுஷ்டிக்கப்பட வேண்டும். கரும்பின் விலையையும், சர்க்கரை விலையையும் உயர்த்த மத்திய சர்க்காரோடு நமது அரசாங்கம் பேச்சு வார்த்தை நடத்தவேண்டும். உதாரணமாக, இந்த அறிக்கையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறபடி கரும்பு உற்பத்தி செய்யும் விவசாயிகள் 29 சதவீதம் தான் சர்க்கரை ஆலைகளுக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. காரணம் என்ன? கட்டுப்பாடி ஆகக்கூடிய விலை இல்லை என்ற உடன் கரும்பு விவசாயிகள் வெல்லம் காய்ச்ச ஆரம்பித்தார்கள். வெல்லத்தின்மீது கட்டுப்பாடு விதித்தது மத்திய அரசு. வெல்லத்தின் விலை வீழ்ந்தது. எனவே வெல்லம் காய்ச்சுகிறவர்கள் மீண்டும் சர்க்கரை ஆலைக்குச் செல்லும் நிலை வந்தது.

காதிக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கின்ற நிலை வந்தாலும் கைசர்க்கரை பயனற்றுப் போய், அம்பர் சர்க்கா இன்றைக்கு அறிமுகப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. நவீன போக்குவரத்திற் சாதனங்களை

[திரு. மு. அம்பிகாபதி]

[1978 மார்ச் 22]

நாம் தவிர்க்க முடியாது. பஸ்ஸை விட்டு விட்டு நாம் கட்டை வண்டியிலே போக முடியாது. ரயிலை விட்டு விட்டு நாம் குதிரை வண்டியிலே போகமுடியாது. அதைப் போல பெரிய தொழிலை வளர்த்தால்தான் சிறிய தொழில்கள் வளர முடியும் என்பதை தெரிவித்துக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

[முற்பகல் 11.30]

குறிப்பாக, தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரை மலை வளம் கடல் வளம், கனி வளம், நில வளம் இவற்றைப் பற்றி தெளிவாக ஆராய்வதற்காக நீண்டகால பார்வையோடு ஒரு குழுவை அமைக்கவேண்டுமென்று இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வெள்ளைக்காரர்கள் காலத்தில் ஜியாலஜிகல் சர்வே நடந்தது. அது அத்தோடு நிறுத்தப்பட்டது. 7-8 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இன்னொரு சர்வே நடந்தது. அப்படியிருந்தும் கூட அது முறையாக கணிப்பு எடுக்கவில்லை. அண்மையில் ஜியாலஜிகல் சர்வே சென்னையில் இருந்து சுத்திப்பராவரையில் செய்யப் பட்டு, சென்னையில் இருந்து மகாபலிபுரம் வரை ஜியாலஜிகல் சர்வே நடத்தப்பட்டு 11 இடங்களில் ஆழ் குழாய் கிணறுகள் தோண்டப்பட்டு, குடிப்பதற்கான தண்ணீரை சென்னைக்குத் தரும் அளவிற்கு அவைகள் இருந்து இருக்கின்றன. அதற்கான இயந்திரங்கள் சோவியத் யூனியனில் இருந்து கொண்டு வரப் பட்டு, உபயோகப்படுத்தப்பட்டு இருக்கின்றன.

அந்த இயந்திரங்களை இப்போது விஜயவாடாவிற்குக் கொண்டு செல்ல முயற்சி நடக்கிறது. ஒவ்வொரு ஆழ்குழாய் கிணறு களில் இருந்து, ஒரு மணி நேரத்தில் 20,000—30,000 காலன் தண்ணீர் வெளியே வருகிறது. இப்படி 11 ஆழ்குழாய் கிணறு அங்கே தோண்டப்பட்டு இருக்கின்றன. அந்தந்தத் தண்ணீரைக் கொண்டு சென்னைக்குக் குடிநீர் வழங்க முடியும் ஆகவே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்த ஜியாலஜிகல் சர்வேபற்றி நேரடியாக கவனம் செலுத்தி, அந்த இயந்திரங்களை விஜயவாடா கொண்டு செல்லாமல் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும். அந்தத் தண்ணீரை சென்னை நகரத்திற்கு குடிநீராகப் பயன் படுத்த வேண்டும் என்றும் தாழ்மையோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக, இன்று போக்குவரத்து வசதிகள் பெருக்கப் பட்டால்தான் தொழில் துறை வளர முடியும். அத்தகைய முறையில் போக்குவரத்து வசதிகளை பிராதனமாக சென்னையில் இருந்து தூத்துக்குடிக்கு அந்த இரண்டும் இந்தியாவிலேயே உள்ள கடலோர மாநிலங்களில் இரண்டு பெரிய துறைமுகங்கள்—இந்தியாவிலேயே மிகப் பெரிய துறைமுகங்கள்—பிராட்கேஜ் ரயில் வசதி இல்லை. இந்தியாவில் உள்ள 10 மேஜர் போர்டுகளில் தூத்துக்குடி ஒன்றுக்குத்தான் பிராட்கேஜ் இணைப்பு இல்லை. மற்ற 9 போர்டு

1978 மார்ச் 22] [திரு. மு. அம்பிகாபதி]

களும் பிராட்கேஜோடு இணைக்கப்பட்டு இருக்கிறது. தூத்துக் குடிக்கு மட்டும் இல்லை. எனவே, நம்முடைய தமிழக அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கத்தோடு தொடர்பு கொண்டு, மதுரை-தூத்துக்குடிக்கும், மதுரை-கோயம்புத்தூருக்கும் இடையே பிராட்கேஜ் ரயில்பாதை அமைக்க உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளவேண்டும் என்று நான் தமிழக அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

போக்குவரத்து வசதி சீராக இருந்தால்தான் தொழில் துறை என்பது பெருக முடியும். நீண்டகால திட்டத்தின் அடிப்படையில் இதை நாம் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். திருவனந்த புரத்திற்கு மீட்டர் கேஜ் இருந்ததை நீக்கிவிட்டு, பிராட்கேஜ் போட கேரள அரசாங்கம் எடுத்துக்கொண்ட முயற்சியில் அவர்கள் வெற்றி பெற்று இருக்கிறார்கள். ஆகவே, தூத்துக் குடிக்கு பிராட்கேஜ் இணைப்புக்கொடுக்கும் முயற்சியில் நாம் வெற்றிபெற வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தமிழ்நாட்டில் கடந்த 10 ஆண்டுகலாமாக தொழில் துறையில் ஒரு தேக்கம் ஏற்பட்டு இருக்கிறது. புதிய தொழிலைப் பற்றி இன்று சிந்திக்கும் முன் பழைய தொழிலைப் பற்றி, அதில் உள்ள நிர்வாக சீர்கேடுகள் பற்றி, நிதித்துறைச் சங்கடங்களைப் பற்றி ஆராயவும், அவைகள் மூடப்பட்டு இருக்கின்றனவா அல்லது முழுமையாக செயல்படாமல் இருக்கின்றனவா என்றும் பார்க்க வேண்டும். இன்றைக்கு முழுமையாகச் செயல்படாமல் பல இருக்கின்றன. பெரிய தொழிற்சாலைகளில் இன்றைக்கு முதலாளிகள் தொழிலாளர்களைப் பணிய வைக்கும் முறையிலும், சில நடவடிக்கைகளை எடுக்காமல் இருப்பதை நான் குறிப்பிட்டுச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

தமிழகத்தில் இருக்கும் தொழிற்சாலைகளில், சேலம் கண்ணாடித் தொழிற்சாலை 10-12-1976 முதல் மூடப்பட்டுக் கிடக்கின்றது. கிட்டத்தட்ட அதிலே 500 தொழிலாளர்களுக்கு மேல் பணியாற்றிக்கொண்டு இருந்தார்கள். நேற்றைய தினம் 27 ஆண்களும், 5 பெண்களும், ஆக 32 பேர் அந்தத் தொழிற்சாலை திறக்கவேண்டும் என்று கோரி ஆர்ப்பாட்டம் நடத்தினார்கள் என்பதற்காக கைது செய்யப்பட்டு இருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சேலம் கண்ணாடித் தொழிற்சாலை பிரச்சினையில் நேரடியாகத் தலையிட்டு அதைத் தீர்க்கவும், நேற்றைய தினம் கைது செய்யப்பட்டவர்களை விடுதலை செய்யவும், நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இதைப்போல், பைலட் பேனா கம்பெனி, ஜப்பான் முதலாளிளோடு தமிழக முதலாளிகள் சேர்ந்து நிறுவிய நிறுவனம், அதிலே 300 தொழிலாளர்களுக்கு மேல் கடந்த 5 மாத காலமாக ஊதியம் அளிக்கப்படவில்லை. அந்த கம்பெனி லாக்அவுட்

[திரு. மு. அம்பிகாபதி]

[1978 மார்ச் 22]

செய்யவும் இல்லை, மூடப்படவும் இல்லை, திறந்து இருக்கிறது என்றும் தெரியவில்லை, லே-ஆப் இல்லை. கம்பெனி திறந்து இருக்கிறது. தொழிலாளர்கள் உள்ளே போகிறார்கள். வேலை இல்லை. அதனால் அந்த 300 குடும்பங்கள் பட்டினியால் வாடுகின்றன. 2 பேர் இறந்து இருக்கிறார்கள். இதன் மீதும் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல், “நவமணி” இரண்டாண்டு காலமாக வரவில்லை. அந்தத் தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டிய ஊதியம் கொடுக்கப்படவில்லை. இதன் மீதும் அரசாங்கம் துரித நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று நான் வேண்டி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பஞ்சாலைகளைப் பொறுத்த வரையில், குறிப்பாக சீதை மில்ஸ்; அதைத் தொடர்ந்து பல்வேறு தொழிற்சாலைகளில் சிக்கலான நிலைமை உருவாகியிருக்கிறது. இவைகளைப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தொழில் வளர்ச்சிக்கு துறைமுகங்கள் பிரதானமாக இருக்கின்றன. நமக்கு கடல் வளம் மிகப்பெரும் வாய்ப்பாக இருக்கிறது. மீன், சங்கு, முத்து, கடல் உப்பு, உப்பிலிருந்து தயாரிக்கப்படும் பல்வேறு ரசாயனப் பொருட்கள் கிடைக்கின்றன. வேதாரணியம் பகுதியில் கடற்கரையில் “மரையின்ஸ் காம்ப்ளக்ஸ்” தொழில் ஆரம்பிக்கப்படுவதற்காக சர்வ நடந்தது. அது எந்த நிலையில் இருக்கிறது என்பதை அமைச்சரவர்கள் அறிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நம்முடைய நாட்டில் மோட்டார் படகு விட பிரிஸ்ட்லிக்கு கூட லைசென்ஸ் கிடைத்திருக்கிறது. தஞ்சை மாவட்டத்தில் செட்டியார், நாடார் என்று பட்டியல் இருக்கிறது. மோட்டார் படகுகளை அந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கும் தொழிலாளர்களுக்கே அளிக்க வகை செய்ய வேண்டும்; மற்றவர்களுக்குக் கொடுக்கக் கூடாது.

இன்றைக்கு தடலோர மாவட்டங்களில் மாவட்டத்தில் 2 அல்லது 1 வீதம் மீன்பிடித் துறைமுகங்களை உருவாக்க வேண்டும். சென்னை, பரங்கிப்பேட்டை, பாலருக்கவாய், கூடலூர், தரங்கம்பாடி, நாகப்பட்டினம், கோடிக்கரை, மல்லிப்பட்டினம், கீழக்கரை, தூத்துக்குடி, புன்னக்காயல், தொண்டி குளச்சல் போன்ற இடங்களில் நவீன மீன்பிடித் துறைமுகங்களை அமைக்கலாம். கிட்டத்தட்ட 400 கோடி ரூபாய்க்கான கடன் செல்வத்தை நாம் பெறுவதற்கான வாய்ப்பு அதனால் ஏற்படும். அதற்கு ஏற்ற நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1978 மார்ச் 22] [திரு. மு. அம்பிகாபதி]

கடல் வளத்தில் நாம் முழுமையாகக் கவனம் செலுத்தினால் தமிழகக் கடல் செல்வம் மூலம் கிட்டத்தட்ட ஆண்டுக்குநமக்கு சுமார் 1,500 கோடி ரூபாய் வருமானம் கிடைக்கும். தமிழ் நாட்டில் விவசாயத்தின் மூலம் சுமார் 1,600 கோடி ரூபாய் கிட்டத்தட்ட வருமானம் கிடைக்கிறது. தொழில் துறையின் மூலம் சுமார் 1,700 கோடி ரூபாய் வருமானம் வருகிறது. அதைப்போல கடல் செல்வம் மூலம் சுமார் 1,500 கோடி ரூபாய் வருமானம் கிடைக்க வாய்ப்பு இருக்கிறது. அதற்கு கடல் பகுதியில் நம்முடைய கவனத்தைச் செலுத்த வேண்டும். மீன்பிடித்தல், முத்துக்குளித்தல், சங்கு எடுத்தல் ஆகியவற்றில் கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

உப்பு உற்பத்திக்கு உலகத்திலேயே சிறப்பான, இயற்கையான சீதோஷ்ணநிலை அமைந்திருக்கும் இடம் தமிழ்நாடு தான். வேறு எங்கும் ஆண்டு முழுவதற்கும் இங்கே இருப்பதைப்போல் வெயில் கிடையாது. கேரளத்தில் மழை, ஆஸ்திரேலியாவில் கடுமையான மழை. ஆக, உப்பு உற்பத்திக்கு மிகச் சிறப்பான சீதோஷ்ணநிலை அமைந்த இடம் தமிழ்நாடுதான். ஆகையால் உப்பு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு உப்பளங்களை நவீனப்படுத்த வேண்டும். அதிலிருந்து கிடைக்கும் பொருட்களைக் கொண்டு புதிய தொழிற்சாலைகளை உருவாக்க வேண்டும். இன்றைக்கு உப்பிலிருந்து பல கெமிக்கல்ஸ் எடுக்கிறார்கள்.

அப்படி புதியத் தொழிற்சாலைகளை அமைக்கும்போது அந்த தொழிற்சாலைகள் ஒழுங்காக நடைபெறுவதையும் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். இன்றைக்கு மேட்டூர் கெமிக்கல்ஸ்—வேதாரணியத்தில் போராட்டம்; சாதாரண போராட்டமல்ல, சாடும்வரை உண்ணாவிரதப் போராட்டம் ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் இல்லாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும்.

தமிழ்நாட்டில் பல சர்க்கரை ஆலைகளை நிறுவலாம். அதிலிருந்து கிடைக்கிற சர்க்கையிலிருந்து காகிதம் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலையை ஆரம்பிக்கலாம். குறிப்பாக, தொழிலில் 'ரீப்ரொடக்ஷன்' இருக்க வேண்டும். கரும்பு சர்க்கையிலிருந்து காகிதம், சர்க்கரையிலிருந்து மிட்டாய் இப்படி ரீப்ரொடக்ஷன் செய்யக்கூடிய அளவுக்கு தொழிற்சாலைகளை உருவாக்க வேண்டும். அதற்கு ஏற்ற நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சேலம் உருக்காலையிலிருந்து கிடைக்கும் இரும்பை ஏற்றுமதி செய்வதற்குப் பதிலாக பில்லட்டுகளாக செய்து ஏற்றுமதி செய்யும் திட்டம் இருக்க வேண்டும்.

குறிப்பாக, நெய்வேலி இரண்டாவது சுரங்கம் தமிழ்நாட்டுத் தொழில் வளர்ச்சிக்கு மிகவும் அத்தியாவசியமான ஒன்று.

[திரு. மு. அம்பிகாபதி] [1978 மார்ச் 22]

கல்பாக்கம் அணுமின் நிலையம் திட்டத்திற்கு 400 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் ஒதுக்கப்படும் என்றார்கள். அது எந்த நிலையில் இருக்கிறது, எப்போது செயல்படும் என்று தெளிவாக ஒன்றும் தெரியவில்லை.

அதைப்போல திருநெல்வேலியில் இரண்டாவது அனல்மின் நிலையம் ஏற்படுத்துவதற்காக ராதாபுரம் பகுதியில் சர்வே செய்தார்கள். அது எந்த நிலையில் இருக்கிறது என்று தெரியவில்லை. அதையெல்லாம் துரிதப்படுத்த வேண்டும்.

இன்றைக்கு இருக்கிற நிலைமைகளில் மின்உற்பத்தியில் நமக்குப் பெரிதும் பயன்படும் திட்டங்கள்—ஒன்று நெய்வேலி, மற்றொன்று கல்பாக்கம், அடுத்தது இராதாபுரம். இவைகளில் தீவிர கவனம் செலுத்தி, துரிதமான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று பணிவுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மின்சாரத்தைப் பொறுத்தவரையில், தமிழ்நாடு, கேரளம், மைசூர்—இந்த மூன்று மாநிலங்களிலும் இணைந்த ஒரு திட்டத்தை செயல்படுத்துவதற்கான முறையில் நம்முடைய அணுகுமுறை இருக்க வேண்டும்.

நிர்வாகத்தில் காலதாமதம், லஞ்சம் பரவலாக இருக்கிறது. அதைப்போல பெர்மிட் வழங்குவதிலும், லைசென்ஸ் வழங்குவதிலும் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. இப்படிப்பட்டத் தவறுகளைப் போக்க தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு தமிழ்நாட்டில், மத்திய அரசினுடைய பொதுத் துறை 400 கோடி ரூபாய்க்குமேல் மூலதனம் போட்டிருக்கிறது. அந்த மூலதனத்திலிருந்து கிட்டத்தட்ட சுமார் ஆண்டுக்கு 200 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் லாபம் வருகிறது. அது சுமார் என்று வைத்துக்கொள்ளலாம்; எத்தனை கோடியாக இருந்தாலும் சரி.

[முற்பகல் 11-40]

தமிழகத்தில் நிறுவப்பட்டிருக்கும் தொழிலில் இருந்து கிடைக்கின்ற இலாபத்தில் 50 சதவிகிதம் தமிழகத்திற்கு வேண்டுமென்று கேட்டு நாம் பெறவேண்டும்.

குறிப்பாக, விவசாயத் துறைக்கு இன்றைக்கு மிகப் பெரிய வாய்ப்பிருக்கிறது. தஞ்சை மாவட்டத்தில் 12 இலட்சம் ஏக்கர் நதி நீர்பாசனம், அதேபோல் மதுரை, திருநெல்வேலி போன்ற மாவட்டங்களில் 8 இலட்சம் ஏக்கர் நதிநீர்ப் பாசனம். மொத்தம் 20 இலட்சம் ஏக்கர் நதி நீர்ப்பாசனம். இது போக கிட்டத்தட்ட 8½ இலட்சம் மின்சார பம்பு செட்டுகள் 3 இலட்சம் ஆயில் இன்ஜின்கள் இருக்கின்றன. இரண்டு இலட்சம் பம்பு செட்டுகளுக்கு

1978 மார்ச் 22] [திரு. மு. அம்பிகாபதி]

அப்ளிக்கேஷன் பெண்டிங் இருக்கிறது. இவைகளைப் பார்க்கும் போது தமிழகத்தில் கிட்டத்தட்ட 12 இலட்சம் கிணறுகள் இருக்கின்றன. ஒரு கிணற்றுக்கு ஐந்து ஏக்கர் என்று வைத்துக் கொண்டாலும் 60 இலட்சம் ஏக்கரில் தமிழகத்தில் கரும்பு, பருத்தி, கடலை இவற்றை விளைவிக்க முடியும்.

பம்புசெட்டுகளைப் பொறுத்தமட்டில் நவீனப்படுத்தப்பட்ட பம்பு செட்டுகளை உற்பத்தி செய்யும் தொழிற்சாலைகள் தமிழகத்திலேதான் அதிகம். இந்தத் தொழிலைப் பெருக்குகின்ற முறையில் நம்முடைய நடவடிக்கைகளை வலுவாக்குவதோடு மின்சார இணைப்பு துரிதமாக கொடுக்கவும் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்.

பம்பு செட் உள்ள பகுதிகளிலேதான் கரும்பு, பருத்தி, கடலை போன்றவை அதிகமாக உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது. இவைதான் பஞ்சாலைக்கும் வனஸ்பதி தயாரிக்கவும், சர்க்கரை ஆலைக்கும் தேவையான ரா மெட்ஸிரியல்ஸ் ஆகும். இதைக் கவனத்தில் கொண்டு அந்தத் தொழிற்சாலைகளை அமைப்பதற்கான முறையில் நாம் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தஞ்சை, முகவை மாவட்டங்கள் தொழில் வளர்ச்சியில் மிகவும் பின்தங்கிய மாவட்டங்கள். ஆகவே, அங்கே ஒரு சர்க்கரை ஆலை அமைக்கப்பட வேண்டும்.

[மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை]

சிவகெங்கை வட்டத்தில் படிவங்கள் எடுக்கப்படுவதால் அந்தப் பகுதியிலும் தொழிற்சாலை அமைக்கப்பட வேண்டும்.

திருப்பத்தூரில் ரப்பர் பாசுடரி கட்டப்பட்டு பின்பு நிறுத்தப் பட்டிருக்கிறது. அதையும் கவனத்தில் கொண்டு உடனடியாக செயல்படுத்துவதற்கான முறையிலே நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

தமிழகத்திலே விவசாயத்துறை, தொழில் துறை கடல் வளம் இவற்றைப் பயன்படுத்தினால் வரியே இல்லாமல் ஆட்சி நடத்தக் கூடிய நிலைமை வரும் என்பதை நான் தாழ்மையோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து ஜியாலாஜிக்கல் சர்வே செய்யப்பட்டு நிறுத்தப்பட்டு இருப்பதை மீண்டும் மகாபலிபுரம் பகுதியில் அதைத் தொடர்ந்து செய்ய வலியுறுத்தி இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் இந்த யோசனைகளை நான் அரசுக்கு கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ரா. கு. பெருமாள் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தொழில் வளர்ச்சிக் கொள்கை விளக்க மானியக் கோரிக்கையின் மீது பேச வாய்ப்பளித்தமைக்கு முதற்கண் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[திரு. ரா. கு. பெருமாள்] [1978 மார்ச் 22]

மாண்புமிகு முதல்வர் புரட்சித் தலைவரின் ஆறு மாதகால ஆட்சியில் என்ன மாறுதல் ஏற்பட்டது என்று கேட்பவர்களுக்குச் சிறு தொழில்கள் வளர்ச்சிக்காகவும், சிறு கைத் தொழில்கள் வளர்ச்சி பெற்று சிறந்த பங்கினைப் பெறவும்— குறிப்பாக கிராமங்களின் தொழில் வளர்ச்சி பெருகிட சுமார் 6,400 க்கு மேற்பட்ட சிறு கைத்தொழில்களும், 8,600க்கு மேற்பட்ட சொந்த தொழில் நடத்துவோரும் ஜூலை 1977 முதல் டிசம்பர் முடிய உள்ள அந்த 6 மாத காலத்தில் பயன் பெற்றனர். மேலும் 27 கோடிக்கு மேற்பட்ட இந்த உதவியினால் சுமார் 49,000 பேர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புகளை உருவாக்கிட இந்த அரசு செயல்திட்டத்தை வகுத்துள்ளது. இத் திட்டத்தை அளித்த புரட்சித் தலைவரை நான் பெரிதும் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

தமிழ்நாட்டில் கனி வளத்தைப் பொறுத்த அளவில், பூமிக்கடியில் இருப்பதை அறிந்து, அவற்றை வெளியே கொண்டு வந்து தமிழகத்தின் சிறப்புகளுக்கு ஒப்பாக நம் கனிவளத்தைப் பாரெங்கும் பரப்பிட நம் புரட்சித் தலைவர் அரசு எண்ணியதால் இந்தத் திட்டத்திற்கு 1976-77-ஐ விட சுமார் 25.73 இலட்சம் ரூபாய் அதிகமாக ஒதுக்கி மேலும் கனி வளத்தைப் பெருக்கிட முயன்றுள்ளது. இதற்காக நான் பெரிதும் பாராட்டக் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

நீர் அபிரகம் 1976-77-ல் கிடைத்ததைவிட நடப்பு ஆண்டில் 282 மெட்ரிக் டன் அதிகமாக வெட்டி எடுக்கப்பட்டு அதன் மதிப்பு மேலும் உயர்த்தப்பட்டுள்ளது.

அடுத்து தமிழ்நாடு, சிறு தொழில் நிறுவனமான டான்சியின் பங்கு, தமிழகத்தொழில் வளர்ச்சிக்கு ஒரு சிறந்த எடுத்துக்காட்டாக திகழ்கின்றது. இந்த டான்சியின் உற்பத்தி மதிப்பு கடந்த ஆண்டுகளைவிட நடப்பு ஆண்டுகளில் கூடுதலாகக் காட்டியுள்ளது. மற்ற பல நிறுவனங்களுடன் போட்டியிட்டு வருவதால், சில இழப்புகளை அடைந்தாலும், டான்சி, டாடா போன்ற தனியார் நிறுவனத்திற்கு ஒப்பாக பெரிய நிறுவனமாக ஆக வாய்ப்புகள் உள்ளன.

மேலும், இந்த நிறுவனம் மொபெட்ஸ், ஸ்கூட்டர்கள் தயாரிப்பிலும் இயந்திரக் கருவிகள் தயாரிப்பிலும், கருங்கல் படி கங்கள் ஏற்றுமதி மூலம் ஜப்பானிய நிறுவனத்துடன் ஒப்பந்தம் செய்துள்ளது. அதற்காக ஆக்கத்துடனும் ஊக்கத்துடனும் உழைத்துவரும் அதிகாரிகள், தொழில் நுட்ப வல்லுனர்கள் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஆட்சியில் இருப்பதினாலும் புரட்சித் தலைவரின் எண்ணங்களைப் புரிந்து கொண்டு செயலாற்றக்கூடிய வல்லுநர்கள் இருக்கின்றார்கள் என்பது நாம் கண்டறிந்த உண்மை. அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு நாம் ஊக்கம் கொடுத்தால், டாடா போன்றதொழில் நிறுவனத்தைவிட டான்சியைச் சிறந்த முறையில்

1978 மார்ச் 22] [திரு. ரா. கு. பெருமாள்]

தமிழகத்தின் ஒப்பற்ற தொழில் மயமாக்குவார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

மேலும், சிட்கோ, டாசல், டிட்கோ, டான்செம், சிப்காட், போன்றவைகளும் தற்சமயம் சிறப்பாக இயங்கி தமிழகத்தின் தொழில்வளர்ச்சிக்கு பெரிதும் உதவிகரமாக இருந்து வருகின்றன. இவைகளின் செயல்திட்டத்தை மேலும் விரிவாக்க அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விவசாயத்தையே நம்பி வாழ்ந்துகொண்டிருக்கும் கிராமப்புற மக்களுக்கு வேலைவாய்ப்புகள் கொடுக்கும் வண்ணம் 50 தீப்பெட்டி தொழிற் பணியாளர்கள் கூட்டுறவுச் சங்கங்களும், இரண்டு பணித் தொழிற்கூட்டுறவுச் சங்கங்களும் நெல்லை, முகவை போன்ற பின் தங்கிய பகுதிகளில் தொடங்கியிருப்பதை வரவேற்கிறேன்.

அதே நேரத்தில், தொழிற் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலமாக சுமார் ஆயிரம் பேர்களுக்கு பயிற்சி கொடுத்து அந்தப் பயிற்சிக் காலம் மூன்று மாதம் கழிந்தவுடன் பல்லாயிரக் கணக்கானவர் களுக்கு வேலைவாய்ப்பு அளிக்க ஏதுவாகும். இந்தத் தொழிற் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு உரிமங்களும், மூலப்பொருள்களும் பெறுவதற்கு முன்னுரிமை கொடுக்க அரசு வழிவகை செய்ய உத்தரவினைப் பிறப்பிக்க வேண்டுகிறேன்.

மேற்படி தொழிற் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலமாக நடத்தப் படும் தொழில்களுக்கு மத்திய அரசின் கலால் வரியை 10,000 பண்டில் தீப்பெட்டிகளுக்காவது கலால் வரி விதிப்பதை குரோஸ் ஒன்றுக்கு தற்சமயம் மத்திய அரசு அறிவித்துள்ள ரூ. 3.35 வீதம் கொடுக்குமாறு தொழிற்கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு உதவி செய்யு மாறுமத்திய அரசை மாநில அரசு கேட்டுப்பெற்றுத் தரவேண்டும்.

மேற்படி சிறிய தீப்பெட்டித் தொழிற் சாலைகளுக்கு ப்ளா பேப்பர் டஜன் பேப்பர், போன்றவைகளுக்கு விற்பனை வரி விதிக்கிறார்கள். அவ்வாறு விதிக்கும் பட்சத்தில் சிறிய தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலைகள் பாதிக்கப்படுகின்றன. ஆகவே, அவைகளுக்கு வரி விலக்கு அளிக்க தமிழக அரசைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் சிறுதொழில்கள் தொடங்கு குவதற்கு உரிமங்களும், கடன்களும், அரசு மானியமும் முறைகேடாகப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இதனால் சிறு தொழில் வளர்ச்சி பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டன. சுமார் 10,000 சிறுதொழில் நிறுவனங்கள் மூடப்பட்டிருந்ததாகவும், மேலும் அவைகள் எங் கிருந்தன எனக்கண்டறிய முடியாத நிலை உருவாகியுள்ளது. அரசு இதனைக் கண்டறிந்து தவறுகள் செய்தவர்கள் மீது தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன். சுமார் 1,300-க் கும் மேற்பட்டசிறு தொழில் நிறுவனங்களின் உற்பத்தித்திறன் 20

[திரு. ரா. கு. பெருமாள்] [1978 மார்ச் 22]

சதவிகிதத்திற்கும் குறைவாகவே உள்ளதாகக் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆகவே இது போன்ற நிறுவனங்களுக்கு உரிமங்களை ரத்து செய்து நல்லமுறையில் உற்பத்தியைப் பெருக்கும் தொழில் நிறுவனங்களுக்கும் ஆதரவு தரும்படி அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கிராம வளர்ச்சியே ஒரு நாட்டின் மிகப் பெரிய வளர்ச்சி என காந்தியடிகள், பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் கூறியதுபோல் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் கிராம வளர்ச்சிக்கும், கிராமத் தொழில்களை மேம்படுத்தவும் அதிக நிதி ஒதுக்கீடு செய்து, கிராமத் தொழில் திட்டங்களுக்கு கடன் உதவிகளையும், முதலீடுகளையும் அதிகரித்து தொழில் வளர்ச்சிக்குச் சிறந்த ஆக்கம் கொடுத்துவருவதைப் பாராட்டுகிறேன்.

சிறு விவசாயிகள் ஓய்வு நேரத்தில் கைத்தொழில்கள் தொடங்குவதற்கும் சிறு தொழில்கள் தொடங்குவதற்கும் அரசு கணிசமான உதவித் தொகை கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மத்திய அரசு, மருந்து தயாரிப்பு, மருந்து உணவு தயாரிப்பு ஆகிய தயாரிப்புகளில் மாநில அரசைக் கட்டுப்படுத்துகிறது. இதனால் தமிழக அரசின் மருத்துவ வளர்ச்சி குறிப்பாக மருத்துவ அதிகாரிகளின் அறிவு வளர்ச்சியையும் நிர்வாக வளர்ச்சியையும் கட்டுப்படுத்தி குறுகிய எல்லைக்குள் வைத்துக்கொள்கிறது. 22 ஆண்டுக் காலமாக மத்திய அரசின் தலையீடு இல்லாமல் இருந்தது. தற்சமயம் தலையிடுவதால் தமிழ்நாட்டு மருத்துவ வியாபாரிகளும் மருத்துவ வியாபாரச் சந்தையும் வெகுவாகப் பாதிக்கப்பட்டுள்ளது. மருந்து தயாரிப்பாளர்களும் இதனால் பாதிக்கப்பட்டதோடு மட்டுமின்றி விஞ்ஞானிகளின் நெஞ்சம் புண்படும் அளவிற்கும் உள்ளது. எனவே இது விஷயமாகத் தமிழக அரசு தலையிட்டு ஆவன செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதன் காரணமாகக் குறிப்பாக சென்னையில் சுமார் எழுபது மருந்துக்கடைகள் மூடப்பட்டுள்ளன. இதனால் மருந்து தயாரிப்பாளர்கள் கர்நாடகம், ஆந்திரா போன்றயிடங்களுக்கு மாற்றிவிடுகிறார்கள். இதனால் நம் அரசுக்கு வருமானம் சுமார் ரூபாய் மூன்று கோடி அளவிற்குப் பாதிக்கப்படும். எனவே அரசு இதில் தனிக் கவனம் செலுத்தி மாநில அரசுக்கே பூரண உரிமை பெறவேண்டுகிறேன்.

அடுத்து, என் தொகுதிப்பற்றிக் கூற விரும்புகிறேன். என் தொகுதியில் 300-க்கு மேற்பட்ட கிராமங்கள் இருக்கின்றன. அங்குள்ளவர்கள் விவசாயத்தை நம்பி வாழ்கிறார்கள். அங்கே டான்ஸி, சிப்காட் மூலம் தொழிற் கூடங்கள் அமைத்துத் தந்து அந்தக் கிராம மக்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு அளிக்கவேண்டும். அது மிகவும் பின்தங்கிய தொகுதியாகும். ஆகவே, மத்திய அரசாங்க

1978 மார்ச் 22] [திரு. ரா. கு. பெருமாள்]

கத்தின் உதவி பெற்று நம் அரசாங்கம் அங்கு தொழில்கள் வளருவதற்கும், அங்குள்ள மக்கள் வேலைவாய்ப்புகள் பெறவும் வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

[முற்பகல் 11-50]

திரு. என். சங்கரய்யா : சட்டப் பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தொழில் மான்யத்தின் மீது மார்க்விஸ்டு கம்யூனிஸ்டு கட்சியின் சார்பாகப் பின் வரும் கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

தொழில் துறையைப் பற்றி அரசாங்கத்தின் சார்பில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள குறிப்பில், இந்த அரசினுடைய தொழில் கொள்கை ஏறத்தாழ இன்றைய மத்திய அரசு ஏற்றுக்கொண்டுள்ள தொழில் கொள்கை என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். கிராமப்புறத் தொழில் வளர்ச்சி, கிராமத் தொழில் வளர்ச்சி, சிறு தொழில் வளர்ச்சி இவைகளில் ஒன்றுதான் உடன்பாடு என்றால், அதில் நாங்களும் உடன்படுகிறோம். இன்றைய மத்திய அரசு ஏற்கனவே இருந்து வந்த மத்திய அரசு கொண்டிருந்த தொழிற் கொள்கையைப் பொறுத்த அளவில், மார்க்விஸ்டு கம்யூனிஸ்டு கட்சி, அன்றுள்ள மத்திய அரசின் தொழிற் கொள்கை இந்த நாட்டில் தொழில் வளத்தை பெருக்குவதற்கு உகந்தது அல்ல என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறது.

இப்போது இருக்கின்ற பிரச்சினை என்னவென்றால், இன்றைக்கு நாட்டிலிருக்கின்ற தொழில் துறையில் உற்பத்தியாகின்ற பொருட்களுக்கு மார்கெட் இல்லை. சந்தையில்லை, இந்திய நாட்டிலுள்ள பெரும் தொழிலாக இருந்தாலும் சரி, சிறு தொழில்களாக இருந்தாலும் உள்நாட்டில் சந்தையில்லாததின் காரணமாக வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யவேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. இதில் போட்டி போடுகின்ற நிலைமையும் ஏற்படுகிறது. 62 கோடி மக்கள் வாழக்கூடிய இந்த நாட்டில் உற்பத்தியாகின்ற பொருட்களுக்கு உள்நாட்டு மார்க்கெட் இல்லை. இந்த நாட்டிலுள்ள விவசாய பெருங்குடி மக்களுக்கு மட்டும் வாங்கும் சக்தி இருந்தால், இந்த நாட்டில் எத்தனை பெரும் தொழில்கள் இருந்தாலும் சரி, எத்தனை சிறு தொழில்கள் இருந்தாலும் சரி, எத்தனை குடிசைத் தொழில்கள் இருந்தாலும் சரி, இவைகளில் உற்பத்தியாகின்ற பொருட்களுக்கு வெளிநாட்டு மார்க்கெட்டை எதிர்பார்க்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்காது.

ஆனால், இன்றைக்கு நிலைமை அப்படியில்லாமல் உற்பத்தியாகின்ற பொருட்களை உள்நாட்டில் விற்பனை செய்ய முடியாது என்றால் அதற்குக் காரணம் என்ன? நாட்டிலுள்ள மக்களிடத்தில் வாங்கும் சக்தியில்லை, மக்கள் மத்தியில் போதிய வாங்கும் சக்தி இல்லை என்பதும், நாட்டிலுள்ள சில ஏகபோக முதலாளிகள்,

[திரு. என். சங்கரய்யா] [1978 மார்ச் 22]

வர்த்தக சூதாடிகள், சுரண்டல், கடத்தல் பேர்வழிகள் இவர்களிடம் பணம் எல்லாம் போய்ச் சேருகின்ற காரணத்தால், உள்நாட்டில் உற்பத்தியாகின்ற பொருட்களுக்கு விற்பனையாகாத அளவில் மார்க்கெட்டைத் தங்கள் கையில் வைத்துக்கொண்டிருப்பதின் காரணமாக, பொருட்களுக்கு தேக்கம் ஏற்படுகின்றது. இதன் காரணமாகத் தொழில் போட்டியே உருவாகின்றது.

அது மட்டுமல்ல, தான் உற்பத்தி செய்கின்ற பொருட்கள் மட்டும் தான் விற்பனையாகவேண்டும் என்ற எண்ணம் ஏற்படுகிறது. இதன் காரணமாகப் பொருட்களை உற்பத்தி செய்கின்றவர்கள் வெளிநாட்டு மார்க்கெட்டை எதிர்பார்க்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. இந்த நிலைமை மாற்றப்படாவிட்டால், நமது தேசிய விடுதலைக்கு மட்டுமல்ல, சுதேசித் தொழில்களும் பாதிக்கப்பட்டு விடும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அயல்நாட்டிலுள்ள தனியார் வியாபார நிறுவனங்கள், பன்னாட்டு நிறுவனங்கள் எல்லாம் தங்களுடைய ஏகபோக முதலாளித்துவம், தங்களுடைய ஏகபோக அதிகாரம் இந்தியாவில் நிரந்தரமாக இருக்கவேண்டும் என்று பெரும் முயற்சி எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள், இதை அனுமதிக்கக்கூடாது என்று நாங்கள் கருதுகிறோம். அவ்வாறு அனுமதிக்கப்பட்டால், உள்நாட்டில் நிச்சயமாக நமது தொழில்களை வளர்க்கவும் முடியாது, தொழில் வளர்ச்சியையும் நாம் காண முடியாது.

அது மட்டுமல்ல, இந்திய நாட்டிலுள்ள தொழிற்சாலைகள் அத்தனையும் பாதிக்கப்படும். அரசாங்கத்திற்கு அரசாங்கம் தொழில் துறையில் உதவி செய்வது என்பது வேறு, தொழில் துறைகளுக்குக் கடன் கொடுப்பது என்பது வேறு விஷயம். ஆனால் உலகத்தில் உள்ள ஏகாதிபத்திய சக்திகள் நூற்றுக்கணக்கான கோடி ரூபாய்களை முதலீடு செய்யும் போது இந்தியா போன்ற நாடுகள் அதை எதிர்த்து நிற்பதற்குச் சக்தியற்ற நிலையில், வெளியார்களுடைய மூலதனம் பெருகுமானால், தேசத்தினுடைய பொருளாதாரத்திற்கே, பொருளாதாரம் மட்டுமல்ல, தேசத்தினுடைய சுதந்திரத்திற்கே ஆபத்து ஏற்படும். எனவே அயல்நாட்டு பெரும் தொழில்களை எல்லாம் நாட்டுடமையாக்கவேண்டும் என்ற கொள்கையை மத்திய அரசு பின்பற்றவேண்டும், அதற்கு மாநில அரசு பரிந்துரை செய்ய வேண்டும், அப்போது தான் நாட்டில் தொழில் வளர்ச்சி ஏற்பட முடியும் என்பதை கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அந்த நிலைமை ஏற்படாவிட்டால் இந்தியாவில் இருக்கின்ற அத்தனை தொழில்களும், அத்தனை சிறிய தொழில்களும், குடிசைத் தொழில்களும் பாதிக்கப்படும் என்பதையும் இதன் காரணமாக ஆயிரக் கணக்கான லட்சக் கணக்கான தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்பதையும் சிறு தொழில்கள் அடியோடு நசிந்து போய் விடும் என்பதையும் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்,

1978 மார்ச் 22] [திரு. என். சங்கரய்யா]

கடந்த காலத்தில் commanding heights of economy இந்திய நாட்டில் ஆதிக்கம் செலுத்தக்கூடிய அளவில் இருக்கும் தொழில் கொள்கையை அப்படிப்பட்ட ஒரு தேசியக் கொள்கையை நாம் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது.

பொதுத்துறையில் இந்த நாட்டில் தங்களுடைய முழு ஆதிக் கத்தையும் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்ற விருப்பத்தில் வைத்துக்கொண்டிருக்கும் இருபது ஏகபோக தொழில்களை நாட்டுடமையாக்கினால்தான் நாட்டில் தொழில் வளர்ச்சியை ஏற்படுத்த முடியும் சிறு தொழில்களை வளர்க்க முடியும், குடிசைத் தொழில்கள் போன்றவைகளைப் பாதுகாக்க முடியும், இல்லை யென்றால், இந்த நாட்டிலுள்ள லட்சக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் உற்பத்தி செய்கின்ற பொருட்கள் எல்லாம், அதன்மூலம் கிடைக்கின்ற லாபம் எல்லாம் ஒரு சிலரின் கையில் மட்டும் சிக்கிக் கொண்டால் மக்களின் வாங்கும் சக்தி எப்படிப் பெருக முடியும்? ஆகவே, அயல்நாட்டிலுள்ள பெரும் முதலாளிகள் வைத்திருக்கின்ற பெரும் தொழில்களை எல்லாம் நாட்டுடமையாக்குவது என்ற ஒரு தொழில் கொள்கையை இந்திய அரசு பின்பற்ற வேண்டும். அதன் அடிப்படையில் மாநில சர்க்கார் தன்னுடைய தொழில் கொள்கையை வகுக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல் இன்றைக்கு, நம் மாநிலம் தொழிற் துறையிலே சிறந்து விளங்க வேண்டுமென்றால், அதற்காக நிதி வசதி வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, மறுபடியும் இதிலே மத்திய சர்க்கார் மாநில சர்க்கார் உறவுப் பிரச்சனை வருகிறபோது, இதிலே நிதி பிரிவினையின் பிரச்சனையும் வருகிறது. இன்றைக்கு நாட்டிலே இதைப்பற்றி விரிவாக விவாதம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அந்த அடிப்படையிலே இன்றைக்கு மத்திய சர்க்கார் பிற மாநில அரசுகளுக்கு அதற்கான நிதி வசதி செய்து கொடுத்தால்தான். அந்தந்த மாநிலங்கள் தொழில் துறையிலே அதிக வளர்ச்சி உள்ளதாக ஆக முடியும்.

ஆகவேதான், இன்றைய தினம் மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் வேண்டுமென்பதோடு, நிதி வசதி உதவியும் விரிவாக அளிக்கப்பட்ட வேண்டுமென்ற பிரச்சனையும் ஏற்படுகிறது. ஆகவே, இதையும் இந்தத் தொழிற் கொள்கையோடு சேர்த்து மத்திய அரசாங்கத்தை வற்புறுத்திக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். எனவே, இதர மாநிலங்களோடு இந்த மாநிலமும் தொழிற் துறையிலே போட்டி போடுவதற்கு, மத்திய அரசாங்கத்திற்கு நிதி உதவி அதிகம் தேவை என்பதை எடுத்துக் காட்டி, அதைப் பெறுவதற்கு வற்புறுத்தவேண்டுமென்றும், அதற்கான பெருமுயற்சியை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்றும் நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல் மற்றொரு பிரச்சனை. கூட்டுத் தொழில் அதாவது ஜாயிண்ட் செக்டார்பற்றியது. இந்தக் கூட்டுத் தொழில் இன்றைக்கு எப்படி நடைபெறுகிறது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். உதாரணத்

[திரு. என். சங்கரய்யா] [1978 மார்ச் 22]

திற்கு ஒன்றைக் கூற விரும்புகிறேன். ஸ்பிக் என்ற நிறுவனம் தூத்துக்குடியிலே இருக்கிறது. இந்த சதர்ன் பெட்ரோ கெமிகல்ஸ் என்ற நிறுவனம் அமைக்கப்படுகின்றபோது, முன்பிருந்த ஆட்சி 10 வருஷ காலத்திற்கு தனியார் துறையிடம், தனியார் துறையைச் சார்ந்த ஒருவருக்கு மானேஜிங் டைரக்டர் பொறுப்பை எழுதிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்தக் காலத்தில் அப்படிச் செய்யப்பட்டது. ஆனால் அவர் போட்ட முதலீடோ 2 கோடி ரூபாய்க்கும் குறைவுதான். ஆனால் 62 கோடி ரூபாய் முதலீட்டில் மத்திய அரசாங்கம், மாநில அரசாங்கம், நிதி வழங்குகின்ற சங்கங்கள் அதாவது பப்ளிக் இன்ஸ்டிடியூஷன் ஆகியவைகள் எல்லாம் சேர்ந்து போட்டது. இறுதியாகப் பார்த்தால் அதிலே இந்திய நாட்டு மக்களின் பணம், தமிழ்நாட்டு மக்களின் பணம் எல்லாம் அதிலே போடப்பட்டுள்ளது. அதிலே 60 கோடி ரூபாயை மத்திய சர்க்காரும், மாநில அரசும், நிதி வழங்குகின்ற சங்கங்களும் கொடுத்திருக்கின்றது. ஆனால் மானேஜிங் டைரக்டர் பதவி தனியார் துறையிலே ஒருதனிப்பட்ட முதலாளிக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர் போட்ட மூலதனமோ 2 கோடிக்கும் குறைவு. இன்றைக்கு என்ன நிலைமை இருக்கின்றது என்பதைப் பார்க்கவேண்டும்.

அறிக்கையிலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. தூத்துக்குடியிலே ஆல்ககால் கெமிகல் நிறுவனம் ஒன்றை நிறுவ முடிவு செய்திருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அதற்கு 34 கோடி ரூபாய் மூலதனம் வேண்டியிருக்கிறது. இந்த மூலதனத்திற்கு யாரை நம்ப வேண்டியிருக்கிறது. அந்த முதலாளியை நம்ப வேண்டியிருக்கிறது. அந்தத் தூத்துக்குடி ஸ்பிக் உரத் தொழிற்சாலையில் எந்த விதமான லாபமும் சம்பாதிக்க முடியவில்லை என்ற நிலைமை இருக்கிறது. எனவே, இந்த ஆல்ககால் கெமிகல் நிறுவனம் அங்கு வருவது என்பது ஒரு பிரச்சனையாகி விட்டது, அது கைவிடப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

62 கோடி ரூபாய் மூலதனம் போட்ட பிறகு, கூட்டுத் துறையிலே நடைபெறுகின்ற இந்த நிறுவனத்தை, தனியார் துறையிலே, அவர்கள் கையிலே அது விடப்பட்டிருக்கிறது. எனவே, அரசாங்கம் இந்த நிலைமையை மாற்றியமைக்க வேண்டும். பெருமளவிலே மூலதனம் போட்டுள்ள மத்திய சர்க்கார், மாநில சர்க்கார் ஆகியவையின் பொறுப்பிலே இந்தத் தொழிலை ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும். அப்போது நல்ல லாபம் சம்பாதிக்க முடியும்; பொது மக்களுக்கும் அதன் மூலம் சிறந்த சேவை செய்ய முடியும்; தொழில் வசதியையும் நல்ல முறையிலே அபிவிருத்தி செய்ய முடியும். அதன் மூலம் அங்கே இந்த ஆல்ககால், கெமிகல் நிறுவனத்தை அந்த ஒரு உப தொழிலை ஏற்படுத்துவதற்கும் ஏதுவாக இருக்கும்.

இந்த கூட்டுத் துறை எப்படி இருக்க வேண்டுமென்றால், முதலாளி அதிலே எந்த அளவுக்கு பங்கு போட்டிருக்கிறாரோ, அந்த அளவுக்கு நிர்வாகத்திலேயும் அவருக்குப் பங்கு இருக்கவேண்டும்.

1978 மார்ச் 22] [திரு. என். சங்கரய்யா]

என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அப்படிச் செய்யாமல், மத்திய சர்க்கார், மாநில அரசு, மற்றும் நிதி வழங்குகின்ற கழகங்கள் சேர்ந்து பெருமளவிற்கு மூலதனத்தைப் போட்டுவிட்டு, தனியார் கையிலே கொடுப்பது என்றால், தனியாரை, முதலாளித்துவத்தைப் வளர்ப்பதற்கு உதவி செய்வதாக ஆகிறது. ஆகவே, இதை மறுபரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். போடப்பட்ட முதலீட்டிற்கு ஏற்ப, மத்திய மாநில அரசு இந்தத் தொழிலை ஏற்று நடத்தக் கூடியதாக இருக்க வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன்.

இன்றைக்குத் தமிழ்நாட்டிலே உற்பத்தியாகின்ற மின்சாரத்தில் 40 சதவிகிதம் மின்சாரம் இன்றைக்குத் தொழில் துறைக்குப் பயன்படுகிறது. அந்த அளவிற்கு இன்றைக்கு மின்சாரம் தேவைப்படுகின்றது. எனவே, நெய்வேலியில் ஆரம்பிக்க இருக்கும் இரண்டாவது சுரங்கத்தை மிகவும் விரைவிலே கட்டி முடிப்பதற்கும், தூத்துக்குடியிலே ஏற்பட இருக்கின்ற தெர்மல் ஸ்டேஷனை நல்ல முறையில் சீக்கிரம் பூர்த்தி செய்வதற்கும், அதே போல் கல்பாக்கத்திலே இருக்கும் அணுமின் நிலையத்தைத் துரிதமாக பூர்த்தி செய்வதற்கும் நாம் உரிய முயற்சிகளை எடுத்துக் கொண்டால், தொழில் துறை வளர்ச்சி தமிழ்நாட்டிலே மேலும் பெருகும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

சேலம் உருக்காலைப் பிரச்சனை நீண்ட காலமாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. 2 கோடி, 3 கோடி செலவழிக்கப்பட்டு, இன்னும் 10, 13 கோடி ரூபாய்கள் அதற்குச் செலவழிக்கப்பட இருக்கிறது. அதன் மூலம் ஒரு வகையான ஸ்டீல், விசேஷ உருக்கு உண்டாக்குவதற்கான திட்டம் போடப்பட்டிருக்கிறது. இன்றைக்குத் தமிழ்நாட்டில் தொழில் வளர்ச்சி மிகவும் இன்றியமையாதது. ஆகவே சேலம் உருக்காலையை விரைவிலே உருவாக்குவதற்கு மத்திய சர்க்காரை அதிக நிதி ஒதுக்கும்படி வற்புறுத்தி அதை ஆண்டுதோறும் நல்ல முறையிலே பெற்று இந்தத் தொழிற்சாலையை உருவாக்குவதற்கான முயற்சிகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[நண்பகல் 12-00]

அதேபோல் இன்றைக்குப் போக்குவரத்து இருக்கிறது. அந்த மானியத்திலே பேசுகிற நேரத்திலே ரோடுகளைப் புதுப்பிப்பதன் மூலம் எவ்வாறு பொருளாதாரத்தை வளர்க்கமுடியும் என்பதற்குச் சில வகை ரோடுகளைப் போடுவதாக அரசாங்கம் குறிப்பிட்டிருக்கிறது. அதேபோல் ரயில் பாதைகளைப் பொறுத்து கருவிலிருந்து தூத்துக்குடிக்கு அகலப் பாதை போட வேண்டுமென்பது பற்றிச் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். கோவை, சத்தியமங்கலம், சாம்ராஜ் பேட்டைக்கு அதேபோன்று ரயில் பாதை போடப்பட்டால் பம்பாயிலிருந்து நேராக வரமுடியும். அதன் மூலம் புதிய பகுதியில்

[திரு. என். சங்கரய்யா] [1978 மார்ச் 22]

மார்க்கட்டை விஸ்தரிக்க முடியும். தொழிற் துறைக்குப் பல விதமான வசதிகள் கிடைக்கும். ஆகவே, அந்த ரயில் பாதை குறித்தும் மத்திய சர்க்காரை மாநில சர்க்கார வற்புறுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து கைத்தறி அதிகப்படியான மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிக்கும் திட்டங்களைப்போட வேண்டுமென்று ஒரு பக்கத்தில் கூறுகிறார்கள். ஆனால் முரண்பட்ட நிலையில் அவர்களுக்கு நிர்ப்பந்தங்கள் இருந்து வருகின்றன. அந்தக் கொள்கை நிறைவேற்ற முடியுமா? தமிழ்நாட்டில் ஐந்தரை லட்சம் கைத்தறிகள் இருக்கின்றன. அதிலே ஒரு லட்சம் கைத்தறிகள்தான் கூட்டுறவுத் துறையில் இருக்கின்றன. மீதி நாலரை லட்சம் கைத்தறிகள் வெளியே இருக்கின்றன. இந்த நிலைமை ஏன்? கைத்தறியாளர்களைப் பாதுகாக்க வேண்டுமென்றால் மேற்கொண்டு இரண்டு லட்சம் கைத்தறிகளைக் கூட்டுறவுத் துறையில் கொண்டு வரவும், அதற்கான மூலதனத்தையும், பங்கு மூலதனத்தையும் கொடுத்து உற்பத்தியாகக்கூடிய சரக்குகளை விற்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இதற்காக அரசு பணத்தைச் செலவழித்தால் நன்றாக இருக்கும். ஆனால் நிலைமை என்ன? ஹாண்ட்லும் பினைஸ் ட்ரேடிங் கார்ப்பரேஷன் என்று இருக்கிறது. எதற்காக? பெரிய முதலாளிகள், ஏராளமான அளவுக்கு இருக்கக் கூடிய கைத்தறித் துணியை உற்பத்தி செய்யக் கூடிய அந்த முதலாளிகளுக்குக் கடன் கொடுக்கிறார்கள். அந்தப் பணத்தைக் கொண்டு வந்து கைத்தறித் துறையில் உள்ள லட்சக்கணக்கான கைத்தறிகளைக் கூட்டுறவுத் துறைக்குக் கொண்டுவர முயற்சி செய்தால் எவ்வளவு நலமாக இருக்கும்.

கைத்தறி அமைச்சர் அவர்கள் பல சமயங்களில் கூறுகிறார்கள். தமிழ்நாடு பூராவும் கைத்தறித் துணித் தேக்கம். “நீங்கள் கூட்டுறவு விற்பனைச் சங்கம் என்று போட்டிருக்கிறீர்கள். ஆகவே விற்பனைப் பொறுப்பை நீங்களே ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும்” என்று சொல்லுகிறார்கள். அவர்கள் எப்படி விற்பனை செய்ய முடியும்? தனியார் முதலாளிகள் வியாபாரிகளுக்கு ஆறு மாத காலம் அவகாசம் கொடுக்கிறார்கள், கமிஷன் கொடுக்கிறார்கள். இப்படியெல்லாம் இவர்கள் செய்ய கூட்டுறவு சொசைடிகளின் விதிகள் இடம் கொடுக்கவில்லை. மற்ற வியாபாரிகள் போல் இவர்கள் செய்ய முடியாது.

மதுரையில் கோடம்பாக்கம் வெரைட்டி சேலைகள் உற்பத்தியானதில் கைத்தறி சொசைடிகளில் மட்டும் ஒரு கோடி ரூபாய்க்கு ஸ்டாக் இருக்கிறது. நான்கு சொசைடிகளில் 70 லட்சம் ரூபாய் ஸ்டாக் இருக்கிறது. ஐந்தரை லட்சம் கைத்தறியாளர்களின் பிழைப்பைப் பாதுகாக்க முடியுமா என்பதுதான் முக்கியம். விற்பனை செய்ய வேண்டிய பொறுப்பை அரசாங்கம் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும்.

1978 மார்ச் 22] [திரு. என். சங்கரய்யா]

தமிழ்நாட்டில் கைத்தறித் துணியும் விற்பனை ஆகவில்லை, பஞ்சாலைத் துணியும் விற்பனை ஆகவில்லை. இன்று கைத்தறித் தொழிலாளியை எப்படி முன்னேற்றமுடியும் என்று பார்க்க வேண்டும். கைத்தறித் துணியை விற்பனை செய்யும் பொறுப்பை மாநில அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும். ஹாண்ட்லும் பினான்ஸ் டிரேடிங் கம்பெனிக்குக் கொடுக்கும் பணத்தை கைத்தறியாளர் களுக்காகப் பயன்படுத்த வேண்டும். கூட்டுறவு சொசைடிகளுக்குப் பயன்படுத்த வேண்டும். கோ-ஆப்டெக்ஸ் நிறுவனத்தையும் திறமையான முறையில் செயல்படச் செய்யவேண்டும்.

காலையில் கேள்விக்குப் பதில் அளிக்கும்போது பிஷர்ஸ் கோவாப்பரேட்டிவ்ஸ் 25 சொசைடிகள் மூடப்பட்டு விட்டன என்று சொன்னார்கள். பிழைப்பு இல்லாத காரணத்தால் ஊரை விட்டு வெளியே போய்விட்டார்கள். போகாமல் என்ன செய்வார்கள்? மீனவர்கள் கூட்டுறவுச் சங்கத்தை ஏற்படுத்துமோது முதலிலிருந்து கடைசி வரை பாதுகாத்து பராமரித்து நல்ல முறையில் இயங்குவதற்கு, உத்தரவாதப்படுத்த இலாகாதான் பொறுப்பேற்றுக் கொள்ளவேண்டும்.

இன்று நம்முடைய தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையிலும் கூட பல்வேறு இலாக்காக்கள் தொழில்களை நடத்துகின்றன. இதிலே ஒரு கொள்கை தேவை, மாறுதல் தேவை. ஜப்பானில் போய் மெஷின் வாங்கப் போகிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். அகமதாபாத்தில் ஒருவர் அத்தகைய மெஷின்களை நாங்களே தருகிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் இது பெட்ரோலில் இயங்குவது; அது மண்ணெண்ணெயில் இயங்குவது. நம்முடைய நாட்டின் பொருளாதார வளத்தைப் பெருக்க பெட்ரோலில் ஓடுகின்ற இயந்திரங்களை அகமதாபாத்திலிருந்து வாங்காமல், மண்ணெண்ணெயில் ஓடுகிறது என்ற காரணத்திற்காக ஜப்பானிலிருந்து இயந்திரங்களை வாங்க வேண்டுமா? அப்படியானால் நம்முடைய நாட்டு இயந்திரங்களை யார் வாங்குவார்கள்?

இது ஒரு முக்கியமான கொள்கைப் பிரச்சினை. ஒரு நாட்டினுடைய பொருளாதாரம் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும் என்றால், தொழில்கள் பாதுகாக்கப்பட வேண்டுமென்றால் இந்தச் சிறுஅசௌகரியத்தை சகிக்காமல் இன்றைக்கு ஜப்பானிலே இருந்து 200 இயந்திரங்கள் வாங்கவேண்டுமென்ற முடிவு, அகமதாபாத்திலே செய்யப்படுகிற இயந்திரங்கள் பெட்ரோலிலே ஓடுகின்றன என்ற ஒரு காரணத்திற்காக, தேசத்தினுடைய சுயசார்புத் தன்மைக்கு உகந்ததா என்பதையும், நம் நாட்டிலேயே கிடைக்கிற பொருளை வாங்காமல் வெளிநாட்டிலே வாங்குவது தேசத்தின் பொருளாதாரம் வருவதற்கு உதவி செய்யுமா என்பதையும் சிந்தித்து அரசாங்கம் மறுபரிசீலனை செய்யவேண்டும்.

[திரு. என். சங்கரய்யா] [1978 மார்ச் 22]

இன்றைக்கு வேலைவாய்ப்பு அளிக்கப்படவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். தொழிற் கொள்கையைப் பாதுகாக்கக்கூடிய முறையிலே, மார்க்கிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைப் பொறுத்த வரையிலே கன ரகத் தொழில்கள் வேண்டும். மத்திய ரகத் தொழில்கள் வேண்டும். சிறு தொழில்கள் வேண்டும். குடிசைத் தொழில்கள் வேண்டும் என்பது தான். ஆனால் இன்றைக்கு நாட்டிலே வேலைவாய்ப்பை அளிக்கக்கூடிய காரியங்களை நாம் செய்தால் எதிர்காலத்திலே சமுதாய பொருளாதார நெருக்கடியை நாம் முற்றவைக்கிறோம் என்பதுதான். ஒரு பக்கம் வேலை வாய்ப்பு என்று சொல்கிறோம். இப்படிச் செய்துகொண்டு போனால், சமுதாய நெருக்கடி பொருளாதார நெருக்கடி ஆகிய வற்றை நாம் முற்றவைக்கிறோம் என்பதுதான்.

இன்றைக்கு மீனவர்களுக்குப் படகுகள் வழங்கப்படுவது பற்றிச் சொல்லப்படுகிறது. நாங்கள் சுற்றுப்பயணம் செய்த போது எங்களிடத்திலே அவர்கள் சொல்கிறார்கள். நாங்கள் எல்லாம் மீனவர்கள், நாங்கள் மட்டுமல்ல இன்றைக்கு சென்னை யிலிருந்து தூத்துக்குடி வரையிலே உள்ள பல ஆயிரக்கணக்கான மீனவர்கள் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு அந்தத் துறையிலே உற்பத்தித் திறனை அதிகரிக்க வேண்டுமென்றால், இன்றைக்கு கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலமாக படகுகளைக் கொடுக்கவேண்டும். அப்படிச் செய்தால்தான் உற்பத்தி பெருகும், அதே நேரத்திலே மீனவர்களுக்கும் தொழில் கிடைக்கும். எனவே, தொழில் ஏற்படுத்துவது என்பது முக்கியமல்ல. அதன் மூலம் பயன் யாருக்குச் சேருகிறது என்பது தான் முக்கியம்.

இன்றைக்கு டான்சி, கிப்கோ, கிப்காட், டிட்கோ, டாஸ்கோ, டி.ஐ.ஐ.சி., டான்செம், எலக்ட்ரானிக் கார்ப்பரேஷன் மற்றும் இதுபோன்ற ஸ்தாபனங்கள் எத்தனையோ அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இவைகளை எல்லாம் ஒருமுகப்படுத்தி, அதற்கு சில பொதுவான கோட்பாடுகள் வைக்கப்பட வேண்டுமென்ற அடிப்படையிலே, செயல்பட ஏற்பாடு செய்யப்பட வேண்டும். இந்த ஸ்தாபனங்களைப் பற்றி அசஸ்மென்ட் இருக்கிறதா? எவ்வளவு வேலைவாய்ப்பு இவைகளிலே ஏற்படுத்தப்பட்டன என்ற புள்ளி விவரங்கள் இருக்கின்றனவா? எவ்வளவு உற்பத்தி ஆயிற்று, அதனுடைய உண்மையான நிலை என்ன என்பதையெல்லாம் மாநில அரசாங்கம் அசஸ் செய்திருக்கிறதா? இவ்வளவு பணம் மூலதனமாகப் போட்டு எவ்வளவு பிரயோஜனம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று பார்க்கப்பட்டதா? இந்தத் துறையிலே கவனம் செலுத்தப்படவேண்டும். இவைகளை யெல்லாம் கண்காணிக்கின்ற நிர்வாகச் செலவுகளுக்காகவே இந்தப் பணத்தையெல்லாம் செலவு செய்தால் தொழில் துறையை மேம்படுத்த முடியாது.

ஆகவே, இந்த ஸ்தாபனங்களையெல்லாம் பரிசீலனை செய்து ஒருமுகப்படுத்த வேண்டும். இவைகளிலே என்ன என்ன தொழில்கள் துவக்கப்பட்டன. எவ்வளவு உற்பத்தி செய்யப்பட்டது என்பதையெல்லாம் பார்த்து ஒரு தீர்வான முடிவை எடுக்க வேண்டும்.

1978 மார்ச் 22] [திரு. என். சங்கரய்யா]

அடுத்து, இரசாயனப் பிரிவு என்ற பகுதி இருக்கிறது. இங்கே சில தொழில்களை உருவாக்குவதற்காக முயற்சியெடுத்து இருக்கிறார்கள். அவைகளை நாங்கள் வரவேற்கிறோம். நான் ஒரு விஷயத்தை ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். தொழில் துறையில் உண்மையான வளர்ச்சி வேண்டும். 1976-77ல் தொழில் துறை குறிப்பிலே ஒரு விஷயத்தைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகஸ்ட் 1976-க்குள் டிரைவ் செய்யவேண்டும். அப்போது அவசர காலம் இருந்தது. 19-11-1976-க்குள் 5,900 புதிய யூனிட்கள் ரிஜிஸ்டர் செய்யப்படவேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இது எப்படி முடியும்? ஆகஸ்டிலே இருந்து நவம்பர் மாதத்திற்குள் 5,900 புதிய யூனிட்கள் ரிஜிஸ்டர் செய்யப்பட வேண்டுமென்றால் முடியுமா? ஆனால் அந்த காலத்திற்குள் 10,509 புதிய யூனிட்கள் ரிஜிஸ்டர் பண்ணிவிட்டோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படியானால் இன்றைக்கு 10 ஆயிரம் தொழில்கள் நடக்கிறதா? எவ்வளவு தொழிலாளர்கள் அவைகளிலே ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள்? என்ன உற்பத்தி ஆயிற்று? இரண்டு மடங்கு யூனிட்கள் புதிதாகப் பெருகியிருக்கிறது என்றால் அதன் உற்பத்தியும் இரண்டு மடங்கு அதிகரித்து இருக்கவேண்டுமே.

(பிற்பகல் 12-10)

அதன் விளைவாக வேலைவாய்ப்பு கிடைக்க வேண்டுமே. இந்த சிறு யூனிட்கள் இன்றைக்கு எப்படி இருக்கின்றன? இதில் அரசாங்கம் யதார்த்தமாகப் பரிசீலித்து சரியான முடிவுக்கு வர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இந்த இன்டஸ்ட்ரியல் கோவாப்பரேட்டிவ்ஸ் என்ற கருத்தை வளர்க்க வேண்டும். இந்த ரிப்போர்டைப் படிக்கும் பொழுது நீலகிரி மாவட்டத்தில் 11 ம் பேக்டரிகளைப்பற்றிக் கூறியிருப்பது மகிழ்ச்சியளிக்கக்கூடியதாக இருக்கிறது. சிறு தொழில் உற்பத்தியாளர்களுக்கு உரம் போன்றவற்றை இந்த ஸ்தாபனம் வாங்கித் தருகின்றது என்பதைப் பார்க்கும்பொழுது மேலும் இதை விஸ்தரிப்பதன் மூலம் உண்மையிலேயே உற்பத்தியாளர்களுக்கு நன்மை செய்யவேண்டும்.

அதைப்போல தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலை அமைப்பதற்காக கூட்டுறவு இன்டஸ்ட்ரியல் சொசைட்டி, அதற்காக சம்மேளனத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இன்றைக்குத் தமிழ்நாட்டிலுள்ள எல்லாயிடங்களிலும் தீப்பெட்டித் தொழில் இருப்பவர்கள் கோவாப்பரேட்டிவ் இயக்கத்திலே இருப்பவர்கள் இலட்டக் கணக்கிலே, பல்லாயிரக்கணக்கிலே வேலை செய்கிறார்கள். அவர்களை வளர்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சுயிற்றைப் பொறுத்தவரையிலே மத்திய கிபெடரேஷன் வைத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அந்த மெக்கனைசேஷன் என்று போட்டிருக்கிறார்கள். அப்படி இயந்திர மயமாக்கினால் அதனால் பிரயோசனம் ஒன்றுமில்லை. இந்தத் தொழிலே கைதொழிலார்

[திரு. என். சங்கரய்யா]

[1978 மார்ச் 22]

களுக்கு வேலைகொடுக்க வேண்டுமென்று இருக்கும்பொழுது அதை மறுபடியும் இயந்திரத்திற்குக் கொண்டு சென்றால் என்ன அர்த்தம்? இதன் விளைவாக விபரீதமான விளைவுகள் ஏற்படும் என்பதை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். குமரி மாவட்டத்திலே கயிறு ஸ்தாபனங்கள் இருக்கின்றன, தஞ்சாவூர் மாவட்டத்திலேயும் இருக்கிறது. அவர்கள் தங்கள் உடல் உழைப்பை ஈடுபடுத்த அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டும் என்பதை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

குமரி மாவட்டத்தில் சுமார் 20,000 பெண்கள் வலை பின்னு கிறார்கள். அதை மற்றவர்கள் வாங்கி மின்வலைகளுக்காகப் பயன்படுத்துகிறார்கள். அப்படி 20,000 பெண்கள் அந்த வேலையைச் செய்து வரும்பொழுது, மணவாளக்குறிச்சி என்ற இடத்தில் நைலான் வலை பின்னுகின்ற கம்பெனி வரப்போவ தாகத் தெரிகிறது. இவ்வாறு கம்பெனி வந்தால் 20,000 பெண்கள் வலை பின்னுகின்ற வேலைவாய்ப்பு அழிந்து விடும். இத னால் அவர்கள் கிளர்ச்சி செய்கிறார்கள். நைலான் முதலாளி தொழில் நடத்துவதற்கு வாய்ப்பு கொடுத்துவிட்டு இதுவும் தொழில் வளர்ச்சி என்று பார்ப்பது, இந்தக் கால கட்டத்தில் இந்தியாவில் உள்ள பல்லாயிரக்கணக்கான மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்பை மறுப்பதாக ஆகும். ஆகவே, இன்றைக்கு அப்படிப் பட்ட வேலைவாய்ப்பை மறுக்கின்ற காரியத்தைச் செய்யக் கூடாது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

முந்திரித் தொழிலைப் பாதுகாக்க வேண்டிய ஏற்பாடுகளைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். முந்திரி போர்டில் தமிழ் நாட்டிற்குப் பிரதிநிதித்துவம் இல்லாமல் இருக்கிறது, அதில் பிரதி நிதித்துவம் வருவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

குமரி மாவட்டத்தில் ரப்பர் பேக்டரியில் உயர்ந்த ரக ரப்பர் உற்பத்தியாகின்ற நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். இந்தியன் ரப்பர் போர்டிலும் தமிழ்நாட்டிற்குப் பிரதிநிதித்துவம் இல்லாமல் இருக்கிறது. அதற்கும் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டு மென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பட்டு உற்பத்தி பல தாலுக்காக்களில் செய்கிறார்கள். 13,000 ஏக்கர்களில் பட்டு நூலுக்கான முசுக்கட்டை மரங்கள் வளர்க்கப் படுவதாகச் சொல்கிறார்கள். அது நல்ல பயனுள்ள காரியம். அதையும் விற்பனை செய்ய ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஐக்கிய நாடுகள் வளர்ச்சித் திட்டத்தின்கீழ் கனி வளங்களை ஆராய்ச்சி செய்யும் முறைகளை அரசாங்கத்தில் செய்யப்படு வதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இது டெலிகேட் மேட்டர், ஸ்டிரேடஜிக் மேட்டர். கனிவளம் இருக்கிறது என்பது முக்கிய

1978 மார்ச் 22] [திரு. என். சங்கரய்யா]

மாகப் பாதுகாக்கப்பட வேண்டிய விஷயம். இந்த நிலையிலே ஜியாலஜிகல் இலாக்கா, அதாவது பூகற்ப இலாக்காதான் இந்த முயற்சியில் ஈடுபட்டுச் செய்வது நல்லதே தவிர இம்மாதிரி பிரச்சினையிலே பிறரை அனுமதிப்பது தவிர்க்கப்பட வேண்டும். அது தவிர்க்க முடியாதது என்ற நிலையிருந்தாலொழிய பொதுவாக இது தவிர்க்கப்பட வேண்டும். நம்முடைய கனிவளம் நம் முடைய மாநில சர்க்காருக்குத் தெரியும் வகையில் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இதில் அடங்கியுள்ள கருத்தைப் புரிந்து கொள்வார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

மத்திய அரசாங்கத்தின் பட்ஜெட் காரணமாக இரட்டை ஏடு சுருட்டு கம்பெனி மூடப்பட்டிருக்கிறது. காரணம், அதற்கு எக்ஸைஸ் வரி 100 சதவிகிதம் உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். அதனால் அதை நடத்த முடியாது என்று மூடிவிட்டார்கள். ஆகவே, இதைப்பற்றி அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கத்திற்குப் பரிந்துரை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மோட்டார் பம்பு உற்பத்தி கோயம்புத்தூரில் ஏராளமாக செய்யப்படுகிறது. அரசாங்கம் வழங்கும் கடன்களைக் கொண்டு வாங்கும்பொழுது இந்த 12 கம்பெனிகளில்தான் வாங்க வேண்டுமென்பது என்ன அவசியம்?

அப்படியானால், மற்ற கம்பெனிகள் என்ன ஆவது? நான் ஒன்றை ஏற்றுக் கொள்கிறேன், அதற்காக ஒரு குவாலிட்டி கன்ட்ரோல் வையுங்கள். இவ்வாறு, உற்பத்தி பண்ணக்கூடிய பம்புகள் நல்ல தரம் உள்ளவைதானா என்று சோதிப்பதற்கு அரசாங்கத்திற்கு உரிமை உண்டு. அதற்குப் பிறகு, இந்த 12 கம்பெனிகளிடத்தான் வாங்க வேண்டுமென்று சொல்வது, மற்ற கம்பெனிகளைப் பொறுத்த வரையில், அவர்களுடைய தொழிலுக்குக் குந்தகமாக இருக்காதா? ஆகவே, தரம் உள்ளவைதானா என்று பார்க்க வேண்டுமே தவிர, இம்மாதிரி 12 கம்பெனிகளிடத்தான் வாங்க வேண்டுமென்று சொல்லக் கூடாது.

அடுத்து, ஏற்கனவே குறிப்பிட்டதைப் போல், தோல் பதனிடும் தொழிலை இயந்திரமயமாக்கக்கூடாது. ஏனெனில், இந்தத் தோல் பதனிடும் தொழிலில் அதிகமாக ஈடுபட்டுள்ளவர்கள் அரிசனங்கள். அவர்களில் பெரும் பகுதியினர் இத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். நான் ஒன்றை ஒன்று சொல்லுகின்றேன், இயந்திரமயமாக்கக்கூடாதா என்றால், ஆக்கலாம். ஆனால், இப்பொழுது கூடாது. வேறு சமுதாய மாற்றங்களைக் கொண்டு வந்த பிறகு, தீவிரமான நிலச் சீர்திருத்தத்தைச் செய்த பிறகு, விவசாயிகள் நில உடமையாளர்களாக மாறி, தங்கள் சொந்தப் பொறுப்பிலே நிலம் வைத்து விவசாயம் செய்கிற நிலையில், அவர்களுடைய வாங்கும் சக்தி அதிகமாகிற காலத்திலே, படிப்படியாக மாற்றம் கொண்டு வரலாம். எங்கள்

[திரு. என். சங்கரய்யா] [1978 மார்ச் 22]

கட்சியின் சார்பாக நான் சொல்கிறேன், நீங்கள் கொள்கையை அமுல்படுத்த முடியவில்லை. நிலச் சீர்திருத்தம் செய்ய முடியவில்லை, நிலப் பிரபுக்கள் நிலத்தை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள், நூற்றுக்கணக்கான, ஆயிரக்கணக்கான, இலட்சக்கணக்கான விவசாயிகளுக்கு நிலம் இல்லை, முழங்காலைக் கட்டி உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலையிலே, இயந்திர மயமாக்கினால், அவர்கள் நிலை என்ன ஆவது?

அதே போல், “ஹார்வஸ்டர் கம்பைன்ஸ்” உபயோகப்படுத்துகிற இந்த ஐடியா, இப்பொழுது வந்து கொண்டிருக்கிறது. அறுவடை செய்வதற்கே, “ஹார்வஸ்டர் கம்பைன்ஸ்” என்றால், அத்தொழிலாளிகளின் கதி என்ன ஆவது? ஏற்கனவே டிராக்டர்கள் வந்ததனாலே, குறிப்பாக, தஞ்சை மாவட்டத்திலே, பலர் பாதிக்கப்பட்டு, அங்கே ‘டென்ஷன்’ நெருக்கடி வராமல் என்ன செய்யும்? இயந்திரங்கள் வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை. ஆனால், இன்றைய காலகட்டத்தில், சோஷலிசம் வந்த பிறகு, ஏகபோக தொழிலை எடுத்த பிறகு, வெளிநாட்டுத் தொழிலை எடுத்த பிறகு, பொதுவுடைமையைக் கொண்டு வந்த பிறகு, நாம் மாறுதலைச் செய்தால், அதில் மாறுபாடு கிடையாது. ஆகவே அரசாங்கம் அந்த மாற்றத்தைக் கொண்டுவந்த பிறகு, இந்த மாறுதலைச் செய்ய வேண்டும். இதில் ஐர்க்கிரதையாக இருக்க வேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஒரே ஒரு விஷயத்தை, உங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். அதாவது, ‘ஆட்டமாட்டிக் லூம்ஸ்’, ‘பவர் லூம்’களே, கைத்தறியைப் பாதிக்கிறது என்று இப்பொழுது பெரிய கிளர்ச்சி இருக்கிறது. ஏற்கனவே, 13,000 லூம்கள் அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இல்லீகலாக, 10,000 லூம்கள் வைத்திருக்கிறார்கள். அதை நியாயப்படுத்த வேண்டுமென்று ஏற்கனவே இருந்த அரசாங்கம் கேட்டிருக்கிறது. அந்த 10,000 லூம்களைச் சேர்த்து, மொத்தம் 23,000 லூம்கள் இருக்கும்போது, கைத்தறி நெசவாளர்கள் என்ன ஆவார்கள்? இங்கே, நாம் கவலைப்படுகிறோம், கைத்தறி நெசவாளருக்கு வாழ்வு அளிக்க வேண்டுமென்று.

மதுரையிலிருக்கிற, மதுரா கோட்ஸ், மற்றும், பி.அண்டு.சி. மில் இரண்டிலும், ‘ஆட்டமாட்டிக் லூம்கள்’ ஓடுகின்றன. இது எப்படி பாதிக்கிறது என்றால், 4 பவர் லூம்களைக் கவனிக்க ஒரு தொழிலாளி என்றால், இந்த ஆட்டமாட்டிக் லூம்கள் ஓடுமானால், 24, 25 ஆட்டமாட்டிக் லூம்களுக்கு, ஒரு தொழிலாளி தேவைப்படுகிறார். இதனால், தொழிலாளிகளுக்கு வேலை வாய்ப்பு ஏற்படாது. ஆகவே, அரசாங்கம் ஐர்க்கிரதையாக இருக்க வேண்டும்.

1978 மார்ச் 22]

[திரு. என். சங்கரய்யா]

கடைசியிலே, ஒன்றிரண்டு அவசரமான பிரச்சனைகள். காவிரி மில்துயர் துடைப்பு சட்டத்தின் கீழ் எடுக்கப்பட்ட மில். அந்த மில்லில், வேலை இழந்துள்ள தொழிலாளர்களுக்கு வாழ்ப்பு கொடுக்க வேண்டும். ஆயிரத்து சொச்சம் தொழிலாளர்களுக்கு 15 நாட்கள்தான் வேலை கிடைக்கிறது, இதனால், நூல் தேக்கம் ஏற்பட்டு இருக்கிறது. 17-3-1978 முதல் நிலைமை மேலும் மோசம் அடைந்திருப்பதால், அரசாங்கம் அதி வந்தலையிட்டு, அத் தொழிலாளர்களுக்குக் கடன்கள் வழங்கி, அவர்கள் முழு வேலை செய்ய ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதே போல், சக்தி பைப்ஸ். அந்த நிறுவனமும் இன்றைக்கு அரசால் எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது அந்தத் தொழிற்சாலை வேலை செய்யவில்லை என்று நான் அறிகிறேன். முக்கியமாகத் தொழில் நுணுக்கமுள்ள தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, அதைத் திறக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திருநெல்வேலியில் வாசுதேவநல்லூரிலே, சர்க்கரை ஆலை ஒன்றை ஏற்படுத்த, இலட்சக்கணக்கான ரூபாயை வசூல் பண்ணினார்கள். வட்டியும் கொடுக்கவில்லை, எப்பொழுது தொழிற்சாலை வரும் என்றும் தெரியவில்லை. ஏற்கனவே, தண்ணீர் வளம் இருக்கிறதா, கரும்பு உற்பத்தி இருக்கிறதா என்று பார்த்துத்தான் ஷேர் காப்பிட்டல் வசூல் செய்திருக்கிறார்கள். அந்த ஆலையைக் காலா காலத்தில் திறக்காமல் போனால், மத்திய அரசு உதவி கிடைக்காமல் போகும். ஆகவே, இதில் அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கூறிக் கொள்கிறேன்.

பிற்படுத்தப்பட்ட பகுதிகளைப் பற்றி மாநில சர்க்கார் பரிசீலனை செய்யும்போது, இராமநாதபுரம் மாவட்டம், மதுரையிலே பழனி தாலுக்கா ஏன் சேர்க்கப்படவில்லை யென்று தெரியவில்லை. இராமநாதபுரம் மாவட்டம் பூராவும் இன்றைக்குப் பின்தங்கிய மாவட்டமாக இருக்கிறது. ஆகவே, தொழில் வளர்ச்சி ஏற்படுத்த வேண்டுமென்றால், அவற்றை பின் தங்கிய பகுதிகளாக அறிவித்து, எல்லா உதவிகளையும் அளிக்கவேண்டும்.

அடுத்து, முக்கியமான ஒன்று. சர்க்கரை ஆலைகளிலே காலா காலத்திலே பாலன்ஸ் ஷீட் தயாரிப்பதில்லை. உதாரணமாக, கள்ளக்குறிச்சி பாக்டரியிலே, பாலன்ஸ் ஷீட் இன்னும் தயாரிக்கப்படவில்லை. அதனால், தொழிலாளர்களது போனஸ் பிரச்சனை தீர்க்கப்படவில்லை. ஆகவே, காலாகாலத்தில் பாலன்ஸ் ஷீட் தயாரிக்க தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, ஒரே ஒரு பிரச்சனை. தொழில் வளரவேண்டுமென்றால், தொழில் உறவுகள் முக்கியமானது, தொழிலாளர்கள் மனத் திருப்தி முக்கியமானது. பாடி தொழிற்சாலையிலே பழி வாங்கப்பட்ட—வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்ட தொழிலாளர்களை

[திரு. என். சங்கரய்யா]

[1978 மார்ச் 22]

மீண்டும் வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ள அரசாங்கம் ஆவன செய்ய வேண்டும். கடந்த காலத்திலே, சிம்சன் தொழிற்சாலையிலே தகராறு வந்தபொழுது, அன்றைக்கிருந்த அரசாங்கம் கூட, வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்ட தொழிலாளர்களை மீண்டும் வேலையில் அமர்த்த ஆவன செய்தது. இப்பொழுது, டி.வி.எஸ். தொழிற்சாலையில் 15 பேரை வேலையிலிருந்து நீக்கியிருக்கிறார்கள். மேலும் பலரை நீக்க இருக்கிறார்கள். இதை அரசாங்கம் அனுமதிக்காமல், தொழில் அமைதியை ஏற்படுத்துவதன் மூலம், உழைப்பாளர்களைத் திருப்தி படுத்துவதன் மூலம், தமிழகத்திலே தொழில் வளர்ச்சியை அதிகரிக்க முடியும், உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும் என்று கூறி, என்னுடைய பேச்சை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

[பிற்பகல் 12-20]

திரு. பாக்கூர் சு. சுப்பிரமணியம் :

மதிப்பிற்குரிய

பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தத் தொழில் துறை மானியத்தின் மீது கலந்து கொண்டு பல்வேறு கருத்துக்களைச் சொல்லுகின்ற வாய்ப்பினைப் பெற்றதற்காக முதற்கண் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவிக்கக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

தமிழகத்திலே புரட்சித் தலைவர் தலைமையிலே அமைந்திருக்கிற இந்த தமிழக அரசு பல தொழில் நிறுவனங்களை நிறுவி குறிப்பாக கிராமப்புற மக்களின் நலனைக் கருதி செயல்பட முனைந்திருப்பது அனைவரும் நன்றாக அறிவார்கள். இந்தத் திட்டத்தின் கீழே இந்த நிதிநிலை அறிக்கை இங்கே சமர்ப்பிக்கப் பட்டிருக்கிறது. என்ன திட்டங்களை வைக்கவேண்டும் என்று கோஷ்ட்டுக் காண்பித்திருக்கிறார்கள். தொழிற் புரட்சியை ஏற்படுத்தி தொழில் வேகமாக வளரவேண்டும் என்று நினைக்கிற அதே நேரத்தில் அதற்குரிய பொருளாதார கொள்கையை நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். பொருளாதாரம் போதுமானதாக இருக்கிறதா என்று பார்க்கவேண்டும். இல்லாவிட்டால் மாண்புமிகு சங்கரய்யா அவர்கள் சொன்னதைப்போல ஏராளமான உற்பத்தித் திறன் வந்தால் உற்பத்தி செய்கின்ற பொருள்கள் யாவையும் எப்படி விற்பனை செய்வது என்று சாத்தியக் கூறு உருவாகும் என்ற ஐயப்பாட்டுடன், தொழிலைப் பெருக்குகின்ற திட்டத்தைப் கைவிட்டுவிடுவது என்று எண்ணிப்பார்க்கிற நிலை உருவாகும் என்று சிலர் நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தப் போக்கினை மாற்றி அமைக்கிற வகையிலே இந்த அரசு செயல்பட முனைந்து இருப்பது பாராட்டுக்குரிய ஒன்றாகும்.

கடந்த 20 ஆண்டுகாலமாக இந்த நாட்டின் தொழில் வளர்ச்சி 1956ஆம் ஆண்டு வகுக்கப்பட்ட அந்தக் கொள்கையின் அடிப்படையிலே அந்தத் தீர்மானத்தை ஒட்டி அமைந்துள்ளது. இந்தக் கொள்கைத் தீர்மானத்தில் பல கூறுகள் உள்ளதின் உள்ளவையாக இருந்தாலும் இன்றைய சூழ்நிலையிலே அவை முழுமை எய்தவில்லை என்பது கண்கூடு.

1978 மார்ச் 22] [திரு. பாக்கூர். சு. சுப்பிரமணியம்]

மாநில அரசின் கொள்கை கிராமப்புறங்களில் தொழிற்சாலைகளை அமைக்க வேண்டும் என்று. அப்படி அமைத்து கிராமப்புறங்களில் உள்ளவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்த வேண்டும் என்ற சீரிய நோக்கத்தோடு பல திட்டங்களை செம்மைப் படுத்தித் தரவேண்டிய அளவிலே மத்திய சர்க்காரும் அனுமதித்திருப்பது மகிழ்ச்சிக்குரிய ஒன்றாகும்.

504-க்கும் மேலாக பல தொழிற்சாலைகளை கிராமப்புறங்களிலே சிறு தொழில்களுக்கும், குடிசைத் தொழிலுக்கும் ஒதுக்கும் திட்டங்களை மத்திய அரசு அறிவித்திருப்பது, தமிழக அரசினுடைய பரிந்துரைகளையும் மனதிலே கொண்டு அறிவித்திருக்கும் என்ற இந்த நேரத்திலே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். சிறு தொழில் வளர்ச்சியும், கிராமப்புறங்களில் வேலை வாய்ப்பு பெறுகின்ற, எண்ணுகின்ற அதே நேரத்தில் பெரிய தொழில்களின் வளர்ச்சிக்கு, சிறிய தொழில்கள் இருந்தால்தான் அதாவது சப்ஸிடிரி இன்டஸ்ட்ரீஸ், அதாவது அலைட் பாக்டரிஸ் கன்சர்ன்ஸ், என்கின்ற வகையிலே இங்கே இருக்கிற பெரிய தொழிற்சாலையை ஒட்டி ஒன்றிப்போன்று அதற்கு வேண்டிய உபகரணங்கள் தயாரிக்கின்ற வகையிலே, உப பாகங்கள் தயாரிக்கின்ற வகையிலே, பல சிறிய நிறுவனங்கள் நிறுவப்படும். ஆகவே இதை இந்த அரசுமையமாகக் கொண்டு மத்திய அரசை அடிக்கடி பரிந்துரை வழங்கிக் கொண்டிருப்பதை நாம் அனைவரும் சேர்ந்து பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

அதே நேரத்தில் மத்திய அரசு பெரிய பெரிய தொழில்களை ஒரு இலட்சத்திற்கும் மேற்பட்ட மக்கள் வசிக்கும் நகர் புறங்களில் அமைக்க உரிமங்கள் வழங்கக்கூடாது என்று மாநில அரசுக்குத் தடை விதித்து இருப்பதை நாம் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். அந்த உரிமங்கள் வழங்க வேண்டிய நிலையில் பல சிரமங்கள் இருந்தாலும் உரிமங்கள் வழங்கும் நேரத்தில் காலதாமதம் ஆகிறது. சில நேரங்களில் ஒரு வருஷம் இரண்டு வருஷம் ஆகிறது. ஆகவே, மத்திய அரசும், மாநில அரசும் ஒத்துக்கொண்டு, அந்த உரிமங்கள் வழங்கும் காலதாமதத்தைக் குறைக்கும் வகையில் பல குழுக்கள் அமைத்து அந்தக் குழுக்களின் மூலம் பரிந்துரை கேட்டு, செயல்பட, அந்தக் குழுக்கள் அமைத்து இருப்பதை நாம் பாராட்ட வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம்.

வெளிநாடுகளில், மேல் நாடுகளில் உற்பத்தித் திறன் பெருகி இருக்கிறது என்றால், அங்கே ஒட்டுமொத்தமான கருத்தின் அடிப்படையில், அங்கேயுள்ள தொழிலாளர்கள் சுறுசுறுப்பாகப் பணியாற்றிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். நம் நாட்டில் அதைப் போல், குறிப்பாக தமிழகத்தில் இன்றுள்ள நிலையைப் பார்க்கிற போது, அரசியல் காழ்ப்புணர்ச்சி காரணமாக பல்வேறு சூழ்நிலையில் நல்லவிதமாக இயங்கிவரும் பல தொழிற்சாலைகள் மூடப்பட்டுக் கிடக்கின்றன. ஒரு துரப்பாக்கியமான சூழ்நிலை

[திரு. பாக்கூர். சு. சுப்பிரமணியம்]

[1978 மார்ச் 22]

உருவாக்கும் செயலில் நாம் முனைந்து இருக்கிறோம். அதை விடுத்து, நாமும், தமிழக மக்களும், குறிப்பாக எதிர்க்கட்சியைச் சார்ந்தவர்களும், இந்த அரசுக்கு ஒத்துழைப்புக் கொடுத்தால், தமிழ் நாட்டில் தொழில்மயமான எதிர்காலம் இருக்கும். தொழில் வளர்ச்சியில் தன்னிறைவு பெற்று, இந்தியத் துணைக் கண்டத்திலேயே நல்ல வகையில் தமிழகம் அமையும் என்றால் அது மிகையாகாது.

மேலைநாடுகளில் ஸ்ட்ரைக் போன்றவற்றை தவிர்க்க, வேலை திறுத்தத்தைத் தவிர்க்க, ரெட்பாட்டி அணிந்து, சிகப்பு பாட்பு அணிந்து, நீண்ட நேரம் வேலை செய்து, உற்பத்தியைப் பெருக்கி, அந்த அதிக உற்பத்தியின் மூலம் நம் விற்பனை பாதிக்கப்பட்டு விடுமோ என்று அந்த தொழிலும் அகிலப் பயந்து விடுகிற அளவிற்கு உற்பத்தியைப் பெருக்கி, அதன் காரணமாகத் தங்கள் கோரிக்கைகளை வைக்கிறார்கள். ஆனால் தமிழகத்திலோ 100-க்கு 90 நாள் தடுக்கி விழுந்தால் ஸ்ட்ரைக் என்றும், அதைக் காரணம் காட்டி அரசியல் ஆதாயம் பெறுவதற்கு என்று சிலரும் இருக்கின்ற குழந்தையை நாம் காண்கிறோம். (மணியடிக்கப் பட்டது) நேரம் அதிகமாகிவிட்டால், குறிப்பாக என் தொகுதியைப் பற்றி ஓரிரண்டு சொல்லி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

செங்கை மாவட்டத்தில் திருவொற்றியூர் பகுதி, தொழிற்பேட்டை பகுதியாகும். அந்த பகுதியின் இருக்கிற தொழில்கள் வளர், மேலும் தீவிரம் அடைய, அந்த திருவொற்றியூர் பகுதியில் ஒரு பாலிடெக்னிகும், ஒரு ஐ.டி.எம், பள்ளியும் இந்த நடப்பு ஆண்டில் ஏற்படுத்திக் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். எண்ணூர் பகுதியில் ஒரு மீன்பிடி துறைமுகம் கட்டிக் தரவேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். தென்னை நார் தொழிற்சாலை திட்டத்தின் கீழ் அச்சாபாக்கம் பகுதியில் ஒரு தொழிற்சாலை நிறுவவேண்டும். இதனால் இங்கே வாழ்கிற பணியேறும் தொழிலாளர்களுக்கும், வேலைவாய்ப்பு இல்லாத மக்களுக்கும் வேலை கிடைக்கும் என்றும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியைச் சேர்ந்த, உத்திரமேரூர் தொகுதியில், வாலாஜாபாத்தில் பாலூர் ஸ்பின்னிங் மில்ஸ் ஏறத்தாழ பல ஆண்டுகாலமாக மூடிக்கிடக்கிறது. அதனால் ஏராளமான தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்பட்டு இருக்கின்றனர். அந்தத் தொழிற்சாலையைத் திறப்பதற்கு இந்த அரசு ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மதுராந்தகம் தொகுதியைச் சேர்ந்த கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலை உற்பத்தித் திறனை 1,750 டன்னை உயர்த்தி இருப்பதைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன். அங்கே வேலை திறுத்தம் ஏற்பட்டு பெரும்பாலான விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் தவித்த நேரத்தில், அரசு முன்வந்து, நமது மாண்புமிகு

1978 மார்ச் 23] [திரு. பாக்கர். சு. சுப்பிரமணியம்]

வேளாண்மைத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் முன் வந்து, தலையிட்டு கமுகமான தீர்வைக் கண்டு, அங்கேயிருக்கும் விவசாயப் பெருமக்கள் மகிழ்கிற அளவிற்கு அந்தப் பிரச்சனையைத் தீர்வு கண்ட தற்காக மாண்புமிகு வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்களுக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12-30)

அதே நேரத்தில் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இருந்தகாலத்தில் காஞ்சிபுரத்தில் ஓரிக்கை, பொன்னேரி போன்ற இடங்களில் சிறு தொழில்களை நிறுவ வேண்டுமென்று இருந்தார்கள். அதைப் போன்று அங்கே பட்டு நூல் உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டும். காஞ்சிபுரம் பட்டுக்கு பேர் போன இடம்; இந்தியத் துணைக் கண்டத்திலேயே பேர் போன இடம். அங்கே பட்டு உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டுமென்று அண்ணா அவர்கள் கண்ட கனவை நம்முடைய மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவரவர்கள் நவனாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கடைசியாக, ஒன்றை மட்டும் சொல்லி முடித்துக்கொள்கிறேன். இந்த நாட்டில் முன்னேற்றத்திற்கும் வளர்ச்சிக்கும் உறுதுணையாக இருப்பவர்கள் தொழிலாளர்கள். அதனால், தொழில் தகராறுகள் ஏற்படாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டியது நம் ஒவ்வொருவருடைய கடமையாகும். தொழிலாளர்கள் அல்லது முதலாளிகள் தகராறுக்கு காரணமாக இருந்தாலும், தொழில் தகராறுகள் ஏற்படுகின்ற நேரத்தில் அதற்கு தக்க முறையில் தீர்வு காணுகின்ற வகையில் அனைத்துக் கட்சியினரும் செயல்பட வேண்டும். வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபடுவது என்பது இப்போது சாதாரணமாகிவிட்டது. இந்த அரசு தொழில் அமைதியை ஏற்படுத்துவதில் மிகுந்த அக்கரை எடுத்து வருகிறது அதற்கு மாற்றுக்கட்சி நண்பர்களும் உறுதுணையாக இருக்க வேண்டுமென்று கேட்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு ஜே. ஜேம்ஸ்: பேரவைத் தலைவரவர்களே, அவைமுன் விவாதத்திற்கு வந்திருக்கிற தொழில்துறை மானியங்களின்மீது எங்களுடைய கட்சியின் சார்பாக சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

கடந்த 30 ஆண்டு காலமாக மத்திய-மாநில அரசுகள் கையாண்டு வந்த கொள்கையை சற்று மாற்றி இப்போது, புதியதோர் கொள்கையை பார்க்கிறபோது உண்மையிலே தேசத்தின் தேவை என்ன என்பதை உணர்ந்து அரசுகள் செயல்பட தொடங்கிவிட்டன என்பது மகிழ்ச்சிகரமான செய்திதான். இதுவரையில் பெரிய கனரகத் தொழில்களை ஆரம்பிப்பது என்ற கொள்கை அதிலும் குறிப்பாக அவற்றையெல்லாம் நகரப்புறங்களில் ஆரம்பிப்பது என்ற கொள்கை இருந்து வந்தது.

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

[1978 மார்ச் 22]

நம்முடைய நாட்டை எடுத்துக்கொண்டால், வேலையில்லாத திண்டாட்டம் எந்த அளவுக்கு இருக்கிறது என்பதை எண்ணிப் பார்க்கும்போது சுதந்திரம் பெற்றும் இந்த நாட்டிலிருந்து வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை ஒழிக்க எந்தத் திட்டமும் தீட்டப்படவில்லை என்பதை உணர்ந்துதான் ஆக வேண்டும், ஒப்புக்கொண்டுதான் ஆகவேண்டும். ஆகவேதான், வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை அகற்றவேண்டும், கிராமப்புறங்களில் தொழில்களை ஆரம்பிப்பதன் மூலம்தான் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை ஒழிக்க முடியும் என்ற கொள்கையை மத்திய அரசு வகுத்திருக்கிறது. அதை மாநில அரசும் ஏற்று செயல்படுகிறது என்பதை இந்த நாடு வரவேற்கிறது.

ஏற்கனவே, இந்தக் கொள்கையின் காரணமாக வேலையில்லாத திண்டாட்டம் அதிகரித்தது மட்டுமல்ல; தனிநபர் வருவாயைப் பார்க்கும்போது நகரப் பகுதியில் வாழும் மக்களுக்கும் கிராம பகுதியில் வாழும் மக்களுக்கும் இருக்கிற வித்தியாசம்—பெர்காபிட்டா இன்கம்—பெருத்த மாறுதல் அடைந்திருக்கிறது. ஆரம்பத்தில் 1 : 2 அதாவது கிராமப் பகுதியில் ஒன்று ஆகவும் நகரப் பகுதியில் 2 ஆகவும் இருந்த நிலை மாறி தற்போது 1 : 4 என்ற அளவுக்கு வித்தியாசம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் அந்த அளவுக்குக் கிராமப்புற மக்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதையும் நாம் ஒப்புக்கொண்டாக வேண்டும். இந்த நிலைமாற வேண்டும். அதற்காக கிராமப்புறங்களில் தொழில்களை ஆரம்பிக்க வேண்டும். அதிலும் கனரகத் தொழில்களை ஆரம்பிப்பதற்குப் பதிலாக சிறுதொழில்களை கிராமத் தொழில்களை, குடிசைத் தொழில்களை ஆரம்பிக்க வேண்டும்; அதற்கு ஆக்கமும் ஊக்கமும் அளிக்க வேண்டும் என்று மத்திய-மாநில அரசுகள் திட்டங்களை வகுத்திருக்கின்றன என்பதை உணர்கிறோம்.

இந்தக் கொள்கையை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிற இந்த அரசு எந்த அளவுக்கு இந்தக் கொள்கைகளை அமுல்படுத்த திட்டங்களை வைத்திருக்கிறது என்று பார்த்தால் நிச்சயமாக இதற்கு முன்னதாக இந்த அவையில் வைத்த நிதிநிலை அறிக்கையிலும் அது குறிப்பிடப்படவில்லை; ஒரு வேளை இன்று தொழில்துறை மானியங்களின்மீது அந்தத் திட்டங்கள் எல்லாம் அறிவிக்கப்படும் என்று எதிர்பார்த்தேன். இந்தக்கொள்கை விளக்க அறிக்கையில் கூட அது பற்றிய குறிப்பு எதுவும் கொடுக்கப்படவில்லை. ஆகவே, அந்தக் கொள்கைகளை நிறைவேற்ற எந்தவிதமான திட்டமும் இந்த அரசிடம் இல்லை என்பது தெளிவாகத் தெரிகிறது என்பதைக் கண்டுமிருந்த வேதனைப்படுகிறேன்.

ஒரு கொள்கையை எடுத்துக் கொண்டால் உடனே அந்தக் கொள்கையை செயல்படுத்துவதற்குத் திட்டமும் வகுத்தாக வேண்டும். இந்த நிலையைப் பார்க்கின்றபோது அரசு கொள்கையை எடுத்துக் கொண்டிருந்தாலும் இலாக்கா அதனைச் சரிவர செயல்படுத்த இயலுமா என்பதில் ஐயப்பாடு எனக்குத்

1978 மார்ச் 22]

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

தோன்றுகிறது. காரணம் இதுவரையில் இருந்த நிலைமையை மாற்றும்போது இலாக்காக்களும் நிச்சயமாக மாற்றியமைக்கப் பட்டுத்தான் ஆகவேண்டும். அரசு ஏற்ற கொள்கையை அதிகாரிகளும் ஏற்றுத்தான் ஆகவேண்டும். அதற்குத்தக்கபடி நிலைமைகளை மாற்றித் திட்டங்களை வகுப்பதற்கு வழிமுறைகளை பல்வேறு தொழில் துறையில் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிற இலாக்காக்கள் வகுத்தாகவேண்டும் என்பதை அரசு கண்டிப்பாக உத்தரவிட்டாகவேண்டும். ஒரு ஆண்டு காலத்திற்கு இந்தக் கொள்கையை ஏற்றுக்கொண்டோமென்றால் அந்த ஆண்டு முடியும்போது நாம் எந்த அளவிற்கு இந்தக் கொள்கையை நிறைவேற்றி இருக்கிறோம் என்று கணக்குப் பார்க்கும்போது நிச்சயமாக நாம் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிற ஒரு கொள்கை கிராமப்புறப் பகுதியிலே உள்ள மக்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு அளிக்கக்கூடியதாக இருக்கவேண்டும்.

எந்த அளவிற்கு வேலை வாய்ப்பு அளித்திருக்கிறது என்று கணக்குப் பார்க்கின்ற போது அது நமக்குச் சந்தோஷத்தை அளிக்க வேண்டிய நிலையில் இருக்கவேண்டுமென்றால் அதிகாரிகளும் இந்த இலாக்காக்களும் தேர்ந்தெடுத்த கொள்கைக்கு ஏற்ற முறையில் செயல்படுவதற்கு தங்களைப் பக்குவப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும் என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

நமது நாட்டைப்போல், இதுபோன்ற நிலையிலுள்ள பல்வேறு வெளி தேசங்களை எடுத்துக்கொண்டால் அங்கேயும் தொழிலாளர்கள் அதிகமாக இருக்கின்ற தேசங்களிலேயும் இந்தக் கொள்கையின் அடிப்படையில்தான் முன்னேற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் இங்கே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

குறிப்பாக, ஜப்பான் தேசத்தை எடுத்துக்கொண்டால் அது இன்றையதினம் உலகத்தில் தொழில்துறையில் முன்வரிசையில் இருக்கின்றது என்றால் அதற்குக் காரணம் இன்றையதினம் நாம் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிற லேபர் ஓரியன்டெட் இன்டஸ்ட்ரீஸ் என்று சொல்லப்படும் அதே கொள்கையை அவர்கள் ஏற்றுக் கொண்டதுதான் என்பதைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, இங்கே அறிக்கையில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஏற்கனவே, 180 பொருள்களை சிறுதொழில், கிராமத்தொழில், குடிசைத் தொழில்களுக்கு என்று ஒதுக்கப்பட்டிருந்ததற்கு பதிலாக இன்றையதினம் ஏறத்தாழ 504 பொருள்களை இந்தத் துறைகளுக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பது குறிப்பிட்டுக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், இந்தப் பொருள்களை எந்த முறைகளோடு நாம் சிறு தொழில்களுக்குப் பயன்படுத்த இருக்கிறோம் என்ற விவரங்கள் இங்கே சுட்டிக்காட்டப்படவில்லை என்பதை நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இன்னும் அதிகக் காலதாமதம் இல்லாமல் இதற்கான செயல்முறைகளால் அரசு தீவிரம் காட்ட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

1978 மார்ச் 22

எடுத்து, சிறு தொழில் தொடங்க ஆலோசனைத் திட்டங்கள் அளிப்பதற்காக ஏதோ மத்திய அரசின் கொள்கைப்படி ஏழு மாவட்டங்களுக்கு மையங்களை அமைப்பதற்கான திட்டத்தை ஏற்று ஏழு மாவட்டங்களுக்கு இந்த சென்டர்களை வழங்கி இருக்கிறார்கள். இதைத் தேர்ந்தெடுக்கின்றபோது தொழில் துறையில் பின்தங்கிய மாவட்டங்களாக எடுப்பதற்கு பதிலாக ஏற்கெனவே தொழில் துறையில் சற்று அபிவிருத்தி அடைந்திருக்கின்ற சில மாவட்டங்களை அரசியல் காரணமாக எடுத்திருக்கிறார்கள் என்ற ஐயப்பாடு தோன்றுகிறது.

கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தைப் பொறுத்த அளவில் அது எந்த அளவிற்கு தொழில் துறையில் பின்தங்கிய மாவட்டம் என்பதை பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் நாங்கள் எடுத்துக்கூறி இருக்கிறோம். இதுவரையிலும் அரசு எந்தத் திட்டங்களையுமோ அல்லது தொழில் வாய்ப்புகளையோ அந்தப் பிரதேசத்திற்குச் செய்து கொடுக்க முன்வரவில்லை என்பதை கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆகவே இப்போதாவது இந்த ஏழு சென்டர்கள்லே ஒன்றை கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திற்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று ஏற்கெனவே நான் கேட்டிருந்தேன். அப்போது இசைவு அளிக்கவில்லை என்பதை வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக்கொண்டு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நமது மாநிலத்தில் பல்வேறு பின்தங்கிய மாவட்டங்கள் இருக்கின்றன. இந்த சென்டர்களை அமைப்பதற்கு ஏழு மாவட்டங்களைத் தேர்ந்தெடுத்ததற்குப் பதிலாக இரண்டு மாவட்டத்திற்கு ஒரு சென்ட்ராகக் கொடுத்திருந்தால் நன்றாக இருக்கும். அது ஒரு மாவட்டத்திற்கு மட்டும் பயனளிப்பதற்குப் பதிலாக இரண்டு மாவட்டங்களுக்குப் பயன் அளிக்கக்கூடியதாக அமைந்திருக்கலாம். ஆகவே, ஒரு சென்ட்ராக்கு ஒரு மாவட்டம் என்று இருந்தாலும் செயல்முறையில் வருகின்ற போது இரண்டு மாவட்டத்திற்கு ஒரு சென்ட்ராக இணைத்துக் கொள்ளலாம் என்று அரசுக்கு ஆலோசனை கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

(பிற்பகல் 12-40)

சிறு தொழில்களை விஸ்தரிக்கிறபோது அதற்குத் தேவை, தேவையான மூலப் பொருள்களும், தேவையான நிதியும்தான். சிறு தொழில்கள் பொறுத்து இப்போதுள்ள நிலைமை என்னவென்றால் சிறு தொழில்கள், குடிசைத் தொழில்கள், கிராமத் தொழில்கள் இவற்றினால் உற்பத்தியாகிற பொருள்களை வாங்குவதற்கு ஆள்கள் கிடைப்பார்களா, விற்பனை செய்ய வாங்குபவர்கள் இந்தத் தொழில்கள் அழிந்து போகக்கூடுமோ என்ற ஐயப்பாடு ஆங்காங்கு இருக்கிறது. எனவே, இப்படிப்பட்ட ஐயப்பாடு இருப்பதால் சிறு தொழில்கள் ஆரம்பிப்பதற்குப் பலர் தயக்கம்

1978 மார்ச் 22]

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

காட்டக்கூடும். ஆகவே, அதற்காக அரசு முன்வந்து சிறு தொழில்கள் அல்லது கிராமத் தொழில்கள் மூலம் உற்பத்தி செய்யப்படுகிற பொருள்களை வாங்குவதற்கு அரசாங்கம் ஒரு உத்தரவாதம் அளிக்க வேண்டும்.

சிறு தொழில்கள் மூலம் உற்பத்தி செய்யப்படுகிற பொருள்கள் லார்ஜ் ஸ்கேல் இன்டஸ்ட்ரீஸ் மூலம் உற்பத்தி செய்யப்படுகிற பொருள்களோடு ஒப்பன் மார்க்கெட்டில் விற்பனைக்குப் போட்டியிடும்போது சிறு தொழில்கள் வழி உற்பத்தி செய்யப்படுகிற பொருள்கள் ஈடு கொடுக்கமுடியுமா என்று ஆலோசிக்க வேண்டும். ஆகவேதான், மத்திய அரசாங்கம் இதற்காக ஸ்டாட்ட்யூட்டரிப் ரொட்டக்ஷன், சட்ட ரீதியான பாதுகாப்பு கொடுக்க வாக்குறுதி அளித்திருக்கிறார்கள். அதேபோன்று மாநில அரசின் சட்ட ரீதியான பாதுகாப்பு இந்தத் தொழில்களுக்குக் கிடைக்கவேண்டும். குறிப்பாக, கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு இப்படிப்பட்ட சட்ட ரீதியான பாதுகாப்பு இல்லாததால் பல்வேறு கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டு வருகின்றன என்பதை அரசு உணரும்.

அடுத்து, எங்கள் மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் அது தொழில் துறையில் மிகவும் பின்தங்கிய மாவட்டமாகும் என்று நான் ஏற்கனவே கூறினேன். எங்கள் மாவட்டம் தொழில்துறையில் பின்தங்கிய மாவட்டம் என்று மத்திய அரசு அறிவிப்பதற்கு இந்த அரசு தேவையான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் பல்வேறு மாவட்டங்களை தொழில்துறையில் பின்தங்கிய மாவட்டங்கள் என்று மத்திய அரசு தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறது. மாநில அரசுகள் எந்தெந்த மாவட்டங்கள் தொழில்துறையில் பின்தங்கிய மாவட்டங்கள் எனத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டுமென்று சிபார்சு செய்கிறதோ அவற்றைத் தான் மத்திய அரசாங்கம் தேர்ந்தெடுக்கிற ஒரு சூழ்நிலை இருக்கிறது. ஆகவே, கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தைத் தொழில் துறையில் பின்தங்கிய மாவட்டம் என அறிவிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அங்கே பல்வேறு மூலப் பொருள்கள் கிடைக்கின்றன. அரசு உதவி செய்தால், பல்வேறு மூலப் பொருள்கள் அங்கு கிடைப்பதால் பல தொழில்கள் அங்கு வளர வாய்ப்பு இருக்கிறது. குறிப்பாக நம் மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில் ரப்பர் அதிகமாக உற்பத்தி செய்யப்படுவது கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில்தான். அந்த ரப்பரைக் கொண்டு ராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் ஒரு ரப்பர் பாக்டரி ஆரம்பிப்பதற்கு ஒரு ப்ராஜெக்ட் ரிப்போர்ட் தயார் செய்யப்பட்டு ஒரு தனி நபருக்கு ஒரு லைசென்ஸ் வழங்கப் பட்டது. ஆனால், இன்றுவரை அந்த பாக்டரி ஆரம்பிக்கப்படவில்லை. அது ஏன் என்று தெரியவில்லை. அதற்குப் பதிலாக கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் அரசாங்கத் துறையில் மத்திய அரசின் உதவியோடு ரப்பர் பாக்டரி ஒன்றை ஆரம்பித்தால் அதற்கான மூலப் பொருள் அங்கே கிடைக்கிறது. அதோடு தேவையான மற்ற

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

[1978 மார்ச் 22]

எல்லா வசதிகளும் அங்கேயேயிருக்கிற காரணத்தால், ரப்பர் பா்க்டரி அமைப்பதற்கான சூழ்நிலை இருப்பதால், அங்கே ஒரு ரப்பர் பா்க்டரியை அமைப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை அரசு எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, அங்கே ஏறத்தாழ 150 காஷ்யூ பா்க்டரிகள் உள்ளன. அதற்கான மூலப்பொருள் அண்டி இல்லாததன் காரணமாக இன்று பல பா்க்டரிகள் அங்கே மூடப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகவே இந்த அரசாங்கம் அதற்கான மூலப்பொருள்களை மத்திய அரசிடமிருந்து பெற்றுக் கொள்வதற்கான வகையில் ஒரு தனிகார்ப்பரேஷன் தமிழ்நாட்டில் அமைக்க வேண்டும். அப்படி ஒரு தனிகார்ப்பரேஷன் அமைத்தால்தான் மத்திய அரசிடமிருந்து தமிழ்நாட்டுக்கு பிரத்தியேக கோட்டா வழங்கமுடியும். இப்போது தமிழ்நாட்டுக் கோட்டாவை கேரளா மாநிலம் வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறது.

காரணம், தமிழ்நாட்டில் இருக்கிற பல பா்க்டரிகள் கேரளா மாநிலத்திலுள்ள முதலாளிகளால் லைசென்ஸ் பெற்று நடத்துகிற காரணத்தால் அவர்கள் மத்திய அரசிடமிருந்து கோட்டா வாங்கிக் கேரளா மாநிலத்தில் இருக்கிற பா்க்டரிகள் நல்ல முறையில் செயல்படுகின்றன. அதன் காரணமாக நம் மாநிலத்தில் பா்க்டரிகள் வேளையில்லாமல் இன்று மூடப்பட்டுக் கிடக்கின்றன. ஆகவே, பல்லாயிரக் கணக்கான தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, இங்கே ஒரு தனிகார்ப்பரேஷன் அமைத்து மத்திய அரசாங்கத்தைக் கேட்டு நம் மாநிலத்திற்குத் தேவையான கோட்டாவைத் தனியாகப் பெற்றுக் கொள்ள முயற்சி எடுக்க வேண்டுமென்று இந்த அரசைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பாம்கர் இன்டஸ்ட்ரி அங்கே தழைத்து வளர வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன. பனை நார் போன்ற மூலப் பொருள்களைக் கொண்டு சிறு தொழில்கள் ஆரம்பிக்க அங்கே வாய்ப்பு இருக்கிறது. பாம்கர் கொண்டு ஷுகர் பா்க்டரி ஒன்று அமைக்கவும் அங்கே வாய்ப்பிருக்கிறது. இதுபோன்று ஒரு பா்க்டரி அமைத்திருப்பதாக நினைக்கிறேன். ஆகவே அதேபோல் எங்கள் மாவட்டத்திலும் அப்படிப்பட்ட ஒரு பா்க்டரியை அமைப்பதற்கு அரசாங்கம் ஆலோசிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, எங்கள் மாவட்டத்தில் தென்னை நார் மிகுதியாகக் கிடைக்கின்றன, இதற்காக இதனைப் பயன்படுத்தி பொருட்கள் செய்யக் கூடிய பல கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் இருக்கின்றன. ஏறத்தாழ 10 ஆயிரம் தொழிலாளர்கள் இந்தத் தொழிலால் பயன்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மேலும் இந்த நிலையில், சிலோன் அகதிகளாக வருகின்றவர்களுக்குத் தொழில் வாய்ப்புகொடுக்கின்ற முறையில் இந்தத் தொழிலில் அமர்த்துகிறார்கள். ஆனால்

1978 மார்ச் 22]

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

அவர்கள் இந்தத் தொழிலைச் செய்வதற்கு மறுக்கின்றார்கள். காரணம் அவர்கள் ஏற்கனவே தேயிலைத் தோட்டங்களில் வேலை செய்து பழக்கப்பட்டவர்கள் எங்களுக்கு தேயிலைத் தோட்டங்களில்தான் வேலைசெய்து பழக்கம், இந்தத்தொழிலில் எங்களுக்குப் பழக்கம் இல்லை என்றும் கூறுகின்றார்கள்.

ஆகவே, அவர்களைத் தேயிலை தோட்டங்களுக்கு அனுப்பிவிட்டு இந்த கயிறு தயாரிக்கும் தொழில் லோக்கலாக இருக்கின்ற தொழிலாளர்களுக்கு வாய்ப்பு அளிக்க ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்தக் கயிறுத் தொழிற்சாலையை கேரள மாநிலத்தைச் சேர்ந்தவர் பெரிய அளவில் நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதை மெதுவாக கேரளத்திற்குக் கொண்டு போவதற்காக வேண்டிய முயற்சிகளைச் செய்து கொண்டிருக்கிறார். இதற்கு ஆரம்பமாக சிறிய சிறிய மெஷின்களை எடுத்துக் கொண்டு போவதற்கு முயற்சிக்கிறார்கள். இந்த பாக்கடரியை அப்படியே மாற்றினால் இதில் வேலை செய்து கொண்டிருக்கும் ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்படுவார்கள். ஆகவே நிச்சயமாக இதை மாற்றுவதற்கு அனுமதிக்கக்கூடாது என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, ஆயிரக்கணக்கான தாய்மார்கள் எம்ப்ராய்ட்டரி வொர்க்கில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். பல ஸ்தாபனங்கள் இந்தத் தொழிலை நடத்திக் கொண்டிருக்கின்றன. இதன்மூலம் தயாரிக்கப் படுகின்ற பொருட்கள் ஆயிரக்கணக்கான அளவில், லட்சக்கணக்கான அளவில், இங்கிலாந்து, அமெரிக்கா போன்ற தேசங்களுக்கு எக்ஸ்போர்ட் ஆகிறது. பலர் சம்பாதித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் இதற்கு அரசின் போதிய ஆதரவு கிடைக்கவில்லை. இப்போது நாம் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கின்ற கொள்கையின் அடிப்படையில் குடிசைத் தொழிலாக இருந்து வருகின்ற இந்தத் தொழிலுக்கு நல்ல ஊக்கம் கொடுக்க வேண்டும். இந்தத் தொழிலை ஊக்குவிப்பதின் காரணமாக ஆயிரக்கணக்கான தாய்மார்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு இதன்மூலம் இருக்கின்றது என்பதை இச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து அப்பளத் தொழிலைப் பற்றி ஒரு வார்த்தை சொல்ல விரும்புகிறேன். ஏற்கனவே அரசு பிறப்பித்த ஒரு ஆணையின்படி 1975-முதல் நாளது வரை இருக்கின்ற அரியர்ஸ் ஆஃப் டாக்ஸ் அத்தனையும் கொடுக்கவேண்டும் என்று ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இதிலுள்ள வரி பாக்கிகளை எல்லாம் கொடுக்க முடியாமல் இதிலுள்ளவர்கள் தயங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் இப்போதுள்ள 8 சதவிகிதம் வீதம் வரி கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறார்கள். ஆகவே இதில் அரியர்ஸ்ஸை எல்லாம் கேட்காமல் இருக்கும் அளவில் குடிசைத் தொழில் என்ற அளவில் இதற்கு பிரத்தியேக விதிவிலக்கு அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

[1978 மார்ச் 22]

அதேபோன்று மண்பாண்டத் தொழிலும் ஒரு குடிசைத் தொழிலாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கின்றவர்களும் பல இடங்களில் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இவர்களுக்குத் தேவையான மூலப்பொருட்கள் என்ற முறையில் இருக்கின்ற விறகு போதிய அளவு குறைந்த விலையில் கிடைப்பதில்லை. இவர்களுக்கு ஊக்கம் அளிக்கின்ற வகையில் விறகு போன்றவை குறைந்த விலையில் கிடைக்கச் செய்யவும், இவர்களுக்குத் தேவையான பருகிகள் களிமண் எடுப்பதற்கு புறம்போக்கு நிலங்களைக் கொடுப்பதற்கும் ஆவன செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து சேலத்தில் இதுவரை செயல்பட்டு வந்த கிளாஸ் பாக்கடரி நமது மாநிலத்தில் இருக்கின்ற ஒரே ஒரு கிளாஸ் பாக்கடரி இதுதான். ஏறத்தாழ 500 தொழிலாளர்கள் இதில் வேலை செய்கின்றார்கள். இது தற்போது மூடப்பட்டிருப்பதால் 500 தொழிலாளர்கள் வேலையில்லாமல் திண்டாடுகின்ற சூழ்நிலை இருக்கிறது. இந்தத் தொழிலை அரசே ஏற்று நடத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் பிரின்டிங் பிரஸ் இருக்கிறது. வார்னிஷ் வொர்க்கும் அதிகமாக இருக்கிறது. இந்தத் தொழிலைத் தொடர்ந்து நடத்துவதற்கு ஸ்பிரிட் வாங்குவதற்கு பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. இப்படி கொடுக்கப்படுகின்ற ஸ்பிரிட் தவறான வழிகளில் உபயோகப்படுத்தப்பட்டு விடும் என்பதற்காக பல ரெஸ்ட்ரிக்டிவ்ஸ் — தடைகள் — இருக்கின்றன. உண்மையிலேயே இந்தத் தொழிலுக்கு ஸ்பிரிட்டைப் பயன்படுத்துகின்றவர்களுக்குத் தேவையான அளவு ஸ்பிரிட்கிடைப்பதற்கான அனுமதியை வழங்கவேண்டும் என்று அரசைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சிவகாசியில், தற்போது தீப்பெட்டித் தொழிலுக்கு பல இடையூறுகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அரசு பிறப்பித்துள்ள ஆணையின்படி, டவுனில் ஐந்து கிலோ மீட்டருக்கு உட்பட்டு இருக்கின்ற தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலைகளுக்குக் க்ளோரைட் லைசென்ஸ் வழங்க முடியாது என்று ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் பல தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலைகள் நகரத்திற்கு ஐந்து கிலோ மீட்டருக்குள்ளேயே இருக்கின்றன. பலதீப்பெட்டி தொழிற்சாலைகள் இந்த ஆர்டரினால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகவே, இந்த உத்தரவை மாற்றி, எல்லாத் தீப்பெட்டி தொழிற்சாலைகளுக்கும் க்ளோரைட் லைசென்ஸ் கிடைக்கும்படியான அளவில் உத்தரவு பிறப்பிக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[1978 மார்ச் 22]

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

கடைசியாக, பீடித் தொழிலில் இன்றைக்கு பல்வேறு பிரச்னைகள் இருக்கின்றன, இவற்றையெல்லாம் தீர்த்து வைப்பதற்காக பல போராட்டங்கள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஆகவே இந்தத் தொழில் பாதிக்கின்ற அளவுக்கு சூழ்நிலையை மாற்றி, இந்தத் தொழில் அழிந்து போகாமல் இருப்பதற்கு பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எனவே, நான் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கின்ற தொழில் கொள்கையின் அடிப்படையில் கொள்கைகளை செயல்படுத்துவதற்கும், அதிகக்காலதாமதம் இல்லாமல் நடவடிக்கைகளை எடுப்பதற்கும், வேலை நிறுத்தங்களை ஒழிப்பதற்கும் அரசு தக்க நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டும் என்பதைக் கூறி அமருகிறேன்.

[பிற்பகல் 12-50]

திரு. செள. வே. வரதராஜன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களால் இந்த அவையிலே வைக்கப்பட்டுள்ள தொழில்களுக்கான இந்த மானியக் கோரிக்கையில் பேச வாய்ப்பளித்தமைக்கு முதற்கண் நன்றி கலந்த வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இப்போது தொழில் துறையிலே சேலத்திற்கு அருகிலேயே உள்ள சாக் மலைப்புறத்தில் குத்தகைக்கு விடப்படாதிருக்கும் நிலத்தில் மேக்னீசைட் உள்ளதா என்று ஆராய்ச்சி நடத்துவது சேலம் மாநகரத்தின் தொழில் முன்னேற்றத்திற்கு ஒரு சிறந்த அறிகுறி என்பதனை வரவேற்று, அதே நேரத்தில் சேலத்தில் கனிம ஆய்வுக்கூடத்தை நிறுவி, டான்சியிடமிருந்து பெற்ற படிக்கல் தூளாக்கும் தொழில் நிறுவனத்தின் அக்கூடத்தை, புதிதாக நிறுவ இருக்கும் கனிம ஆய்வுக்கூடத்திற்குத் தகுந்தாற்போல் மாற்றியமைக்க இருப்பது, அந்தத் தொழில் வளர்ச்சியுற மிகவும் உதவியாக இருக்கும் என்பதால், அதை நான் வரவேற்றுப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

மேலும், சேலத்திலே பட்டுப்பூச்சி மூலம் பட்டு தயாரிக்கும் தொழிலுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்திருப்பதையும், மின் சக்தி, மின்னணு தொழிற்பேட்டை அமைக்க இருப்பதையும் நான் மிகவும் வரவேற்கிறேன். மேலும், பரவலாக மக்கள் கையில் செல்வம் சேரும் பொருட்டு தொழிற்சாலைகள் பெருமளவில் சிறுநூர்களிலும், 10 லட்சம் ஜனத்தொகைக்கு மேற்படாத சிறு நகரங்களிலும் அமைக்கவேண்டும் என்ற மத்திய அரசின் கொள்கை மாநில அரசின் கொள்கைக்கு ஒத்திருப்பதாக அறிவிவித்து, முன்னிலும் அதிகமான பொருட்களை உற்பத்தி செய்ய சிறுதொழில், குடிசைத் தொழில், கிராமத் துறைத் தொழில்களுக்கு ஒதுக்க வேண்டுமென்று மத்திய அரசிற்குப் பரிந்துரை வழங்கி இருப்பதை வரவேற்கிறேன்.

[திரு. செள. வே. வரதராஜன்]

[1978 மார்ச் 22]

மேலும், சிறு தொழில் துறையில் தயாரிக்கப்படும் பட்டியலில் முன்பு ஒதுக்கியிருந்த இனம் 180 என்றும், அந்த எண்ணிக்கை தற்மசயம் 504-ஆக இந்திய அரசு செய்துள்ளது வரவேற்கத்தக்க ஒன்றாகும். மேலும், சிறுதொழில் தொடங்குவோருக்கு தக்க ஆலோசனைகள் கூறி, உற்பத்தியாகும் பொருட்களின் விற்பனை வசதி, நிதி நிறுவனங்களிடமிருந்து நிதி வசதி பெற வழிகாட்டுதல் போன்ற வசதிகளை ஒருங்கிணைத்து செயல்படுத்தும் நோக்கத்துடன் மாவட்டந்தோறும் மாவட்ட தொழில் மையங்களை அமைக்க இருப்பதையும் வரவேற்கிறேன்.

மேலும், மாநிலம் முழுவதும் கிராமப்புற, நகர்ப்புறப் பகுதிகளில் படித்துவிட்டு வேலை இல்லாமல் இருப்போருக்கு சுய வேலை வாய்ப்பு அளிக்கும் விதத்தில், சிறுதொழில், குடிசைத் தொழில், சிறு வணிகம், மற்றப் பணிகளில் சொந்த தொழில் வாய்ப்புகளுக்கு வழிவகுப்பதே அரசின் கொள்கை என அறிவித்திருப்பதையும் நான் வரவேற்கிறேன்.

ஆனால், அதே சமயம் மற்ற மாநிலங்களில் சிறு தொழில்களுக்குக் கொடுத்துள்ள சலுகைகளைப் பார்த்தால் இவைகள் மட்டும் இந்த சிறு தொழில்கள் வளர உதவாது என்பது நிச்சயம். ஆகவே, இந்த மாநிலங்களைப் பின்பற்றி அதாவது மகாராஷ்டிரா, அரியானா, உத்தரப் பிரதேசம் போன்றவைகளில் நடுத்தர, பெரிய தொழில்களுக்கு முதல் 6 வருடங்களுக்கு விற்பனை வரி கட்டுவதற்கு கடன், மேலும் 200 கிலோ வாட் மின்சாரம் உபயோகிக்கும் சிறிய தொழில்களுக்கு 7 வருடமும், பெரிய தொழில்களுக்கு 5 வருடங்களுக்கும் மின்சக்தியில் சலுகைக் கட்டணம் தொழிற்சாலைகளுக்கு தண்ணீர் வரி விலக்கு, பின்தங்கிய சிறிய தொழில்களுக்கு மின்வெட்டிலிருந்து விலக்கு, மேலும் கிராமப்புறங்களில் நகரப் புறங்களில் தொழில் தொடங்க எவ்வித லைசென்ஸ் முறையும் தேவையில்லை. மின் ஜெனரேட்டர் வாங்க 50 சத விகிதம் மானியம், சிறிய தொழில் தொடங்குபவர்களுக்கு 10 வருடங்களுக்கு செல்வ வரி விலக்கு, மூலப் பொருள்கள் வாங்க 50 சத விகிதம் கடன், மேலும் 25 கிலோ வாட் மின்சக்தி வரை சிறிய தொழில்களுக்கு 11.5 காசுகளும், மற்றத் தொழில்களுக்கு 12 காசுகளும் — இதைப் போன்ற சலுகைகளை இங்கே நமது மாநிலத்திலும் செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நாம் என்னதான் கிராமப்புற, நகர்ப்புற ஏழை எளிய மக்களை மேம்படுத்தும் திட்டங்களைத் தீட்டினாலும், அதை அமுல்படுத்த விருக்கும் அரசாங்க அதிகாரிகளின் கெடுபிடி, அந்த ஏழை எளிய நடுத்தர மக்களைத் தொல்லை கொடுக்கா வண்ணம் இருந்தால்தான் அரசாங்கம் கொண்டுவரும் திட்டம் நல்லபடியாக நடைபெற ஏதுவாக இருக்கும். இதற்கு உதாரணமாகக் கூறவேண்டுமானால், சிறு தொழில்களுக்கு வைத்திருக்கும் லைசன்ஸ் முறையை, ஏழை

1978 மார்ச்சு 22]

[திரு. செள. வே. வரதராஜன்]

எளிய, நடுத்தர மக்கள் நடத்தும் சிறு தொழில்களுக்கு குறைந்த பட்சம் 5 ஹார்ஸ் பவரிலிருந்து 10 ஹார்ஸ் பவர்வரை எந்த விதமான கட்டுப்பாடும் இன்றி, விண்ணப்பம் கொடுத்தவுடன் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்தால், சிறு தொழில்கள் வளர மிக்க ஏதுவாக இருக்கும். மேலும், அதனால் தொல்லைபுறும் அப்பாவி ஏழை எளிய நடுத்தர மக்கள் அதிகார வர்க்கத்தின் தொல்லைகள் இல்லாமல் தொழில்களை போட்டிபோட்டு வளர்ப்பதற்கும் ஏதுவாக இருக்கும். மேலும் இத்திட்டத்தின் மூலம் அந்த லைசென்ஸ் முறையில் உள்ள ஊழலை அடியோடு ஒழித்து, ஏழைமக்களை அந்த லைசென்ஸ் வாங்கப்படுவதற்கு ஆகும் கடன் தொல்லையிலிருந்து காப்பாற்றியவர்கள் ஆவோம். இதைச் சபையில் பேசுவதற்கு வாய்ப்பு கிடைத்ததற்காக பேசியது என்று நினைக்காமல், இதை முழுமையாக அமுல் நடத்தினால் நடுத்தர, ஏழை மக்கள் இதனால் பலன் பெற்று, நம் அரசை மனமாற என்றென்றும் வாழ்த்து வார்கள். அந்த நிலைமையில் இந்த லைசென்ஸ் முறையில் ஊழலும், அதிகார பயமுறுத்தலும் உள்ளது என்பது இதில் ஈடுபட்டுள்ள அனைவருக்கும் தெரிந்ததே.

ஆகையால் இந்த வேண்டுகோளை அனைவரும் வரவேற்பார்கள். ஆகவே, மாண்புமிகு முதல்வர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் இதை அவசியம் பரிசீலித்து சிறு தொழில்களை உண்மையிலேயே ஊக்குவிக்க வேண்டுமென்றால், வேலை வாய்ப்புகளை அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்றால் 5 கிலோ வாட், 10 கிலோ வாட்வரை உள்ள சிறு தொழில்களுக்கு லைசென்ஸ் முறையைக் கண்டிப்பாக எடுத்து விட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்போதுதான் உண்மையிலேயே சிறு தொழில்களுக்கு நன்மை செய்தவர்களாவோம். மேலும் இந்தத் துறையில் மற்ற மாநிலங்களோடு போட்டி போடும் அளவுக்கு தமிழகத்தில் சிறு தொழில்கள் வளர வாய்ப்பாக இருக்கும்.

பஞ்சாலைகளில் வட மாநிலங்களில் கதிர்களை அதிகப்படுத்த ஊக்கமளிக்கிறார்கள். அங்கே கதிர்கள் அதிகமாக அதிகமாக இங்கே உள்ள பஞ்சாலைகளில் இருந்த நூலைப் பெற்று அவர்கள் துணி தயாரிப்பது குறைந்துவிடும். அதனால் நம்முடைய நூல்கள் வெளி மாநிலங்களுக்கு வட மாநிலங்களுக்குச் செல்வது குறைந்து விடும். ஆகவே, நம்முடைய மாநிலத்தில் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய நூல்களை இங்கே உபயோகப்படுத்தக்கூடிய திட்டங்களைத் தீட்ட வேண்டும். மில் துணிகளைப் போன்று துணிகளைத் தயாரிக்க கைத் தறிக்கும் ஊக்கம் கொடுப்பதோடு மட்டுமல்லாது, ஏழை நெசவாளர்களுக்குச் சலுகைகள் கொடுப்பதோடு படித்த வாலிபர்களுக்கு வாய்ப்புக் கொடுக்கும் வகையில் விசைத்தறிகளுக்கும் சில சலுகைகள் கொடுக்கவேண்டும். மில்களுக்குப் போட்டியாக துணிகளைத் தயாரித்தால் இங்கே தயாராரும் நூல்களை முழு அளவில் பயன்படுத்த வாய்ப்பாக இருக்கும்.

[திரு. செள. வே. வரதராஜன்]

[1978 மார்ச்சு 22]

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

மதுரைப் பகுதியில் கைத்தறியில் தயாராகும் ஜுங்கடித் தொழிலுக்கு வாக்ஸ் மிகவும் தேவையாக இருக்கிறது. அதனை தொழில் துறை சரியாக வழங்குவதில்லை. ஜுங்கடித் தொழிலை காப்பாற்றி ஆயிரக்கணக்கான ஏழைகளுக்கு வாழ்வு தர தேவையான வாக்ஸ் தீப்பெட்டித் தொழிலுக்கு வழங்கர்மல் இதற்கு வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சேலம் இரும்புத் தொழிற்சாலை அழுகிற பிள்ளைக்கு வாழைப் பழம் காட்டுவது போல் மத்திய அரசு சேலம் இரும்புத் தொழிலைப் பொருத்தவரை இருக்கிறதே தவிர வேறல்ல. ஒவ்வொரு ஆண்டும் ஒரு கோடி அல்லது இரண்டு கோடி என்று மட்டும் கொடுத்து வருகிறார்கள். நம்முடைய அரசு மத்திய அரசாங்கத்தை வற்புறுத்தி இந்தத் திட்டத்தை முழு அளவில் தொடங்க வழிவகை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு வாய்ப்பளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்து முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. துரை முத்துசாமி : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இங்கே தொழில், தொழில் வளர்ச்சி பற்றிய மானியங்களின்மீது பேச வாய்ப்பளித்தமைக்காக முதற்கண் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். காலையில் இருந்து பத்து பேர்களுக்கு மேல் இந்த மானியங்களின்மேல் பேசியிருக்கிறார்கள். ஆனால் தொழில் துறை ஒருவேளை முக்கியமில்லை என்று இந்த அரசு கருதியோ என்னவோ ஒரு அமைச்சர் கூட இது சம்பந்தமாக தங்கள் கவனத்தைத் திருப்பியதாகத் தெரியவில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : காலையில் பேச ஆரம்பித்ததிலிருந்து யாராவது ஒரு அமைச்சர் குறிப்பெடுத்துக் கொண்டுதான் இருக்கிறார்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் அமைச்சர்கள் கவனிக்கவில்லை என்று சொன்னார்கள். அவரை எப்படிக் கவனிக்க வேண்டுமென்று விளக்க வேண்டுகிறேன்.

திரு. துரை முத்துசாமி : பேசியதைக் குறிப்பெடுக்கவில்லை என்று தான் சொன்னேன்.

தொழில் வளர்ச்சி பற்றிய கொள்கைக் குறிப்பில் மத்திய அரசாங்கமும், மாநில அரசாங்கமும் கிராமத் தொழில்கள் குடிசைத் தொழில்கள் போன்றவற்றில் ஒத்த கருத்தைக் கொண்டிருப்பதாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

1978 மார்ச்சு 22] [திரு. துரை முத்துசாமி]

அதே நேரத்தில் மத்தியிலிருக்கும் ஜனதா ஆட்சியில் இருக்கிற தொழிலமைச்சர் ஜார்ஜ் பெர்னாண்டஸ் அவர்கள் சமீபத்தில் கோவை மாநாட்டில் விம்கோ தீக்குச்சித் தொழிற்சாலை இயந்திர மயமாக்கப்பட மாட்டாது. ஏழை எளியவர்கள் செய்கிற குடிசைத் தொழிலாகத்தான் இருக்கும் என்று சொன்னார்கள்.

ஆனால் பாராளுமன்றத்தில் பேசும்போது, கயிறு திரிக்கும் தொழில் கிராமத் தொழிலாக, குடிசைத் தொழிலாக இருக்கிறது. அதை இயந்திரமயமாக்க இருக்கிறோம் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

இவ்வாறு மத்திய அரசு நிரந்தரமல்லாத, நிலையில்லாத கொள்கைகளைக் கொண்டதாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது* பொதுக்கூட்டங்களில் பேசும்போது ஒன்றாகவும், பாராளுமன்றத்தில் பேசும்போது வேறு முறையில் பேசுகிற நிலையில் ஜனதா கட்சி, ஜனதா அரசு இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அதைத்தான் இந்த அரசும் பின்பற்றுகிறதா என்ற கேள்வியைக் கேட்க

(பிற்பகல் 1-07)

ஆசைப்படுகிறேன். தமிழக அரசின் டான்சி போன்ற நிறுவனங்களிலிருந்து கிடைக்கக்கூடிய பொருள்களானது எந்தப் பொருளாக இருந்தாலும் அதிக விலையைக் கொடுத்து வாங்க வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. ஆனால் அதே பொருளை தனியார் செய்தால் முறைந்த விலையில் கிடைக்கிறது.....

திரு. மு. ஆறுமுகம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ***என்பதைத் தெளிவாகக் சொல்ல வேண்டும். மத்திய அரசைக் குறை கூறி சொன்ன கருத்துக்கள் குறிப்பேட்டிலே ஏறுவது சரியா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. துரை முத்துசாமி : என்னுடைய முழுப் பேச்சையும் அவர் கேட்டிருந்தால் இப்படி எழுப்பியிருக்கமாட்டார். அவருக்கு வேண்டுமென்றால் நான் தனியாகவும் சொல்கிறேன். மீண்டும் ஒரு முறை இங்கேயே வேண்டுமானாலும் சொல்கிறேன். கோயம்புத்தூர் மாநாட்டில் பேசும்போது குடிசைத் தொழில்களுக்கு விம்கோ போன்ற தீக்குச்சி செய்கின்ற தொழிற்சாலைகளை குடிசைத் தொழில்களாக்கப் போகிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் பாராளுமன்றத்திலே பேசுகின்றபோது கயிறு திரிக்கும் தொழிற்சாலை, அந்தத் தொழிலிலே லட்சக்கணக்கான மக்கள் ஈடுபட்டு வாழ்க்கை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

* மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

[திரு. துரை முத்துசாமி]

[1978 மார்ச்சு 22]

அந்தத் தொழிலை இயந்திரமயமாக்கப் போகிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். பத்திரிகையிலே வந்திருக்கிறது. அவர் படித்திருந்தால் தெரிந்திருக்கும். மத்திய அரசினுடைய கொள்கையை மாநில அரசும் ஏற்றுக் கொள்வதாகச் சொல்லியிருக்கிறது. ஆகவே, மத்திய அரசும், மாநில அரசும் இரண்டு அரசுகளும்* ஏனென்றால் அவர்கள்.

திரு. ர. ஜெபமணி : தலைவர் அவர்களே, மத்திய அரசை எப்படியாவது குறை கூறவேண்டுமென்பதற்காக தெரிந்தும் தெரியாமலும் பேசக்கூடாது. அந்த மாநாட்டிலே போட்டது தீர்மானம், மத்திய அரசைக் கேட்டு இருக்கிறோம். மத்திய அரசினுடைய கொள்கையைப் பாராட்டிப் பேசியிருந்தால் நீங்கள் சொல்லலாம். ஆனால் எங்கள் கட்சி மாநாட்டில் கொள்கையை மத்திய அரசுக்கு எடுத்துச் சொன்னோம் அவ்வளவுதான். இது* அல்ல. வறுமையை ஏற்படுத்தி இந்த நாட்டிலே வறுமையையே வாங்கிக் கொண்டு வந்துவிட்ட நீங்கள்* என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. மு. ஆறுமுகம் : கட்சியின் தீர்மானம் போடுவது, வேறு, அரசு நடைமுறைப்படுத்துவது என்பது வேறு. ஜனதா கட்சியின் கொள்கை என்பது நாட்டு மக்களுக்குத் தெளிவாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. புதிய பொருளாதாரக் கொள்கையை நம்முடைய அரசும் முழுமனதுடன் வரவேற்று இருக்கிறது. அப்படியிருக்கும்போது மத்திய அரசுக்குக் களங்கம் கற்பிக்கின்ற முறையிலே பேசுவது சரியா?

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : துணைத் தலைவர் அவர்களே, மத்திய அரசை* என்று அவர்கள் சொன்ன நேரத்திலே மாநில அரசும்* என்று கேட்டார்கள். இந்த அரசைப் பொறுத்த வரையில்* என்ற நிலையில் இருக்கிறோம். ஆனால்* * * * * என்று சொல்கிறார்கள். எந்த வகையிலே அப்படிச் சொல்கிறார்கள் என்பதை அவர்கள் விளக்க வேண்டும்.

திரு. துரை முத்துசாமி : சிறு தொழில்கள், குடிசைத் தொழில்கள் ஆகியவற்றில் மத்திய அரசுக்கும் மாநில அரசுக்கும் ஒரே கொள்கை என்று சொல்கிறார்கள். தொழில் துறை அமைச்சர் கோயம்புத்தூர் மாநாட்டிலே பேசப்பட்ட பேச்சு ஒன்றாக இருக்கிறது, பாராளுமன்றத்திலே பேசப்பட்ட பேச்சு ஒன்றாக

*மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

[1978 மார்ச் 22] [திரு. துரை முத்துசாமி]

இருக்கிறது. கூட்டத்திலே சொல்வது கொள்கை இல்லை என்று அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். ஜனதா கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்களுக்கு கூட்டத்திலே சொல்வது கொள்கை இல்லையென்று என்று அவர்கள்.....

திரு. மு. ஆறுமுகம் : கூட்டத்திலே சொல்லியது கொள்கை அல்ல என்று நான் சொல்லவில்லை, ஏன் அவர்கள் குழப்புகிறார்கள் என்று தெரியவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : சட்டப் பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஆட்சியில் இருக்கின்ற அமைச்சர்களாலும், உறுப்பினர்களாலும், அவர்களை நடத்திச் செல்லுகின்ற அல்லது அவர்களுக்கு யோசனை சொல்லுகின்ற மக்களின் எண்ணத்தைப் பிரதிபலிக்கின்ற மாநாட்டில் கட்சியின் விருப்பத்தை, ஆலோசனையைத் தீர்மான வடிவத்தில் வெளியிடுவது என்பது ஆட்சியினரை முழுமையாகக் கட்டுப்படுத்தக் கூடாது, கட்டுப்படுத்த முடியாது என்பதை நாம் ஒவ்வொருவரும் நன்கு புரிந்து கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால் தீர்மானங்களைச் செயல்படிவமாக்குகின்ற நேரத்திலே முழுமையாகச் செயல்படிவமாக்க முடிகிறதா என்பதைப்பற்றி நிதிநிலை, மற்ற குழந்தைகளை எல்லாம் சிந்தித்துத்தான் செயல்பட வேண்டியிருக்கிறது என்பதைப் பல்வேறு நேரங்களிலே பல்வேறு மாநாடுகளில் தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டதற்குப் பிறகு, அவைகள் நடைமுறைக்கு வராத நேரத்திலே கட்சியிலேயே கேள்வி கேட்பதும் இயல்பாக இருக்கிறது என்பதும், தயவுசெய்து (* * *) என்பதை நாம் ஏன் இங்கே குறிப்பேட்டில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டு, ஆகவே அதைக் குறிப்பேட்டிலிருந்து எடுத்து விடுவதற்கு உறுப்பினர் அவர்கள் ஒத்துக்கொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் பேசும்பொழுது மாநில அரசும், மத்திய அரசும் * * * போடுகின்றன என்று சொன்னார்கள். * * * என்ற சொற்களை மட்டும் நீக்கும்படி உத்தரவிடுகிறேன். அதேமாதிரி சொல்லாமல் வேறுமாதிரி பேசுங்களேன்.

திரு. துரை முத்துசாமி :...*.....என்று சொல்வது அன்பார்விமென்ட்ரி வார்த்தையா ?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : எப்படிப் பயன்படுத்துகிறோம் என்ற சந்தர்ப்பத்தைப் பொறுத்து நல்லவார்த்தைகளேகூட சபையிலே பொருத்தம் இல்லாமல் இருப்பதும் உண்டு.

* * * மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக் கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

[1978 மார்ச் 22]

திரு. நா. சுந்தரராஜ் : தலைவரவர்களே, நடைமுறைக் கொள்கைகளைப் பற்றிப் பேசும்பொழுது இதுபோன்ற வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்துவதில் தவறு இல்லை. தனிப்பட்ட மனிதர்களைப்பற்றி விமர்சனம் செய்யும்பொழுதுதான் தவறாகக் கருதப்படுமே தவிர அரசினுடைய கொள்கைகள் தவறு என்று விமர்சிப்பதற்காகச் சொல்லுகிறோமே தவிர.....

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : சட்டப் பேரவைத் தலைவரவர்களே, விவாதத்தில் வெற்றி காண்பது என்பது வேறு, உண்மையை ஏற்றுக்கொள்வது என்பது வேறு. ஒரு அரசியல் கட்சி தீர்மான வடிவத்திலே உருவாக்குகின்ற யோசனைகளையெல்லாம் அப்படியே அந்த அரசியல் கட்சியைச் சேர்ந்த அவர்களால் நியமிக்கப்பட்ட அமைச்சரவை ஏற்று நிச்சயமாகச் செயல்படும் என்று எதிர்பார்க்கும்பொழுது தவிர்க்க முடியாத சூழ்நிலையில் ஏமாற்றத்திற்கு ஆளாக வேண்டியிருக்கிறது என்பதை நண்பர் மறுக்க மாட்டார் என்று கருதுகிறேன்.

ஆகவே, இந்தப் பிரச்சனையை விவாதித்துக் கொண்டுபோய், இதற்குமுன் இருந்த அரசு, மத்திய அரசு தமிழ்நாட்டிலே இருந்த அரசு என்று விரிவான முறையில் விளக்கி வேறுபட்ட கருத்துக்களை உருவாக்குவதற்கு இடம் கொடுக்க வேண்டாமென்றுதான் அப்படிச் சொன்னேன். மற்றவர்கள் அப்படிப் பேச ஆரம்பித்தால் இப்பொழுதிருக்கின்ற நல்ல சூழ்நிலைகள் கெட்டுவிடும் என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் புரிந்து கொள்வார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

திரு. ஏ. ரகுமான்கான் : துணைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் விளக்கம் கொடுத்த பிறகு நான் குறுக்கிடுவதால் இந்திரா காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் தவறாகக் கருதக் கூடாது.....

மாண்புமிகு திரு. எம்.ஜி. இராமச்சந்திரன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் மீண்டும் சொல்கிறேன். பிரச்சனையை அதிகமாக்கி, விவாதத்திலே சூடேற்றி, வேறுவித கருத்துக்கள் இங்கே சொல்லப்படுகின்ற சூழ்நிலை இங்கே வேண்டாம். அதை உருவாக்க வேண்டாமென்றுதான் சொன்னேன். அப்படியில்லை என்று உறுப்பினர் விவாதத்திற்குச் சூடேற்ற விரும்பினால், அதன் விளைவாக இந்த அவையின் நேரத்தை வீணாக்க வேண்டுமென்று விரும்பினால் அப்படிப்பட்ட வார்த்தைகளைத் தந்திரமாகவும், சாமர்த்தியமாகவும் சொல்ல அனைவருக்கும் தெரியும். அப்படிச் சொல்லிக்கொண்டே போனால் நன்றாக இராது. இன்னும் சொல்கிறேன், மாநில அரசு-தமிழக அரசு * * * போடவில்லை,

* மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

1978 மார்ச் 22] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

தேவையில்லை, மக்களை ஏமாற்றி எந்தவித இலாபத்தையும் பெறுவதற்காக நாங்கள் இங்கே வரவில்லை என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் ரகுமன்கான் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஏ. ரகுமன்கான் : தலைவரவர்களே.....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத்தலைவர் : நீங்கள் உட்காருங்கள். உங்கள் கருத்தைச் சொல்லிவிட்டீர்கள்.

திரு. ஏ. ரகுமன்கான் : * * *

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பொதுவாக, தீர்ப்பின்மேல் பேசுவது என்பது, அதுவே முதலில் மரபு இல்லை, ஏற்கெனவே நான் சொல்லிவிட்டேன். அவர் அன்-பார்லிமெண்ட்ரீயா என்று கேட்டார்.* ** என்று அம்மாதிரி சொன்னால் அந்த வார்த்தை அன்-பார்லிமெண்ட்ரி என்றும் இருக்கிறது. அந்த சென்சிலேதான் சொன்னீர்கள். விவாதம் சூடாக இல்லாமல் ஒழுங்கான முறையில் நடக்க வேண்டுமென்று அந்தக் கருத்திலே சொன்னேன் என்று மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்களும் விளக்கம் சொல்லி விட்டார்கள். ஏற்கெனவே நான் தீர்ப்பளித்துவிட்டேன். அந்த வார்த்தைகளையும், அதற்குப் பின்னால் தொடர்ந்து வந்த வாதங்களையும் நீக்கும்படி, உத்தரவிடுகிறேன்.

திரு. துரை முத்துசாமி : தலைவரவர்களே, விவாதத்தைச் சூடாக்க வேண்டுமென்று நான் சொல்லவில்லை. அதே தொழில் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கோயம்புத்தூரிலே ஒருவிதமாகப் பேசுகிறார், பார்லிமெண்ட்டிலே ஒருவிதமாகப் பேசுகிறார், இப்படி நிரந்தரம் இல்லாத கொள்கையாக இருக்கிறது. அதையே இந்த அரசு பின்பற்றுகிறதா என்றுதான் நான் பேசினேனே தவிர, வேறொன்றுமில்லை.

[பிற்பகல் 1-10]

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தலைவரவர்களே, மத்திய தொழில் துறை அமைச்சரவர்கள் கோயம்புத்தூர் மாநாட்டில் ஒன்று கூறினார், பாராளுமன்றத்தில் ஒன்றைக் கூறினார் என்று திரும்பத் திரும்ப நண்பர் அவர்கள் கூறிக்கொண்டே இருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

[1978 மார்ச் 22]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : தயவுசெய்து அந்தப் பிரச்சனையை விட்டுவிடுங்கள். அவர் பேசலாம். ஏற்கனவே, முதலமைச்சர் சொன்ன மாதிரி, கட்சிகளுடைய எண்ணங்களைக் கட்சி மாநாட்டில் பிரதிபலிக்கிறார்கள். சிலவற்றைச் செய்யலாம், சிலவற்றைச் செய்ய முடியாது என்று முதலமைச்சரவர்கள் விளக்கம் சொல்லிவிட்டார்கள். அவர் விளக்கத்திற்குப் பிறகு தொடர்ந்து விவாதிப்பது தேவையில்லாதது.

திரு. துரை முத்துசாமி : பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, தமிழக அரசு நிறுவனமாகிய டான்சியிலே பல பொருள்களைச் செய்கிறார்கள். ஆனால், அப்பொருள்களின் விலை அதிகமாக இருக்கிறது. தனியார்களிடம் வாங்கினால், தனியார்கள் செய்கிற அதே பொருள், விலை குறைவாக இருக்கிறது. அதற்கடுத்தாற்போல், குறித்த காலத்திற்குள்ளாக அந்தப் பொருள்கள் கிடைக்கவில்லை. அடுத்தது, தரமானவைகளாகவும் டான்சியிலே செய்யப்படுகிற பொருள்கள் இல்லை. ஆனால், டான்சியிலே செய்யப்படுகிற பொருள்களைத்தான், ஊராட்சி ஒன்றியம் போன்றவற்றிலும், அரசாங்கம் நடத்துகிற அலுவலகங்களிலும் வாங்க வேண்டுமென்று, கொட்டேஷன் கூடத் தேவையில்லையென்று வைத்திருக்கிறார்கள். ஆனால், கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற குறிப்பிலே பார்க்கும் போது, டான்சி, பல இலட்சம், கோடிக்கணக்கான ரூபாய்கள் நஷ்டத்திலே நடக்கிறதென்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அப்படி இருக்கும்போது, டான்சி ஏன் நஷ்டத்திலே ஓடுகிறது. தரம் இல்லாத பொருள்கள் ஏன் அதனால் உற்பத்தி செய்யப்பட்டு, விற்கப்படுகிறது, ஏன் காலதாமதம் ஆகிறது என்பதை ஆராய்வதற்காக ஒரு குழுவை இந்த அரசாங்கம் நியமிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பாக்டரி ஆக்ட் வைத்திருக்கிறோம். பொதுவாக, பருத்தித் தொழிலிலே ஈடுபட்டிருக்கக்கூடிய அலுவலகங்களிலேயிருக்கிற பெண்களை மாலை 5 மணிக்கு மேல் வேலைக்கு வைத்திருக்கக் கூடாது, அனுப்பிவிட வேண்டுமென்ற விதி இருக்கிறது. இருந்த போதிலும், கோயம்புத்தூர் போன்ற மாவட்டங்களிலே, பாக்டரியிலே வேலை செய்கிற பெண்கள், இரவு 7 மணியிலிருந்து 12 மணி வரையில் வேலை செய்கிறார்கள். அப்படி வேலை செய்கிற சம்பந்தப்பட்ட முதலாளிகள் மீது, வழக்கு தொடர்ந்தால், ரூ. 30, ரூ. 50 மட்டும் அபராதம் விதிக்கிற நிலைமையிருக்கிறது. அப்படியிருப்பதால், மறுநாளே, பெண் தொழிலாளிகளை, இரவு 7 மணி முதல் 12 மணி வரை வேலை செய்ய வைக்கிறார்கள். அதைத் தடுத்து நிறுத்த வழியில்லாமலிருக்கிறது.

பாக்டரி ஆக்ட் இருக்கின்றதெயொழிய, பெண்கள் இரவிலே வேலை செய்கின்ற அவல நிலை இருக்கிறது. அதைத் தடுக்க ஒரு சட்டம் கொண்டு வரவேண்டுமென்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இதை ஏன், குறிப்பிடுகிறேன் என்றால், முதலாளிகள்மேல் வழக்கு

1978 மார்ச் 22] [திரு. துரை முத்துசாமி]

போட்டால், அபராதம் கட்டிவிட்டால் போதும் என்ற அளவிலே மறுநாளே, அந்தப் பெண்களை இரவிலே வேலையில் அமர்த்துகிறார்கள். இது அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு வந்திருக்கிறது. அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு வந்த பிறகும் எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லையென்ற நிலைமையிருக்கிற காரணத்தால், இதற்குக் கடுமையான சட்டம் கொண்டு வந்து, அப்படி பெண்களிடம் இரவில் வேலை வாங்குகிற முதலாளிகள் பேரில், கடுமையான சிறை தண்டனை கொடுக்கச் சட்டம் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதற்கடுத்தாற்போல், கம்பல்சரி டெபாசிட் பணத்தை எம்.எல்.ஏக்கள் கையெழுத்துப்போட்டால் திருப்பிக்கொடுக்கலாம் என்றிருந்தும், கோயம்புத்தூர், சென்னை போன்ற இடங்களில், இன்னும் கம்பல்சரி டெபாசிட் தொகை திருப்பிக் கொடுக்கப்படவில்லையென்ற அவல நிலையிருக்கிறது. அதற்குக் காரண கர்த்தாக்களாக உள்ளவர்கள் மீது உரிய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். எம். எல். ஏ-க்கள் கையெழுத்து போட்டால் போதும் என்றிருக்கிறது, அரசு சொல்கிறது, சட்டம் இருக்கிறது. இருந்த போதிலும், எம். எல். ஏ. கையெழுத்து போட்ட பிறகும் காலந் தாழ்த்துகிற அதிகாரிகள் எதற்காக்கக் காலந் தாழ்த்துகிறார்கள், ஏன் காலந் தாழ்த்துகிறார்கள் என்பதை அறிந்து, அதற்குக் காரணமானவர்கள் யார் என்று அறிந்து, அவர்கள்மீது உரிய நடவடிக்கை எடுப்பதன் மூலமாகத்தான் காலதாமதம் ஏற்படுவதைத் தவிர்க்க முடியும். காலதாமதத்தால், இலட்சக்கணக்கானவர்கள் அவதிப்படுகிறார்கள் என்பதை இந்த அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

அதற்கடுத்தபடியாக, தென்னாற்காடு மாவட்டத்திலே, கள்ளக் குறிச்சியிலே, பொம்மை செய்வதும், சிலை செய்வதும் தொழிலாக இருக்கிறது. கள்ளக்குறிச்சி, சின்ன சேலம் போன்ற பகுதிகளில், இத்தொழில்கள் பிரபலமாக இருக்கின்றன, ஏழை, எளிய மக்கள் மத்தியில். அந்தப் பகுதியில், கிராமத் தொழிலாக இருக்கிற இத்தொழிலுக்குக் கடனாகவும் மானியமாகவும் உதவி கொடுத்தால், ஏழை எளிய மக்கள் திறமையை வெளிக்காட்டவும் வழி வகுக்கும், வாழ்க்கைக்கும் வழி வகுத்ததாக இருக்கும். ஆகவே, கடனும் மானியமும் வழங்கவேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதே போல், தொழில்பேட்டை என்கு பார்த்தாலும் அமைக்கிறார்கள். எங்கள் தென்னாற்காடு மாவட்டத்திலே, கடலூரிலே மட்டும் தான் தொழில்பேட்டை இருக்கிறது. பிற்பட்ட பகுதிகளிலே கள்ளக்குறிச்சி மிக முக்கியமானது. அங்கும் தொழில் பேட்டை அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. துரை முத்துசாமி]

[1978 மார்ச் 22]

அதேபோல் செஞ்சி, புதுக்கோட்டை, திருமயம் போன்ற இடங்களில் தொழிற்பேட்டை அமைப்பதன் மூலமாக படித்து வேலை வாய்ப்பு இல்லாதவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கிடைக்கும் என்ற காரணத்தாலே படித்துவிட்டு அவர்கள் விரும்பும் வேலையைச் செய்யவும் அரசாங்கம் கடனுதவியும் மானியமும் கொடுக்க வேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே கூறிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து, கள்ளக்குறிச்சிக்கருகில் கடலூர் துறைமுகம் இருக்கிறது. இங்கிருந்துதான் நெய்வேலி நிலக்கரி, சிமின்ட் போன்றவைகளை ஏற்றுமதி செய்கிற கட்டாயம் இருக்கிற காரணத்தால் இந்தத் துறைமுகம் இன்னும் சீர்செய்யப்படாமல் இருக்கிறது. கடலூர் துறைமுகத்தைச் சீர்செய்து கொடுத்துவிட்டால் குறைந்த கட்டணத்திலே டிரான்ஸ்போர்ட் செலவாகும் என்ற காரணத்தினாலே அந்தத் துறைமுகத்தைச் சீர்செய்ய வேண்டும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

கடலூரிலே ஆயிரக்கணக்கானவர்கள் மீன்பிடி தொழிலிலே ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். விசைப்படகாளர்கள் அல்ல, கன்ட்டிரி போட் வைத்திருப்பவர்கள். அந்த ஏழைகள் தங்கள் கையிலே இருக்கிற கன்ட்டிரி போட்டைப் பயன்படுத்துகிறார்கள். அவர்களிலே 3,000 பேர்களுக்கு மேற்பட்டவர்கள் இந்தத் தொழிலைச் செய்ய முடியாமல் இருக்கிறது. அவர்களுக்குக் கடனும் மானியமும் கொடுத்தால் அவர்கள் வாழ்வதற்கு வழிகாட்டியாக இருக்கும். அவர்களுக்கு உதவ வேண்டும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அதேபோல தென்னார்க்காடு மாவட்டத்தில் உள்ள விருத்தாசலத்தில் பீங்கான் தொழிற்சாலை இருக்கிறது. இப்போது அங்கு தேக்க நிலை ஏற்பட்டிருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். அதிகமாக விற்கவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். ஏன் அவைகளை வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்பி லாபம் அடையக்கூடாது. அரசு ஒரு குழுவை அமைத்து, பீங்கான் இப்போது எப்படி செய்கிறார்கள், எவ்வளவு செலவாகிறது, வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்தால் அன்னிய செலாவணி எவ்வளவு கிடைக்கும் என்பதை எல்லாம் பரிசீலித்து வழிவகை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நெய்வேலி லிக்னைட் கார்ப்பரேஷனுக்காக ஆயிரக்கணக்கான நிலங்கள் எடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அப்படி எடுத்த இடங்களில் விதைப் பண்ணையையும், முந்திரித் தோப்பையும் வைத்திருக்கிறார்கள். எந்த நோக்கத்தோடு அதை எடுத்தார்களோ அந்த நோக்கம் நிறைவேறவில்லை. மாறாக விதைப்பண்ணையை வைத்திருக்கிறார்கள். எந்த நோக்கத்திற்கு எடுத்தார்களோ அந்த நோக்கத்திற்குத்தான் பயன்படுத்த வேண்டிய

1978 மார்ச் 22] [திரு. துரை முத்துசாமி]

டும் என்று லாண்டு அக்குசிஷன் சட்டத்திலே இருக்கிறது. நெய் வேலியில் எடுக்கப்பட்ட நிலங்களில் இன்னும் விதைப் பண்ணைகளை அமைக்க இருக்கிறார்கள். இந்த அரசு என்ன பொருள் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை.

திரு. மு. ஆறுமுகம் : உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்லும் போது நெய்வேலி லிக்னைட் கார்ப்பரேஷனில் எடுத்த நிலங்களில் அரசு விதைப் பண்ணை வைத்திருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அரசினுடைய கொள்கை தெளிவாக இல்லை என்றும் சொன்னார்கள். எந்த அரசு என்பதைத் தெளிவாகச் சொல்ல வேண்டும். 11 ஆண்டுகாலம் ஆண்டது யார்?

மாண்புமிகு பேரவை துணைத் தலைவர் : தயவு செய்து உட்காருங்கள். இது என்ன பாயின்ட் ஆப் ஆர்டரா, உட்காருங்கள்.

திரு. துரை முத்துசாமி : அதே போல நெய்வேலி பகுதியில் ஏராளமான பேர்கள் வெளியேற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதிலே எவ்வளவு சதவிகிதம் பேர்கள் அந்தத் தொழிற்சாலையிலே வேலையிலே சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். எவ்வளவு பேர்கள் வெளியேற்றப்பட்டார்கள் என்பதற்குக் கணக்குக் கூட இல்லை. அவர்கள் தங்களுடைய விவசாயத் தொழிலைக் கூட செய்ய முடியவில்லை. காரணம் 150 அடி ஆழத்திலிருந்து தண்ணீரை வெளிக் கொண்டு வருவதால் அவர்களுக்கு விவசாயத்திற்குத் தண்ணீர் கிடைக்கவில்லை. அப்படிப்பட்ட அபாயம் அங்கிருக்கிறது. அப்படி வெளியேற்றப்பட்டவர்கள் யார், யார், அவர்கள் என்னென்ன தொழில்கள் செய்கிறார்கள் என்றெல்லாம் தெரியவில்லை. ஆகவே இதைக் கவனிக்க ஒரு குழு போட்டு பரிசீலனை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

புதுக்கோட்டையிலே ஏராளமான மெழுகு தொழிற்சாலை இருந்து வருகிறது. அவர்களுக்கு அதற்காக மூலப் பொருள்கள், கச்சாப் பொருள்கள் கிடைக்காமல் அவதிப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த அவதியைப் போக்குகின்ற வகையிலே தேவையான பொருள்களைக் கொடுப்பதற்கு வழிவகை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[பிற்பகல் 1-20]

திருமயம் தொகுதியில் குளுகோஸ் பாக்டரி அமைக்க திட்டம் இருந்தது. அதை நிறுவ பல பணக்காரர்கள் தயாராக இருந்தார்கள். ஆனால் அது இன்னும் நிறுவப்படவில்லை. அதைப் போல் பணக்காரர்கள் பாக்டரி அமைக்க முன்வரும்போது, வசதி படைத்தவர்கள் முன் வரும்போது, அவர்களுக்கு அனுமதி

[திரு. துரை முத்துசாமி] [1978 மார்ச் 22]

கொடுத்தால் அந்தப் பகுதியில் வேலை இல்லாமல் இருக்கும் வாலிபர்களுக்கு வேலை கொடுக்க வாய்ப்பாக இருக்கும். ஆகவே, அந்த குளுகோஸ் பாக்டரியை அங்கே அமைக்க அரசு ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதற்கடுத்தாற்போல், அந்தப் பகுதியில் யூகலிப்டஸ் அதிகமாகக் கிடைப்பதால், அங்கே ஒரு பேப்பர் தொழிற்சாலை ஏற்படுத்தித் தர வேண்டும்.

சிக் மில்லைப் பற்றிப் பேசினார்கள். சேலம் எனாமல் பாக்டரி தொழிலாளர்கள் போராட்டம் நடத்திக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். அவர்களை கைது செய்து இருக்கிறார்கள். ஆகவே, அரசாங்கம் அந்தத் தொழிலாளர்களை அழைத்துப் பேசி, அவர்களுடைய துறைகளைப் போக்க வேண்டும். கைது செய்தவர்களையும் விடுதலை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நீங்கள் 20 நிமிடம் பேசிவிட்டீர்கள். முடித்துக் கொள்ளுங்கள்.

திரு. துரை முத்துசாமி : 'நவமணி' பத்திரிகை இரண்டாண்டு காலமாக மூடப்பட்டு இருக்கிறது. அங்கே வேலை செய்து கொண்டிருந்த 60 தொழிலாளர்கள் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். மூடப்படும் போது 1 வருஷம் சம்பளம் கொடுக்கப்படவில்லை. அப்படிப்பட்ட தொழிலாளர்களுக்கு உடனடியாக சம்பளம் வழங்க வழிவகை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : உட்காருங்கள். திரு. துரைமுத்துசாமி நீங்கள் 20 நிமிடம் பேசிவிட்டீர்கள்.

திரு. துரை முத்துசாமி : இன்னும் ஒரு பாயின்ட் தான். முடித்து விடுகிறேன். நிறைய இன்ட்டரப்ஷன் இருந்தது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அதிக நேரம் ஆகி விட்டது. நடுவில் இன்ட்டரப்ஷன் 5 நிமிடம் ஆகியிருந்தாலும், 15 நிமிடம் பேசி இருக்கிறீர்கள். உங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட நேரம் 15 நிமிடம் தான். உட்காருங்கள்.

திரு. துரை முத்துசாமி : கடைசியாக, சைதாப்பேட்டையில்
.....

(மனியடிக்கப்பட்டு, திரு. அய்யாச்சாமி பேச அழைக்கப்பட்டார்)

1978 மார்ச் 22]

திரு. ரா. அய்யாச்சாமி : மாண்புமிகு சட்டப் பேரவைத் தலைவரவர்களே, இந்த தொழில் மானியத்தின் மீது ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

(திரு. துரை முத்துசாமி எழுந்தார்).

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : திரு. துரை முத்துசாமி, நீங்கள் 20 நிமிடம் பேசியிருக்கிறீர்கள். உட்காருங்கள். (குறுக்கீடு) உங்கள் கட்சிக்கு எவ்வளவு நேரம் ஒதுக்க வேண்டுமோ அவ்வளவு நேரம் ஒதுக்கியிருக்கிறேன். (குறுக்கீடு) ஜனதா கட்சிக்கு ஒதுக்கிய நேரம் உங்கள் கட்சிக்கும் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. ரா. அய்யாச்சாமி : என்னுடைய தாராபுரம் தொகுதியில் தொழில் வளர்ச்சி இல்லை. என் தொகுதியில் ஏழைகள், விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் நிறைய இருக்கின்றனர்.....

திரு. ஏ. ரகுமான்கான் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர். இங்கே இந்திரா காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த மாண்புமிகு நண்பர் * * * என்று தங்களைப் பார்த்துக் கேட்டார். அது சபைக் குறிப்பினை இருக்கலாமா? அப்படி இருந்தால் நீக்கப்பட வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அவர் உட்கார்ந்து கொண்டே பேசியதால், சபைக் குறிப்பிலோ, பத்திரிக்கையிலோ வராது.

திரு. ஏ. ரகுமான்கான் : பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர். சார்.
* * * என்று கேட்டார். அதை அனுமதிக்கலாமா?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அது வராது என்று சொல்லியிருக்கிறேன். * * * எல்லோருக்கும் ஒரே நீதி தான் கொடுத்துக் கொண்டு இருக்கிறேன். உட்காருங்கள்.

திரு. ஏ. ரகுமான்கான் : தலைவரவர்களே.....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : உட்காருங்கள்.

திரு. ஏ. ரகுமான்கான் : சார், பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர்.

* மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

[1978 மார்ச் 22]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : முதலில் நீங்கள் உட்காருங்கள். நான் பேசிய பிறகு நீங்கள் பேசுங்கள். ஒரு உறுப்பினர் பேசும் போது உங்களைப் பற்றியோ அல்லது அவருடைய பேச்சில் ஏதாவது வித்தியாசம் இருந்தாலோ நீங்கள் பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் என்று சொல்லி, ஒழுங்குப் பிரச்சனை எழுப்பலாம்.

திரு. ஏ. ரகுமங்கன் : The Deputy Speaker is expected to go through the rules. I am raising a point of order.

பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் என்று கேட்கும் போது, அதற்கு அனுமதி அளிக்க வேண்டுமென்று விதிமுறைகளில் தெளிவாக இருக்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நீங்கள் உட்காருங்கள். விதிமுறைகளைப் படிக்க வேண்டுமென்பதை நான் ஏற்றுக் கொள்கிறேன். அறிவுரை கூறியதற்கு நன்றி. ஏற்கெனவே நான் விதிமுறைகளைப் படித்து விட்டுத்தான் இங்கு வந்திருக்கிறேன். அதிகமாக ஏதாவது சொல்ல வேண்டுமென்றால் என்னுடைய அறையில் வந்து சொல்லுங்கள். நான் ஏற்கெனவே சொன்ன மாதிரி ஒரு உறுப்பினர் பேசும் போது இன்னொரு உறுப்பினரைப் பற்றிப் பேசினால் அல்லது அவருடைய பேச்சில் ஏதாவது முரண்பாடு இருந்தால் ஒழுங்குப் பிரச்சனை எழுப்ப உரிமை இருக்கிறது. அந்த மாதிரி எதுவும் இல்லாமல் 'நான் ஒழுங்குப் பிரச்சனை எழுப்பிக் கொண்டிருப்பேன், நீங்கள் அனுமதிக்க வேண்டும்' என்று சொன்னால் எப்படி முடியும்? உங்களுடைய ஒழுங்குப் பிரச்சனை சரியல்ல என்று சொல்லிவிட்டு, உறுப்பினரைத் தொடர்ந்து பேசச் சொல்லிவிட்டேன். மீண்டும் அதே ஒழுங்குப் பிரச்சனையை அனுமதிக்க வேண்டுமென்று எந்த விதியிலும் இல்லை.

திரு. ஏ. ரகுமங்கன் : ஒழுங்குப் பிரச்சனை என்று கேட்டால் அதற்கு அனுமதி அளிக்க வேண்டும். ஒழுங்குப் பிரச்சனை எழுப்ப உரிமை இருக்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நீங்கள் ஒழுங்குப் பிரச்சனை எழுப்புவதாகத் தோன்றவில்லை. வேண்டுமென்றே 'ஒழுங்குப் பிரச்சனை, ஒழுங்குப் பிரச்சனை' என்று தொடர்ந்து சொல்லி, இந்த சபையின் நேரத்தை வீணடிக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்தில் உங்களுடைய பேச்சு இருக்கிறது. தயவு செய்து உட்காருங்கள்.

திரு. ஏ. ரகுமங்கன் : என்னுடைய பேச்சுக்கு நீங்கள் நோக்கம் கற்பிக்கிறீர்கள். நான் ஒழுங்குப் பிரச்சனை எழுப்பும் போது, அதற்கு நோக்கம் கற்பிப்பது சரியல்ல. அதை நீங்கள் வாபஸ் வாங்க வேண்டும்.

[1978 மார்ச் 22]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நீங்கள் உட்காருங்கள். உங்களுடைய ஒழுங்குப் பிரச்சனையை நான் அனுமதிக்கவில்லை. திரு. அய்யாச்சாமி, நீங்கள் தொடர்ந்து பேசுங்கள்.

திரு. ரா. அய்யாச்சாமி : தலைவரவர்களே, என் தொகுதி ஏழை விவசாயிகள் நிறைந்த பகுதி. அதுமட்டுமல்ல ; அரிசன மக்கள் நிறைந்த பகுதி. ஆகவே, அங்கே ஒரு கூட்டுறவு ஸ்பின்னிங் தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் 20 ஆண்டு காலமாக காங்கிரஸ் ஆட்சியிலே என்னுடைய தாராபுரம் தொகுதி புறக்கணிக்கப்பட்டது. அது மட்டுமல்ல. இன்றைக்கு நிர்வாகத்திலே இருப்பவர்கள் லஞ்சம் வாங்கினார்கள் என்று சொன்னால் அந்த லஞ்சத்திற்கு அடிப்படையை வகுத்துக் கொடுத்தவர்களே காங்கிரஸ் காரர்கள்தான் என்று நான் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். மேலும் 9 ஆண்டு காலம் காங்கிரஸ்காரர்கள் தான் லஞ்சம் வாங்குவதற்கும் லஞ்சம் பெறுவதற்கும் உடந்தையாக இருந்தார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. துரை முத்துசாமி : சார், பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் காங்கிரஸ் ஆட்சி காலத்தில் தான் லஞ்சம், ஊழல் என்று சொல்கிறார்கள். அவர்கள் அதற்கு ஆதாரம் வைத்திருக்கிறார்களா ? ஆதாரத்தோடுதான் அப்படிப் பேசுகிறார்களா ?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இதில் பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் இல்லை. அவர் யாரையும் குறிப்பிட்டுச் சொல்லவில்லை. மொத்தமாக, பாலிசியைப் பற்றி கிரிட்டிசைஸ் பண்ணி சொல்கிறார். அதற்கு ஆதாரம் இருக்க வேண்டுமென்ற அவசியம் இல்லை.

திரு. ரா. அய்யாச்சாமி : தாராபுரம் தொகுதி மிகவும் பின்தங்கியப் பகுதியாக இருப்பதால் அங்கு பல தொழில்களை ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுமென்று இந்த அரசைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கிராம மக்களின் முன்னேற்றத்திற்காக நம்முடைய புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் நல்ல பல திட்டங்களைத் தீட்டித் தந்திருக்கிறார்கள். அந்த வகையிலே என்னுடைய தொகுதியில் ஒரு கூட்டுறவு ஸ்பின்னிங் மில்ஸ் அமைக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. ரா. அய்யாச்சாமி]

[1978 மார்ச் 22]

அடுத்தபடியாக, என்னுடைய தொகுதியில் காட்டு இலாகா பூமி சுமார் 400 ஏக்கர் உள்ளது. அதில் செலவு ஆண்டுக்கு 7,000 ரூபாய் ; வரவு 1,000 ரூபாய்தான். அது விவசாயத் திற்கு ஏற்ற நிலமாக இருப்பதால் தலா 2 ஏக்கர் வீதம் அந்த பூமியை விவசாயிகளுக்கு பகிர்ந்து அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மற்றும், அரிசன மக்களுக்கு குடி நீர் திட்டம், வீட்டு வசதி திட்டம், கல்வித் திட்டம், தொழில் வளர்ச்சித் திட்டம் ஆகிய பல் வேறு திட்டங்களை நம் தமிழக அரசு செயல்படுத்தித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஏனென்றால் இது வரையில் அங்கே எந்த அரசும் நல்ல திட்டங்களைச் செய்யவில்லை. தாராபுரத்திலிருந்து சங்கராபாளையம் போவதற்கு ஒரு ரோடு இருக்கிறது. அந்த ரோடு அமைக்கப்பட்டு 50 ஆண்டு இருக்கும். அது பழுதடைந்த நிலையில் இருக்கிறது. அப்படியும் அந்த ரோட்டை செப்பனிடவில்லை.

(பிற்பகல் 1-30.)

நானும் கிட்டத்தட்ட 8 மாத காலமாக இந்த ரோடு பற்றி பஞ்சாயத்து யூனியனில் எடுத்துச் சொல்லியும் இன்னும் சீரமைக்கப்படவில்லை. அதே நிலையில்தான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. தமிழக அரசு இந்த ரோட்டை செப்பனிட உடனடியாக ஆணையிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து தாராபுரத்திலேயிருந்து பழனிக்குச் செல்லும் பாதையின் குறுக்கே அமராவதி ஆறு இருக்கின்றது. இந்த அமராவதி ஆற்றின் குறுக்கே ஒரு பாலம் அமைத்திருக்கின்றது. இந்தப் பாலம் பழைய நிலையிலேயே உள்ளது. பல்கள் போகும்போது அது ஆட்டம் கொடுக்கின்றது. இந்தப் பாலத்தை உடனடியாக நம்முடைய தமிழக அரசு புதியதாக அமைத்துத்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மைசூரிலிருந்து சாம்பாஜநகர், சத்தியமங்கலம் வழியாக பழனிக்குச் செல்வதற்கு ஒரு இரயில் போக்குவரத்து வசதி செய்கின்ற திட்டத்தை தமிழக அரசு மத்திய அரசிடம் சொல்லி அமைத்துத் தரும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நன்றி, வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவையின் அனுமதியோடு பேரவையின் நேரத்தை நீட்டிக்கிறேன்.....

(திரு. ரகுமான்கான் ஏதோ சொல்ல விரும்பினார்.)

நான் சொல்கிறேன் சார். எங்களுக்கும் விதி தெரியும். தயவுசெய்து உட்காருங்கள். நீங்கள் பேசுவது விதிக்கு உட்பட்டதல்ல. உங்களை இரண்டு முறை அனுமதித்து விட்டேன். உங்களை இன்மேல் அனுமதிக்க இயலாது. தயவு செய்து அமருங்கள்.

1978 மார்ச் 22]

(8) அறிவிப்பு

பேரவை அலுவல் குறித்து.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : 21-3-1978 அன்று நடைபெற்ற அலுவல் ஆய்வுக் குழுவில் எடுத்துள்ள முடிவுப்படி பேரவையின் அலுவல்கள் கீழ்க்கண்டவாறு நடைபெறும் :—

23—3—1978 .. ஏற்கனவே அறிவிக்கப்பெற்றுள்ள வியாழக்கிழமை, வாறு நடைபெறும்.

24—3—1978 .. தாய வெள்ளிக் கிழமை—விடுமுறை வெள்ளிக்கிழமை.

25—3—1978 .. கேள்வி நேரம் இல்லை. சனிக்கிழமை.

மானியக் கோரிக்கைகள் மீது விவாதமும் வாக்கெடுப்பும்

12. 1959 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு இந்து சமய அறக்கட்டளைகள் சட்ட நிர்வாகம்.

7. மாநில சட்ட மன்றம்.

8. தேர்தல்கள்.

9. மாநில ஆட்சித் தலைவர், அமைச்சர்கள் தலைமையிடப் பணியாளர்கள்.

தேவையிருப்பின், பேரவை மாலை யிலும் கூடும்.

26—3—1978 .. விடுமுறை. ஞாயிற்றுக்கிழமை.

27—3—1978 .. ஏற்கனவே அறிவிக்கப்பெற்றுள்ள திங்கட்கிழமை, வாறு நடைபெறும்.

28—3—1978 .. செவ்வாய்க்கிழமை.

29—3—1978 .. 1. நிதி ஒதுக்க சட்டமுன்வடிவுகள் புதன்கிழமை, மீது விவாதமும் அவற்றை நிறைவேற்றலும்.

2. மற்ற அரசினர் சட்ட முன்வடிவுகள்—ஆய்வுத் திறைவேற்றலும்.

1978 மார்ச் 22]

30—3—1978 } .. அரசினர் சட்ட முன்வடிவுகள்—
 வியாழக்கிழமை, } ஆய்வும் நிறைவேற்றலும், மற்றும் அரசினர் அலுவல்கள் ஏதேனும் இருப்பின்.
 31—3—1978 } ..
 வெள்ளிக்கிழமை. }
 1—4—1978 } ..
 சனிக்கிழமை. }

2—4—1978 } .. விடுமுறை.
 ஞாயிற்றுக்கிழமை. }

3—4—1978 } .. அரசினர் சட்ட முன்வடிவுகள்—
 திங்கட்கிழமை. } ஆய்வும், நிறைவேற்றலும் மற்றும் அரசினர் அலுவல்கள் ஏதேனும் இருப்பின்.
 4—4—1978 } ..
 செவ்வாய்க்கிழமை. }

5—4—1978 } .. மாண்புமிகு நீதிபதி திரு. இஸ்
 புதன்கிழமை. } மாயில் விசாரணைக் கமிஷன் அறிக்கையின் மீது விவாதம்.

பேரவை வழக்கம் போல் காலை 9 மணி முதல் கூடும்.

இம்மானியக் கோரிக்கையின்மீது விவாதம் நாளையும் தொடரும். பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று, நாளைக் காலை 9.00 மணிக்கு பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 1.35 மணிக்கு ஒத்தி வைக்கப் பெற்றது.

(9) பேரவைமுன் வைக்கப்பெற்ற ஏடுகள்.

அ. சட்டப்படிக்கான விதிகளும், ஆணைகளும்.

317. வேளாண்மைத் துறையில் 2-3-1972 ஆம் தேதியன்று வெளியாகி, 26-4-1972 ஆம் தேதியிடப்பெற்ற தமிழ்நாடு அரசிதழின் பாகம் II, பிரிவு 1, பக்கங்கள் 452-454-ல் (ஆங்கிலத்தில்) வெளியான II-1-1872/1972 ஆம் எண் அறிவிப்பில் (இது பின்னர் திருத்தப்பெற்றுள்ளது) திருத்தமொன்று செய்வது குறித்து, வேளாண்மைத் துறையின் 3-2-1978 ஆம் தேதியிடப்பெற்ற 166 ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியான அறிவிப்பு. (தமிழ்நாடு 1959 ஆம் ஆண்டு வேளாண்மை விசை பொருள் அங்காடிகள் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 23/1959) 29 (4) பிரிவின் கீழ் பேரவைமுன் வைக்கப்பெற்றது.

318. சிம்லாவில் உள்ள இந்திய நிதித் துறையின் (மத்திய வருவாய்) 5-5-1925-ஆம் தேதியிடப்பெற்ற C-63, முத்திரைத் தாள்/25 ஆம் எண் அறிவிப்பில் வெளியானதும், தமிழ்நாட்டில்

1978 மார்ச் 22]

செயலில் உள்ளதுமான, 1925 ஆம் ஆண்டு இந்திய முத்திரைத் தாள் விதிகளில் சில திருத்தங்கள் செய்வது குறித்து வணிக வரிகள், அறக்கட்டளைகள் துறையின் 24-11-1977 ஆம் தேதியிடப் பெற்ற 1936 ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியான அறிவிப்பு [1899 ஆம் ஆண்டு இந்திய முத்திரைத்தாள் சட்டத்தின் [மத்தியச் சட்டம் 2/1899) 75-A (2) பிரிவின்கீழ் பேரவைமுன் வைக்கப்பெற்றது.]

319. தமிழ்நாடு கைத்திறப் பொருள் மேம்பாட்டு நிறுவனத்தின் (பூம்புகார்) 1974-75 ஆம் ஆண்டிற்கான இரண்டாவது ஆண்டு அறிக்கையும் தமிழ்நாடு அரசின் ஆய்வுரையும் [1956 ஆம் ஆண்டு நிறுவனங்கள் சட்டத்தின் (மத்தியச் சட்டம் 1/1956) 619-அ பிரிவின்கீழ் பேரவைமுன் வைக்கப்பெற்றது.]

* வெட்டுத் தீர்மானங்கள் தனியே அனுப்பப் பெற்றுள்ளன.

இணைப்பு I.

[591ம் பக்கத்திலுள்ள உருக்குறியிட்ட வினா எண். 657ஐ கான விடையைக் காண்க].

பெயர் பட்டியல் விவரம்

சென்னை மாவட்டம்.

30' அளவைப் படகுகள்.

வரிசை	மீன்பிடி	மீன் விசைப் படகு	படகின் விலை
எண்.	விசைப்படகு	வழங்கப்பட்ட மீனவர்க்	யில் 95சதவீதம்
	எண்.	குழுத் தலைவர்.	கடன் வழங்கப்
			பட்ட தொகை.

(1)	(2)	(3)	(4)
1	ஐபி. 229	டி, ராஜமாணிக்கம் ..	1,03,540.00
2	ஐபி. 196	எம். தாமோதரன் ..	1,11,670.00
3	ஐபி. 216	என். ராமகிருஷ்ணன் ..	95,737.25
4	ஐபி. 60	அப்துல் கபூர்கான் ..	83,975.00
5	ஐபி. 63	எஸ். எம். சதகதுல்லா ..	88,031.63
6	ஐபி. 240	என். முனியப்பன் ..	88,055.00
7	ஐபி. 247	எஸ். பாலு ..	88,935.00
8	ஐபி. 151	ஏ. கே. நக்கீரன் ..	1,11,670.00
9	ஐபி. 193	எம். நந்தகோபால் ..	1,11,670.00
10	ஐபி. 206	வி. ராஜு ..	1,02,565.00
11	ஐபி. 161	பி. ஜெயராமன் ..	1,11,670.00
12	ஐபி. 162	எஸ். அஞ்சப்பன் ..	1,02,565.00
13	ஐபி. 219	எம். பிச்சைக்கண்ணு ..	1,11,670.00
14	ஐபி. 166	எம். வி. கோபால் ..	1,07,060.00

மொத்தம் 14 .. 14,18,813.88

[1978 மார்ச் 22]

சென்னை மாவட்டம்—தொடர்ச்சி.32' அளவைப் படகுகள்.

வரிசை மீன்பிடி மீன் விசைப் படகு படகின் விலை
எண். விசைப்படகு வழங்கப்பட்ட மீனவர்க் யில் 95 சதவீதம்
எண். குழுத் தலைவர். கடன் வழங்கப்
பட்ட தொகை

(1)	(2)	(3)	(4)
			ரூ. பை.
1	எஸ்.டி.பி. 128	கே. சுப்பராமன் ..	1,61,360.00
2	.. 127	கே. ராமச்சந்திரன் ..	1,69,770.00
3	.. 130	ஏ. நற்குணம் ..	1,69,770.00
4	.. 104	பி. பரமசிவம் ..	1,77,265.00
5	.. 114	பி. குப்புசாமி ..	1,78,960.00
6	.. 123	வி. எக்ஸ் அந்தோணி ..	1,69,770.00
7	.. 126	குட்டியாண்டி ..	1,78,960.00
8	.. 129	டி. சுதர்சன் ..	1,78,960.00
9	.. 146	டி. உதயகுமார் ..	1,64,830.00
10	.. 90	ஆர். பஞ்சநாதன் ..	1,22,161.40
11	.. 293	எம். தேவேந்திரன் ..	1,23,742.00
12	.. 144	கே. மணி ..	படகு இன்னும் பெறவில்லை.

மொத்தம் 12 .. 17,95,548.40

செங்கல்பட்டு மாவட்டம்.30' அளவைப் படகுகள்.

வரிசை மீன்பிடி மீன் விசைப் படகு படகின் விலை
எண். விசைப் படகு வழங்கப்பட்ட மீனவர்க் யில் 95 சதவீதம்
எண். குழுத் தலைவர். கடன் வழங்கப்
பட்ட தொகை.

(1)	(2)	(3)	(4)
			ரூ. பை.
1	ஐபி. 242	ஆர். கோவிந்து ..	94,940.00
2	ஐபி. 223	பி. தாமோதரன் ..	1,03,540.00
3	ஐபி. 241	வி. தாண்டவமூர்த்தி ..	99,585.00
4	ஐபி. 154	கே. குமார் ..	1,02,565.00
5	ஐபி. 155	கே. அழகப்பன் ..	1,02,565.00
6	ஐபி. 156	வி. ராஜு ..	1,02,565.00
7	ஐபி. 220	எம். நாராயணமூர்த்தி ..	1,02,565.00
8	ஐபி. 71	எஸ். வெள்ளைச்சாமி ..	87,983.47

மொத்தம் 8 .. 7,96,308.47

1978 மார்ச் 22]

செங்கல்பட்டு மாவட்டம்—தொடர்ச்சி.

32 அடி அளவைப் படகுகள்.

வ. எண்	மீன்பிடி விசைப் படகு எண்.	மீன் விசைப் படகு வழங்கப்பட்ட மீனவர்க்குழுத் தலைவர்.	படகின் விலை யில் 95 சதவீதம் கடன் வழங்கப் பட்ட தொகை
(1)	(2)	(3)	(4)
			ரூ பை.
1	எஸ்.டி.பி. 96	எஸ். பழனிவேலு ..	1,77,265.00
2	,, 134	கே. முத்துகிருஷ்ணன் ..	1,68,300.00
3	,, 141	ஏ. தனபால் ..	1,59,110.00
4	,, 138	என். அருளப்ப தவுண்டர் ..	1,78,960.00
5	,, 106	பாண்டியன் ..	1,78,960.00
6	,, 132	ஜி. கலியபெருமாள் ..	1,78,960.00
7	,, 136	பி. சுப்பிரமணி ..	1,26,320.00
மொத்தம் 7			11,67,875.00

தென்னாற்காடு மாவட்டம்.30 அடி அளவைப் படகுகள்.

1	ஐபி. 167	வி. கோவிந்த பிள்ளை ..	97,955.00
2	ஐபி. 159	எம். அய்யாசாமி ..	1,02,565.00
3	ஐபி. 157	எம். சுந்தரராஜன் ..	1,02,565.00
4	ஐபி. 163	எஸ். பெருமாள் ..	1,02,565.00
5	ஐபி. 222	எஸ். குப்புசாமி ..	1,03,540.00
6	ஐபி. 224	வி. முத்துகுமாரசாமி ..	1,03,540.00
7	ஐபி. 225	என். கிருஷ்ணன் ..	1,03,540.00
8	ஐபி. 226	எம். சத்தியமூர்த்தி ..	1,03,540.00
9	ஐபி. 228	கே. ஆறுமுகம் ..	1,03,540.00
10	ஐபி. 230	என். முருகேசன் ..	1,03,540.00
11	ஐபி. 238	பி. பால்ராஜ் ..	1,03,540.00
12	ஐபி. 237	வி. காளியப்பன் ..	99,357.04
13	ஐபி. 245	எம். கனகு ..	1,03,540.00
14	ஐபி. 212	பி. பெருமாள் ..	87,391.34
15	ஐபி. 195	வி. கோவிந்து ..	87,532.47
16	ஐபி. 86	பி. கோவிந்தசாமி ..	1,02,325.00
17	ஐபி. 160	ஈ. அருணாசலம் ..	1,02,565.00
18	ஐபி. 194	வி. கோவிந்தசாமி ..	98,610.00
19	ஐபி. 243	எஸ். ஆறுமுகம் ..	1,03,540.00
மொத்தம் 19			19,15,290.85

[1978 மார்ச் 22]

தென்னாற்காடு மாவட்டம்—தொடர்ச்சி.

32 அடி அளவைப் படகுகள்.

வ. மீன்பிடி மீன்விசைப் படகு படகின் விலை
எண். விசைப் படகு. வழங்கப்பட்ட மீனவர்க் யில் 95 சதவீதம்
எண். குழுத் தலைவர். கடன் வழங்கப்
பட்ட தொகை.

(1)	(2)	(3)	(4)
			ரூ. பை.
1	எஸ்.டி.பி.124	வி. ரத்தினசாமி ..	1,66,480.00
2	102	எம். ஜெயபாலன் ..	1,77,265.00
3	125	எஸ். பாலகிருஷ்ணன் ..	1,78,960.00
4	135	என். ஏழுமலை ..	1,78,960.00
5	147	ஐ. சந்திரன் குருஸ் ..	1,31,260.00
6	93	எம். வைத்தியநாதன் ..	1,34,099.90
7	95	பி. பாவாடை ..	1,31,653.02
8	94	எம். சுப்பிரமணி ..	1,34,099.90
9	142	என். வல்லாதன் ..	1,58,683.30

மொத்தம் 9 .. 13,91,461.12

தஞ்சாவூர் மாவட்டம்.30 அடி அளவைப் படகுகள்.

1	ஐபி. 143	கே. நாமகோடி ..	86,180.00*
2	ஐபி. 144	பி. குப்புசாமி ..	86,180.00*
3	ஐபி. 145	ஏ. குப்புமுத்து ..	86,180.00*
4	ஐபி. 147	ஆர். நாராயணசாமி ..	86,180.00*
5	ஐபி. 148	கே. சந்திரன் ..	86,180.00*
6	ஐபி. 169	ஏ. சாமிக்கண்ணு ..	1,02,565.00
7	ஐபி. 168	எம். கலியபெருமாள் ..	1,02,565.00
8	ஐபி. 170	கே. ராஜாங்கம் ..	1,02,565.00
9	ஐபி. 171	வி. எஸ். மாணிக்கம் ..	1,02,565.00
10	ஐபி. 173	எம். சிவபெருமாள் ..	1,02,565.00
11	ஐபி. 174	எம். கலியபெருமாள் ..	1,02,565.00
12	ஐபி. 179	எம். முனுசாமி ..	1,02,565.00
13	ஐபி. 177	எம். பஞ்சவர்ணம் ..	1,02,565.00
14	ஐபி. 181	என். ஆறுமுகம் ..	1,02,565.00
15	ஐபி. 182	என். கலியபெருமாள் ..	1,02,565.00
16	ஐபி. 175	எஸ். நடுகாட்டான் ..	1,02,565.00
17	ஐபி. 178	ஐ. அப்பரசு ..	1,02,565.00
18	ஐபி. 191	எம். கலியபெருமாள் ..	1,02,565.00
19	ஐபி. 186	கே. சந்திரசேகரன் ..	1,02,565.00

1978 மார்ச் 22

தஞ்சாவூர் மாவட்டம் —தொடர்ச்சி.30 அடி அளவைப் படகுகள்—தொடர்ச்சி.

வ. மீன்பிடி மீன் விசைப் படகு படகின் விலை
எண். விசைப்படகு வழங்கப்பட மீனவர்க் யில் 95 சதவீதம்
எண். குழுத்தலைவர். கடன் வழங்கப்பட்ட
தொகை.

(1)	(2)	(3)	ரூ. பை. (4)
20	ஐபி. 190	எம். மாணிக்கசாமி ..	1,02,565.00
21	ஐபி. 188	சி. சித்திரவேல் ..	1,02,565.00
22	ஐபி. 189	எஸ். செல்வையன் ..	1,02,565.00
23	ஐபி. 185	ஈ. சந்திரன் ..	1,02,565.00
24	ஐபி. 184	கே. சந்திரன் ..	1,02,565.00
25	ஐபி. 172	வி. சுப்பிரமணி ..	1,02,565.00
26	ஐபி. 180	எம். தம்பிராஜன் ..	1,02,565.00
27	ஐபி. 183	டி. குட்டியாண்டி ..	1,02,565.00
28	ஐபி. 176	வி. குஞ்சிப்பிள்ளை ..	1,02,565.00
29	ஐபி. 213	அஞ்சி. சப்பன் ..	86,180.00*
30	ஐபி. 214	வீரமுத்து ..	86,180.00*
31	ஐபி. 146	டி. சுப்பையன் ..	78,670.00*
32	ஐபி. 149	எஸ். டி. சுப்பையன் செட்டியார். ..	78,670.00*
33	ஐபி. 150	கே. நடராஜன் ..	78,670.00*
34	ஐபி. 187	வி. பூவலி நாடார் ..	1,02,565.00
35	ஐபி. 44	எஸ். சுப்பையன் ..	88,935.00
36	ஐபி. 46	ஆர். லக்ஷ்மணன் ..	88,935.00
37	ஐபி. 48	ஜி. செல்வராஜ் ..	88,935.00
38	ஐபி. 192	சதகதுல்லா ..	98,610.00
மொத்தம் 38 ..			36,66,245.00

32 அடி அளவைப் படகுகள்.

1	எஸ்.டி.பி 116	ஜி. தங்கராஜ் ..	1,69,770.00
2	,, 122	கே. கிருஷ்ணமூர்த்தி ..	1,77,265.00
3	,, 430	சி. சேகுமதினா ..	1,16,526.35
மொத்தம் 3 ..			4,63,561.35

* 20 சதவீதத் திட்டத்தின் அடிப்படையில் — இத் தொகை மீனவர்க்குமுடிக்கு படகின் விலையில் 80 சதவீதம் வங்கி மூலம் வழங்கப்பட்டது. படகின் விலையில் மீதம் 20 சதவீதம் மீனவர்குமுவினர் செலுத்தியுள்ளனர். வங்கி வழங்கிய 80 சதவீதத் தொகைக்கான வட்டியை குமுவினரே கட்டுகின்றனர்.

[1978 மார்ச் 22]

இராமநாதபுரம் மாவட்டம்.30 அடி அளவைப் படகுகள்.

வ. மீன்பிடி மீன் விசைப்படகு படகின் விலை
எண். விசைப்படகு. வழங்கப்பட்ட மீனவர்க் யில் 95 சதவீதம்
எண். குழுத் தலைவர். கடன் வழங்கப்
பட்ட தொகை

(1)	(2)	(3)	(4)
			ரூ. பை.
1	ஐபி. 83	எம். எட்வர்ட் ..	76,357.00
2	ஐபி. 56	எஸ். முருகேசன் ..	88,008.11
3	ஐபி. 45	எஸ். முஹ்மத்கனி ..	88,458.31
4	ஐபி. 64	ஜி. காசிம் முகமது ..	87,609.94
மொத்தம் 4			2,40,433.36
			ஊ

32 அடி அளவைப் படகுகள்.

1	எஸ்.டி.பி. 117	எம். ராஜு ..	1,57,290.00
2	,, 120	எ. அருள் பெர்னாண்டோ	1,62,230.00
3	,, 118	எ. இருதயராஜ் பெர்னாண்டோ.	1,62,230.00
4	,, 121	பி. பங்கராஜ் ..	1,62,230.00
5	,, 133	என். செகலியான் ..	1,68,300.00
6	,, 137	டி. சைமன் ஜெபமலை தாசன்.	1,68,300.00
7	,, 19	எம். ஜெயபாலன் ..	1,12,794.07
8	,, 25	வி. மரியரோசரி ..	1,12,794.07
9	,, 99	பி. கறுப்பையா ..	1,62,230.00
10	,, 109	கே. எஸ். ஜெயராஜ் ..	1,59,110.00
11	,, 110	ஜே. சார்லஸ்பிரிமியர் ..	1,62,230.00
12	,, 131	என். குருஸ் பெர்னாண்டோ	1,59,110.00
13	,, 145	எஸ். வேலுசாமி ..	96,107.00
14	,, 86	சந்தியாகு ஜெபமலை	1,24,191.30
15	,, 82	லாஸர் பூபாலராயர் ..	1,24,689.76

மொத்தம் 15

21,93,836.20

1976 மார்ச் 22]

திருநெல்வேலி மாவட்டம்.30 அடி அளவைப் படகுகள்.

வ. மீன் பிடி மீன் விசைப் படகு படகின் விலை
எண் விசைப் படகு வழங்கப்பட்ட மீனவர்க் யில் 95 சதவீதம்
எண். குழுத் தலைவர். கடன் வழங்கப்
பட்ட தொகை.

(1)	(2)	(3)	(4)
			ரூ. பை.
1 ஐபி.	164	இ. அல்போன்ஸ்	1.11,670.00
2 ஐபி.	165	ஜே. பிளாரன்ஸ்	98,610.00
		வில்லவராயர்.	
3 ஐபி.	197	டிபுர்டியன் பெர்னாண்டோ	98,610.00
		மொத்தம் 3 ..	3,08,890.00

32 அடி அளவைப் படகுகள்.

1 எஸ்.டி.பி.	103	ஜே. செல்வராஜ்	1,69,795.00
2 ,,	119	டி. துரைராஜ்	1,66,480.00
3 ,,	140	ஜுலியன் வில்லவராயர்.	1,68,300.00
4 ,,	101	எஸ். செந்தில் பெர்னாண்டோ.	1,71,420.00
5 ,,	105	எ. ஜெயராஜ்	1,57,290.00
6 ,,	97	கே. எஸ். சிலுவை கிறிஸ்	1,77,265.00
		டோபர் பெர்னாண்டோ.	
7 ,,	98	கே. எஸ். லூர்துசாமி	1,77,265.00
		பெர்னாண்டோ.	
8 ,,	107	எ. அலெக்ஸ் சமாதானம்.	1,78,960.00
		மொத்தம் 8 ..	13,66,775.00

[1978 மார்ச் 22]

கன்னியாகுமரி மாவட்டம்.

30 அடி அளவைப் படகுகள்.

வ. மீன்பிடி மீன் விசைப் படகு படகின்விலை
எண். விசைப்படகு. வழங்கப்பட்ட மீனவர்க் யில் 95 சதவீத
குழுத் தலைவர். கடன் வழங்கப்
பட்ட தொகை.

(1) (2) (3) (4)

ரூ. பை.

1	ஐபி.	202	கே. பர்னபாஸ் ..	1,07,060.00
2	ஐபி.	203	எம். வியாகப்பன் ..	1,07,060.00
3	ஐபி.	204	ஜி. லூயிஸ் ..	1,07,060.00
4	ஐபி.	208	ஆர். பங்கராஜ் ..	1,07,060.00
5	ஐபி.	210	ஜே. லதீஸ்லாஸ் ..	1,11,670.00
6	ஐபி.	211	எஸ். மானுவேல் ..	1,11,670.00
7	ஐபி.	215	எ. கர்லாஸ் ..	1,12,730.00
8	ஐபி.	152	ஜான் சூசை ..	1,02,565.00
9	ஐபி.	153	கே. அகஸ்டின் பெர் ணண்டோ.	1,02,565.00
10	ஐபி.	218	எம். கமலியாஸ் ..	1,12,730.00
11	ஐபி.	227	எஸ். தாசன் ..	1,03,540.00
12	ஐபி.	231	எஸ். சூசை நாயகம் ..	1,12,730.00
13	ஐபி.	234	எ. கான்சல் ..	1,12,730.00
14	ஐபி.	209	ஜே. லூக்காஸ் ..	98,610.00
15	ஐபி.	244	எஸ். ஸ்டீனிஸ்லாஸ் ..	1,11,410.00
16	ஐபி.	235	ஜே. பீட்டர் ..	98,895.00
17	ஐபி.	236	ஏ. வென்செஸ்லாஸ் ..	98,895.00
18	ஐபி.	239	எஸ். எம். துரைராஜ் ..	1,08,085.00
19	ஐபி.	246	ஜே. பெர்க்கமன்ஸ் ..	1,08,085.00
20	ஐபி.	108	எ. ஜோசப் ..	1,01,995.00

1978 மார்ச் 22]

கன்னியாகுமரி மாவட்டம்—தொடர்ச்சி.

30 அடி அளவைப் படகுகள்—தொடர்ச்சி.

(1)	(2)	(3)	(4)
			ரூ. பை.
21	ஐபி. 102	எ. எட்வர்ட் பெர்னான்டோ.	92,679.00
22	ஐபி. 80	எஸ். அந்தோணி பிள்ளை	77,483.93
23	ஐபி. 201	பி. அந்தோணி அடிமை	77,399.06
24	ஐபி. 217	வி. வீலியன்	1,03,540.00
25	ஐபி. 232	எஸ். யாதர்கோஸ்	1,12,730.00
26	ஐபி. 233	எஸ். எஸ். சோரீஸ்	1,12,730.00
27	ஐபி. 49	எ. கிரிஹரி	88,935.00
28	ஐபி. 57	எஸ். வேலப்பன்	88,816.36
29	ஐபி. 58	எம். கிருஸ்துதாசன்	889,35.00
30	ஐபி. 61	சவுரிமுத்து	96,983.00
31	ஐபி. 65	டி. எ. சேவியர்	96,983.00
32	ஐபி. 200	எஸ். ஜோசபாத்	96,983.00
33	ஐபி. 207	சி. வின்சென்ட்	88,935.00
34	ஐபி. 205	பி. அந்தோணி பிள்ளை	1,11,670.00
35	ஐபி. 158	வி. தாஸ்நாவிஸ்	1,02,565.00
36	ஐபி. 221	கே. சேசு	1,03,540.00
37	ஐபி. 198	டி. விகோரி	1,07,060.00
38	ஐபி. 199	எ. ஞானபிரகாசம்	1,07,060.00
மொத்தம் 38			38,92,172.35

1978 மார்ச் 22

32 அடி அளவைப் பட்குகள்.

(1)	(2)	(3)	(4)
			ரூ. பை.
1	எஸ்.டி.பி. 111	டி. மெல்கியஸ் ..	1,71,420.00
2	" 113	ஜேசுமலை அடிமை ..	1,71,420.00
3	" 139	எஸ். பானிபிச்சை ..	1,68,300.00
4	" 32	ஆரோக்கியதாஸ் வியோன் ..	1,12,794.07
5	" 24	வி. ஆம்பரோஸ் ..	1,30,421.39
6	" 112	எ. புஷ்பநாயகம் ..	1,68,300.00
7	" 108	எம். கொன்சீஸ் ..	1,45,800.00
8	" 100	சி. சேகராஜன் ..	1,77,265.00
9	" 115	எம். ராயப்பன் பெர்னாண்டோ ..	1,78,960.00
10	" 143	ஜே. ஜெரோன்ராஜ் ..	1,64,830.00
11	" 81	சி. சிலுவை பிள்ளை ..	1,34,368.00
12	" 76	பி. குருஸ் பித்யலிஸ் ..	1,31,790.00
13	" 92	எம். லூர்த்யன் ..	1,31,456.35
14	" 83	எ. நிகோலஸ் ..	1,30,095.31
15	" 28	எம். சவரியபிச்சை ..	1,32,972.54
16	" 78	எ. மைக்கேல் ..	1,32,972.54
17	" 80	எஸ். ராஜய்யா ..	1,32,972.54
18	" 91	டி. குசை மரியன் ..	1,30,083.05
19	" 85	பெர்னாண்டஸ் ..	1,36,739.00
20	" 84	எஸ். ஜெரோம் ..	1,31,790.00
21	" 89	எஸ். அந்தோணிப்பிள்ளை ..	1,31,658.80
22	" 26	கே. ரோனிமஸ் ..	1,31,790.00
23	" 79	சோரிஸ் மைக்கேல் ..	1,31,790.00
24	" 29	எ. சிலுவை பிள்ளை ..	1,32,140.76
மொத்தம் 24 ..			<u>34,42,129.35</u>

1976 மார்ச் 22]

சுருக்கம்.

1976-77-ல் தவணைக்

கொள்முதல்

மாவட்டம்.

முறையில் கடனாக

வழங்கப்பட்ட

மீன்பிடி விசைப்

படகுகள்.

கடனாக

வழங்கப்

பட்ட

தொகை.

30' அளவை 32' அளவை

படகுகள். படகுகள்.

சென்னை

ரூ. பை.

14

14,18,813.88

12

17,95,548.40

மொத்தம் 26

32,14,362.28

செங்கல்பட்டு

8

7,96,308.47

7

11,67,875.00

மொத்தம் 15

19,64,183.47

தென்னாற்காடு

19

19,15,290.85

9

13,91,461.12

மொத்தம் 28

33,06,751.97

தஞ்சை

38

36,66,245.00

3

4,63,561.35

மொத்தம் 41

41,29,806.35

1978 மார்ச் 22]

சுருக்கம்—தொடர்ச்சி.

1976-77-ல் தவணைக் கடனாக
கொள்முதல் வழங்கப்
முறையில் கடனாக வழங்கப்
பட்ட தொகை.
வழங்கப்பட்ட
மீள்பிடி விசைப்
பட்குகள்.

36⁰ அளவை 32¹ அளவை

பட்குகள், பட்குகள்.

நா. பன

இராமநாதபுரம்

4 3,40,433.36

15 21,93,836.20

மொத்தம் 19 25,34,269.56

செருநெகிவேனி

3 3,08,890.00

8 13,66,775.00

மொத்தம் 11 16,75,665.00

சுன்னியாகுமரி

38 38,92,172.35

24 34,42,129.35

மொத்தம் 62 73,34,301.70

மொத்தம்

124 78 2,41,59,340.33

மொத்தம் 202 2,41,59,340.33

1978 மார்ச் 22]

280 ஆம் பக்கத்திலுள்ள அடிக்குறிப்பைக் காண்க.)

தொழில்துறை கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு

தொழில் வளர்ச்சிக் கொள்கை

கடந்த இருபது ஆண்டுகளாக இந்நாட்டில் தொழில் வளர்ச்சி குறித்த கொள்கை, 1956-ம் ஆண்டு தொழில் கொள்கைத் தீர்மானத்தை ஒட்டி அமைந்துள்ளது. இந்தக் கொள்கைத் தீர்மானத்தில் பல கூறுகள் இன்றுகூட செல்திறன் உள்ளவையாக இருந்தபோதிலும், இக்கொள்கை, சமூகநீதி, பொருளாதார வளம் மக்களிடையே பரவலாக்குதல் போன்ற நோக்கங்களை முழுவதும் எய்தவில்லை என்று உணரப்பட்டது. தொழிற்சாலைகளை பெருமளவில் சிற்றூர்களிலும், சிறு நகரங்களில் பரவலாக அமைப்பதற்கும் பெருவாரியான மக்களின் கையில் செல்வம் போய்ச் சேருவதற்கும் வழிகோலும் நோக்கத்தோடு அண்மையில் மத்திய அரசு புதிய தொழில் கொள்கையை அறிவித்தது. குடிசைத் தொழில், சிறுதொழில், கிராமத் தொழில்களுக்கு அதிக முக்கியத்துவம் அளிப்பதே இப்புதிய கொள்கையின் தலையாய நோக்கமாகும். மாநில அரசின் தொழிற்கொள்கையும் மத்திய அரசின் கருத்துக்களோடு பொதுவாக ஒத்திருக்கின்றது, முன்னிலும் அதிகமான பொருட்களை உற்பத்தி செய்வதை சிறுதொழில், குடிசைத் தொழில், கிராமத் தொழில்துறைக்கு ஒதுக்க வேண்டும் என்று மத்திய அரசுக்குப் பரிவுரை செய்யப்பட்டது. மத்திய அரசு, அண்மையில் மொத்தம் 504 உற்பத்திப் பொருட்களை சிறு தொழில், கிராமத் தொழில், குடிசைத் தொழில் துறைக்கு ஒதுக்கும் தனது கொள்கையை அறிவித்தபோது, தமிழ்நாடு அரசின் பரிவுரைகளும் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை.

சிறு தொழில், கிராமத் தொழில் துறைகள் வளர்ச்சி மிகுந்த முக்கியத்துவம் பெற்று வருகையில், பெரிய தொழில்கள் வளர்ச்சியைப் புறக்கணித்துவிட முடியாது. பெரிய தொழில்கள் சிறிய தொழில்களுக்கும் துணைத் தொழில்கள் (satellites) என்ற முறையில் ஆதரவு தரமுடியும்; மேலும் அவை அடிப்படைப் பொருட்கள், தொழிற்சாலை கச்சாப் பொருட்கள், மூலப் பொருட்கள், உயர்தொழில் நுட்பம் வாய்ந்த பொருட்கள் ஆகியவற்றைத் தொடர்ந்து உற்பத்தி செய்து சிறு தொழில்கள் அவற்றைப் பயன்படுத்தவும் உதவுகின்றன.

[1978 மார்ச் 22]

பெரும் நகர்களில் மேலும் தொழிற்சாலைகள் ஏற்படுத்தப் படுவதை தடுப்பதற்கும், தொழிற்சாலைகளை மாநிலத்தின் எல்லாப் பகுதிகளிலும் பரவலாக ஏற்படுத்த இயலுவதற்கும் வழிவகுக்கும் பொருட்டு, 10 இலட்சம் மக்கள் தொகைக்கு அதிகமாகவுள்ள பெருநகர்களில் தொழிற்சாலைகளைப் புதிதாக ஏற்படுத்துவதற்கு உரிமங்கள் வழங்கலாகாது என்றும் மத்திய அரசு தீர்மானித்துள்ளது. பல்வேறு கட்டுப்பாடுகளையும் கடுமையான நடைமுறைகளையும் தளர்த்தும் நோக்கோடு, தற்போதுள்ள நடைமுறைகளை எளிதாக்குவதற்கும், உரிமங்கள் வழங்குவதிலுள்ள இடர்பாடுகளை நீக்குவதற்கும், ஏற்றுமதி, இறக்குமதி கம்பெனி விவகாரங்கள் ஆகியவை குறித்தும் கருத்துரை வழங்க பல குழுக்களை மத்திய அரசு அமைத்துள்ளது. உரிமம் வழங்கும் துறைகளையும், நிதி வழங்கும் நிறுவனங்களையும் சிறந்த முறையில் ஒருங்கிணைத்தல், குறிப்பிட்ட காலக் கட்டண்களை வழங்க அரசு நிதிவழங்கு நிறுவனங்களுக்கு அதிக அதிகாரங்களை அளித்தல், உரிமங்களையும், அனுமதிக் கடிதங்களையும் தொடர்ந்து ஆய்வு செய்தல், உரிமம் வழங்கப்படவிருக்கும் நிறுவனத்தின் திறனை மதிப்பிடுவதில் வங்கிகளும், நிதிவழங்கு நிறுவனங்களும் இணைந்து செயல்படுதல், சிறுதொழில்களுக்கு விற்பனை வசதி உதவியைச் செய்து கொடுக்கும் மாநில அரசின் கழகங்களை சப்ளைஸ்-டிஸ்போஸல்ஸ் தலைமை இயக்குநர் அலுவலகம் தாமாகவே பதிவு செய்து கொள்ளுதல் ஆகியவை குறித்து இந்த அரசு கருத்துரை வழங்கியுள்ளது. ஏற்றுமதி-இறக்குமதி பற்றிய விதிமுறைகள் தளர்த்தப்பட்டு சிறுதொழில்கள் மாவட்ட அளவிலும், பெரிய தொழில்கள் மாநில அளவிலும் வேண்டிய அனுமதிகள் பெற ஏற்ற முறையில் விதிமுறைகளைத் திருத்த வேண்டும் என்றும் தமிழ்நாடு அரசு மத்திய அரசுக்கு கருத்துரை வழங்கியுள்ளது. பெருவாரியான மக்களுக்குச் சேவையே வாய்ப்புக்கான ஆதாயந்தரத்தக்க வழிகளுக்கு வகை செய்யும் சிறுதொழில்களும், கிராமத் தொழில்களும் மாநிலத்தின் பொருளாதாரத்தில் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றன. 6,400-க்கு மேற்பட்ட சிறு கைத்தொழில்களும், 8,600-க்கு மேற்பட்ட சொந்தத் தொழில் நடத்துவோரும் ஜூலை 77 முதல் டிசம்பர் முடிய உள்ள 6 மாத காலத்தில் வணிக வங்கிகளின் உதவி பெற்றனர். மொத்தம் 27 3காடி ரூபாய்க்கு மேற்பட்ட இந்த உதவியினால் 49,000 பேர்களுக்கு மேல் வேலை வாய்ப்பு பெறுவார்கள் என்று நம்பப்படுகின்றது.

1978 மார்ச் 22]

சிறுதொழில் துறையில் தயாரிக்கப்படுவதற்காக ஒதுக்கப் பட்டுள்ள பட்டியலில் முன்பு உள்ள சுமார் 180 இனங்கள் எண்ணிக்கையை 504 ஆக இந்திய அரசு உயர்த்தியுள்ளது. ஒதுக்கப்பட்டுள்ள கூடுதல் இலட்சணை உடனடித் செய்யக்கூடிய முறைகள் குறித்து ஆய்வு செய்யவும், அத் தொழில்களைத் தொடங்குவதில் அக்கறை காட்டும் தொழில் முனைவர்களுக்கு உதவி புரிவதற்காக திட்ட விவரங்களைத் தயாரிக்கவும், தொழில் வணிகத் துறையும் தமிழ்நாடு சிறு தொழில் வளர்ச்சி நிறுவனமும் வேண்டிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வர். சிறு தொழில் தொடங்குவோருக்கு தக்க ஆலோசனைகள் கூறி அவர்கள் வாங்கவேண்டிய இயந்திரங்கள், விற்பனை வசதி பற்றிய விவரங்கள் ஆகியவற்றை எடுத்துரைத்து, நிதி நிறுவனங்களிடமிருந்து நிதி உதவி பெற்றுத்தருவது போன்ற எல்லா வசதிகளையும் ஒருங்கிணைத்து செயல்படும் நோக்கத்துடன் மாவட்டங்கள் தோறும் மாவட்ட தொழில் மையங்களை அமைக்க எண்ணியுள்ளோம். வரும் ஆண்டில் செங்கற்பட்டு, தென்னாற்காடு, தருமபுரி, சேலம், புதுக்கோட்டை, இராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி ஆகிய மாவட்டங்களில் இவை அமைக்கப்படும். சிறு தொழில் வளர்ச்சி நிறுவனம், தொழில் வணிகத்துறை, சுதர்சனிராமத் தொழில் வாரியம் போன்ற அமைப்புகளின் அலுவலர்களை ஒரே இடத்தில்கொண்டதாக இந்தமையங்கள் உருவாக்கப்படும்.

தொழில் துறையில், தொழிற்சாலைகளை உருவாக்குவது, மேம்படுத்துவது, அதற்கு வேண்டிய நிதிக்கு வகை செய்வது, அடிப்படைத்தேவைகளை மேம்படுத்துவது ஆகியவையே அரசின் முக்கியமான பணிகளாகும். இத்தகைய நோக்கங்களை எய்துவதற்கு அரசுக்குச் சொந்தமான தொழில் மேம்பாட்டு அமைப்புகள் பல அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இத்தகைய அமைப்புகளில் தமிழ்நாடு சிறுதொழில் வளர்ச்சி நிறுவனம் (சி.டீ.கோ) மிகவும் முக்கியமான ஒன்றாகும். சிறு தொழில் வளர்ச்சிக்கான எல்லா உதவிகளையும் இது அளிக்கிறது. மற்றும் தமிழ்நாடு தொழில் முதலீட்டு நிறுவனம் (டி.ஐ.ஐ.சி.) சிறு தொழில் திட்டங்களுக்கும், நடுத்தரத் தொழில் திட்டங்களுக்கும் நிதியுதவி அளிக்கும் நிறுவனமாகும். தமிழ்நாடு தொழில் முன்னேற்ற நிறுவனம் (சி.பி.காட்) நடுத்தர, பெருந்தொழில் திட்டங்களுக்கு நிதியுதவி அளிப்பதோடு அடிப்படைத் தேவைகளை உருவாக்கி திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதில் எல்லா உதவியையும் அளிக்கிறது. தமிழ்நாடு தொழில் வளர்ச்சி நிறுவனம் (டி.டீ.கோ) பொதுத் துறை நிறுவனங்களை நிர்வகிப்பதுடன் கூட்டுத்துறை நிறுவனங்களையும் ஊக்குவிக்கிறது.

[1978 மார்ச் 22]

1975ஆம் ஆண்டு தொழில் உற்பத்திக் குறியீட்டு எண் (அடிப்படை ஆண்டு 1970-100) 137.66 ஆக இருந்தது. இது 1977 செப்டம்பரில் 142.9 ஆக (தற்காலிகமானது) இருந்தது.

கடந்த ஐந்து ஆண்டுக் காலத்தில் பதிவு செய்யப்பெற்ற தொழிற்சாலைகளின் எண்ணிக்கையையும், அத்தொழிற்சாலைகளில் வேலைக்கமர்த்தப்பட்டிருந்த தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கையையும் கீழே உள்ள விவர அட்டவணை காட்டும்:—

ஆண்டு.	தொழிற்சாலைகளின் எண்ணிக்கை.	தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை.
1973	6,816	4,53,000
1974	6,985	4,98,804
1975	7,408	4,99,672
1976	8,196	5,04,899
1977	8,508	5,23,233

தொழில்களின் வளர்ச்சி பெரும்பாலும் மின் உற்பத்தி வளர்ச்சியைச் சார்ந்துள்ளது. கடந்த ஐந்தாண்டுகளில் தொழிற்சாலைகள் பயன்படுத்திய மின் சக்தியின் அளவுகள் கீழே தரப்பட்டுள்ளது:—

ஆண்டு.	மில்லியன் யூனிட்கள்.
1972-73	2,463.469
1973-74	2,338.625
1974-75	2,402.284
1975-76	3,059.252
1976-77	3,051.354

1978 மார்ச் 22]

தமிழ்நாட்டில் கடந்த ஐந்தாண்டுகளில் பதிவு செய்யப் பெற்ற நிறுவனங்களின் எண்ணிக்கை கீழே கொடுக்கப்பட்ட அட்டவணை யிலிருந்து தெரிய வரலாம் :—

ஆண்டு. நிறுவனங்களின் எண்ணிக்கை.			அதிகாரம் பெற்ற பங்கு மூலதனம்.	
அரசுத் தனியார் துறை. துறை.			அரசுத் தனியார் துறை. துறை.	
(ரூபாய் இலட்சத்தில்.)				
1972-73	20	166	1,381	11,616
1973-74	37	210	3,342	1,926
1974-75	32	268	3,599	3,706
1975-76	29	184	2,748	1,808
1976-77	13	173	691	1,578
1977-78	12	145	533	1,152

தொழில் முதலீடுகளுக்கு உதவித் தொகை வழங்கும் திட்டம் மூலம் நடப்பாண்டில் சிறு தொழில்கள் பெருமளவில் பயனடைந்தன. 1976-77-ல் 156 சிறு தொழில்களே பயனடைந்து ரூ. 38.83 இலட்சம் பெற்றன. ஆனால் 1977-78-ல் 233 சிறு தொழில்களுக்கு ரூ. 57.34 இலட்சம் மானியமாக வழங்கப்பட்டது. இத்திட்டத்தின் செயலாக விவரங்கள் இணைப்பு 9-ல் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. அதேபோல் 1977-78-ல் ரூ. 99.08 இலட்சம் விற்பனை வரிக்கடனாக 18 தொழில்களுக்கு வழங்கப்பட்டது. ஆனால் முந்தைய ஆண்டில் ரூ. 79.44 இலட்சம்தான் விற்பனைவரிக்கடனாக 15 தொழில்களுக்கு வழங்கப்பட்டது. இத்தகைய தொழில் வளர்ச்சி 1978-79-லும் தொடரும் என்று கருதப்படுகிறது. விற்பனை வரிக்கடன் திட்டத்தினை விரிவுபடுத்த சில மாற்றங்களை செய்யவும் அரசு பரிசீலித்து வருகிறது.

[1978 மார்ச் 22]

தொழில்-வணிக இயக்குநரகப் பணிகள்

பொதுவாக தொழில்களையும் குறிப்பாக, சிறு தொழில்களையும் வளர்ப்பதற்கான அரசுத் திட்டங்களைத் தயாரித்துச் செயல்படுத்துவதற்கு-தொழில் வணிக மாநில இயக்குநர் அலுவலகம் முகவரமைப்பாகச் செய்யப்பட்டுள்ளது. மத்திய அரசு, மாநில அரசு, வங்கிகள், ஏனைய முகவரமைப்புகள் ஆகியவற்றிலிருந்து நிதி உதவி, ஏனைய உதவிகள் ஆகியவற்றை சிறு தொழில்கள் பெருவதற்கேற்ப, அவற்றைப் பதிவு செய்தல், தொழில் நுட்பத் தகவல் அளித்தல், நிதி உதவி, பயிற்சி, பழுதுபார்க்கும் வசதிகள் ஆகியவற்றை தனது பல்வேறு பிரிவுகள் மூலம் அளித்தல், தொழில்களைத் தொடங்குவதற்கான திட்ட அறிக்கைகளைத் தயாரித்தல், தொழில் கூட்டுறவுச் சங்கங்களை அமைத்தல், அத்தகைய தொழிற் கூட்டுறவுகளுக்கு நிதிஉதவி, அங்காடி வசதி, ஏனைய வசதிகள் ஆகியவற்றை அளித்தல், வெளிநாடுகளிலிருந்து இயந்திரங்களையும் மூலப் பொருட்களையும் இறக்குமதி செய்ய “இன்றியமையாமை சான்றிதழ்” வழங்குதல் மாநிலத்தின் கனிவளத்தை ஆய்வு செய்தல், மாநிலத்தில், பெரிய உப்புத் தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்துவதற்காக உப்பு-அதனைச் சார்ந்த பொருட்களுக்கான தொடக்க ஆய்வுகளை நடத்தல், கிராமப் பகுதிகளில் சிறு தொழில்களை வளர்ச்சியடையச் செய்வதற்காக மத்திய அரசு பொறுப் பேற்கும் கிராம தொழில் திட்டத்தைச் செயல்படுத்துதல் முதலியவற்றை தொழில்-வணிக மாநில இயக்குநர் அலுவலகம் கவனித்து வருகிறது.

தொழில் நுட்பத் தகவல் வழங்கும் பணி

2. தொழிலதிபர்களுக்கும், தொழில் முனைவர்களுக்கும் தொழில் நுட்ப நூலகங்கள் மூலம் தகவல் வழங்குவதற்காக, நூலகத்துடன் கூடிய தொழில் நுட்பப் பிரிவு அமைக்கப்பட்டுள்ளது. கிண்டியிலுள்ள தொழில் நுட்பத் தகவல் வழங்கும் பிரிவில், தேவையான புத்தகங்கள் அடங்கிய நூலகம் ஒன்றும், நூல் வெளியீடு பிரிவு ஒன்றும், மொழி பெயர்ப்புப் பிரிவு ஒன்றும், தொழில் நுட்பத் திரைப்படங்களைத் திரையிடுவதற்கும், கூட்டங்கள் நடத்துவதற்கும் அநங்கு ஒன்றும் உள்ளன. கிண்டி, தொழில் நுட்பத் தகவல் வழங்கும் பிரிவின் துணைப்பிரிவாக செய்திச் சுருள் பிரிவு ஒன்றும் நிலையான பொருட்காட்சி

1978 மார்ச் 22]

ஒன்றும் இயங்கி வருகின்றன. மதுரை, பேட்டை, அம்பத் தூர், காட்பாடி, திருச்சிராப்பள்ளி, கோயம்புத்தூர், சேலம் ஆகிய ஊர்களிலுள்ள தொழில் நுட்பத் தகவல் வழங்கும் பிரிவுகள், அவற்றோடு இணைந்துள்ள நூலகங்கள் மூலம், தொழிற்பேட்டைகளிலும் அவற்றைச் சுற்றிலும் உள்ள தொழிலதிபர்கள், தொழில் முனைவர்கள் ஆகியோருக்கு மேற் சொன்ன அதே வசதிகளைச் செய்து கொடுக்கின்றன. இப் பிரிவுகள் அனைத்திலும், நம் நாட்டிலும் வெளிநாடுகளிலும் தொழில் நுட்பம் குறித்து வெளியிடப்பட்ட வெளியீடுகள் உள்ளன. மேலும் இந் நூலகங்களில் 'சிப்காட்' 'சிட்கோ' போன்ற அரசு நிறுவனங்களின் நடவடிக்கைகள் குறித்த பத்திரிக்கைகளும் சிறு வெளியீடுகளும், தொழில் முனைவர்களுக்கான திட்ட அமைப்பு, செய்தி அறிவிப்பு ஆகியவைகளும் உள்ளன.

தொழில் நுட்பப் பயிற்சி நிலையம், கிண்டி.

3. பொறியியலில் பட்டமும், தகுதிப்பட்டயமும் பெற்றவர்களுக்கும், தொழில் பயிற்சி நிலையங்களில் பயிற்சி பெற்றவர்களுக்கும் சிறப்புப் பயிற்சியை இந் நிலையம் அளிக்கிறது. வார்ப்புரு வடிவமைப்பு, அச்சுவார்ப்பு, கருவிகள் செய்தல் உலைக்களத்தில் உருக்கைக் காய்ச்சி அடித்தல், இயந்திரங்களை இயக்குதல் ஆகியவற்றில் பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறது. பட்டதாரிகளுக்கும், தகுதிப் பட்டயதாரர்களுக்கும் முறையே திங்கள் ஒன்றுக்கு 200 ரூபாயும், 75 ரூபாயும் பயிற்சி உதவித் தொகை அளிக்கப்படுகிறது. பட்டதாரிகளுக்கும், தகுதிப்பட்டயதாரர்களுக்கும் இப்பயிற்சிக் கால அளவு ஒவ்வொரு தொகுதியினருக்கும் 12 மாதங்களாகும்; தொழில் பயிற்சிநிலைய சான்றிதழ்தாரர்களுக்கு 18 மாதங்களாகும். புதிதாக குளிர் பதனம், சீர்வளிபொறியியல் பாடமுறை 15 மாணவர்களைக் கொண்டு 1976ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டுத் திங்கள் தொடங்கப்பட்டது. மின் அணுவியல் கருவிகள் தயாரிப்பு பாடமுறை 1977ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரித் திங்கள் தொடங்கப்பட்டது. 1977-78 ஆம் ஆண்டில் பல்வேறு தொழில்களில் மொத்தம் 90 மாணவர்களுக்கு பயிற்சியளிக்கப்பட்டது.

கருவிகள் வார்ப்புரு தயாரிப்பு பயிற்சி நிலையம், திண்டுக்கல்.

4. பல்வேறு பொறியியல் பிரிவுகளுக்குத் தேவைப்படும் கருவிகள், வார்ப்புக்களை, குறிப்பாக, பூட்டுக்களை வடிவமைத்துத் தயாரிப்பதில், ஒவ்வொரு ஆண்டும் மூன்று

[1978 மார்ச் 22]

தொகுதியினருக்கு தொகுதி ஒன்றில் 22 மாணவர்களுக்கு புத்தகக் கல்வி, செய்முறைப் பயிற்சி ஆகியவற்றில் சிறப்புப் பயிற்சியை இந்நிலையம் அளித்து வருகிறது. பயிற்சிக்காலம் மூன்று ஆண்டுகளாகும். இப்பயிற்சி நிலையத்தில் சேருவதற்குத் தேவையான குறைந்த அளவு கல்வித் தகுதி பள்ளியிறுதித் தேர்ச்சியாகும். இதுவரையில் 189 மாணவர்களுக்கு பயிற்சியளிக்கப்பட்டுள்ளது.

கருமார், தச்சர் தொழிற்பிரிவு, அரக்கோணம்.

5. இத் தொழிற் பிரிவு அரக்கோணத்திலும், அதனைச் சுற்றியுள்ள பகுதிகளிலும் கருமார், தச்சத் தொழிலில் பயிற்சி அளிப்பதோடு பொருட்களை உற்பத்தி செய்வதற்கான வசதிகளையும் அளிக்கிறது.

மின்சார—மின் அணுவியல் பிரிவு.

6. மின்சார, மின் அணுவியல் தொழில்களின் வளர்ச்சியோடு தொடர்புடைய நடவடிக்கைகள் அனைத்தும் இப்பிரிவில் கவனிக்கப்பட்டு வருகின்றன. இப்பிரிவு, 1972 ஆம் ஆண்டிலிருந்து செயல்பட்டு வருகிறது. மிகு நேர்த்தியான பொருட்களைத் தயாரிக்க சிறந்த தகுதி பெற்ற விஞ்ஞானிகளும், பொறியாளர்களும் சிறிய தொழிற்பிரிவுகளில் தயாரிக்க இப்பிரிவு தக்க ஆலோசனை வழங்கி உதவி வருகின்றது.

7. சோதனையிடுவதற்கான வசதிகள்.— (அ) காக்கலூரில் அமைக்கப்பட்டுள்ள மத்திய மின்சார ஆய்வுக்கூடம், மின்சாரப் பொருட்கள், இணைப்பொருட்கள், துணைப் பொருட்கள், துணைமுறைகள் ஆகியவற்றை “தயாரித்தபிறகு” சோதனையிடுவசதிகளைச் செய்துகொடுக்கிறது. சோதனைச்சான்றிதழ்களை வழங்குவதற்காக இந்த ஆய்வுக்கூடம் இந்திய தரநிர்ணய நிறுவனத்தாலும், ரயில்வேயாலும் அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளது. மின் விசிறிகளைச் சோதனையிடும் அறைகளைக் கொண்ட இது இந்நாட்டிலுள்ள சோதனையிடு ஆய்வுக்கூடங்களில் சிறந்த ஒன்றாகும். 1977-78 ஆம் ஆண்டில் 30-11-1977 ஆம் நாள் வரையில் 318 மாதிரிகள் முழுவதும் சோதனையிடப்பட்டு தேவையான சோதனையிடு சான்றிதழ்கள் வழங்கப்பட்டன. இவற்றின்மூலம் சோதனையிடு கட்டணமாக ரூபாய் 32,488 வருவாய் கிடைத்தது.

978 மார்ச் 22]

(இ) மின் அணுவியல் தொழிற்பிரிவுகளுக்கான சோதனையிடு வசதிகளுடன் கூடிய சோதனைச் சான்றிதழ்—உற்பத்தி வளர்ச்சி மத்திய ஆய்வுக்கூடம் ஒன்று அடையாறு மின் அணுவியல் கருவிகள் தொழிற்பேட்டையில் உள்ளது. சோதனையிடு சிறப்புக் கருவிகளை வாங்குவதற்காக 15.91 இலட்சம் ரூபாயை மத்திய அரசைச் சேர்ந்த மின் அணுவியல் துறை வழங்கியுள்ளது.

மின்சார மின்னணுவியல் தொழில் குறித்த புள்ளி விவரங்கள் தொகுப்பு நிலையம்.

8. இம் மாநிலத்திலுள்ள மின்சார, மின்னணுவியல், கருவிகள் தயாரிப்புத் தொழில்கள் குறித்த தகவலைச் சேகரிப்பதற்கான புள்ளி விவரத்தொகுப்பு நிலையம் ஒன்று அடையாறு, மின்னணுவியல் கருவிகள் தயாரிப்புத் தொழிற்பேட்டையில் (Instronics) அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இது இத்துறைகளுக்குத் தேவையான மூலப்பொருட்கள், இன்றியமையாத அடிப்படை வசதிகள், பொதுவான வசதிகள் ஆகியவை குறித்துத் திட்டமிடுவதற்கான தகவலை அளிக்கும் நிலையமாகச் செயல்படுகிறது. எல்லாத் துறைகளையும் சேர்ந்த 1,800-க்கும் அதிகமான தொழிற் பிரிவுகளிலிருந்து ஏற்கனவே தகவல் சேகரிக்கப்பட்டு, அவற்றை வழங்குவதற்காகத் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன.

மின்சார—மருத்துவக் கருவிகளுக்கான பணி நிலையங்கள்.

9. மின்சார—மருத்துவக் கருவிகளைச் செப்பணிடுவதற்கான பணி நிலையம் ஒன்று கிண்டியிலும், தஞ்சாவூர், மதுரை ஆகிய ஊர்களில் துணை நிலையங்கள் இரண்டும் மொத்தம் சுமார் 16.00 இலட்சம் ரூபாய் செலவில் நிறுவப்பட்டுள்ளன. தஞ்சாவூரிலுள்ள துணை நிலையம், 1976-77 ஆம் ஆண்டில் ஒப்புதல் அளிக்கப்பட்டுள்ள திட்டத்தின்கீழ் மேலும் விரிவுபடுத்தப்பட்டுள்ளது. இப்பணி நிலையங்கள், இம் மாநிலத்திலுள்ள மருத்துவ, கால்நடை மருத்துவ ஏனைய நிலையங்களின் 20,000-க்கு மேற்பட்ட கருவிகளை இதுவரையில் பழுதுபார்த்துள்ளன. இந்த வகையில் 23.98 இலட்சம் ரூபாய் மொத்த மதிப்புள்ள பழுதுபார்க்கும் பணிகள் நிறைவேற்றப்பட்டன. கோயம்புத்தூரிலுள்ள பிறிதொரு நிலையம் கோயம்புத்தூர், சேலம், தருமபுரி, நீலகிரி ஆகிய மாவட்டங்களிலுள்ள நிலையங்களின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்கிறது. இதோடு, இதேபோல் ஒரு நிலையத்தைத் திருநெல்வேலியில் நிறுவத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

[1978 மார்ச் 22]

மின்னணுவியல் கருவிகளைச் சோதனையிடுதல், சான்றளித்தல் உற்பத்தி வளர்ச்சி ஆகியவற்றிற்கான நிலையம், மதுரை. — நடைமுறையில் உள்ள தரங்களுக்கு இணங்க “உற்பத்திக்குப் பிறகு” சோதனையிடுதல், சான்றளித்தல், உற்பத்தி வளர்ச்சி ஆகியவற்றிற்காக, மதுரை, தொழிற்பேட்டையில் மின்னணுவியலுக்கான ஆய்வுக்கூடம் ஒன்று அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இதனை கப்பலார் தொழிற்பேட்டைக்கு மாற்றுவதற்கான ஏற்பாடுகள் நடைபெற்று வருகின்றன. இந்நிலையம் இதுவரையில் 31-12-77 முடிய 50 மாதிரிகளைச் சோதனை செய்துசான்றளித்துள்ளது.

தமிழ்நாடு மின் அணுவியல் நிறுவனம்.

10. இம் மாநிலத்தில் மின் அணுவியல் தொழில்கள் வளர்ச்சியடைவதை விரைவுபடுத்தும் நோக்கோடு தமிழ்நாடு மின் அணுவியல் நிறுவனம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இந்நிறுவனம் மேற்கொள்ளவேண்டிய பணிகள் பற்றி, மின்னணுத் தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ளவர்களுடன் கலந்து பேசப்பட்டது. அரசுத்துறைக்கு மட்டும் ஒதுக்கப்பட்டுள்ள பொருட்களை உற்பத்தி செய்வதை இந்நிறுவனம் மேற்கொள்வது நலம் பயக்கும் என்று கூறப்பட்டது. தொழில் கல்வி அறிஞர்கள் இந்நிறுவனத்தின் உறுப்பினர்களாக உள்ளனர். அவர்கள் மற்ற தொழில் அறிஞர்களுடன் கலந்துபேசி, ஒரு சில சிறப்புப் பொருட்களை உற்பத்தி செய்யலாம் எனக் கருத்துத் தெரிவித்துள்ளனர். வரும் ஆண்டில் இதற்கான நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படும்.

மின் அணுவியல் சிறு தொழிற் பிரிவுகள்.

11. இந்த நிதியாண்டில் தமிழ்நாட்டில் புதிதாக ஆரம்பிக்கப்பட்டு, அல்லது விரிவுபடுத்தப்பட்ட மின் அணுவியல் சிறு தொழில்கள் எண்ணிக்கை 46 ஆகும். 1978-79 ஆம் ஆண்டு முடிவில் மின் அணுவியல் சிறு தொழில்களின் உற்பத்தி ரூ. 8 கோடியளவில் இருக்குமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

1979-80 ஆம் ஆண்டிற்குள் மேற்கண்ட மின்னணு விபல் சிறு தொழில்களில் 1,586 பேர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிக்கும். மேலே குறிப்பிட்டவைகளைத் தவிர, 35 நுண்திறம் வாய்ந்த பொருட்களை உற்பத்தி செய்யும் திட்டங்கள் ஏற்கெனவே பரிசீலிக்கப்பட்டு, அவைகளுக்கான தொழிற் பிரிவுகள் அமைக்கும் தருவாயில் உள்ளது. இதனால் 1978-79 ஆம் ஆண்டு முடிவில் 500 பேர்களுக்கும் 1979-80 ஆம் மேலும் 500 பேர்களுக்கும் வேலைவாய்ப்பு கிடைக்கும்.

1978 மார்ச் 22]

இரசாயன சோதனை பகுப்பாய்வு அறிவியல் ஆய்வுக் கூடங்கள்.

12. கிண்டி, கோவை, மதுரை ஆகிய இடங்களிலுள்ள இரசாயன சோதனை—பகுப்பாய்வு அறிவியல் ஆய்வுக் கூடங்கள், பல்வேறு வகை மூலப்பொருட்கள், உற்பத்தியான பொருட்கள் ஆகியவற்றைச் சோதனையிட்டு இரசாயன, உலோக, பொறியியல் தொழில்களின் தேவையைப் பூர்த்தி செய்து வருகின்றன. சிறுதொழில் பிரிவுகளுக்குச் சோதனைக் கட்டணங்களில் 50 சதவீதம் சலுகையளிக்கப்படுகிறது. இந்திய தர நிர்ணய சான்றிதழ் அடையாளக் குறியீடு திட்டத்தின்கீழ் சான்றிதழ் பெறும் தொழிற்சாலைகளுக்கு 33.1/3 சதவீதம் சலுகை அளிக்கப்படுகிறது. இந்த ஆய்வுக் கூடங்கள் 1977-78ஆம் ஆண்டில் 31-12-1977 வரையில் 4,173 மாதிரிகளைச் சோதனையிட்டு பகுப்பாய்வு செய்துள்ளன. இதன் மூலம் கட்டணமாக 1,46,400 ரூபாய் பெற்றுள்ளன. சேலத்தில் உள்ள சவ்வரிசி ஆராய்ச்சி ஆய்வுக்கூடம் தரமான சவ்வரிசில் டார்சுபொருட்களை உற்பத்தி செய்வதற்கு உதவி புரிகிறது. இந்திய தர நிர்ணய நிலையத்தின் வரையறைகளின் படி, ஸ்டார்ச், சவ்வரிசி ஆகியவற்றைப் பகுப்பாய்வு செய்வதற்கான சோதனையிடு வசதிகளையும் அளிப்பதோடு, பல்வேறு மாதிரிகளைச் சோதனையிடும் பணியையும் மேற்கொள்கிறது. இந்த ஆய்வுக் கூடம் 1977-78ஆம் ஆண்டில் 31-12-1977ஆம் நாள்வரையில் 370 மாதிரிகளை பகுப்பாய்வு செய்து அவற்றின் மூலம் சோதனைக் கட்டணமாக 3,490 ரூபாயை ஈட்டியுள்ளது.

தூத்துக்குடியிலுள்ள உப்பு—கடல்படு இரசாயனப் பொருட்கள் ஆராய்ச்சி நிலையம், உப்பு உற்பத்தியை அளவிலும் தரத்திலும் உயர்த்துவதில் உப்புத்தொழிற்சாலைக்கு உதவுகிறது. பவநகர், மத்திய உப்பு—கடல்படு இரசாயனப் பொருட்கள் தொழிற்சாலையில் நெருங்கிய உடனுழைப்புடன் தூத்துக்குடி, உப்பு—கடல்படு இரசாயனப்பொருட்கள் மாநில ஆராய்ச்சி நிலையத்தை நடத்தக் கருதப்பட்டுள்ளது.

13. இரசாயனத் தொழில்கள் குறித்த புள்ளி விவரங்களையும் தொழில்நுட்பத் தகவல்களையும் சேகரிப்பதற்காக கிண்டியில் புள்ளி விவரத்தகவல் தொகுப்பு நிலையம் ஒன்று செயல்பட்டு வருகிறது. 1977, டிசம்பர் வரையில், இந்நிலையம் 484 இனங்கள் குறித்தும் 33 திட்ட அமைப்புகள் குறித்தும் தொழில்நுட்ப ஆலோசனை வழங்கியுள்ளது.

[1978 மார்ச் 22]

14. இரசாயனப் பிரிவு, பராபின் மெழுகு, தீக்குச்சி மெழுகு பொருட்களைக் கொள்முதல் செய்வதில் சிறு தொழில்களுக்கு அவசியமான உதவி செய்கிறது. இப்பிரிவு, இரசாயனத் தொழில்களைத் தொடங்குவதற்குத் தொழில் முனைவர்களுக்குத் தொழில் நுட்ப ஆலோசனை நல்குகிறது. மேலும், தொழிற் சாலைகள் குறிப்பாகக் கேட்டுக் கொள்வதன் பேரில் இப் பிரிவு இரசாயன தொழிற்சாலை முன்னேடி ஆய்வுகளையும் மேற்கொள்கிறது. சிறு தொழில் பிரிவுகள், தங்களது உரிமங்களையும், உள்நாட்டுத் தயாரிப்பாளர்களிடமிருந்து மூலப்பொருள் ஒதுக்கீட்டையும் பெறவியலும் வகையில் இந்த இரசாயன பிரிவு பூச்சிக் கொல்லிமருந்து உற்பத்தித் திட்டங்களுக்கு ஒப்புதல் அளிக்கிறது.

மட்பாண்டப் பயிற்சி நிலையம்.

15. விருத்தாசலம், மட்பாண்டத் தொழிற் பயிற்சி நிறுவனம், மட்பாண்டத் தொழில் நுட்ப நிறுவனம் என்று மாற்றி பெயரிடப்பட்டது. இந்நிறுவனம் 15 மாணவர்களுக்கு நான்காண்டுக் கரலப் பயிற்சி வகுப்பு நடத்துகிறது. வணிகத் தொழில் பிரிவுகளில் அளிக்கப்படும் ஓராண்டு பயிற்சியும் இப்பயிற்சிக் காலத்தில் அடங்கும். முதல், இரண்டாம் ஆண்டு மாணவர்களுக்குத் திங்கள் ஒன்றுக்கு ரூ. 75-ம், மூன்றாம், நான்காம் ஆண்டு மாணவர்களுக்குத் திங்கள் ஒன்றுக்கு ரூ. 100-ம் பயிற்சி உதவித் தொகை அளிக்கப்படுகிறது. பிற மாநில அரசுகள், மட்பாண்டத் தொழிற்சாலைகள், மட்பாண்டத் தொழிலில் ஈடுபட்டு வரும் பிற நிறுவனங்கள் ஆகியவற்றோருக்கு ஒதுக்கப்பட்டுள்ள ஐந்து இடங்கள் உட்பட, பயிற்சி உதவித்தொகை இல்லாமல் பயிற்சி பெறுவதற்காக மேலும் பத்து மாணவர்கள் எடுத்துக் கொள்ளப்படுகின்றனர். மூலப்பொருட்களையும் வேலை நிறைவுபெற்ற பொருட்களையும் சோதித்துப் பார்ப்பதற்காக எல்லா வசதிகளுடன் கூடிய ஆய்வுக்கூடம் ஒன்று இந்நிறுவனத்துடன் இணைக்கப் பட்டுள்ளது.

கண்ணாடித் தொழிற் பயிற்சி நிலையம்.

16. கிண்டியிலுள்ள அரசு ஆய்வுக்கூட கண்ணாடித் தயாரிப்புப் பயிற்சி நிலையத்தில் ஆய்வுக்கூட கண்ணாடி சாதனம் தயாரிப்பது குறித்து பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறது. இது வரையில் 26 தொகுதியினருக்குப் பயிற்சியளிக்கப்பட்டுள்ளது. கோயம்புத்தூரிலுள்ள கண்ணாடிக் கருவிகள் தயாரிப்புக்கான பயிற்சி — உற்பத்தி நிலையம், கோயம்புத்தூரிலும்

1978 மார்ச் 22]

அதனைச் சுற்றிலுமுள்ள கல்வி நிறுவனங்களின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்கிறது. இந்நிலையத்திலும் ஆய்வுக்கூட கண்ணாடி சாதனம் தயாரிக்கப்படும் பணி மேற்கொள்ளப்படுகிறது. இத்தொழிற் பிரிவில் தயாரிக்கப்படும் கண்ணாடி பொருட்களுக்கு நல்ல விற்பனை உள்ளது.

சிறு தொழில்களைப் பதிவு செய்தல்.

17. இயந்திரங்கள் தளவாடச் சாமான்கள் இவற்றில் மொத்த முதலீடு பத்து இலட்சம் ரூபாய்க்கு மேற்படாமல் உள்ளவை சிறு தொழில்களாகக் கருதப்படும். பெரிய தொழிற்சாலைகளுக்குத் துணைத் தொழில்களாக அமையும்போது இத்தகைய முதலீடு 15 இலட்சம் ரூபாய்வரை இருப்பினும் சிறு தொழிலாகக் கருதப்படுகின்றன. தற்போதுள்ள பதிவு நடைமுறையின்கீழ், முதலில் புதிய தொழில்களுக்குத் தற்காலிகச் சான்றிதழ்கள் வழங்கப்படுகின்றன. தற்காலிகச் சிறு தொழில் சான்றிதழ் 6 திங்களுக்குத்தான் செயல் திறனுடையதாகும். இது முதலில் 6 திங்களுக்கு மேலும் புதுப்பிக்கப்படலாம். ஆய்வுக்குப் பின்னர், மேலும் 2 அரையாண்டுக் காலத்திற்கும் புதுப்பிக்கப்படலாம். சிறு தொழில் அமைக்கப்பட்டதைக் கண்டறிந்தபின், நிலையான சான்றிதழ்கள் வழங்கப்படுகின்றன. மாவட்டங்களிலுள்ள தொழில் வணிக துணை இயக்குநர்கள் இந்தச் சான்றிதழ் வழங்கும் அதிகாரம் பெற்றவர்கள்.

சிறு தொழில்கள், குறிப்பாக, படித்துவிட்டு வேலையில்லாமல் இருப்போருக்கும் பெருமளவு சுய வேலைவாய்ப்பை அளிக்கின்றன. மாநிலம் முழுவதும் கிராமப் பகுதிகளிலும் ஓரளவு நகர்ப்புற பகுதிகளிலும் தொழில் வளம் பெருகுவதற்கு வகை செய்வதும் சிறுதொழில், குடிசைத் தொழில், வணிகம் மற்றப் பணிகள் ஆகியவற்றில் சொந்தத் தொழில் வாய்ப்புகளுக்கும் வழி வகுப்பதே மாநில அரசின் உறுதியான கொள்கையாகும்.

1977 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்கள் 13 ஆம் நாள் அன்றுள்ளபடி மாநிலத்தில் சுமார் 40,000 பதிவு செய்யப்பட்ட சிறு தொழில்கள் இருந்தன. இவை சுமார் 4 இலட்சம் பேருக்கு வேலை வாய்ப்பு நல்கின. சிறுதொழில் குறித்து மாவட்டவாரியான விவரங்கள் இத்துடன் இணைக்கப்பட்டுள்ள இணைப்பு V-ல் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. 50,000 பேர்களுக்கு வேலை அளிப்பதற்காக ஓராண்டுக்குள் 10,000 சிறுதொழில் பிரிவுகளைத் தொடங்குவதற்கு, தொழில் வணிக

[1978 மார்ச் 22]

இயக்குநர் அலுவலகம், தமிழ்நாடு சிறுதொழில் வளர்ச்சிக் கழகத்தின் (சிட்கோ) ஒத்துழைப்புடன் அவசியமான நடவடிக்கைகளை மேற் கொண்டுள்ளது. இம் மாநிலத்தில் பல்வேறு சிறு தொழில்களைத் தொடங்குவது சம்பந்தப்பட்ட திட்டங்களைச் செயற்படுத்துவதற்கான வளர்ச்சிப் பணி அமைப்புகளாக தொழில்-வணிகத் துறை இயக்குநரையும், தமிழ்நாடு சிறுதொழில் வளர்ச்சிக் கழகத்தையும் (சிட்கோ) அரசு குறிப்பிட்டுள்ளது. ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் பகுதியிலும் பொறியியல், இரசாயனம், உணவு, செய்முறைப் படுத்தல், தோல், மட்பாண்டத் தொழில், மின்னணுவியல், கைவினைப் பொருட்கள் முதலிய வற்றில் ஒவ்வொரு துறை குறித்தும் ஆய்வு செய்து வெவ்வேறு பகுதிகளுக்குச் சாதகமாயுள்ள தொழில் குறித்து கண்டறியப் படும். குறிப்பிட்ட இடங்களில் தொழில் முனைவோரைத் தெரிந்தெடுப்பதற்கு கூட்டங்களும் நடத்தப்படும்.

புள்ளி விவரத் தகவல் சேகரிப்பு.

18. பதிவு செய்யப்பட்ட ஒவ்வொரு சிறுதொழில் பிரிவும் ஒவ்வொராண்டின் இறுதியிலும் உற்பத்தி குறித்த விவர அறிக்கையை வரையறுக்கப்பட்ட படிவத்தில் தொழில்-வணிக இயக்குநர் அலுவலகத்துக்கு அனுப்பக் கடமைப் பட்டுள்ளது. இந்தப் புள்ளி விவரங்கள் 'கார்டெக்ஸ்' முறைப்படி வகைப்படுத்தப்பட்டு பேணி வரப்படுகின்றன. 31-12-1977 அன்றைய நிலையின்படி சிறு தொழில்கள் பற்றிய ஆண்டுக் குறிப்பேடு ஒன்றை வெளியிடுவதற்கான நடவடிக்கைகளை தொழில்-வணிக இயக்குநர் அலுவலகம் மேற்கொண்டுள்ளது.

சிறு தொழில் பற்றிய தேசியப் புள்ளி விவரம்.

19. அனைத்திந்திய அடிப்படையில் மேற்கொள்ளப்படும் சிறு தொழில் பற்றிய தேசியப் புள்ளி விவரம் தொடர்பாக தொழில்-வணிக இயக்குநர் அலுவலகம், பதிவுபெற்ற சிறு தொழிற்சாலைகள் பற்றி, தயாரிப்பு வகை, வேலைக்கமர்த்தப் பட்டுள்ள தொழிலாளர் எண்ணிக்கை, முதலீடு செய்யப் பட்ட மூலதனம், எந்திரங்களின் மதிப்பு, பயன்படுத்தப் படும் மூலப்பொருட்களின் மதிப்பு, தரம், உற்பத்தியின் மதிப்பு, ஆகியவை பற்றிய புள்ளி விவரங்களை உற்பத்தி வாரியாகச் சேகரிக்கிறது.

1978 மார்ச் 22]

மையப் பிரிவு :

20. சிறுதொழில் புள்ளிவிவரக் கணக்கெடுப்பின் தொடர் நடவடிக்கையாக “மையப்பிரிவு” ஒன்று இயக்குநர் அலுவலகத்தில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இப்பிரிவின் பணிகளாவன:—

(1) சிறுதொழில் துறையில் உற்பத்திக் குறியெண்ணைத் தயாரிப்பதற்காக தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட பொருட்களைத் தயாரிக்கும் சிறுதொழில் பிரிவுகளிலிருந்து மாதாந்திர உற்பத்தி அறிக்கைகளைச் சேகரித்தல்.

(2) புள்ளிவிவரக் கணக்கெடுப்பின்போது 20 சதவிகித உற்பத்தித் திறனுக்குக் குறைவாக செயல்படுவதாகக் கண்டறியப்பட்ட சுமார் 1,300 சிறு தொழில்கள் குறித்த பிரச்சினைகளைக் கண்டறிந்து, அவை நன்முறையில் செயல்படும் நிலைக்குக் கொண்டு வருவதற்கான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளுதல்.

(3) புள்ளிவிவரக் கணக்கெடுப்பின்போது மூடப்பட்டதாகக் கண்டறியப் பட்ட அல்லது எங்கு உள்ளன என்று கண்டுபிடிக்க இயலாத சுமார் 10,000 சிறுதொழிற் பிரிவுகள் குறித்து பரிசீலனை செய்தல்.

சிறுதொழில்களுக்கு மின்சக்தி, குடிநீர், போக்குவரத்து, செய்தித் தொடர்பு, சாலை வசதிகள் முதலிய வசதிகளுடன் நன்கு திட்டமிட்ட இடவசதியை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கும் நோக்கத்துடன் மாநில முழுவதும் தொழிற்பேட்டைகள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. மேலும் குறிப்பிட்ட தொழிலுக்குரிய தொழிற்பேட்டைகள், தோல், மின்சாரம், மின்னணுவியல் போன்ற சிறப்பு வகை தொழில்களின் தேவைகளை மட்டுமே நிறைவு செய்கின்றன. நவீன சிறந்த வகைத் தொழில்களின் வளர்ச்சிக்காக, குறிப்பிட்ட தொழிலுக்குரிய கீழ்க் காணும் தொழிற்பேட்டைகளை அமைப்பதற்கு அரசு அனுமதியளித்துள்ளது.

(1) மின் தொழிற் பேட்டை, காக்கலூர்.

(2) டாக்டர் விசுலம் சாராபாய் இன்ஸ்ட்ரானிக்ஸ் எஸ்டேட், அடையாறு.

(3) மின்னணுவியல் தொழிற் பேட்டை, திருச்சிராப்பள்ளி.

(4) மின்னணுவியல் தொழிற் பேட்டை, ஓசூர்.

(5) மின்னணுவியல் தொழிற் பேட்டை, சேலம்,

[1978 மார்ச் 22]

மின் அழுத்த மாற்றிகள் (டிரான்ஸ்பார்மர்கள்), ஸ்விட்ச் கியர்கள், கண்ட்ரோல்கள் (controls) ஆகியவற்றைத் தயாரிப்பதற்காக அடையாறு மின் அணுவியல் துணைத் தொழிற்பேட்டை சென்னையிலுள்ள 'இன்ஸ்ட்ரான்க்ஸ்' வளாகத்திற்கு மிக அருகில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. திருவொற்றியூர், கோயம்புத்தூர், தூத்துக்குடி, பொள்ளாச்சி, சிவகாசி, வியாசர்பாடி, சேலம் ஆகிய இடங்களில் தனியார் கூட்டுறவு தொழிற்பேட்டைகள் உள்ளன.

மேம்படுத்தப்பட்ட மனைகள்:

21. சென்னைக்கருகில் மின்சார மின்னணுவியல் சுருவித் தயாரிப்பு தொழிற்சாலைகளுக்காக மேம்படுத்தப்பட்ட மனைகள் கொண்ட தொழிற்பேட்டை ஒன்று அமைக்கப்பட்டு வருகிறது. 100 ஏக்கர் நிலம் கையகப் படுத்தப்பட்டுள்ளது. 23 தொழில் முனைவர்கள் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டு, அரை ஏக்கர் முதல் இரண்டு ஏக்கர் வரை அவர்களுக்கு மனைகள் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளன.

தொழில் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள்:

22. பல்வேறு சிறுதொழில்கள், குடிசைத் தொழில்கள் ஆகியவற்றில் ஈடுபட்டுள்ள தொழிலாளர்கள், கைத்திறன் பணியாளர்கள் ஆகியோரின் நன்மைக்காக தெர்ழிற் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் பலவற்றை தொழில்-வணிகத் துறை தொடங்கியுள்ளது. பாய்முடைதல், பிரம்பு, மூங்கில் தொழில்கள், ஏனைய குடிசைத் தொழில்கள், கிராமத் தொழில்கள் போன்ற வற்றில் ஈடுபட்டுள்ள சுமார் 100 சங்கங்கள் கதர்-கிராமத் தொழில் வாரியத்தின் பொறுப்புக்கு மாற்றப்பட்டுள்ளன. 31-12-1977 அன்றையபடி ரூ. 255 இலட்சம் செலுத்தப்பட்ட பங்கு மூலதனத்தை யுடைய 294 சங்கங்கள். சுமார் 23,000 பேருக்கு நேரடியாக வேலைவாய்ப்பை அளித்து வந்தன. 1-4-1977-லிருந்து 31-12-1977 வரையிலான கால அளவில் இச்சங்கங்கள் ரூ. 1,053 இலட்சம் மதிப்புள்ள பொருட்களைத் தயாரித்து ரூ. 1,297.48 இலட்சத்திற்கு விற்பனை செய்தன.

தொழிற்சாலைகளுக்கு அரசு உதவியளிக்கும் சட்டத்தின் கீழ்க் கொடுக்கப்படும் உதவி. — தமிழ்நாடு 1922 ஆம் ஆண்டு தொழில்களுக்கு அரசு உதவிச் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 5/1923) கீழ் புதிய தொழில்கள் அமைத்தல் அல்லது தற்போதுள்ள தொழில்களை விரிவு படுத்துதல்,

1978 மார்ச் 22]

தொழிற்சாலைகளுக்காக நிலம் வாங்குதல், புதிய தொழிற்சாலைக் கட்டிடங்கள் கட்டுதல் அல்லது தொழிற்சாலையின் தற்போதைய கட்டிடத்தை மாற்றியமைத்தல், தொழிற்சாலைக்குத் தேவையான இயந்திரங்கள் வாங்குதல் ஆகியவற்றுக்காகவும், நடைமுறை மூலதனத்திற்காகவும், சிறு தொழில், குடிசைத் தொழில் செய்பவர்களுக்குக் கடன்கள் வழங்கப்படலாம். இச் சட்டத்தின்கீழ் ஒவ்வொன்றிற்கும் வழங்கப்படக்கூடிய உயரளவு தொகை ரூ. 2 இலட்சம் ஆகும். இச் சட்டத்தின்கீழ், கடன் வழங்குவதற்காக, 1977-78 ஆம் ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் ரூ. 10 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. தொழிற் கூட்டுறவுச் சங்கங்களிலுள்ள உறுப்பினர்களுக்கு தொழில்-வணிக இயக்குநர் பங்கு மூலதனக் கடன் வழங்கும் பொருட்டு இத் தொகை ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. 31-12-1977 வரையில் ரூ. 8,54,000 பங்கு மூலதனக் கடனாகக் கூட்டுறவுச் சங்க உறுப்பினர்களுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளது. எஞ்சிய தொகையான ரூ. 1,46,000 31-3-1978-க்கு முன்னதாக வழங்கப்படும்.

கீழ்க்கண்ட வகைக் கடன் உதவிகளை தொழில்-வணிகத் துறை தொடர்ந்து அளித்து வருகிறது :—

(1) பங்கு மூலதனம் செலுத்துவதற்காகத் தொழில் கூட்டுறவுச் சங்க உறுப்பினர்களுக்குக் கடன் ;

(2) தொழில் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு நடைமுறை மூலதனக் கடன்;

(3) கிராமத் தொழில்கள் திட்டப் பணித்திட்டத்தின் கீழ் பதிவு செய்யப்பட்ட சிறு தொழில்களுக்கும் ஏனையோருக்கும் கடன்கள் ;

(4) தென்னை நாரிலிருந்து இயந்திரத்தால் கயிறு உற்பத்தி செய்யும் தொழில் பிரிவுகள் உட்பட தென்னை நார்த் தொழில்களின் வளர்ச்சிக்குக் கடன்கள்.

கடந்த ஒன்பதாண்டுகளில் தொழில்களுக்கு அரசு உதவிச் சட்டத்தின்கீழ் வழங்கப்பட்ட கடன்கள், உதவி பெற்ற தொழிற்சாலைகளின் எண்ணிக்கை ஆகியவை குறித்த விவரங்கள் இணைப்பு XX-ல் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

[1978 மார்ச் 22]

தோல் தொழில் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள்.

23. வேலை நிறைவு செய்யப்பட்ட தோல் பொருட்களை உற்பத்தி செய்வதில் தேவையான இன்றியமையாத அடிப்படை வசதிகளை வழங்குவதன் மூலம், தோல் தொழிலுக்கும் குறிப்பாக சிறு அளவில் தோல் பதனிடுபவர்களுக்கு உதவி புரிவதற்கென்று வாணியம்பாடியில் தோல் தொழிற் கூட்டுறவுச் சங்கம் ஒன்றை அரசு அமைத்துள்ளது. தோல் பதனிடுபவர்கள் பெருவாரியாக இருக்கும் பகுதிகளில் கூட்டுறவுத்துறையில் மேலும் சில பணி நிலையங்களை அமைக்க வேண்டியதன் தேவை உணரப்பட்டு வருகிறது. அரசு வணிக நிறுவனம் அளித்துள்ளது. 25 லட்சம் மதிப்புள்ள இயந்திரங்களுக்குச் சமமான ரொக்கத் தொகையைத் தொடக்க மூலதன தேவையாகக்கொண்டு மேலும் நான்கு பணி நிலையங்களைத் தொடங்கத் திட்டமிட்டுள்ளது. தோல் தொழிற்சாலைகள் இம் மாநிலத்தில் முழு அளவில் வளர்ச்சி பெற்று பெருக வேண்டும் என்பதே இவ் வரசின் குறிக்கோளாகும். தமிழ்நாடு தொழில் முதலீட்டு நிறுவனம் 1976-77, 1977-78-ம் (ஜனவரி 1978 வரை) ஆண்டில் தோல் வளர்ச்சிக்கு வழங்கிய நிதியுதவியைப் பற்றிய விவரங்கள் கீழே தரப்பட்டுள்ளன:—

விவரங்கள்.	1976-77.	1977-78.
	(ஏப்ரல்- மார்ச்சு.)	(ஏப்ரல்- ஜனவரி.)
1. தொழிற் பிரிவுகளின் எண்ணிக்கை.	25 (ரு. இலட்சத்தில்.)	19 (ரு. இலட்சத்தில்.)
2. வழங்கிய தொகை	2,24.31	1,69.55
3. அவற்றில்—		
(அ) தொழில் வளர்ச்சி நிறுவனம்-உலக வங்கிகளின் கீழ் அன்னிய நாணயமாகக் கடன் வழங்கப்பட்ட தொழில் பிரிவுகளின் எண்ணிக்கை	11	8
	(ரு. இலட்சத்தில்.)	(ரு. இலட்சத்தில்.)

(ஆ) அன்னியச் செலாவணிக் கடன்கள் 61.77

72.44

1978 மார்ச் 22]

விவரங்கள்.		1976-77. (ஏப்ரல்- மார்ச்சு.)	1977-78 (ஏப்ரல் ஜனவரி- செப்டம்பர்.)
4. திட்டங்களின் மொத்த மதிப்பீடு		4,90.55	3,56.47
5. எதிர் பார்க்கும் வாய்ப்புக்களின் எண்ணிக்கை	வேலை	11,90	840
6. எதிர்பார்க்கும் வருட உற்பத்தியின் மதிப்பீடு		1,744.74 இலட்சம்.	1,564.44 இலட்சம்.

கூட்டுறவுத் தேயிலைத் தொழிற்சாலைகள்.

24. தமிழ்நாட்டின் பதினென்று தொழில் கூட்டுறவுத் தேயிலைத் தொழிற்சாலைகள் உள்ளன. இத்தொழிற்சாலைகள் எல்லாம் நீலகிரி மாவட்டத்தில் அமைந்துள்ளன. நட்டத்தில் செயல்பட்டுவந்த ஒரே தொழிற்சாலையான கைகாட்டி தொழில் கூட்டுறவுத் தேயிலைத் தொழிற்சாலை, முந்திய ஆண்டுகளின் நட்டத்தை ஈடு செய்துவருகிறது. இந்தத் தொழிற்சாலைகள் ரூ. 18.27 இலட்சத்துக்கு மேம்பாட்டு ஒதுக்க நிதி, தேய்மான ஒதுக்கநிதி ஆகியவற்றை ஏற்படுத்தியுள்ளன. 1976-77-ல் தயாரிக்கப்பட்ட தேயிலை ரூ. 440.00 இலட்சத்துக்கு விற்பனை செய்யப்பட்டது. இந்தத் தொழில் கூட்டுறவுத் தேயிலைத் தொழிற்சாலைகள் மூலம் 5,099 சிறு தேயிலைச் சாகுபடியாளர்கள் பயனடைகின்றனர். இவர்கள் சுமார் 11,400 ஏக்கர் தேயிலைத் தோட்டங்களைச் சொந்தத்தில் உடையவர்களாவர்.

அரசு அளிக்கும் பங்கு மூலதன உதவி, தேயிலை வாரியம் அளிக்கும் கடனுதவி தவிர, தொடக்க நிலையில் நிர்வாகப் பணியாளர்களின் இலவசப் பணிகள், தவணை கொள்முதல் முறையின்கீழ் இயந்திரங்களை வாங்குவதற்கு அரசு உத்தரவாதம் ஆகியவையும் கூட்டுறவுத் தேயிலைத் தொழிற்சாலைகளுக்கு அளிக்கப்பட்டுள்ளன. தமிழ்நாடு மாநில தொழில் கூட்டுறவு வங்கி, இந்தத் தொழிற்சாலைகளின் நடைமுறை மூலதனத் தேவைகளுக்கு வகைசெய்கிறது. தொழிற் கூட்டுறவுத் தேயிலைத் தொழிற்சாலைகள் அனைத்திற்குமான மத்தியப் பணிச்சங்கம், தொழிற்சாலைகள் அனைத்தின் அலுவல்களை ஒருங்கிணைக்கிறது.

[1978 மார்ச் 22]

சிறு தேயிலைச் சாகுபடியாளர்களுக்கு தேவைப்படும் எருவை மொத்தமாகக் கொள்முதல் செய்கிறது. தேயிலைக் கிடங்கு நடத்துகிறது. தேயிலை விற்பனையில் உதவுகிறது. ஏனைய பணி வசதிகளைச் செய்து தருகிறது. இச்சங்கம் ஆதாயத்தில் செயல்பட்டு வருகிறது.

25. கூட்டுறவுத் தீப்பெட்டிச் சங்கங்கள்.

25. தமிழ்நாட்டில், 13 சிறு தொழில் தீப்பெட்டி உற்பத்தி செய்வோர் பணித் தொழிற் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் உள்ளன. இவை மூலப்பொருள்களைக் கொள்முதல் செய்தல், உற்பத்தியான தீப்பெட்டிகளை விற்பனைசெய்தல் ஆகியவற்றில் தயாரிப்பாளர்களுக்கு உதவிபுரிந்து வருகின்றது. இவற்றில் ஐந்து சங்கங்கள் 1975-ம் ஆண்டுக்கு முன்பே தொடங்கப்பட்டன. 1975 ஆம் ஆண்டுக்கு பிறகு பதிவு செய்த 6 சங்கங்கள் இன்னும் நல்ல விற்பனையை எட்டிப்பிடிக்கவில்லை. எஞ்சிய இரு புதிய சங்கங்கள் இன்னும் விற்பனையைத் தொடங்கவில்லை. 1976-77-ல் இச்சங்கங்களின் ஆண்டு மொத்த வியாபாரத் தொகை 354.00 இலட்ச ரூபாயாகும். 1977-78 ஆம் ஆண்டில் (31-1-78 முடிய) தீப்பெட்டி விற்பனை ரூ. 344 இலட்சமாகும் மேற்படி சங்கங்கள் அனைத்தும் சேர்ந்து தமிழ் மாநிலத் தீப்பெட்டித் தொழிற் கூட்டுறவு சங்கக் கூட்டமைப்பை அமைத்துள்ளன. ஐந்து இலட்சம் பேருக்கு வேலைவாய்ப்புத் திட்டம், வேலைவாய்ப்புப் பெருக்கத்திட்டம் ஆகியவற்றின்கீழ், வேலையற்ற பொறியியலாளர்கள், பட்டயதாரர்கள் தொழிற்பயிற்சி நிறுவனச் சான்றிதழ்ப் பெற்றவர்கள், ஏனைய தகுதிபெற்றவர்கள், ஆகியோருக்கு வேலைவாய்ப்பு அளிக்கும்பொருட்டு, மூன்றுவகை தொழில் நுட்பத் தேர்ச்சி பெற்றவர் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டன. ஐந்து இலட்சம் பேருக்கு வேலைவாய்ப்புத் திட்டத்தின்கீழ், 115 பொறியியல் பட்டதாரிகள், 39 பட்டயதாரர்கள், 169 தொழிற்பயிற்சி நிறுவனச் சான்றிதழ் பெற்றவர்கள், ஏனைய தகுதி பெற்ற 303 பேர் ஆகியவர்களுக்கு பயிற்சி அளிக்கப்பட்டது. பயிற்சி பெற்றவர்களுக்கான 14 தொழிற்கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் தொடங்கப்பட்டன. இவற்றில் மாநில அரசு பங்கு மூலதன முதலீடு செய்வதற்காக 25.77 இலட்ச ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. வேலைவாய்ப்புப் பெருக்கத்திட்டம்,

1978 மார்ச் 22]

சுய வேலை வாய்ப்புத்திட்டம் ஆகியவற்றின் கீழ் 22 திட்டங்கள் செயற்படுத்தப்பட்டு, 561 பேர்களுக்கு பயிற்சி அளிக்கப்பட்டது. பயிற்சி பெற்ற பின்னர், 137 பேர்கள் பணியில் அமர்த்தப்பட்டனர். 396 பேர்கள், வெவ்வேறு தொழிற் கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் உறுப்பினர்களாகப் பதிவு செய்யப்பட்டனர்.

தமிழ்நாடு தொழில் கூட்டுறவு வங்கி.

26. தொழில் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு நிதி உதவி அளிப்பதற்கென்றே 1961 ஆம் ஆண்டில் ஒரு தலைமை வங்கி தனியாக ஏற்படுத்தப்பட்டது. இந்த வங்கியில் செலுத்தப்பட்ட பங்கு மூலதனம் ரூ. 64.03 இலட்சம். இதில் ரூ. 38.30 இலட்சம் அரசினால் வழங்கப்பட்டது. 31-12-77 ஆம் நாள் நிலவரப்படி 357 சங்கங்களுக்கு இவ்வங்கி நிதி உதவி அளித்தது. இந்த வங்கியினால் வழங்கப்படும் கடன் அளவும் படிப்படியாக உயர்ந்து வருவதைக் கீழ்க்கண்ட அட்டவணை யிலிருந்து அறியலாம்:—

ஆண்டு. வழங்கப்பட்ட
கடன்
(ரூபாய்
இலட்சத்தில்.)

1967-68		24.61
1968-69		16.83
1969-70		18.85
1970-71		41.81
1971-72		39.00
1972-73		97.95
1973-74		130.84
1974-75		153.06
1975-76		155.56
1976-77		173.13
1977-78 (31-12-77		129.90

வரை).

[1978 மார்ச் 22]

இவ்வங்கியின் நிதி உதவியைப் பெற்றுவரும் தொழிற் கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் மிக முக்கியமானவை நீலகிரி மாவட்டத்திலுள்ள கூட்டுறவுத் தேயிலைத் தொழிற்சாலைகளாகும். இக்கூட்டுறவு வங்கியை ஒரு தலைமை வங்கியாக ரிசர்வ் வங்கி அங்கீகரிக்கவில்லை. அதனால் ரிசர்வ் வங்கியினால் கொடுக்கப்படும் மறுநிதி உதவி வசதிகளையும் மற்ற கடன் உத்தரவாத வசதிகளையும் இந்த வங்கி பெற முடியவில்லை.

கைத்திறத் தொழில்கள்.

27. தென்காசியில் உள்ள நார் தயாரிப்பு நிலையம், கிருஷ்ணகிரியில் உள்ள கருங்கல் மெருகேற்றும் நிலையம் ஆக இரண்டு உற்பத்தி நிலையங்கள் தற்போது தொழில் வாணிகத் துறையில் உள்ளன. நார் தயாரிப்புப் பிரிவானது கலப்பு நார் மூலம் மெத்தைகள் தயாரித்து, மருத்துவ மனைகளுக்கும், தனியார் நிறுவனங்களுக்கும் விற்பனை செய்து வருகிறது. இப்பிரிவு 1977 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 31 ஆம் தேதி வரை 58 டன் கலப்பு இழையைத் தயாரித்துள்ளது. 65 டன் கலப்பு நார் இழையை விற்பனை செய்துள்ளது. கிருஷ்ணகிரியில் உள்ள கருங்கல் மெருகேற்றும் நிலையத்தை தருமபுரி மாவட்ட வளர்ச்சி நிறுவனத்திற்கு மாற்றி, அரசு ஆணை பிறப்பித்துள்ளது. பல்வேறு கைத்திறப் பொருள்கள் உற்பத்தியில் ஈடுபட்டுள்ள கைத்திறப் பணியாளர்கள் குறித்த புள்ளி விவரங்களைத் திரட்டுவதற்காகவும் கைத்திறத் தொழிலை மேம்படுத்துவதற்காகவும் விவரங்களைத் திரட்ட கைத்திறத் தொழில் ஆய்வாளர்கள் நியமிக்கப்பட்டுள்ளனர். இவர்கள் கைத்திறத் தொழிற்பிரிவுகளை பதிவு செய்கின்றனர். மூன்று ஆண்டுகள் கால அளவுவரை இவற்றிற்கு பதிவுச் சான்றிதழ்களும் வழங்கப்படுகின்றன. 1977 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 31 ஆம் நாள் வரை 17,705 விண்ணப்பங்கள் வரப்பெற்றன. 16,794 தொழிற் பிரிவுகள் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. ஆய்வு, பதிவு ஆகியவை குறித்த பணி தொடர்ந்து மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகிறது.

தென்னை நார்த் தொழில்.

28. தமிழ்நாட்டில் தற்போது பத்து தென்னை நார்த் தொழில் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் உள்ளன. அவற்றில் இரண்டு மத்திய தொழிற் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள்

1978 மார்ச் 22]

ஆகும். ஒன்று மாநில நார் விற்பனை மையத் தொழிற் கூட்டுறவுச் சங்கம் ஆகும். தென்னை நார் கூட்டுறவுத் தொடக்கச் சங்கங்களும் சங்க உறுப்பினர்களும் உற்பத்தி செய்யும் நார்ப் பொருள்களை தென்னை நார் விற்பனை மத்திய தொழிற்கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் விற்பனை செய்கின்றன.

ஈத்த மொழியில் செய்யப்பட்ட தென்னை நார்ப்பள்ளி யின் சொத்து உடைமைகளை மேற்கொண்டு, நாகர் கோயில் மாவட்ட தென்னை நார் விற்பனை மத்திய தொழிற் கூட்டுறவுச் சங்கம் பெரிய அளவில் தென்னை நார் எடுக்கவும், நார் விரிப்புகள், தேயிலைக் கோணிகள், தூசு மிதியடிகள் ஆகியவற்றைத் தயாரிக்க வகை செய்யும் திட்டமொன்றுக்கு ஒப்புதல் வழங்கப்பட்டுள்ளது. இத் திட்டத்திற்கு வேண்டிய பணியாளர்கள் தந்துள்ளதோடு 1976 ஜனவரித் திங்களில் 45,000 ரூபாய் அரசின் பங்கு மூலதனமாக இச்சங்கத்திற்கு வழங்கப் பட்டது. இலங்கை, பர்மா ஆகிய நாடுகளிலிருந்து தாயகத்திற்கு திரும்பியவர்களுக்கு இச்சங்கம் பயிற்சி அளிக்கும். பயிற்சிக்குப் பின்னர், இச்சங்கத்தின் உற்பத்திப் பிரிவில் அவர்களைப் பணியில் அமர்த்தும். அகதிகள் கூட்டுறவு நிதி வளர்ச்சி வங்கி, இத்திட்டத்திற்கென 3.35 இலட்சம் ரூபாய்க்கு உதவி செய்ய ஒப்புதல் வழங்கியுள்ளது. இது வரையில் இவ்வங்கி 77,500 ரூபாய் தந்துள்ளது. ஐம்பது அகதிகள், இத்திட்டத்தின்கீழ் பயிற்சி பெற்று வருகின்றனர். மாநில அரசின் 0.10 இலட்சம் ரூபாய் பங்கு மூலதனம் உட்பட, 1.46 இலட்சம் ரூபாய் செலுத்தப்பட்ட பங்கு மூலதனம் கொண்ட தமிழ்நாடு மத்திய தென்னை நார் விற்பனை தொழிற் கூட்டுறவுச் சங்கம், 36 உறுப்பினர் களுடன் தஞ்சையைத் தலைமையிடமாகக்கொண்டு செயல் பட்டு வருகின்றது. உறுப்பினர்கள் அனைவரும், இயந்திர முறையில் நாரெடுக்கும் தொழிற் பிரிவுகளின் உரிமையாளர் களாவர். தமிழ்நாட்டில் இயந்திர முறையில் நாரெடுக்கும் தொழிற் பிரிவுகள் 110 உள்ளன. இத்தொழிற் பிரிவுகளின் உரிமையாளர்கள் அனைவரையும் இச்சங்கத்தின் உறுப்பினர் களாக பதிவு செய்வதற்காக ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டு வருகின்றன. 1977 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 31 ஆம் நாள் நிலவரப்படி மேற்படி தமிழ்நாடு மத்திய தென்னை நார் விற்பனை தொழிற் கூட்டுறவுச் சங்கத்தின் உற்பத்தி விற்பனையின் அளவு ரூ. 1.38 இலட்சத்தை எட்டியது. இதன் நடவடிக்கைகளை விரிவுபடுத்தவும், அதிக அளவில் பழுப்பு நிற கயிறு நார்களைப் பெறவும் ரூ. 6.65, இலட்சம் செலவில் இச்சங்கத்தில் கருட்டப்பட்ட நார்

[1978 மார்ச் 22]

உற்பத்திப் பிரிவு ஒன்றை தொடங்கும் திட்டத்திற்கு அனுமதி வழங்கப்பட்டுள்ளது. இத்திட்டத்திற்கு புதுக் கோட்டையிலுள்ள ஸ்டேட் பேங்க் ஆப் இந்தியா நிதி உதவி செய்யும். மேற்சொன்ன பிரிவைத் தொடங்க இச்சங்கத் தில் நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன.

பட்டுப்புழு வளர்த்தல்.

29. மேம்பட்ட முசுக்கட்டை இனங்களின் ஒட்டுப் பதியன் களை வழங்கும் பொருட்டு, இம்மாநிலத்தில் வெவ்வேறு பகுதிகளில் பத்து முசுக்கட்டை நாற்றங்கால்கள் அமைக்கப் பட்டுள்ளன. 1976-77 ஆம் ஆண்டில் வட ஆர்க்காடு, மதுரை மாவட்டங்களில் புதிதாக இரண்டு முசுக்கட்டை பண்ணைகள் தொடங்கப்பட்டுள்ளன. இந்த முசுக்கட்டை பண்ணைகள் புதிய ரக முசுக்கட்டை மர இனங்களைப் பெருக்கியும் பட்டுப்புழு வளர்ப்போர் பாசன முறையில் பயிரிட விதைப் பொருள்களை வழங்கியும் வருகிறது. மேலும் சேலம், திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டங்களில் தீவிர பட்டுப்பூச்சி வளர்ச்சி நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. இந்த இரண்டு மாவட்டங்களில் முசுக்கட்டை மரம் வளர்க்கப்படும் பகுதிகள் 825 ஏக்கருக்கு மேல் உள்ளன. தளி, பேரிகை, வாணியம்பாடி, கோயம்புத்தூர், பழனி ஆகிய 5 இடங்களில் அமைந்துள்ள பட்டுப்புழுக்கூடு விற்பனை நிலையங்கள், பட்டுப்புழு வளர்ப்போர் தாங்கள் உற்பத்தி செய்த பட்டுப் புழுக்கூடுகளை விற்பனை செய்து உடனடியாக பணம் பெற உதவிபுரிந்து வருகின்றன. இந்த ஐந்து பட்டுப்புழுக் கூடு விற்பனை நிலையங்கள் ரூ. 15-00 இலட்சம் மதிப்புள்ள சுமார் 1,00,000 கிலோ கிராம் பட்டுப் புழுக் கூடுகளை விற்பனை செய்துள்ளது.

ஓசூர், கொலட்டி, சேலம், வாணியம்பாடி, சத்யமங்கலம், மதஹள்ளி ஆகிய இடங்களிலுள்ள ஆறு துணை நிலையங்கள் புதிய இனங்கள் எவ்வாறு வளர்ச்சி அடைகின்றன என்பதை நேரடியாகக் கண்டறிந்து குறிப்புகளை எடுத்து குன்னூரிலுள்ள ஆராய்ச்சி விஸ்தரிப்பு நிலையத்திற்குக் கொடுத்து வருகின்றன.

தமிழ்நாட்டில் பட்டுத் தொழில் தீவிர அபிவிருத்தி திட்டமொன்று, மத்திய பட்டுவாரிய உதவியுடன் 1977-78 மற்றும் 1978-79 ஆகிய ஆண்டுகளில் மொத்தம் ரூ. 52.63 இலட்சம் செலவில் செயல்பட்டு வருகின்றது.

1978 மார்ச் 22]

இத்திட்டத்தின் விவரமாவது :—

1. முசுக்கட்டை பயிர் நிலப்பரப்பை விரிவாக்குதல்.

2. பட்டுப்புழு வளர்ப்பு, விற்பனை மற்றும் விற்பனை பயன்களை ஏற்படுத்துதல்.

3. மற்றும் நிர்வாகம்.

1977-78-ம் ஆண்டிற்கு ரூ. 3 இலட்சங்களை நிர்வாகம் மற்றும் அலுவலர்கள் செலவினங்களுக்காக வரையறை செய்யப்பட்டுள்ளது.

இத்திட்டம் முழுமையாக அமுல்படுத்தப்படும்பொழுது ஏற்கனவே உள்ள 12,000 ஏக்கரா தவிர சுமார் 12,000 ஏக்கரா அதிகப்படியாக விரிவடைவதுடன் அதிகப்படியாக ஆண்டுக்கு 25 லட்சம் கிலோ பட்டுக்கூடுகள் உற்பத்தி அதிகரிக்கும்.

பட்டு நூற்பு ஆலைகள் திட்டமிட்டப்படி ஆரம்பிக்கப் படின கூடுதல் 2½ இலட்சம் கிலோ பட்டு உற்பத்தி ஆவதுடன் இம்மாநில பட்டுத் தேவையினை 35 சதவிகிதம் பூர்த்தி செய்யும். சுமார் 48,000 கிராமவாசிகளுக்கு இத் தொழிலில் வேலைவாய்ப்பு ஏற்படும். தமிழ்நாடு மாநிலத்தில் தற்போது முசுக்கட்டை மரங்கள் பயிரிடப்படும் பகுதி சுமார் 13,000 ஏக்கர்கள் ஆகும். இது 1978-79 ஆம் ஆண்டுக்குள் 15,000 ஆக உயருமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. 1978-79 ஆம் ஆண்டில் வட ஆற்காடு, சேலம், தருமபுரி, மதுரை, திருநெல்வேலி ஆகிய மாவட்டங்களில் மொத்தம் 20 பட்டிழை கூட்டுறவுச் சங்கங்களைத் தொடங்கக் கருதப்பட்டுள்ளது. கிராமப்புறப் பகுதிகளில் இவைகளைத் தொடங்க, அரசு முயற்சிகள் மேற்கொண்டுள்ளது. இதன் தொடர்பாக, தொழில்-வணிக இயக்குநர் இடங்களைத் தெரிந்தெடுத்து அரசுக்குத் தெரிவிக்குமாறு கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளார். தமிழ்நாட்டில் மொத்தப் பட்டுப் புழுக்கூடு உற்பத்தி 1,200 மெட்ரிக் டன்களாகும். ஆனால் தமிழ்நாட்டிலேயே பட்டிழை எடுப்பது 231 மெட்ரிக் டன் மட்டுமே. எனவே பட்டிழை எடுப்பதற்கான வசதிகளைப் பெருக்கி வருகிறோம்.

[1978 மார்ச் 22]

கிராமத் தொழில் திட்டம்.

30. பொதுவசதி நிலையங்கள், துறை உற்பத்தி நிலையங்கள் ஆகியவற்றைத் தொடங்குதல், உள்ளூரிலுள்ள பரம்பரைக் கைத்திறப் பணியாளர்களுக்கு கிராமத் தொழில்களில் பயிற்சி அளிக்கும் திட்டம் ஆகியவை கிராமத்தொழிலில் திட்டப் பகுதியில் செயல்படுத்தப்பட்ட திட்டத்தில் அடங்கும். கிராமத் தொழில் திட்டத்தின் ஏனைய நடவடிக்கைகளில் அடங்கியவை—

1. பல்வேறு கிராமத் திட்டங்களில் தொழில் நுட்பப் பொருளாதார ஆய்வுகளை மேற்கொள்ளுதல்.

2. சிறுதொழில் பணிநிலையம், ஸ்டேட் பாங்க் ஆப் இந்தியா, மற்றும் நாட்டுடைமையாக்கப்பட்ட வங்கிகள் போன்ற நிதி உதவி நிறுவனங்கள் ஆகிய முகவரமைப்புகளுடன் ஒருங்கிணைந்து செயல்படுதல்.

3. தேவைப்படும் நேரத்தில் தொழில் நுட்ப சாத்தியக் கூறுகள் பற்றிய அறிக்கைகளை நிதி உதவி நிறுவனங்களுக்கு அளித்தல்.

4. புதிய தொழில்களை அமைக்க தொழிலதிபர்களுக்கு உதவுதல்.

5. விரிவாக்கப் பணிகள் செய்தல்.

6. தொழில் துவங்க, தொழில் முனைவர்களைத் தெரிந்தெடுத்தல்.

7. திட்ட அளவிலான குழுக் கூட்டங்களைக் கூட்டுதல், தொழிலதிபர்களின் பிரச்சினைகளைத் தீர்த்தல்.

8. தனிப்பட்ட தொழில் துவங்குபவர்களுக்குக் கடன் வழங்குதல்.

9. பிற நடவடிக்கைகள்.

தொழில்களுக்கு அரசு உதவிச் சட்டத்தின்கீழ், கிராமத் தொழில் திட்ட மைய நிதியிலிருந்து, ஆண்டொன்றுக்கு 7½ சதவீதம் என்ற குறைந்த அளவு வட்டிக்கு தனியார் தொழில் பிரிவுகளுக்குக் கடன்கள் வழங்கப்படுகின்றன.

1978 மார்ச் 22]

தமிழ் நாட்டில் கனிவளம்.

31. பெரும்பாலான தொழில்களுக்குக் கனிப்பொருள்கள் அடிப்படையாக அமைந்து இருப்பதால், கனிவளங்களை ஆய்வு செய்வதற்கான நவீன, சிறந்த முறைகளைப் பயன்படுத்தி, புதிய கனிவளப் படிவங்களைக் கண்டுபிடிப்பதில் தமிழக அரசு தன் கவனத்தைச் செலுத்தியுள்ளது. அரசு, புதிய கனிவளத் தொழில்களைத் தொடங்குவதற்கான பகுதிகளையும், ஏற்கெனவே செயல்பட்டுவரும் கனிவளத் தொழில்களை விரிவுபடுத்துவதற்கான வாய்ப்புக்களையும் கண்டறிந்து வருகிறது. தமிழ்நாட்டில், பூமியின் மேற்பரப்பில் காணப்பட்ட கனிப் பொருட்கள் ஏற்கெனவே கண்டறியப்பட்டு எடுக்கப்பட்டு விட்டன. எனவே, பூமிக்கடியிலுள்ள கனிவளப் படிவங்களைக் குறிப்பாக மூலக்கனிப் பொருள்கள், சுதிர் இயக்கக் கனிப் பொருள்கள். ஏனைய தொழில் கனிப்பொருள்கள் ஆகியவற்றைக் கண்டெறிய புதிய முறைகளில் கவனம் செலுத்தப்படுகிறது. சேலம், தருமபுரி, கோயம்புத்தூர் மாவட்டங்களில் சில பகுதிகளிலும், தீவிர ஆய்வுகள் செய்தல் முதலிய பணிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. திருச்சி மாவட்டம், அரியலூர், நகரத்தில் கிழக்குப் பகுதியில் சுண்ணாம்புக்கல் படிவங்கள் ஆய்வு செய்யப்பட்டதன் விளைவாக, அரியலூரில் அரசு தமிழ்நாடு சிமிட்டி நிறுவனம் மூலம் ஒரு சிமிட்டி தொழிற்சாலை அமைக்கப்பட்டு வருகின்றது. கல்லாற்றின் தெற்குப் பகுதிகளிலும், மேற்கொண்டு ஆய்வுகள் தொடர்ந்து நடத்தப்பட்டன. அப்பகுதியில் சிமிட்டிக்கேற்ற 50 மில்லியன் டன் சுண்ணாம்புக் கற்கள் (75 சதவீதம் முதல் 95 சதவீதம் வரை சுத்தமான) இருப்பதும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளது. தருமபுரி மாவட்டத்தில் திருகாமலை, சிற்றேரி மலைப்பகுதிகளில் மின்னணுத் தொழில்களுக்கான உயர்ரக மாக்னசைட் ஆய்வு செய்யும் ஆரம்பப்பணிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. கண்ணாடி தொழிலுக்குப் பொருத்தமான சிலிகா மணல் கிடைப்பது பற்றிய ஆய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டு தென்னார்க்காடு மாவட்டம் மரக்காணம் அருகே 10 மில்லியன் டன் சிலிகா மணல் இருப்பதும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளது. மேற்கொண்டும் பணிகள் நிறைவேறி வருகின்றன. புதுக்கோட்டை மாவட்டத்தில் தொடங்கப்பட்ட ஆய்வுகள், செங்கீரைசெட்டிப்பட்டி, எருச்சி முதலிய பகுதிகளுக்கருகில் சுடு செங்கலுக்குரிய களிமண் கிடைப்பதை வெளிப்படுத்தியது.

ஐக்கிய நாடுகள் வளர்ச்சித் திட்டத்தின் கீழ் விமானம் மூலம் நில அமைப்பினை ஆய்வு செய்ததன் அடிப்படையில் நில அமைப்பு முரண்பாடு பகுதிகளில் தீவிர ஆய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. அத்தகைய ஒரு ஆய்வு, பவானி அருகே மாரப்பன்பாளையம் கிராமத்தில் செம்பு கிடைப்பதை வெளிப்படுத்தியது. அது போலவே தர்மபுரி மாவட்டம், சாமல்பட்டி அருகே மோட்டு

[1978 மார்ச் 22]

சூலக்கரையில், ஏற்கனவே இரசாயன ஆய்வில் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளபடி, செம்பு இருக்கிறதா என்பதை ஆய்வு செய்ய துனையிடும் பணிகள் தொடங்கப்பட்டுள்ளன. அம்பத்தூரில் முன்னேடித் திட்ட அடிப்படையில் நிறுவப்பட்ட வெர்மிகுலைட் சிம்பு தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை சிம்புப்பொருட்களை வெற்றிகரமாக தயாரித்து வருகிறது. சேலத்தில் கனிவளச் சோதனைக் கூடம் ஒன்று நிறுவப்பட்டு வருகிறது.

கனிவளத்தை முறையாக மதிப்பீடு செய்யும் நோக்கத்தோடு திருச்சிராப்பள்ளி, திருநெல்வேலி, சேலம் ஆகிய இடங்களில் மூன்று கனிவள வட்டார சிறு குழுக்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இத்தகைய குழுக்கள் மிகவும் பயனுள்ளனவாய் இருக்கின்ற காரணத்தால் மேலும் மூன்று வட்டார குழுக்களை அமைப்பதற்கு 1978-79 ஆம் ஆண்டு புதிய திட்டத்தில் தேவையான நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது.

புவியியல் அமைப்புக் குறித்து முக்கிய கூறுகளைக் கண்டறியும் பொருட்டு, அகமதபாத் இந்தியா விண்வெளி ஆராய்ச்சி நிறுவனத்தின் ஒத்துழைப்புடன் வட்டார அளவில் ஆராய்ச்சி நடத்துவதற்கான திட்டம் ஒன்றை மேற்கொண்டுள்ளது. புவியியல் அமைப்பில் உருவாக இயல் கூறுகள், கனிவளப் படிவங்கள், நில நீர் ஆகியவற்றை எடுப்பது குறித்து தகவல் அளிக்கக்கூடிய பயனுள்ள புள்ளி விவரங்கள் ஆகியவை பற்றிய விரிவான ஆய்வுப்பணி சேலம், தருமபுரி, வட ஆற்காடு, தென் ஆற்காடு மாவட்டங்களில் 10,000 சதுர கிலோ மீட்டர் பரப்பில் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

கருங்கல் ஒரு சிறு கனிப்பொருளாகும். இது தற்போது மாநில சுரங்க விதிகளின்கீழ் தனிப்பட்ட தொழில் முனைவோருக்கு குத்தகைக்கு விடப்படுகிறது. பெருமளவு ஆதாயத்துடன் ஐப்பான் நாட்டுக்கு இதனை குத்தகை எடுப்பவர்கள் ஏற்றுமதி செய்கின்றனர். தனிப்பட்ட தொழில் முனைவோருக்குக் குத்தகைகைக்கு விடுவதை நிறுத்தி விடுவதற்கும், இக்கனிப்பொருளையும், ஏனைய கனிப்பொருட்களையும், வெட்டியெடுக்கும், பணியை அரசு முகவரமைப்பு ஒன்றிடம் ஒப்படைப்பதற்கும், அரசு எடுத்துள்ள கொள்கை முடிவைத் தொடர்ந்து அரசு “தமிழ்நாடு கனிவள நிறுவனம்” என்ற பெயரில் கனிவள மேம்பாட்டு நிறுவனத்தை அமைத்துள்ளது. 1978-79 ஆம் ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் இந்நிறுவனத்திற்குப் பங்கு மூலதனமாக ரூபாய் 20.00 இலட்சம் நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது. நிறுவனத்தின் செலவை ஏற்பதற்காக 1977-78-ல் ரூ. 7.5 இலட்சம் (பங்கு மூலதனமாக) அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளது. அரசின் முடிவை எதிர்த்து உயர்நீதி மன்றத்தில் தனிப்பட்டவர் தொடுத்த வழக்கு ஒன்று நடந்து வருகின்றது.

1978 மார்ச் 22]

தமிழக அரசு நிறுவனமான டான்சிக்கு கடந்த ஆண்டு தென் ஆற்காடு மாவட்டத்திலுள்ள குன்னம் கிராமத்தில் 81.52 ஏக்கர் நிலப்பரப்பில் கருப்புக் கல் வெட்டி எடுக்கும் குத்தகை உரிமம் வழங்கப்பட்டது. இந்நிறுவனம், கருப்புக்கல் வெட்டி எடுக்கும் தொழிலில் மும்முரமாக ஈடுபட்டுள்ளது. டோக்கி யோவில் உள்ள ஒரு நிறுவனத்திற்கு, 1,000 கன மீட்டர் அளவுள்ள கருப்புக் கல் தேவை ஆணையை 1978 ஆம் ஆண்டு மார்ச் திங்கள் 31 ஆம் நாளுக்குள் நிறைவு செய்யும் தீவிர முயற்சியில் ஈடுபட்டுள்ளது.

32. தொழில் வணிக இயக்குநரது பொறுப்பின்கீழ் 1978-79 ஆம் ஆண்டில் மேற்கொள்ள இருக்கும் சில முக்கிய புதிய திட்டங்கள் வருமாறு:—

1. விசையேற்றங்கள் (pumpsets) சோதனை செய்வ தற்கான வசதிகளைச் செய்து தருவதற்கு கோயம்புத்தூர் வட்டார சோதனை ஆய்வுக்கூடத்தை விரிவு படுத்துதல்.

2. திருச்சிராப்பள்ளி வட்டார அறிவியல்-தொழில் ஆய்வுக் கூடம் ஒன்றை அமைத்தல்.

3. தற்போதுள்ள வட்டார சுரங்கப் பிரிவு அலுவலகங்களை விரிவுபடுத்தல், வட்டார சுரங்கப் பிரிவு அலுவலகங்களைப் புதிதாக அமைத்தல்.

4. தமிழ்நாடு கனிவளங்கள் நிறுவனத்திற்கு பங்கு மூலதன உதவி.

5. இராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி ஆகிய மாவட்டங் களில் சிறு தீப்பெட்டித் தயாரிப்பாளர்கள் பணி-தொழிற் கூட்டு ரவுச் சங்கங்கள் இரண்டு அமைத்தல்.

6. இருபது பட்டிழை சுற்றும் தொழிற் கூட்டுறவுச் சங்கங் களை நிறுவுதல்.

7. விரிவுப் பணித் திட்டத்திற்காக நீலகிரி மாவட்டத் தில் ஆறு தொழிற் கூட்டுறவு தேயிலைத் தொழிற்சாலைகளின் பங்கு மூலதனம் அளித்தல்.

8. இராமநாதபுரத்திலும் திருநெல்வேலியிலும் 50 தீப் பெட்டித் தொழிலாளர் தொழிற் கூட்டுறவுச் சங்கங்களை அமைத்தல்.

[1978 மார்ச் 22]

தமிழ்நாடு சிறு தொழில் வளர்ச்சி நிறுவனம்.

இந்த நிறுவனம் கீழ்க்கண்ட நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டுள்ளது :—

(1) தொழில் முனைவர்களுக்குத் தவணைக் கொள்முதல் அடிப்படையில் கொட்டகைகளைக் கட்டித் தருதல்.

(2) சிட்கோ-டிஐஐசி கூட்டுத் திட்டத்தின் கீழ் சிறு தொழில் பிரிவுகளுக்குத் தேவைப்படும் இயந்திரங்களைத் தவணைக் கொள்முதல் அடிப்படையில் வழங்குதல்.

(3) சிறுதொழில் பிரிவுகளுக்குத் தேவைப்படும், இன்றியமையாத மூலப் பொருட்களைக் கொள்முதல் செய்து வழங்குதல்.

(4) சிறுதொழில் பிரிவுகள் உற்பத்தி செய்யும் பொருள்களது விற்பனைக்கு உதவுதல்.

(5) “ஐந்து லட்சம் பேருக்கு வேலை வாய்ப்பட ளிக்கும்/ வேலை வாய்ப்பு” பெருக்கத் திட்டத்தின்கீழ் தொடக்க மூலதனத் தொகையை வழங்குதல்.

(6) பின் தங்கிய பகுதிகளில் உள்ள சிறு தொழில் பிரிவுகளுக்கு மத்திய மூலதன உதவித் தொகையை வழங்குதல்.

(7) சிறு தொழில் பிரிவுகளுக்கு ஏற்றுமதி, இறக்குமதி உதவி.

(8) தொழிற்பேட்டைகள், சீர் செய்த மனைகள் அனைத்தையும் தமிழ்நாடு அரசின் சார்பில் நிர்வகித்தல்.

(9) புதிய கடன் வழங்கும் திட்டத்தின்கீழ் சிறு தொழில்களுக்குக் கடன்கள் வழங்குதல்.

(10) அகதிகள் கூட்டுறவு நிதி—வளர்ச்சி வங்கியின் ஒத்துழைப்புடன் சிறு தொழில்களுக்குக் கடன்கள்.

பணிக் கொட்டகைகள் கட்டுதல்.

2. 1978-ம் ஆண்டு ஜனவரி திங்கள் முடிய தவணைக் கொள்முதல் முறையில் தமிழ்நாட்டில் பல்வேறு இடங்களில் ரூ. 319 இலட்சம் மதிப்புள்ள பணிக் கொட்டகைகளை 347 தொழில் முனைவர்கள் பெற்றுள்ளனர். மேலும் 1977-78 ஆம் ஆண்டில், அம்பத்தூர், ஹோசூர், ராணிப்பேட்டை, திருப்பூர், மாத்தூர், திருச்செங்கோடு, நாமக்கல், கிருஷ்ணகிரி, வடலூர் ஆகிய இடங்களில் ரூ. 205 இலட்சம் மதிப்புடிக் செலவில் மேலும் 200 கொட்டகைகளைக் கட்ட சிறு

1978 மார்ச் 22]

தொழில் வளர்ச்சிக் கழகம் கருதி உள்ளது. இதனால் சுமார் 2,050 பேருக்கு கூடுதலாக வேலை வாய்ப்புக் கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இவர்களில் 1,070 பேர் கிராமப் பகுதிகளிலும், 980 பேர் நகர்ப்பகுதிகளிலும் வேலை வாய்ப்பு பெறுவர். அம்பத்தூர், கிண்டி, சேலம், திண்டுக்கல் போன்ற இடங்களில் உள்ள சின்னஞ்சிறு தொழிற் பிரிவுகள் தேவையை நிறைவு செய்ய கொட்டகை ஒன்றுக்கு 5,900 ரூபாய் செலவில் 14 இலட்சம் மொத்தச் செலவில், மேலும் 200 கொட்டகைகளைக் கட்டவும் கருதப்பட்டுள்ளது. உலக வங்கி உதவியுடன் செயல்படுத்தப்பட்டு வரும் நகர்ப்புற வளர்ச்சித் திட்டத்தின் ஒரு பகுதியாக அரும்பாக்கம், வில்லிவாக்கம், கொடுங்கையூர் ஆகிய இடங்களில் 1977-78 முதல் 1979-80 வரை ரூ. 220 இலட்சம் மதிப்பீட்டுச் செலவில் 120 பணிக்கொட்டகைகள் கட்டவும் கருதப்பட்டுள்ளது.

சிறு தொழில்களுக்கு இயந்திரங்கள் வழங்குதல்.

3. 1970 அக்டோபர் முதல் 1974-ம் ஆண்டு மார்ச் திங்கள் 31 ஆம் நாள் வரை 1,201 தொழில் முனைவர்களுக்கு ரூ. 531 இலட்சம் மதிப்பிற்கு “சிட்கோ” உதவியுள்ளது. இதனால் சுமார் 15,600 பேர்களுக்கு வேலைவாய்ப்புக் கிடைத்திருக்கும் என்று கணக்கிடப்பட்டுள்ளது. 1974-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்கள் முதல் “சிட்கோ” இயந்திரங்களுக்கான கடன் உதவியை நேரடியாக வழங்குவதை நிறுத்தியுள்ளது. தற்போது, தமிழ்நாடு தொழில் முதலீட்டு நிறுவனம்—சிறு தொழில் வளர்ச்சி நிறுவனம் கூட்டுத் திட்டத்தின்கீழ் ரூ. 1,686 இலட்சம் மதிப்பிற்கு இயந்திரங்கள் வாங்குவதற்காக 1974-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்கள் முதல் 1978-ம் ஆண்டு ஜனவரி திங்கள் இறுதி வரை 1,050 சிறு தொழில் முனைவர்களுக்கு “சிட்கோ” உதவியுள்ளது.

4. மூலப் பொருள்களைக் கொள்முதல் செய்து வழங்குதல்.

இரும்பு, உருக்கு, சுட்ட நிலக்கரி, எரிசோடா, மாமிசக் கொழுப்பு, தீப்பெட்டி, மெழுகு, பொட்டாசியம் குளோரைடு ஆகிய மூலப்பொருள்களை ரூ. 2,910 இலட்சம் மதிப்பிற்கு 1970 அக்டோபர் முதல் 1978-ம் ஆண்டு ஜனவரித் திங்கள் முடிய “சிட்கோ” வழங்கியது. மேலும் இதே காலவரையில், அதாவது, 1978-ம் ஆண்டு ஜனவரித் திங்களுடன் முடிவடைந்த கால அளவிற்கு ரூ. 321 இலட்சம் மதிப்பிற்கு ஏஜென்சி அடிப்படையில் அந்தப் பொருள்கள் வழங்கப்பட்டன. 1975-76 விருந்து இரும்பு உருக்குப் பொருள்களின் விற்பனையில் ஏற்பட்ட மந்த

[1978 மார்ச் 22]

நிலையின் காரணமாக, “ சிட்கோ ” முன்னெச்சரிக்கையுடன் அதன் செயல் திட்டங்களை மாற்றி அமைத்ததின் மூலம், இதர மூலப்பொருட்களை சிறுதொழில் அமைப்புக்களுக்கு கிடைக்க வழிவகை செய்துள்ளது.

தமிழ்நாட்டில் சிறு தொழில்களுக்கு தேவையான கச்சாப் பொருட்கள் குறிப்பாக வத்தி மெழுகு, தீப்பெட்டி மெழுகு, பொட்டாசியம் குளோரைட், இரும்பு முதலியன தமிழ்நாடு சிறு தொழில் வளர்ச்சி கழகத்தின் மூலம் விநியோகம் செய்யப்படுகின்றன. குறிப்பாக பாரபின் மெழுகு நமது தேவைக்கு சுமார் 10,000 டன்களும், தீப்பெட்டி மெழுகு 6,000 டன்களும் ஆண்டொன்றுக்குத் தேவைப்படுகின்றது. ஆயினும் இந்திய சர்க்காரிடமிருந்து இரண்டும் சேர்ந்து நமக்குக் கிடைப்பது சுமார் 6,600 டன்கள்தான். இது நமது தேவையில் 41 சதவீதமே ஆகும். ஆகவே தேவையான அளவு மெழுகு சிறு தொழில்களுக்கு வழங்க இயலவில்லை. இதை ஒட்டி சுத்திகரிக்கப்படாத மட்ட மெழுகு தனியாக ஒதுக்கீடு செய்ய வேண்டும் என மத்திய அரசை மாநில அரசு கேட்டுள்ளது. இதனை சுத்திகரிப்பதற்கான தொழில்கள் தமிழ்நாட்டில் அமைக்கப்பட்டு வருகின்றன. விரைவில் இவை செயல்படத் தொடங்கும் போது, நிலைமை சீரடையும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது. மேலும் சென்னை யிலுள்ள பெட்ரோலியம் எண்ணெய் ஆலையினர் மெழுகு தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை ஒன்றையும் அமைக்க முயற்சிகள் மேற்கொண்டுள்ளனர்.

5. சிறு தொழில் பிரிவுகளுக்கு விற்பனை வசதியை ஏற்படுத்தி தருதல்.

சிறு தொழில் உற்பத்திப் பொருள்களுக்கு விலை முன்னுரிமையை அளிக்கும் அரசின் முடிவையொட்டி, தொழிற்பிரிவுகளின் உற்பத்திப் பொருள்களை பெரிய அளவில் விற்பனை செய்ய ‘ சிட்கோ ’ விரும்பியது. இந்த ஆய்வாண்டில், தொழில் நுட்ப கைவினைப் பொருட்கள் பிரிவு தயாரித்த சிலிங் மின்விசிறியை விற்பனை செய்வதில் ‘ சிட்கோ ’ உதவியுள்ளது. பாலிதின் பைகள், தார்வர்ணச் சாயம், ஆட்டோமொபைல் புஷஸ் போன்றவற்றிற்கு ஆணைகளைப் பெற்றுத் தருவதிலும் ‘ சிட்கோ ’ உதவியுள்ளது.

6. மத்திய மூலதன உதவித் தொகை வழங்குதல்

1974-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்கள் முதல் 1978-ம் ஆண்டு மார்ச் திங்கள் 15-ம் நாள் வரை மத்திய முதலீட்டு உதவித் தொகை திட்டத்தின் கீழ் 639 புதிய பிரிவுகளுக்கு

1978 மார்ச் 22]

கீழ்க்கண்டவாறு உதவித் தொகை இந்த நிறுவனம் மூலப் வழங்கப்பட்டுள்ளது :—

1974-75. 1975-76. 1976-77. 1977-78.

(ரூபாய் இலட்சங்களில்.)

எண்ணிக்கை ..	105	145	156	235
ஒப்பளிக்கப்பட்ட டவை.	11.69	40.31	38.86	57.34
கொடுக்கப்பட்ட டவை.	3.59	22.44	35.22	30.68

7. ஐந்து இலட்சம் பேருக்கு வேலைவாய்ப்பளிக்கும் திட்டத்தின் கீழும், வேலை வாய்ப்பு பெருக்கத் திட்டத்தின் கீழும் தொடக்க மூலதனத் தொகையை வழங்குதல்.

இத் திட்டத்தின்கீழ், 1978 ஆம் ஆண்டு ஜனவரித் திங்கள் முடிய தொழில் நுட்பவினைஞர்கள் உட்பட படித்து வேலையற்றிருப்பவர்களுக்கு ரூ. 250 இலட்சம் அளவிற்கு உதவி அளிக்கப்பட்டுள்ளது. இதனால் 1,407 பேர் பயனடைந்தனர்.

8. ஏற்றுமதி/அதிக அளவில் இறக்குமதி செய்ய சிறுதொழில் பிரிவுகளுக்கு உதவி.

ஏற்றுமதியை நோக்கமாகக் கொண்ட மின்னணு பாகங்களையும், ஜிப் பேசனர்கள் (Zip Fasteners) இறக்குமதியை செய்ய 'கிட்கோ' சிறு தொழில் பிரிவுகளுக்கு உதவியுள்ளது. மூக்குக் கண்ணாடி பிரேம்கள், சாவிப்ட்டுக் குஞ்சங்கள், கைக்குட்டைகள், கைவினைப் பொருள்கள் ஆகியவற்றை ரூ. 1,10,252 மதிப்பிற்கு 1978 ஆம், ஆண்டு ஜனவரித் திங்கள் முடிய நேரடியாக அது ஏற்றுமதி செய்துள்ளது. ஏற்றுமதி விற்பனைமீது ரூ. 3,861 ஊக்கத் தொகையை 1976-77-ல் இந்திய அரசிடமிருந்து இந்த நிறுவனம் பெற்றுள்ளது.

[1978 மார்ச் 22]

9. தமிழக அரசின் சார்பில் தொழிற்பேட்டைகள் மற்றும்
சீரமைக்கப்பட்ட மனைகள் பராமரித்தல் மற்றும்
நிர்வகித்தல்.

தமிழகத்தில் உள்ள தொழிற்பேட்டைகளையும், சீரமைக்கப்பட்ட தொழிற்கூட மனைகளையும் அரசின் சார்பில் நிர்வகிக்கும்பொறுப்பு 'சிட்கோவிற்கு' அளிக்கப்பட்டுள்ளது. இதன்படி 33 தொழிற்பேட்டைகளும், 6 சீரமைக்கப்பட்ட மனைப்பேட்டைகளும் 'சிட்கோ' ஏற்று நடத்துகிறது. அரசுத் தொழிற்பேட்டைகளை மேலாண்மை செய்யும் தமிழ்நாடு சிறு தொழில் வளர்ச்சி நிறுவனத்தின் முகமைப்பணிகள் பின்வருமாறு:—

(1) அரசுச் சொத்தை வாங்குதலும் விற்பனை செய்தலும் சம்பந்தப்பட்ட பணிகள்.

(2) புதிய அமைப்புக்களை விரிவுபடுத்துவதற்கு முதற்பொருள் செலவு செய்தல் பற்றியவை.

(3) தொழிற்பேட்டைகளை பராமரித்தல்.

இதன்படி 783 தொழிற் கூடங்களையும், குறைந்த வாடகை தொழில் வீட்டு வசதி திட்டத்தின்படி கட்டப்பட்ட 1,117 தொழிலாளர் குடியிருப்புக்களையும் 1974ஆம் ஆண்டு ஜூன் திங்கள் 1ஆம் நாள் முதல் 'சிட்கோ' நிர்வகித்து வருகிறது. மற்றும் தமிழக அரசின் சீரமைக்கப்பட்ட தொழிற்கூட மனைகளை நிர்வகிக்கும் பொறுப்பும் சிட்கோவிற்கு அரசால் அளிக்கப்பட்டுள்ளது.

10. அகதிகள் கூட்டுறவு நிதி வள வங்கியின் உதவியுடன்
சிறுதொழில்களுக்குக் கடன்கள்.

1978 ஜனவரி முதல் தொடங்கப்பட்ட இத் திட்டம், நிரந்தரமாக வேலைக்கமர்த்தப்பட்டுள்ள அகதி ஒருவருக்கு ரூ. 10,000 என்ற வீதத்தில், அகதிகள் கூட்டுறவு நிதிவள வங்கி, அனுப்பிய அகதிகளை வேலைக்கமர்த்திய சிறு தொழில் பிரிவுகளுக்குக் கடன்கள் வழங்க வகை செய்கிற .

1978 மார்ச் 22]

11. வருங்காலத் திட்டம்.

1978-79 ஆம் ஆண்டுக்கான 'சிட்கோவின்' திட்டத்தில், சிறு தொழில்களுக்கான பணிக்கொட்டகை கட்டுதல், தவணைக் கொள்முதல் அடிப்படையில் தொழிற்சாலைக் கொட்டகை கட்டுதல் ஆகியவை அடங்கும். இன்றியமையாத வசதிகள், அடிப்படை வசதிகள் ஆகியவற்றிற்கான முதலீடு ரூ. 354 இலட்சமாக இருக்கும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இதன்படி கீழ்க்கண்டவாறு ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது:—

		(ரூபாய் இலட்சங்களில்.)
சின்னஞ்சிறு தொழிற் கூடங்கள் கட்டுதல்..	23.60	
தவணை முறைத் திட்டத்தின்கீழ் தொழிற்கூடங்கள்.	250.00	
மத்திய மூலதன மானியம்	30.00	
சிட்கோ அகதிகள் மறுவாழ்வு மற்றும் கூட்டுறவு நிதி வள வங்கி திட்டத்தின்கீழ் உதவி	50.00	
நிர்வாகப் பயிற்சி	0.45	
மொத்தம்	354.05	

இத்துடன் உலக வங்கி உதவியுடன் செயல்படுத்தப்படும் சிட்கோ திட்டப் பணிக்காகத் தனியாக ரூ. 40 இலட்சம் கடனாக அரசால் வழங்கப்படும். நிதி வழங்கும் நிறுவனங்களிடமிருந்து ரூ. 37 இலட்சம் திரட்டப்படும். தொழில் முனைவர்களிடமிருந்து ரூ. 9 இலட்சம் பெறப்படும். இவ்வாறாக, மொத்தச் செலவு ரூ. 86 இலட்சமும் சரிக்கட்டப்படும். இந்த நிறுவனம் ரூ. 1,672 இலட்சம் வியாபாரத் தொகை காட்டும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இதனால் 21,822 பேருக்கு வேலை வாய்ப்பு கிட்டும். இதில் 11,661 பேர் கிராமப் பகுதியிலும், 10,161 பேர் நகர்ப்புறப் பகுதியிலும் இருப்பர்.

[1978 மார்ச் 22]

தொழிற் பேட்டைகளில் உள்ளனவும், சிட்கோ உதவி பெறுவனவுமான சிறு தொழில் அமைப்புகளில் நலிவடைந்த அமைப்புகளை இனங்கண்டு அவற்றிற்கு மறுவாழ்வு வழங்கிட வசதியாக பொது மதிப்பாய்வு நடத்திட 'சிட்கோ' உத்தேசித்துள்ளது. விரிவான முறையில் அமைந்த ஆலோசனைப் பிரிவும் 'சிட்கோவில்' ஏற்படுத்தப்படும்.

தமிழ்நாடு சிறுதொழில் நிறுவனம் (டான்சி).

அரசு 1965-ம் ஆண்டு தமிழ்நாடு சிறுதொழில் நிறுவனத்தை (டான்சி) அமைத்தது. தொழில் வணிக இயக்குநரின் கட்டுப்பாட்டின்கீழ் உள்ள 65 தொழிற் பிரிவுகளை வணிக அடிப்படையில் நடத்தும் நோக்கத்துடன் அரசு, இந்த நிறுவனத்திற்கு மாற்றியது. 1—12—1965 அன்றையபடி டான்சிக்கு மாற்றப்பட்ட இருப்புக்களின் மதிப்பு ரூ. 989 இலட்சமாகும். இத் தொகையில் ரூ. 400 இலட்சம் பங்கு மூலதனமாகவும் எஞ்சிய தொகை அரசிடமிருந்து பெறப்பட்ட கடனாகவும் கருதப்பட்டது.

2. நிறுவனம் மேற்கொண்ட புதிய திட்டப் பணிகளின் நிலையான மூலதனச் செலவை (இயந்திரங்கள் முதலியன வாங்குவதற்காகும் செலவு ஏற்பதற்காக பங்குத்தொகையாகவும் கடனாகவும் அரசு உதவி அளித்து வருகிறது. ரூ. 150 இலட்சம் கடன் தொகையை பங்கு மூலதனமாக மாற்றுவதன் மூலம் நிறுவனத்தின் கடன் பங்குத் தொகை விகிதம் (Debt Equity Ratio) மாற்றியமைக்கப்பட்டுள்ளது.

3. இந்த நிறுவனத்தில் தற்போது 57 உற்பத்திப் பிரிவுகள் உள்ளன. கீழே குறிப்பிட்டுள்ளவாறு அவற்றை ஒன்பது தொகுதிகளாகத் தொகுக்கலாம்:—

1. கட்டுமானப் பட்டறைகள்
2. கருவிப் பட்டறைகள்
3. வார்ப்படச்சாலை
4. பொறியியல் பிரிவுகள்
5. 'பேப்ரிகேஷன்' பிரிவுகள்
6. தச்சத் தொழில்கள்
7. தோல் தொழில்கள்
8. கண்ணாடிப் பொருள்
9. பல்வகைச் சிற்ப்புவகைப் பிரிவுகள்

978 மார்ச் 22]

4. இந்த நிறுவனத்தின் பிரிவுகளில் உற்பத்தி மதிப்பு கடந்த ஆண்டுகளில் அதிகரித்து வந்துள்ளது. இது 1965-66-ல் ரூ. 389 இலட்சமாக இருந்தது. 1976-77-ல் ரூ. 1,062 இலட்சமாக அதிகரித்துள்ளது. 1976-77-ல் விற்பனை ரூ. 1,022 இலட்சமாக இருந்தது. 1977-78-ல் (1977 டிசம்பர் முடிய) உற்பத்தி அளவு ரூ. 650 இலட்சமாக உள்ளது. பல்வேறு ஆண்டுகளில் இந்த நிறுவனத்தின் பிரிவுகள் வேறுபட்ட ஆதாய, விரய விவரங்களைக் காட்டுகின்றன. முன்பு இந்த நிறுவனம் ஆதாயத்தை ஈட்டிய போதிலும் கடும் போட்டி காரணமாக கடந்த சில ஆண்டுகளில் இது இழப்பு அடைந்துள்ளது. போதுமான அளவுக்கு உற்பத்திக்கான கோரிக்கைகளை இந்த நிறுவனம் பெற முடியவில்லை; கிடைத்தவற்றிலும் பெற்ற பண வீதங்கள், நிறுவனம் முன்னர் பெற்ற வீதங்களைக் காட்டிலும் குறைவாகவே இருந்தன. வணிக வகையில் தனித்தியங்கும் உற்பத்தி நிலையங்களாக இப்பிரிவுகளை நடத்த இந்த நிறுவனம் முயற்சிகளை எடுத்து வருகிறது.

5. “டான்சி” தனது நடவடிக்கைகளை பலதிறப்படுத்தியுள்ளது. ‘தமிழ்நாடு மொபெட்ஸ் லிமிடெட்’ என்றழைக்கப்படும் புதிய துணை நிறுவனம் மூலம் ‘மாயூரம்’ என்ற விற்பனைப் பெயரில் மொபெட்ஸ் ஸ்கூட்டர்களை தயாரிக்கும் பணியை மேற்கொண்டுள்ளது. பெங்களூர், ஹிந்துஸ்தான் இயந்திரக் கருவிகள் தயாரிப்பு நிறுவனத்தின் ஒத்துழைப்புடன் இராணிப்பேட்டையில் இயந்திரக் கருவிகள் தயாரிப்பது மற்றொரு திட்டமாகும். இத்திட்டத்திற்கான கட்டிடங்கள் கட்டும் பணி முடிவடையும் நிலையில் உள்ளது. தென்னார்க்காடு மாவட்டம் குன்னம் கிராமத்தில் உள்ள தனது கல் உடைக்கும் தொழிற்சாலையில் வணிக முறையில் வெட்டியெடுப்பதற்காக ‘டான்சி’ கருங்கல் படிகங்களை வெட்டியெடுக்கத் தொடங்கியுள்ளது. கருங்கற்களை (Hand dressed granites) ஏற்றுமதி செய்வதற்காக ரூ. 36 இலட்சம் அளவிற்கு புகழ் பெற்ற ஜப்பானிய நிறுவனம் ஒன்றுடன் ஒப்பந்தம் ஒன்று செய்து கொள்ளப்பட்டுள்ளது. அண்மையில் ரூ. 17.4 இலட்சம் மதிப்புள்ள கற்கள் ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டுள்ளன.

பெங்களூர், ஹிந்துஸ்தான் இயந்திரக்கருவிகள் தயாரிப்பு நிறுவனம் வழங்கிய பாகங்களைக் கொண்டு கடிகாரம் செய்வதற்கான திட்டம் ஒன்று டான்சியால் செயல்படுத்தப்படுகிறது. உதகமண்டலத்தில் உள்ள இத்தொழிற்

[1978 மார்ச் 22]

சாலைக் கட்டிடங்கள் முடிவுற்று 21 பேர் வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டுள்ளனர். 1978 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 16 ஆம் தேதி முதல் ஆரம்ப கட்ட உற்பத்தி தொடங்கியுள்ளது.

தமிழ்நாடு கைத்திறப் பொருள் வளர்ச்சி நிறுவனம்

இம்மாதிலத்தில் உள்ள கைத்திறப் பொருள் விற்பனைக்கு உதவ, அவற்றை உருவாக்கும் திறனை வளர்க்க, அவற்றை உருவாக்குபவர்களுக்கு வசதிகளும் வாய்ப்புகளும் ஏற்படுத்தித் தர தமிழ்நாடு கைத்திறப் பொருள் வளர்ச்சி நிறுவனம் 1973 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டு மாதம் 1-ம் நாள் முதல் செயல்பட்டு வருகிறது.

2. அதற்கு முன்பு தொழில் வணிகத் துறையின் பொறுப்பில் இயங்கி வந்த விற்பனை மற்றும் உற்பத்தி பயிற்சி நிலையங்களின் இருப்புகளையும், பொறுப்புகளையும், சென்னை மாநில கைத்திறப் பொருட்கள் கூட்டுறவு விற்பனைச் சங்கத்தின் வியாபார இருப்புகளையும் நிறுவனம் மேற்கொண்டது.

3. விற்பனை நிலையங்களின் தோற்றத்தை மேம்படுத்தவும், வெளி நாடுகளில் நடைபெறும் பொருட்காட்சிகளில் பங்கு கொள்வதை மேம்படுத்தவும் முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டதன் காரணமாக, அந்நிய நாடுகளில் கைத்திறப் பொருட்களில் வியாபாரம் செய்துவருபவர்கள் நிறுவனங்களிடமிருந்து இந்த நிறுவனம் தற்போது பல தேவை ஆணைகளைப் பெற்று வருகிறது. விரைவில் இந்த நிறுவனம் கணிசமான அளவுக்கு அந்நிய செலவாணியை ஈட்டும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

4. பயிற்சி நிலையங்களை நடத்துவதற்காக, பங்கு மூலதனத் திற்கு தொகை அளித்தல், கடன்கள், உதவித் தொகை கொடுத்தல் ஆகியவை மூலமாக இந்த நிறுவனத்திற்கு அரசு நிதி உதவி அளித்துள்ளது. 1978-79 ஆம் ஆண்டில் திருச்சி ராப்பள்ளி, திருநெல்வேலி, கோயம்புத்தூர், மாமல்லபுரம் ஆகிய இடங்களில் உள்ள தனது விற்பனை நிலையங்களை ரூ. 4.50 இலட்சம் செலவில் நவீனமாக்கவும், கன்னியாகுமரியில் சுமார் ரூ. 2.00 இலட்சம் செலவில் புதிய விற்பனை நிலையம் ஒன்றை திறக்கவும் நிறுவனம் திட்டமிட்டுள்ளது. கைத் திறப் பணியாளர்கள் புதிய வடிவமைப்புகளை உருவாக்க

1978 மார்ச் 22

அவர்களுக்கு ஊக்கமளிப்பதற்காக சென்னையில் இந் நிறுவனத்தின் வடிவமைப்பு நிலையம் ஒன்று உள்ளது. இங்குள்ள கைத்திறப் பணியாளர்களுக்கு பயிற்சி அளிக்க கேரளா, ஆந்திரப் பிரதேசம், உத்திரப் பிரதேசம் ஆகிய இடங்களிலிருந்து கைத்திறப் பொருள் வல்லுநர்களை அழைத்து வரவும், இப்பொருட்களின் தொழில் நுட்ப உத்திகளையும் உற்பத்தி நடைமுறைகளையும் அவர்கள் அறிந்து கொள்ள இயலும் வகையில் அகில இந்திய கைத்திறப் பொருட்கள் வாரியம், பிற நிறுவனங்கள் நடத்திவரும் பல்வேறு வடிவமைப்பு நிலையங்களுக்கு பணியாளர்களை அனுப்பவும் உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது.

இந்நிறுவனத்தின் இலாப, நட்ட விவரங்கள் அடியில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன :—

	(+) இலாபம்	(—) நட்டம்
	ரூ.	ரூ.
1973-74 ..	(+) 2,748 ..	
1974-75 ..	..	(—) 33,399
1975-76 ..	..	(—) 8,49,475

இந் நிறுவனத்தின் விற்பனை பற்றிய புள்ளி விவரங்கள் பின்வருமாறு :—

	[ரூபாய் இலட்சத்தில்]
1973-74	52.63
1974-75	1,33.60
1975-76	1,53.60
1976-77	1,50.85
1977-78	1,51.00
1978-1979 (எதிர்பார்க்கப்படுவது)	1,85.50

[1978 மார்ச் 22]

தமிழ்நாடு மட்பாண்டத் தொழில் நிறுவனம் (TACEL)

தமிழ்நாட்டில் அரசினரால் நடத்தப்பட்ட பல்வேறு மட்பாண்டம் பொருள் உற்பத்திப் பிரிவுகளை ஒருங்கிணைத்து அவற்றின் அலுவல்களை வணிக அடிப்படையிலேயே அமைக்க “தமிழ்நாடு சிராமிக்ஸ் லிமிடெட்” என்ற நிறுவனத்தை அரசு 1977 டிசம்பர் திங்கள் ஏற்படுத்தியுள்ளது. இந்த நிறுவனத்தின் அதிகாரம் பெற்ற மூலதனம் ரூ. 2.00 கோடியாகும். செலுத்தப்பட்ட மூலதனம் ரூ. 98.54 இலட்சமாகும். மேலும் அரசு ரூ. 98.56 இலட்சம் கடனாக வழங்கியுள்ளது. இந்நிறுவனம் தொழில்-வணிக இயக்குநர் அலுவலகத்திடமிருந்தும் தமிழ்நாடு சிறு தொழில் நிறுவனத்திடமிருந்தும் (TANSI) 8 தொழில் பிரிவுகளை எடுத்துக் கொண்டு 1974 ஆம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் 15 ஆம் தேதி முதல் செயல்படத் தொடங்கியது. இவற்றில் 3 பிரிவுகள் வணிக அடிப்படையிலானவை. ஏனையவை வளர்ச்சி நோக்கமானவை.

வளர்ச்சியும் செயலும்—

தமிழ்நாடு சிராமிக்ஸ் லிமிடெட்டின் மூன்று வணிகப் பிரிவுகள் அதாவது விருத்தாசலம், ‘டாசெல்’ பீங்கான் தொழிற்சாலை, டாசெல் கற்குழாய் தொழிற்சாலை, விருத்தாசலம், டாசெல் இயந்திரச் தொழிற்சாலை, திருமழிசை ஆகியவை வரும் ஆண்டுகளில் தங்களுடைய செயல் திறனை மேம்படுத்தும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. விருத்தாசலத்திலுள்ள பீங்கான் பொருட்களுக்காக குறிப்பிட்ட தொழிற் பேட்டை பொது வசதி பணி நிலையம் ஒன்று உள்ளது. விருத்தாசலத்தில் உள்ள இத்தொழிற் பேட்டையில் 35 தொழிற் கொட்டகைகள் உள்ளன. ரூ. 3,000-விருந்து ரூ. 5,000 வரை உள்ள ஆதாரத்துடன் கைவினையர்களுக்கும், சிறிய தொழில் முனைவருக்கும் 12 தொழிற் கொட்டகைகள் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளன. ரூ. 25,000-விருந்து ரூ. 50,000 வரையிலான ஆதாரத்துடன் ஏனைய 23 கொட்டகைகளை சிறு தொழில் அதிபர்கள் எடுத்துக்கொண்டுள்ளனர். தொழிற்பேட்டையில் உள்ள அடிப்படை இன்றியமையாத வசதிகளில், பதப்படுத்தப்பட்ட பொருள்கள் வழங்குதல், பொது உலையில் சுட்டுத்தருதல் ஆகியவை அடங்கும்.

1978 மார்ச் 22

அடித்தள மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு

இத் தொழிற்பேட்டையில் உள்ள தொழில் முனைவர்கள் சுமார் 600 பேருக்கு, முக்கியமாக சமூகத்தின் அடித்தள மக்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு அளிக்கின்றனர். அவர்களுடைய உற்பத்தி மதிப்பு ஆண்டு ஒன்றுக்கு ரூ. 20.00 இலட்சமாகும். சிறிய தொழில் முனைவர்களுக்கு பெரிய அளவில் உதவும் தனது முயற்சியின் ஒரு பகுதியாக, இந்த நிறுவனம், பணிநிலையத்தில் ஆண்டு ஒன்றுக்கு 1,200 டன் உற்பத்தித் திறனுள்ள இயந்திரச் சூளை ஒன்றை நிறுவி வருகிறது. தொழில் முனைவர்கள் தங்களிடம் உள்ள வேலைவாய்ப்பு வசதியை இரட்டிப்பாக்க உதவுவதுடன், ஆண்டு ஒன்றில் உற்பத்தி மதிப்பை ரூ. 50.00 இலட்சமாக அதிகரிக்கவும் இம்முயற்சி உதவும். 1977-78-ல் இந்த பொதுப்பணி வசதி நிலையம் ரூ. 9.25 இலட்சம் அளவுக்கு பணிவசதி செய்துள்ளது. வரும் நிதியாண்டில் இது ரூ. 14.00 இலட்சமாக கூடுதலாகும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. விருத்தாசலத்திலுள்ள கலைப் பொருட்கள் உற்பத்தி நிலையமும் பெரம்பூரிலுள்ள கலைப் பொருட்கள் நிலையமும் பயிற்சி உற்பத்தி இரண்டும் இணைந்த நிலையங்களாகும். இவற்றில் முறையே ஆண்டொன்றுக்கு 15 பேருக்கும் 10 பேருக்கும் பயிற்சி அளிக்கப்படுகின்றது. இப்பயிற்சியாளர்களுக்கு மாதமொன்றுக்கு 50 ரூபாய் பயிற்சி உதவித்தொகை கொடுக்கப்படுகிறது. பழைய பண்பாடு நவீன பண்பாடுகளுக்கு உகந்த வகையில் பீங்கான் கலைப்பொருட்களை உற்பத்தி செய்வதில் இந்த இரு பிரிவுகளும் தனிக் கவனம் செலுத்துகின்றன. சென்னை, பம்பாய், டில்லி முதலிய ஊர்களில் கலையுணர்வுள்ள மக்களிடையே இரு நிலையங்கள் உருவாக்கிய பொருட்கள் நன்கு பிரபலமாயுள்ளன. இப்பிரிவுகள் உற்பத்தி செய்யும் பொருட்களை விற்பனை செய்வதற்காக சென்னை, பெங்களூர், கொச்சி முதலிய இடங்களில் இந்த நிறுவனம் விற்பனைக் காட்சிக் கடைகளை ஏற்படுத்தியுள்ளது. ஹைதராபாத்திலும் இக் கடை ஒன்றை அமைக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது.

கிராமப் பகுதிகளை மேம்படுத்தும் தனது முயற்சியில் சேலம் மாவட்டம் ஓமலூரில், சிறிய பீங்கான் தொழிற்பிரிவு ஒன்றை 'டாசெல்' நடத்தி வருகிறது. அதனால் அருகில் உள்ள கிராமப்பகுதிகளைச் சேர்ந்த ஓரளவு படித்த இளைஞர்களை சுமார் 50 பேருக்கு இப்பிரிவு வேலைவாய்ப்பு

1978 மார்ச் 22

அளிக்கின்றது. தமிழ்நாடு பீங்கான் நிறுவனம் கீழ்க்கண்ட 3 திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்காக 1978-79 ஆண்டுத் திட்டத்தில் ரூ. 10 இலட்சத்தை அரசு ஒதுக்கியுள்ளது.

எதிர்காலத் திட்டம்

	(ரூபாய் இலட்சத்தில்.)
1. விருத்தாசலத்தில் உள்ள தொழிற்பேட்டையில் கூடுதலாக மூன்று கொட்டகைகள் கட்டுதல்.	6.00
2. விருத்தாசலத்தில் உள்ள பணிநிலையத்தை விரிவுபடுத்துதல்.	2.40
3. ஓமலூரில் கூடுதல் கொட்டகை கட்டுதலும், விரிவுத் திட்டமும்.	2.25
மொத்தம்	10.65

இத் திட்டங்களால் கூடுதலாக 100 நபர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கிடைக்குமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

இம்மாநிலத்தில் உள்ள மத்திய அரசு நிறுவனங்கள்.

இம்மாநிலத்தில் உள்ள மத்திய அரசு துறைத் திட்டங்கள் அடைந்துள்ள முன்னேற்றம் பற்றி கீழே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது :—

நெய்வேலி பழுப்பு நிலக்கரி நிறுவனம்.

2. நெய்வேலி பழுப்பு நிலக்கரி நிறுவனத்தில் கீழ்க் காணும் நான்கு பெரும் பிரிவுகள் அடங்கியுள்ளன. அவை யாவன :—(1) பழுப்பு நிலக்கரிச் சுரங்கம் (2) ஆனல் மின் நிலையம் (3) உரத் தொழிற்சாலை (4) நிலக்கரித் தூளைக் கரிக் கட்டிகளாக்கும் தொழிற்சாலை. நிலக்கரிச் சுரங்கத்தின் முதலாவது கட்டத்தில், ஆண்டொன்றுக்கு 3*5 மில்லியன் டன் பழுப்பு நிலக்கரி வெட்டியெடுக்க வேண்டுமென திட்டமிடப்பட்டது. ரூபாய் 87 கோடி செலவில் ஆண்டு ஒன்றுக்கு

1978 மார்ச் 22]

6.5 மில்லியன் டன் பழுப்பு நிலக்கரி வெட்டி எடுக்கப்படும் வகையில் தற்போதுள்ள பழுப்பு நிலக்கரி சுரங்கத்தின் திறனை உயர்த்துவதற்கான ஒரு திட்டத்திற்கும் உரத்தொழிற்சாலையில் பழுப்பு நிலக்கரியை எரி பொருளாக பயன்படுத்துவதை விட்டுவிட்டு அதற்குப்பதிலாக ரூ. 12.57 கோடி செலவில் எரியெண்ணெயைப் பயன்படுத்துவதற்கான ஒரு திட்டத்திற்கும் இந்திய அரசு ஏற்பளித்துள்ளது. 30-9-1977-ல் அன்றுள்ளவாறு இந்த நிறுவனம் 16,735 பேருக்கு வேலை வாய்ப்பளித்துள்ளது.

இரயில் பெட்டித் தொழிற்சாலை, சென்னை.

3. இந்திய அரசு, இரயில்வே அமைச்சகத்தின் கீழ் உற்பத்தி தொழிற்சாலையாக இயங்கிவருகிற இணைப்புப் பெட்டித் தொழிற்சாலை, நடப்பாண்டில் தொடர்ந்து ஏற்றுமதி ஆணைகளை நிறைவேற்றி வந்தது. இத்தொழிற்சாலை, தைவான், பர்மா, ஜாம்பியா, தாய்லாந்து, பிலிப்பைன்ஸ் போன்ற பல நாடுகளுக்கு இரயில் பெட்டிகளையும், உதிரிப் பாகங்களையும் வழங்கி வந்துள்ளது. 1-4-1977 முதல் 31-12-1977 வரை உள்ள கால அளவில், இது 491 பெட்டிகளைத் தயாரித்துள்ளது. இத்தொழிற்சாலை தொடங்கப்பட்ட நாளிலிருந்து 31-12-1977 வரை இது உற்பத்தி செய்துள்ள வண்டிக்கூடுகள் 12,996 ஆகும். இவற்றில் 10,296 வண்டிக் கூடுகள் முழுமையான இரயில் பெட்டிகளாக தயாரிக்கப்பட்டு வெளிவந்தன. இந்த தொழிற்சாலை 13,147 பேருக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிக்கிறது.

இந்திய எண்ணெய் நிறுவனத்தின் மசகெண்ணெய் தொழிற்சாலை.

4. இந்திய எண்ணெய் நிறுவனத்தின் மசகெண்ணெய் தயாரிப்புத் தொழிற்சாலை ஆண்டொன்றுக்கு 1.4 இலட்சம் டன் மசகெண்ணெய் உற்பத்தி செய்யும் திறன் கொண்டது. இத்தொழிற்சாலை ரூ. 88.89 இலட்சம் மூலதன முதலீட்டுடன் இயங்கி வருவதுடன், 180 பேருக்கு வேலைவாய்ப்பளிக்கிறது. இத்தொழிற்சாலையில் 1977 ஏப்ரல் முதல் 1977 டிசம்பர் வரை 63,056 கிலோ லிட்டர் மசகெண்ணெய் (மதிப்பு ரூ. 19 கோடி) உற்பத்தி செய்யப்பட்டது.

[1978 மார்ச் 22]

சென்னையிலுள்ள எண்ணெய் பிரித்தெடுக்கும் தொழிற்சாலை.

5. இந்த எண்ணெய் பிரித்தெடுக்கும் தொழிற்சாலை இப்பொழுது முழு உற்பத்தித் திறனில் இயங்கி வருகிறது. 1977 ஆம் ஆண்டில், ரூ. 254 கோடி மதிப்புள்ள 2.46 மில்லியன் மெட்ரிக் டன் கச்சா எண்ணெய் பிரித்தெடுக்கப் பட்டது. கீழ்க்கண்ட இனங்களைப் பொறுத்த மட்டில் 1976 ஆம் ஆண்டினை உற்பத்தியின் அளவுடன் ஒப்பிடுகையில், 1977 ஆம் ஆண்டில் உற்பத்தியின் அளவு உயர்ந்துள்ளது.

உற்பத்தி.	1977.	1976.
	('000 டன்களில்)	
விமான எரியெண்ணெய் ..	142	89
உயர்வேக டீசல் எண்ணெய் ..	540	530
தார்	189	180
மசுகெண்ணெய் அடிப்படை ..	161	147

ஆண்டொன்றுக்கு சுமார் 20,000 டன் பாரபின் மெழுகு தயாரிக்கும் தொழிற்சாலையை 4.54 கோடி ரூபாய் செலவில் அமைப்பதும், 30,000 டன் லீனியர் அல்கையல் பென்சின் (Linear Alkyl Benzene) தயாரிக்கும் தொழிற்சாலையை 31.6 கோடி ரூபாய் செலவிலும் அமைப்பது குறித்து பரிசீலிக்கப்பட்டு வருகிறது. சென்னையிலுள்ள எண்ணெய் பிரித்தெடுக்கும் தொழிற்சாலையில் வேலையில் அமர்த்தப்பட்டுள்ளவர்களின் எண்ணிக்கை 593.

சென்னை உரத் தொழிற்சாலை.

6. மணலியில் நிறுவப்பட்டுள்ள உரத் தொழிற்சாலை, 1971 நவம்பரில் உற்பத்தியினைத் தொடங்கியது. இது 1,079 பேருக்கு வேலை வாய்ப்பளித்துள்ளது. இந்நிறுவனத்தில் உற்பத்தி செய்யப்படும் பொருட்கள் அமோனியா, யூரியா, போன்றவைகளாகும். இந்நிறுவனம், திருவாளர்கள் அம்கோ இந்தியா இன்கார்ப்பரேட்டட் நிறுவனத்துடன் தொழில் நுட்ப ஒத்துழைப்பு ஒன்றைச் செய்து

1978 மார்ச் 22]

கொண்டுள்ளது. திருவாளர்கள் அம்கோ இன்கார்பரேட்டட் நிறுவனம், சிகாகோவிலுள்ள அம்கோ அனைத்து நாட்டு எண்ணெய்க் கம்பெனியின் துணை நிறுவனமாகும்.

இத்தொழிற்சாலையின் நிறுவப்பட்ட திறனும், 1977 ஆம் ஆண்டின் உற்பத்தியும் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது :—

		நிறுவப்பட்ட	1977
		திறன்.	ஜனவரி முதல் டிசம்பர் வரை உற் பத்தி.
		(மெட்ரிக் டன்.)	(மெட்ரிக் டன்.)
அமோனியா		347,500	194,329
யூரியா		292,000	242,928
என்.பி.கே.		544,500	418,725

கனரக வண்டிகள் தொழிற்சாலை, ஆவடி.

7. போர்க் கவசவண்டிகள் மற்றும் பாதுகாப்புத் துறைக்குத் தேவையான பிற வண்டிகளை உற்பத்தி செய்வ தற்காக, புது டெல்லியிலுள்ள பாதுகாப்பு அமைச்சகத்தின் பாதுகாப்பு உற்பத்தித் துறையின் கீழ் நிறுவப்பட்ட துறையின் தொழிற் பிரிவாகும்.

படைக்கலத் தொழிற்சாலை, திருச்சிராப்பள்ளி.

8. இத்தொழிற்சாலை, பாதுகாப்புக்குத் தேவைப்படுகின்ற சிறு படைக்கலன்களை உற்பத்தி செய்கிறது. 1977 ஆம் ஆண்டு மார்ச்சு திங்கள் 31 ஆம் நாளன்றுபடி இத்தொழிற் சாலையில், இந்திய அரசு, ரூபாய் 971.04 இலட்சம் மூலதன முதலீடு செய்துள்ளது. இத் தொழிற்சாலையில் தற்போது, 2,344 அதிகாரிகள், தொழிலாளர்கள், தொழிற்சாலைப் பணியாளர்கள் பணியாற்றுகின்றனர்.

[1978 மார்ச் 22]

இந்துஸ்தான் டெலிபிரிண்டர்ஸ், சென்னை.

9. இத்தொழிற்சாலை, தொலை அச்சப் பொறிகள் (Teleprinters) மின் தட்டச்சுப்பொறிகள், முத்திரைத்தாளை இரத்து செய்யும் தானியங்கு இயந்திரம், தொலைபேசி, தொலை தட்டெழுத்து (Telex) தொடர்பகங்களுக்கான மின்விசைப் பொறிகள், தொலை செய்தியை பதிவுசெய்து மீண்டும் வழங்கும் தானியங்கிப் பொறிகள் (regenerative repeaters) ஆகியவை உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன. 1977 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்கள் 31 ஆம் நாள் வரை ரூ. 256.77 இலட்சம் மதிப்புள்ள 3,734 தொலையச்சுப் பொறிகளும், துணைக் கருவிகளும் உற்பத்தி செய்யப்பட்டுள்ளன. இத்தொழிற்சாலை 1,944 பேருக்கு வேலை வாய்ப்பளிக்கிறது.

இந்துஸ்தான் நிழற்படச்சுருள் தொழிற்சாலை, உதகமண்டலம்.

10. இத்தொழிற்சாலையில் திரைப்படச் சுருள்கள், ஊடுகதிர் படச்சுருள்கள், நிழற்படச்சுருள்கள் முதலியன உற்பத்தி செய்யப்பட்டு வருகின்றன. 1977 ஆம் ஆண்டில் ரூபாய் 3,561.45 இலட்சம் மதிப்புள்ள 9.150 மில்லியன் சதுர மீட்டர் அளவிற்குப் பலவகைப்பட்ட நிழற்படப் பொருட்கள் உற்பத்தி செய்யப்பட்டன. இந் நிறுவனம் 2,400 பேர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பளித்துள்ளது. இந்நிறுவனம் உற்பத்தி செய்த பொருள்களின் விவரங்கள் பின்வருமாறு:—

உற்பத்தி.	1977 ஜனவரி முதல் டிசம்பர் வரை உற்பத்தி. (சதுர மீட்டரில்.)	
	மதிப்பு.	(ரூபாய் இலட்சத்தில்.)
திரைப்படச் சுருள் பாசிட்டிவ்.	21,00,206	495.30
திரைப்படச் சுருள் (கலர்) பாசிட்டிவ்.	20,12,251	906.61
திரைப்பட ஒலி	4,42,245	115.44
நிழற்படம் எடுக்கும் தாள் ..	21,20,724	498.01
மருத்துவ ஊடுகதிர்த்தாள்	18,49,008	1,019.95
நிழற்படச் சுருள்	4,79,967	403.47
ஏனையவைகள்	1,45,634	122.67
மொத்தம்	91,50,035	3,561.45

1978 மார்ச் 22]

வருங்கால வளர்ச்சித் திட்டத்தின் ஒரு பகுதியாக, 'கிராபிக் ஆர்ட்ஸ்', ஊடுகதிர் படச்சுருள்களை மாற்றுவதற்காக, சென்னையில் உள்ள அம்பத்தூரில் மாற்று வசதியை அமைக்க இந்நிறுவனம் திட்டமிட்டுள்ளது. இதற்கு ரூபாய் 2 கோடி முதலீடு செய்யவும், சுமார் 150 பேர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பினை நல்கவும் திட்டமிட்டுள்ளது. இத் திட்டத்திற்கு இந்திய அரசிடமிருந்து இறுதி ஏற்பளிப்பு எதிர்ப்பார்க்கப்படுகிறது. ஏற்பளிப்பு வந்தவுடன் ஒரு வருடத்திற்குள் தொழிற்சாலை உற்பத்தியினைத் தொடங்கும்.

மருத்துவ அறுவை சிகிச்சைக் கருவிகள் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை, கிண்டி, சென்னை.

11. நடப்பாண்டில், இத் தொழிற்சாலை ரூ. 50.81 இலட்சம் மதிப்புள்ள மருத்துவ அறுவை சிகிச்சைக் கருவிகளை ரூ. 1 கோடி மூலதனத்தில் மருந்துகள் தயாரித்துள்ளது. கலந்து உற்பத்தி செய்யும் தொழிற்சாலை (Formulation Plant) ஒன்றிற்கு இந்திய அரசு ஒப்புதல் அளித்துள்ளது. இத் தொழிற்சாலையின் உற்பத்தி, அடுத்த நிதியாண்டு தொடக்கத்தில் தொடங்கும். சென்னை தொழிற்சாலை பிரிவில் அண்மையில் தொடங்கப்பட்ட கருவிகள் இணைப்புப் பிரிவு (Fabrication Unit) இந்திய மருந்துகள்-இரசாயன மருந்துப் பொருள்கள் தயாரிப்பு (IDPL) நிறுவனத்தின் துணை நிறுவனங்களுக்காக செய்முறைக் கருவிகள், கொள்கலன்கள் இவற்றைத் தயாரித்து வருகிறது.

பாரத் கனரக மின்சாரக் கருவிகள் தொழிற்சாலை, திருச்சிராப்பள்ளி.

12. அனல் மின் நிலையங்கள் முதலியவற்றிற்குத் தேவைப்படும் கனரக கொதிகலன்கள், ஏனைய சாதனங்கள் ஆகியவற்றை உற்பத்தி செய்வதற்காக நிறுவப்பட்டுள்ள மத்தியத் துறையைச் சேர்ந்த ஒரு பெரிய தொழிற்சாலையாகும். இத் தொழிற்சாலை 2,500 மெகாவாட் அல்லது 87,000 மெட்ரிக் டன் கொதிகலன் கூட்டுறுப்புகளின் திறன் கொண்டதாகும். இத் தொழிற்சாலையில் 37 கோடி ரூபாய் முதலீடு செய்யப்பட்டுள்ளது. இதில் 11,000 பேர்கள் பணிபுரிகின்றனர். 1977-78 ஆம் ஆண்டில் இத் தொழிற்சாலையின் உற்பத்தி, ரூ. 161.50 கோடி மதிப்புள்ள 81,620 மெட்ரிக் டன்களாகும். 1976-77 ஆம் ஆண்டில் இதன் உற்பத்தி ரூ. 152.6 கோடி மதிப்புள்ள 75,000 மெட்ரிக் டன்களாகும்.

[1978 மார்ச் 22]

பங்கு மூலதனம், கடன் முதலிய தொகைகளைத் தவிர, இந்நிறுவனம் கடனீட்டுறுதி ஆவணங்களை வெளியிடுவதன் மூலமும்; பொது மக்களிடம் வைப்புத் தொகைகளை பெற்றுக்கொள்வது மூலமும், தன்னுடைய நிதிவாயில்களை பெருக்கியுள்ளது. 31-12-1977 அன்றுள்ளபடி, செலுத்தப் பட்ட பங்கு மூலதனம் ரூ. 17.27 கோடி ஆக இருந்தது. அதன் பிறகு மூலதன வாயில்கள் ரூ. 16.91 கோடி; ஆகமொத்தம் ரூ. 34.18 கோடி.

3. 31-3-1977, 31-12-1977 தேதிகளின்படி பல்வேறு பொதுத்துறை, கூட்டுத்துறை நிறுவனங்களில் செய்யப் பட்ட பணமுதலீடுகள் கீழே விவரிக்கப்பட்டுள்ளன.

விவரங்கள். 31-3-1977-ன் 31-12-1977-ன்
படி படி
முதலீடுகள். முதலீடுகள்.
(ரூபாய் கோடியில்.)

தமிழ்நாடு சிமெண்ட்ஸ் கார்ப்ப ரேஷன் லிமிடெட்.	10.57	12.65
தமிழ்நாடு ஸ்டீல்ஸ்—உருக்கு பாளங் கள் திட்டம், அரக்கோணம்.	9.25	9.31
ஏனைய பொதுத்துறைத் திட்டங்கள்	..	0.16
கூட்டுத்துறை நிறுவனங்கள், நலிந்த தொழிற்சாலைகளுக்கான முதலீடும், கடனும்.	8.83	9.34
	28.65	31.46
இதுவரை சேர்ந்து வந்துள்ள இழப் பும், நடை முறை மூலதனமும்.	2.62	2.72
மொத்தம் ..	31.27	34.18

1978 மார்ச் 22]

4. கூட்டுத்துறை நிறுவனங்கள், நலிந்த தொழிற்சாலைகள் ஆகியவற்றில் 31-12-1977-ன் படி முதலீடு விபரங்கள் பிற்சேர்க்கை X-ல் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. 1978-79-ன் வரவு - செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டின்படி நிதி ஒதுக்கம் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது :

பொதுத்துறை நிறுவனங்கள் :—

(ரூபாய்
கோடியில்.)

அரியலூர் சிமெண்ட் தொழிற்சாலை ஆலங்குளம் சிமிட்டி தொழிற்சாலை ஆஸ்பெஸ்டாஸ் சிமிட்டித் தகடுகள் தயாரிப்பு தொழிற்சாலை.	} .. 9.99
தமிழ்நாடு ஸ்டீல் அண்ட் ரோலிங் மில்ஸ் தொழிற்சாலை, அரக்கோணம்.	.. 1.25
தூத்துக்குடி ஆல்கலி கெமிக்கல்ஸ் லிமிடெட்	.. 2.00

கூட்டுத்துறை நிறுவனங்கள்.

கூட்டுத் துறை நிறுவனங்களுக்கு முதலீடும் கடனும்.	.. 3.88
மொத்தம்	.. 17.12

இந்நிறுவனத்தின் தோற்றம் முதல் 31-3-1977 வரையிலான காலத்தில் நிதி வாயில்கள், செலவுகள் ஆகியவற்றைக் காட்டும் அறிக்கை இணைப்பு XI -ல் உள்ளது.

பொதுத்துறை நிறுவனங்கள்.

5. தற்போது பொதுத்துறையில் ஐந்து திட்டப்பணிகளை டீட்கோ மேற்கொண்டுள்ளது. இரண்டு திட்டப் பணிகளில் உற்பத்தி ஏற்கெனவே தொடங்கப்பட்டுள்ளது. ஏனைய மூன்று திட்டப் பணிகளும் பல்வேறு நிலைகளில் செயல்படுத்தப்படும், பரிசீலிக்கப்படும் வருகின்றன. இவை ஒவ்வொன்றிலும் உள்ள முன்னேற்றம் கீழே விவரிக்கப்பட்டுள்ளது. அரியலூரில் சிமெட்டித் தொழிற்சாலைத்

[1978 மார்ச் 22]

திட்டத்தையும், ஆலங்குளத்தில் ஆஸ்பெஸ்டாஸ் சிமிட்டித் தகடுகள் தொழிற்சாலைத் திட்டத்தையும் நிறைவேற்றுவதற்காகவும், ஆலங்குளத்தில் ஏற்கெனவேயுள்ள சிமிட்டித் தொழிற்சாலையை நிர்வகிப்பதற்கும், தமிழ்நாடு சிமெண்ட்ஸ் கார்ப்பரேஷன் லிமிடெட் என்ற பெயரில் துணை நிறுவனம் ஒன்று நிறுவப்பட்டுள்ளது.

ஆலங்குளம் சிமெண்டு தொழிற்சாலை:

6. ஆலங்குளம் சிமெண்டு தொழிற்சாலை ஆண்டுக்கு 4 இலட்சம் டன் சிமெண்டை உற்பத்தி செய்யும் திறன் உள்ளது. இதில் நாளொன்றுக்கு 1,200 டன் சிமிட்டி உற்பத்தி செய்யும், ஈரத் தயாரிப்பு முறையுடைய சுழற் குளங்கள் இரண்டு உள்ளன. இத்தொழிற்சாலை 1970 ஆம் ஆண்டு ஜூன் திங்களில் சிமெண்ட் உற்பத்தி செய்து விற்பனை செய்யத் தொடங்கியது. பின் தங்கிய பகுதி ஒன்றில் அமைந்துள்ள இந்தத் தொழிற்சாலை 1,450 பேர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிக்கிறது.

இந்தத் தொழிற் பிரிவில் 1975-76 முதல் 1977-78 ஆண்டு வரையிலான சிமிட்டி உற்பத்தி, விற்பனை விபரம் பின்வருமாறு :—

காலம்.	உற்பத்தி.		சிமிட்டி விற்பனை (டன்களில்).
	அளவு. (டன்களில்.)	நிறுவத் திறனளவு (சத வீதத்தில்.)	
1975-76 ..	2,62,729	66	2,58,052
1976-77 ..	3,38,445	85	3,33,294
1977-78 ..	3,30,000	83	3,35,000

(திருத்த மதிப்பீடு)

7. 1976-77ல் இந்த தொழிற்சாலையின் சாதனை பாராட்டத் தக்கதாக இருந்தது. தற்கால அறிவியல் முறைகளில் சுரங்கங்கள் அடைந்துள்ள வளர்ச்சியாலும், மேலும் நவீன முறைகள் கையாளப்படுவதாலும் தகுந்த முறையில் திட்டம் இயற்றுவதாலும், இத்தொழிற்சாலையானது, மின்வெட்டு இருந்த போதிலும் கூட (இதன் உற்பத்தித் திறன் ஆண்டுதோன்றுக்கு 4 இலட்சம் டன்களாகும்), 3,38,445 டன்

1978 மார்ச் 22]

உற்பத்தி செய்து வியத்தகு சாதனை புரிந்துள்ளது. விற்பனையும் சுமார் 3,33,294 டன் அளவிற்கு எட்டியுள்ளது. இந்த ஆண்டு 65,320 டன் சிமிட்டி ஈரானுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டுள்ளது. முந்திய ஆண்டில் ரூ. 405.00 இலட்சமாக இருந்த விற்பனை இந்த ஆண்டு ரூ. 742.02 இலட்சமாக உயர்ந்துள்ளது. இத்தொழிற்சாலை 1976-77 ஆம் ஆண்டில் ரூ. 1.99 இலட்சம் ஆதாயம் ஈட்டியுள்ளது. குகை ஒன்றில் பழுது பார்க்கும் வேலைகள் மேற்கொண்டிருந்ததால் அது சுமார் மூன்று திங்கள் கால அளவிற்கு பயனற்றதாக இருந்தது; மேலும் முதல் மூன்று மாத கால அளவிற்கு மின் வெட்டு இருந்தது. இத் தடைகள் இருந்த போதிலும் இத்தொழிற்சாலை 1977-78 ஆம் ஆண்டில் 3,30,000 டன் சிமிட்டி உற்பத்தி செய்யத் திட்டமிட்டுள்ளது. 1978-79 ஆம் ஆண்டில் இத் தொழிற்சாலை அதன் முழு உற்பத்தித் திறனை அடைந்து விடத் திட்டமிட்டுள்ளது.

அரியலூர் சிமிண்டு ஆலை:

8. அரியலூரில் ஆன்டொன்றுக்கு 5 இலட்சம் டன்கள் திறனுள்ள சிமெண்ட் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை ஒன்றை அமைப்பதற்கான தொழில் உரிமம் ஒன்று பெறப்பட்டு உள்ளது. இந்த தொழிற்சாலை உலர்ந்த முறைப்படி சிமெண்ட் தயாரிக்கும். இத்திட்டத்திற்கான மூலதனச் செலவு ரூ. 29.00 கோடி ஆகும். திருவாளர்கள் ஹோல் டெக் இஞ்சினியர்ஸ் (பி) லிமிடெட் என்ற நிறுவனம் இத் திட்டத்திற்கான பொறியியல் ஆலோசகர்களாக நியமிக்கப்பட்டுள்ளனர். பெரிய உற்பத்தியாளர்களிடம் பெருமளவு இயந்திரங்களையும் சாதனங்களையும் பெறுவதற்குரிய தேவைக் குறிப்புப் பட்டியல்கள் ஏற்கெனவே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன; அவற்றில் சில ஏற்கெனவே வந்து விட்டன. கட்டட நிர்மாணப் பணி, 1977 ஆம் ஆண்டு ஜனவரித் திங்களில் தொடங்கப்பட்டுள்ளது. இயந்திரங்கள் நிறுவும் பணி 1977 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் திங்களில் தொடங்கப்பட்டு உள்ளது. ஆன்டொன்றுக்கு 2.5 இலட்சம் டன் உற்பத்தி செய்யும் திறனுள்ள முதல் குகை, 1978 ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் திங்களில் தொடங்கப்படும் என எதிர் பார்க்கப்படுகிறது. இத்திட்டத்திற்கு 1977 ஆம் ஆண்டு இறுதி வரை, ரூ. 9.01 கோடி செலவிடப்பட்டுள்ளது. இரண்டாவது குகை இயக்கப்பட்ட பின், 1979 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்களுக்குள், இந்த தொழிற்சாலை ஆன்டொன்றுக்கு 5 இலட்சம் டன் என்ற

[1978 மார்ச் 22]

முழு உற்பத்தித் திறனளவை எட்டிவிடும் என எதிர்பார்க்கப் படுகிறது. இத் திட்டப்பணி முடிவடையும் போது, 1,100 பேருக்கு வேலை வாய்ப்பளிக்கும்.

அஸ்பெஸ்டாஸ் சிமெண்ட் தகடுகள் திட்டம்:

9. ஆண்டொன்றுக்கு 36,000 டன் உற்பத்தித் திறன் உள்ள ஆஸ்பெஸ்டாஸ் சிமெண்ட் தகடு தொழிற்சாலை ஒன்று ரூ. 1.66 கோடி மதிப்பீட்டுச் செலவில் இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் உள்ள ஆலங்குளத்தில் நிறுவ உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது. இதற்கான அனுமதிக் கடிதம் பெறப்பட்டுள்ளது. இத் திட்டம் 1978-79ஆம் ஆண்டில் விரைவில் செயலாக்கப்படும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இத்திட்டப்பணி முடிவடைந்த பின்னர் இது சுமார் 270 பேருக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிக்கும்.

தமிழ்நாடு சிமெண்ட் கார்பரேஷன் லிமிடெட். (TANCEM.)

10. தமிழ் நாடு தொழில் வளர்ச்சி நிறுவனத்தின் ஒரு துணைக் கம்பெனியாக தமிழ் நாடு சிமெண்ட் கார்பரேஷன் லிமிடெட் டான்சம் நிறுவப்பட்டது. இரண்டு சிமெண்ட் தொழிற்சாலைகள், அஸ்பெஸ்டாஸ் சிமெண்ட் தகடு தொழிற்சாலை ஆகியவற்றின் நிர்வாக பொறுப்பினை இது மேற்கொண்டுள்ளது.

இந் நிறுவனத்தின் அனுமதிக்கப்பட்ட பங்கு மூலதனம் ரூ. 10 கோடி ஆகும். 1977ஆம் ஆண்டு மார்ச்சு மாதம் 31-ம் நாள் நிலவரப்படி அதன் செலுத்தப்பட்ட மூலதனம் ரூ. 5.87 கோடியாகும். 'டிட்கோ' நிறுவனத்தைச் சேர்ந்த இந்த இரண்டு சிமெண்ட் தொழிற்சாலைகளின் சொத்துக்களின் மதிப்பு ரூ. 8.11 கோடியாகும். டிட்கோ 1-4-76-ல் இவற்றை இந் நிறுவனத்திடம் ஒப்படைத்துள்ளது.

தமிழ்நாடு உருக்குத் தொழிற்சாலை, அரக்கோணம்:

11. வட ஆற்காடு மாவட்டம் அரக்கோணத்தில் நிறுவப்பட்டுள்ள இந்த தொழிற்சாலை தொடர் வார்ப்பட தொழில் முறையை பயன்படுத்தி உருக்கு பாளங்களைத் தயாரிப்பதற்கு இரும்புத் துள்களைப் பயன்படுத்தி வருகிறது. இந்தியாவில் பொதுத் துறையில் முதன் முறையாக நிறுவப்பட்டுள்ள சிறு

1978 மார்ச் 22]

உருக்குத் தொழிற்சாலை இதுவேயாகும். ஒரே ஒரு மின் ஒளி உலையும், 100 ச.மி. மீட்டர், 75 ச.மி. மீட்டர் அளவுள்ள உருக்குப் பாளங்கள் தயாரிப்பதற்கான செங்குத்தான தொடர் வார்ப்பு இயந்திரம் ஒன்றும் தற்போது நிறுவப்பட்டுள்ளன. இதனால் கிடைக்கக்கூடிய திறன் ஓர் ஆண்டுக்கு 40,000 டன் ஆகும். இது சுமார் 600 பேர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிக்கிறது. 1977ஆம் ஆண்டு மார்ச்சு திங்கள் 31ஆம் நாள் வரை இத்திட்டத்திற்கான மூலதனச் செலவு ரூ. 6.78 கோடி ஆகும்.

12. இந்த தொழிற்சாலை 1—7—1972-ல் வணிக உற்பத்தியைத் தொடங்கியுள்ளது. இத்தொழிற்சாலையில் 1975-76 முதல் 1977-78 வரை செய்துள்ள உற்பத்தி விற்பனை குறித்த விபரம் பின்வருமாறு :—

காலம்.	உருக்குப் பாளங்கள் உற்பத்தி.		கிடைக்கக் கூடிய திறனளவு (சதவீதத் தில்).		விற்பனை (டன்னில்).
	அளவு நிறுவத் (டன்னில்).		திருத்த (சதவீதத் தில்).		
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	
1975-76	12,272	25	31	10,114	
1976-77	28,948	58	72	33,554	
1977-78	25,100	50	63	28,000	

(திருத்த மதிப்பீடு).

1977-78 முதல் மூன்று திங்கள் கால அளவிற்கு மின் வெட்டு இருந்தும், 9—9—1977 முதல் 9—10—1977 வரை தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்திருந்தும், இத் தொழிற்சாலை இவ்வாண்டில் 25,100 டன் பாளங்களை உற்பத்தி செய்யும் என்றும், ரூ. 6.19 கோடி மதிப்புள்ள 28,000 டன் பாளங்களையும் உருட்டியடிக்கப்பட்ட பொருள்களையும் விற்பனை செய்யும் என்றும் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

[1978 மார்ச் 2]

1977-78ஆம் ஆண்டு திருத்த மதிப்பீட்டின்படியும் 1978-79ஆம் ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டின்படியும் முறைபே ரூ. 78 இலட்சம், ரூ. 59 இலட்சம் நிகர இழப்பு இருக்குமென்று மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

உருக்கு உருளை ஆலைத்திட்டம்:

13. தமிழ்நாடு உருக்கு உற்பத்திப் பொருள் ரகங்களை பல தரப்படுத்தவும் அதை மேலும் ஆதாயம் ஈட்டும் வகையில் செயல்படச் செய்யவும் தனி உருக்கு பாளங்களை மீண்டும் உருட்டியடிக்கும் வசதிகளுடன் கூடிய உருளை ஆலை ஒன்றை ரூ. 8 கோடி மூலதனச் செலவில் நிறுவுவது குறித்துத் தமிழ்நாடு தொழில் வளர்ச்சி நிறுவனம் (டிட்கோ) பரிசீலித்து வருகிறது. இத்திட்டம் 1978-79ஆம் ஆண்டில் செயல்படுத்தப்படும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

14. நிதி வசதிகளும் தேவையான தொழில் நுட்ப அறிவும் கொண்டுள்ள தொழில் முனைவர்களுடன் கூட்டாகச் சேர்ந்து கூட்டுத் துறையில் திட்டங்களை நிறுவுவதிலும் 'டிட்கோ' நிறுவனம் முனைப்பான பங்கேற்றுள்ளது. இதுவரை பங்கு மூலதனத்தில் 'டிட்கோ' நிறுவனம் 26 சதவீதமும், தனிப்பட்ட தொழில் முனைவர்கள் 25 சதவீதமும், எஞ்சிய 49 சதவீதம் பொதுமக்களிடமிருந்து பெற்றும் கூட்டுத்துறை நிறுவனங்களை 'டிட்கோ' அமைத்து வந்துள்ளது. கங்கப்பா பேப்பர் மில்ஸ் லிமிடெட் நிறுவனத்தின் நிர்வாக இயக்குநர் திரு. டி. ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தியின் ஒத்துழைப்புடன் கூட்டுத் துறையில் நாள் ஒன்றுக்கு 30 டன் பேப்பர் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலையை டிட்கோ 15 சதவிகிதம் பங்கு மூலதனம் போட்டு நிறுவுவதற்கு அரசு அண்மையில் ஒப்புதல் அளித்துள்ளது. தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் அமைய இருக்கும் இத்தொழிற்சாலையின் மூலம் 300 பேர்களுக்கு தேரடியாக வேலைவாய்ப்பும், 1,000 பேர்களுக்கு மறைமுகமாக வேலை வாய்ப்பும் கிடைக்கும்.

15. மாநில அரசு பிறப்பித்துள்ள வழி முறைகளின்படி ரூ. 100 லட்சத்திற்கு மேல் செலவு மதிப்புடைய திட்டங்கள் மட்டுமே டிட்கோவால் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. கூட்டுத் துறையில் 33 திட்டங்கள் பல்வேறு செயலாக்க நிலைகளில் உள்ளன. அவற்றில் 21 கம்பெனிகள் ஏற்கனவே கம்பெனிகள் சட்டத்தின் கீழ்ப் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன; அவ்வாறு பதிவு செய்யப்பட்டுள்ள

978 மார்ச் 22]

கம்பெனிகளில் 12 கம்பெனிகள் ஏற்கனவே உற்பத்தியைத் தொடங்கி உள்ளன. 9 திட்டங்கள் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. எஞ்சிய 12 திட்டங்கள் பரிசீலனையில் உள்ளன. உற்பத்தி செய்து வருகின்ற 12 கூட்டுத் துறை நிறுவனங்களின் மொத்த விற்பனை 1-4-77 முதல் 31-12-77 முடிய ரூ. 67.75 கோடி ஆகும்; மேலும் இவை சுமார் 4,000 பேர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளித்துள்ளன. இதுவன்றி, கூட்டுத் துறையில் மேலும் உருவாக்கப்பட்டு வருகின்ற 9 நிறுவனங்களின் மொத்த மூலதனச் செலவு ரூ. 47.45 கோடி ஆகும்; இறுதியாக அவை சுமார் 3,000 பேருக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிக்கும். இந்த 33 திட்டங்கள் குறித்த விபரங்களை பிறசேர்க்கை X-ல் காணலாம்.

16. ரேயான் கிரேடுபல்ப் பைப்ரர் திட்டம்.

ரேயான் இழைத் திட்டத்தை ரூ. 40 கோடி செலவில் செயல்படுத்துவது குறித்தும் பரிசீலிக்கப்பட்டு வருகிறது. இந்த நிறுவனம், நாள் ஒன்றுக்கு 50 டன் ரேயான் கிரேடு கூழ்ப் பொருள்களையும் 40 டன் விஸ்கோஸ் பாலினாசிக் இழைகளையும் உற்பத்தி செய்யும்.

17. தூத்துக்குடி ஆல்கலிகெமிக்கல்ஸ் நிறுவனம்,

தூத்துக்குடி கடற்கரையோரப் பகுதிகளில் கிடைக்கும் உபபையும் சதர்ன் பெட்ரோகெமிக்கல் இண்டஸ்ட்ரீஸ் கார்ப்பரேஷன் (ஸ்பிக்) நிறுவனத்திடமிருந்து உபரியாகக் கிடைக்கும் அமோனியாவையும் கொண்டு சோடியம் கார்பனேட் (Na_2CO_3), அமோனியம் குளோரைடு தயாரிப்பதற்காக, இந்நிறுவனம் நிறுவப்பட்டுள்ளது. இந்த நிறுவனம் தூத்துக்குடியில் ஸ்பிக் தொழிற்சாலைக்கு அருகாமையில் அமைக்கப்படும். ரூ. 34 கோடி மூலதனச் செலவில் அமைக்கப்படும் இந்த நிறுவனம், ஆண்டு ஒன்றுக்கு 70,000 டன் சோடியம் கார்பனேட்டும் 70,000 டன் அமோனியம் குளோரைடும் உற்பத்தி செய்யும். இந்நிறுவனம் சுமார் 480 பேர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிக்கும். ஸ்பிக் நிறுவனத் துடன் கூட்டாகச் சேர்ந்து செயல்படுத்தும் பொருட்டு முதற்கண் இந்நிறுவனம் மேற்கொள்ளப்பட்டது. இந்த நிறுவனத்திற்கு முதலீடு செய்யப் போதிய அளவு உபரி நிதிக்கு ஏற்பாடு செய்ய ஸ்பிக் நிறுவனத்திற்கு இயலாமற்போனதன் காரணமாக இத்திட்டத்தைச் செயல்படுத்துவது தாமதமாகிவிட்டிருக்கிறது. எனவே, இந்த நிறுவனத்தை விரைவில் செயல்படுத்த தமிழ்நாடு தொழில் வளர்ச்சி நிறுவனம் ஆய்வு செய்து வருகின்றது.

[1978 மார்ச் 22]

தமிழ்நாடு தொழில் முன்னேற்ற நிறுவனம்.

தமிழ்நாடு தொழில் முன்னேற்ற நிறுவனம் (SIPCOT) 1971 ஆம் ஆண்டில் தமிழக அரசுக்கே முழுவதும் சொந்தமான வரையறுக்கப்பட்டதொரு பொது நிறுவனமாக, ரூபாய் 5 கோடி அதிகாரம் பெற்ற மூலதனத்துடன், தனியார் துறையில் நடுத்தர, பெரிய தொழில்கள் முன்னேற்றுவதற்கும், விரிவடைவதற்கும், இதுவரை இம்மாதிலத்தில் பின்தங்கியுள்ள பகுதிகளைத் துரிதமாகத் தொழில் மயமாக்குவதற்கும் அமைக்கப்பட்டதாகும். இந்நிறுவனம் 31-12-1977 வரை பல்வேறு திட்டங்களின்கீழ் மொத்தம் ரூ. 21.4 கோடி உதவி வழங்க ஒப்புதலளித்ததுடன், இதன் மூலம் ரூ. 163 கோடி முதலீட்டை ஊக்குவித்து, 24,000 பேருக்கு மேல் நேரடி வேலை வாய்ப்பை நல்கியுள்ளது. இந்நிறுவனத்தின் நடவடிக்கைகளில் மிகவும் முக்கியமாகக் கருதக்கூடியது, ஊக்குவிக்கப்பட்ட முதலீட்டில் பெரும்பகுதி இம்மாதிலத்தில் பின்தங்கிய பகுதிகளிலே உள்ளது என்பதாகும். அளிக்கப்பட்ட மொத்த உதவித் தொகையில் பின்தங்கிய பகுதிகளில் நிறுவப்பட்ட தொழில் நிறுவனங்களுக்கு ரூபாய் 1,971 33 இலட்சம் வழங்க ஒப்புதல் அளிக்கப்பட்டுள்ளது. இதன்மூலம் ரூ. 151 கோடிக்குமேல் முதலீடு, இம்மாதிலத்தின் பின்தங்கிய மாவட்டங்களில் ஊக்குவிக்கப்பட்டுள்ளது. 22,500 பேருக்குமேல் வேலை வாய்ப்பினை உருவாக்கித் தந்துள்ளது.

2. சிப்காட் உதவியுடன் செயல்படுத்தப்படும் பல்வேறு திட்டங்கள் பின்வருமாறு:—

1. ஊக்கச் சலுகை முனைப்புத் திட்டம்.

(i) சாத்தியக்கூறு ஆய்வுகளுக்கு (Feasibility Study) உதவித் தொகை.

ஆதாயமளிக்கும் தொழில் திட்டங்களைக் கண்டறிவதற்காக சாத்தியக்கூறு பற்றிய ஆய்வுகளை சிப்காட் தொடங்கியுள்ளது. இந்த ஆய்வுகளை தொழில் முனைவோர்க்கு சலுகை விலையில் அளிக்கிறது. 31-12-1977 முடிய 35 சாத்தியக்கூறு ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. அவற்றில் 27 அறிக்கைகள் தொழில் முனைவோருக்கு ஏற்கெனவே வழங்கப்பட்டன.

1978 மார்ச் 22]

2. வட்டியில்லா விற்பனை வரிக் கடன்

ஊக்கச் சலுகை முனைப்புத் திட்டத்தின் முக்கிய பகுதியாக வட்டியில்லா விற்பனை வரியினை மாநில அரசின் முகவரமைப்பாக சிப்காட் நிறுவனம் வழங்கி வருகிறது. இம் மாநிலத்தின் பின்தங்கிய 9 மாவட்டங்கள் ஏதாவது ஒன்றிலும், செங்கல்பட்டு மாவட்டத்தில் மறைமலை நகர் தொழில் தொகுதியிலும் குன்னத்தூர் வட்டாரத்திலும் உள்ள நடுத்தர, பெரிய தொழில்களுக்கு இத்திட்டத்தின்கீழ் கடன்கள் வழங்கப்படுகின்றன. விவரம் இணைப்பு VI-ல் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. இத்திட்டம் இரு பகுதிகளைக் கொண்டதாகும். முதல் பகுதி திட்டத்தின்கீழ் தற்போது செயல்படும் தொழில் நிறுவனம் கணிசமான அளவுக்குத் தொழிலை விரிவுபடுத்தும் போதோ அல்லது பொருத்தமான பகுதிகளில் வேறு பிரிவுகளாகப் பெருக்கும் போதோ இச்சலுகை கிடைக்கும். அத்தொழிற்சாலைகள் கடன் கோரி விண்ணப்பம் செய்துகொள்ளும் ஆண்டுக்கு முந்திய மூன்றுண்டுகளுக்குச் செலுத்திய விற்பனை வரித் தொகை அளவுக்கு அமைக்க இருக்கும் தொழிற்சாலையின் நிலையான இருப்புகளில் 25 சதவீதம் அல்லது ரூபாய் 15 இலட்சம் இவற்றில் எந்த தொகை குறைவோ அந்தத் தொகைக்கு மேற்படாமல் வட்டியில்லா விற்பனை வரிக்கடன் தொகை அளிக்கப்படுகிறது. கடன் தொகை வழங்கப்பட்ட தேதியிலிருந்து 12 ஆண்டுகள் முடிவடைந்த பின்னர் 3 ஆண்டு சம தவணைகளில் வட்டியின்றி இந்தக் கடன் தொகை திருப்பி செலுத்தப்படத்தக்கதாகும். ஆரண்டாம் பகுதித்திட்டத்தின்கீழ் புதிய தொழிற்பிரிவு, அந்த ஆண்டில் செலுத்திய விற்பனை வரிக்கு இணையான ஒரு தொகையை, உற்பத்தி ஆண்டின் முதல் ஆறு ஆண்டுகளுக்கு ஒவ்வோர் ஆண்டும் பெறும், நிறுவப்பட்ட தொழில் நிறுவனத்தில் நிலையான இருப்புகளில் 8 சதவீத அளவுக்கு மேற்படாமல் இத்தொகை அளிக்கப்படும். இந்தக் கடன் மூன்று திங்களுக்கு ஒருமுறை வழங்கப்படும். கடன் வழங்கப்பட்ட 18 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, மூன்று ஆண்டு சம தவணைகளில் வட்டி எதுவுமின்றி திருப்பிச் செலுத்தப்படத்தக்கதாகும். இத் திட்டம், பின்தங்கிய பகுதிகளில் தொழிற்சாலைகளை அமைப்பதற்கு ஒரு சக்திவாய்ந்த தூண்டுகோலாக அமைந்துள்ளது என்பதை நிரூபித்துள்ளது.

[1978 மார்ச் 22]

3. நிலையான இருப்புகள் மீது உதவித் தொகை.

மத்திய அரசின் நேரடி மானியம் அல்லது உதவித் தொகை வழங்கும் திட்டத்தைத் தமிழ் நாட்டில் செயல்படுத்தும் பொறுப்பு 1972 பிப்ரவரியில் சிப்காட்டிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. இத் திட்டத்தின்கீழ் இம் மாநிலத்தில் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டுள்ள 33 பின் தங்கிய வட்டங்களில் ஏதாவதொன்றில் நிறுவப்படும், தொழிற் பிரிவு, அதன் நிலையான முதலீட்டில் (நிலம், கட்டிடங்கள், சாதனங்கள், இயந்திரங்கள் முதலியன உட்பட) 15 சதவீத நேரடி மானியம் அல்லது உதவித் தொகை பெற தகுதி உடையதாகும். முன்னேற்றமடைந்த பகுதியிலிருந்து மேற்குறிப்பிடப்பட்ட பின் தங்கிய வட்டங்களில் ஒன்றிற்குத் தங்களது சாதனங்களையும் இயந்திரங்களையும் மாற்றக்கூடிய தொழில் பிரிவுகளும் கூட 15 சதவீத உதவித்தொகை பெற உரிமையுள்ளவையாகும். அந்த 33 வட்டங்களின் பெயர்கள் இணைப்பு VII-ல் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. ஒவ்வொரு தொழிற் பிரிவையும் பொறுத்தமட்டில், உயரளவு உதவித் தொகை ரூபாய் 15 இலட்சம் என வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த உதவித் தொகையில் 85 சதவீதம் உற்பத்தி தொடங்குவதற்கு முன்பாகவும், எஞ்சிய தொகை உற்பத்தி தொடங்கிய பின்னரும் வழங்கப்படும்.

4. உயர் அழுத்த விநியோகத்திற்கு சலுகைவீத மின் கட்டணம்.

தமிழகத்தில் நிறுவப்படும் புதிய தொழிற்சாலைகளுக்கு முதல் ஐந்தாண்டுகளுக்குச் சலுகை வீதங்களில் மின் கட்டணம் வசூலிக்கப்படுகிறது. ஆறாவது ஆண்டிலிருந்து மட்டுமே கீழ்க் கண்டவாறு அத்தொழிற்சாலைகள் முழு மின்சக்திக் கட்டணத்தை செலுத்த வேண்டும். விவரம் வருமாறு :—

- (1) முதல் 3 ஆண்டுகளுக்கு.. சாதாரண உயர் அழுத்த மின் சக்திக் கட்டணத்தில் 66½ சதவீதம்.
- (2) நான்காவது ஆண்டுக்கு.. சாதாரண உயர் அழுத்த மின் சக்திக் கட்டணத்தில் 80 சதவீதம்.
- (3) ஐந்தாவது ஆண்டுக்கு .. சாதாரண உயர் அழுத்த மின் சக்திக் கட்டணத்தில் 90 சதவீதம்.

[1978 மார்ச் 22]

இவை தவிர, இம்மாநிலத்தில் பின்தங்கிய வட்டங்களைத் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டுள்ள வட்டம் எதிலும் (செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் மறைமலை நகர், குன்னத்தூர் வட்டாரம்) உட்பட நிறுவப்படவிருக்கும் புதிய தொழில்கள் மின் சக்திக் கட்டணத்தில் மேலும் 15 சதவீதச் சலுகை பெறத் தகுதியுடையவைகளாகும், இந்தச் சலுகைபெறத் தகுதி பெற்ற பின்தங்கிய வட்டங்களின் பெயர்ப்பட்டியல் இணைப்பு VIII-ல் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

தண்ணீர் உரிமைக் கட்டணத்தில் சலுகை.

இம்மாநிலத்தின் பின்தங்கிய மாவட்டங்கள் ஏதாவது ஒன்றில் நிறுவப்பட்டுள்ள புதிய தொழில்கள், ஆண்டுக்கு ரூபாய் 300 என்ற வரையறுத்த கட்டணத்தை தண்ணீர் உரிமைக் கட்டணமாக செலுத்திவிட்டு, பொது நீர்வாயில் களிலிருந்து எவ்வளவு அளவு வேண்டுமானாலும் தண்ணீர் எடுத்துக் கொள்ள தொடக்கத்தில் முதல் ஆறு ஆண்டு களுக்கு அனுமதிக்கப்படுகின்றன. சென்னை மாநகரத்திற்கு அருகில் செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில், மறைமலை நகரிலும் செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த குன்னத்தூர் வட்டாரத்திலும் அமைக்கப்பட்ட தொழில் பிரிவுகளும் இச் சலுகையைப் பெறத் தகுதியுடையவைகளாகும்.

11. தொழில் வளர்ச்சி நிலையங்கள்.

இம்மாநிலத்தில் பின்தங்கிய மாவட்டங்களில், சிப்காட் இரண்டு தொழில் வளர்ச்சி நிலையங்களை உருவாக்கியுள்ளது வட ஆர்க்காடு மாவட்டம் இராணிப்பேட்டையிலும், தருமபுரி மாவட்டம் ஒசூரிலும் இவை அமைந்துள்ளன.

(அ) வட ஆர்க்காடு மாவட்டம் இராணிப்பேட்டையில் தொழில் வளர்ச்சி நிலையம்.

வட ஆர்க்காடு மாவட்டம் இராணிப்பேட்டையில் சிப்காட், உருவாக்கியுள்ள முதலாவது தொழில் வளர்ச்சி நிலையத்தை தமிழ்நாடு அரசு கையகப்படுத்தி, 'சிப்காட்' நிறுவனத்திடம் ஒப்படைத்த 712 ஏக்கர் பரப்புள்ள நிலத்தில் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

[1978 மார்ச் 22]

இத்தொழில் தொகுதியில் உள்ள 85 மேம்பாடு செய்யப் பட்ட மனைகளில், 431.4 ஏக்கர் பரப்புள்ள 55 மனைகள், 47 தொழிற் பிரிவுகளுக்கு (31-12-1977 வரை) ஒதுக்கப் பட்டுள்ளன. இவற்றில், 19 தொழிற் பிரிவுகள் உற்பத்தியை தொடங்கிவிட்டன. 12 தொழிற் பிரிவுகள் உற்பத்தியைத் தொடங்கும் நிலையில் உள்ளன. சிறு தொழில்களுக்காகக் கட்டிடங்கள் கட்டுவதற்காக 71 ஏக்கர் பரப்பளவுள்ள நிலம் தமிழ்நாடு சிறு தொழில் வளர்ச்சி நிறுவனத்திற்கு (SIDCO), ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. 119.8 ஏக்கர் நிலம் ஒதுக்கப்பட வேண்டியுள்ளது.

நாளது தேதிவரை உதவி பெற்று வந்த எல்லா பிரிவுகளுக்குமாக ரூபாய் 40 கோடிவரை மொத்த முதலீடு ஆகும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இதில் 4,600 பேருக்கு நேரடியாக வேலை வாய்ப்பு கிட்டும்.

தருமபுரி மாவட்டம் ஓசூரிலுள்ள தொழில் வளர்ச்சி நிலையம்.

1974 ஆம் ஆண்டில், சிப்காட் தருமபுரி மாவட்டத்தில் ஓசூரில் இரண்டாவது பெரிய தொழில் தொகுதியை, மேம்பாடு செய்வதற்காக எடுத்துக்கொண்டது. இத்தொகுதியில், 755.87 ஏக்கர் பரப்புள்ள 131 மனைகள், தொழிற் பிரிவுகளுக்கு ஒதுக்கப்படலாம்.

31-12-1977 வரை, 329.80 ஏக்கர் பரப்புள்ள, 54 மனைகள், 45 தொழிற் பிரிவுகளுக்கு ஒதுக்கப்பட்டுள்ளன. 34 தொழிற்பிரிவுகள் உற்பத்தியைத் தொடங்கியுள்ளன. தொழிற்பிரிவுகள் கட்டிடங்கள் கட்ட தொடங்கியுள்ளன.

III. நிதி உதவி

இந்திய தொழில் வளர்ச்சி வங்கி (IDBI) யின் மறு நிதியுதவி பெறத் தகுதியுடைய இரண்டாவது மாநில அளவு நிதி நிறுவனமாக சிப்காட்டை, இந்திய அரசு ஏற்றுக் கொண்டுள்ளது. குறைந்த வட்டி வீதத்திலும், நீண்ட காலத் துவணைகளுடனும் சிப்காட் நிதி உதவுவதற்கு இது வகை செய்கிறது. நிதி உதவும் துறையில் தமிழ்நாடு தொழில் முதலீட்டு நிறுவனம் (TIC) இந்திய தொழில் நிதி நிறுவனம் (IFCI), இந்திய தொழில் கடன் முதலீட்டு நிறுவனம் (ICICI), இந்திய தொழில் வளர்ச்சி வங்கி

1978 மார்ச் 22]

(IDBI), வர்த்தக வங்கிகளுடன் சிப்காட் நெருக்கமாக ஒத்துழைத்து வருகிறது. இம்மாநிலத்தின் திட்டங்களுக்குத் தேவைப்படும் நிதித் தேவைகள் முழுவதும் இந்த நிறுவனங்களின் கூட்டு முயற்சியின் மூலம் நிச்சயமாகக் கிடைக்க வேண்டும் என்பதே இவ்வாறு செயல்படுவதன் நோக்கம்.

(3) ரூபாய் 90 இலட்சத்திற்கு அதிகமாகக் கடன் தேவைப்படாத தொழில் நிறுவனங்கள், அகில இந்திய அளவில் அமைந்துள்ள நிதி நிறுவனங்களை அணுகாமல், இம் மாநிலத்திலேயே உள்ள, சிப்காட், டி.ஐ.ஐ.சி. வர்த்தக வங்கி ஒன்றிலிருந்து நிதியுதவி பெற முடியும்.

(4) பெரிய, நடுத்தரத் தொழில்களுக்கு, சிப்காட், அடியிற்கண்டவகை நிதியுதவிகளை அளிக்கிறது.

(1) இந்திய தொழில் வளர்ச்சி வங்கி (IDBI) யின் மறு நிதியுதவியளிக்கும் திட்டத்தின் கீழ் தவணைக் கடன்.

(2) இந்திய தொழில் வளர்ச்சி வங்கி (IDBI) யின் ஆரம்ப மூலதன நிதியுதவி.

(3) மூலதன கடன்களுக்கு உத்தரவாதமளித்தல்.

(4) வர்த்தக வங்கிகளிலிருந்து பெறும் கடன்களுக்கு உத்தரவாதம்.

(5) தமிழ்நாடு தொழில் முன்னேற்ற நிறுவனம் இதுவரை 69 திட்டங்களுக்கு மொத்தம் ரூ. 836.24 இலட்சம் தவணைக் கடனாக வழங்கியுள்ளது. நடப்பாண்டில் 11 தொழிற் பிரிவுகளுக்கு ரூ. 241.78 இலட்சம் தவணைக் கடன் வழங்கப் பட்டது.

(6) மாநிலத்தின் பின்தங்கிய பகுதிகளில் அமைக்கப்பட்ட தொழில்களுக்கு மட்டுமே பொதுமக்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட பங்குகளை வாங்குவது மேற்கொள்ளப்பட்டது. இத்திட்டத்தின் கீழ் இதுவரை ரூ. 67.20 இலட்சத்திற்கு பங்குகளை வாங்க அனுமதி வழங்கப்பட்டிருப்பினும் ரூபாய் 61.86 இலட்சம் பெறுமானமுள்ள பங்குகளை பொதுமக்களே வாங்கியுள்ளனர். எஞ்சியுள்ள ரூ. 5.34 இலட்சம் மதிப்புள்ள பங்குகள் நிறுவனத்தால் வாங்கப்பட்டது. அதில் ரூ. 3.84 இலட்சம் தொகையாக வழங்கப்பட்டுள்ளது.

[1978 மார்ச் 22]

14-3-1978 வரை தமிழ்நாடு தொழில் முன்னேற்ற நிறுவனம் (சிப்காட்) அளித்த நிதியுதவி IX இணைப்பில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

(8) 1978-79 வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் அரசு சிப்காட்டிற்கு கீழே விவரித்துள்ளவாறு ரூ. 225 இலட்சம் நிதி ஒதுக்கியுள்ளது.

(ரூபாய்

இலட்சத்தில்)

விற்பனை வரிக் கடன்	150
தவணைக் கடன்	50
பங்கு மூலதனம்	25
மொத்தம்	225

தமிழ்நாடு தொழில் முதலீட்டு நிறுவனம்

இந்தியாவில் மாநில அளவில் அமைந்துள்ள நிதியுதவும் நிறுவனங்களில் முன்னோடியாகத் திகழ்வது தமிழ்நாடு தொழில் முதலீட்டு நிறுவனம் ஆகும். இது தமிழ்நாட்டின் தொழில் வளர்ச்சிக்கு ஆக்கமும் ஊக்கமும் அளிக்கும் தலையாய நோக்கத்துடன், இந்திய நிறுவனங்கள் சட்டத்தின் கீழ் 1949 ஆம் ஆண்டில் நிறுவப்பட்டது. இதனைக்கருத்தில் கொண்டு, இந்நிறுவனம், தொழில் நிறுவனங்களுக்கு முக்கியமாக நிரந்தர சொத்துக்களான நிலம், கட்டிடங்கள், இயந்திரங்கள் ஆகியவற்றை வாங்குவதற்கு நீண்ட கால, நடுத்தரக்கால கடன்களை வழங்குகிறது. தொழில் நிறுவனங்கள் வெளியிடும் பங்குகள், கடனீட்டுப்பத்திரங்கள் இவைகளுக்கு உத்தரவாதம் அளிக்கிறது. மேலும், தவணை முறையில் இயந்திரங்கள் வாங்குவதற்காகத் தொழில் நிறுவனங்கள் செய்துகொண்ட ஒப்பந்தங்களுக்கு உத்தரவாதம்/எதிர் உத்தரவாதம் அளிக்கிறது. இந்நிறுவனம், கிராமப் பகுதிகளில் பணியாற்றும் மருத்துவர்களுக்கும், போக்குவரத்து வாகன உரிமையாளர்களுக்கும் ஒட்டல் உரிமையாளர்களுக்கும் உதவி புரிகின்றது. தொழிற்சாலைகளை புதிதாக

978 மார்ச் 22]

ஆரம்பிப்பதற்கு மட்டும் அல்லாமல், ஏற்கெனவே செயல்பட்டு வருகின்ற தொழிற்சாலைகளை விரிவுபடுத்தவும், நவீன முறையில் மாற்றி அமைக்கவும், தொழில்களை பல் திறப்படுத்துவதற்கும் நிதி உதவி அளிக்கிறது. அண்மையில், இது, தனது பணிகளை விரிவுபடுத்தி, அவற்றை பல்திறப்படுத்தியுள்ளது. இதன்மூலம் சிறுதொழில் நிறுவனங்களுக்கும், பின்தங்கிய பகுதிகளில் அமைக்கப்படும் தொழிற் பிரிவுகளுக்கும், தொழில் வினைஞர்களுக்கும் தொழில் நுட்ப முனைவோர் திட்டம் என்னும் சிறப்புத் திட்டத்தின்கீழ் அதிக நிதியுதவி அளிக்கிறது. தொழில் நுட்ப உத்திகள், இயந்திரப் பாகங்கள், உதிரிப் பாகங்கள் முதலியவை உட்பட இயந்திரங்களையும் சாதனங்களையும் வெளிநாடுகளிலிருந்து இறக்குமதி செய்ய தமிழ்நாடு தொழில் முதலீட்டு நிறுவனம், உலக வங்கியின் மூலமாக அந்நியச் செலாவணி கடன் உதவியும் வழங்குகிறது.

2. பொறுப்பு வரையறுக்கப்பட்ட ஒரு நிறுவனத்திற்கு அல்லது ஒரு கூட்டுறவுச் சங்கத்திற்கு உயரளவு ரூபாய் முப்பது இலட்சம் வரையிலும், பங்குதாரர்கள் உரிமை நிறுவனம் அல்லது ஒரே உரிமையாளர் நிறுவனத்திற்கு ரூ. 15 இலட்சம் வரையிலும் கடன் உதவி செய்கிறது. மேலும், காலம் தாழ்த்திக் தொகையளிக்கும் அடிப்படையில் உயரளவு முப்பது இலட்சம் ரூபாய் வரை கடன் பெறவும் இத் தொழில் நிறுவனங்களுக்கு உத்தரவாதம் அளிக்க வகையுண்டு. மேலும், இருபத்தைந்து இலட்சம் ரூபாய் அல்லது தொழிலை உருவாக்குவோர் அளிக்கும் தொகைக்குச் சமமான ஒரு தொகை அல்லது பொதுமக்களின் பங்கு மூலதனத்தில் 25 சதவீதம், இவற்றில் எது குறைவான தொகையோ அதை இந்நிறுவனம் கூட்டுப் பங்கு நிறுவனங்களுக்குக் கடன் பத்திரங்களாகவும், நேரடிப்பங்குகளாகவும் வழங்கப்படலாம். பொதுவாக எந்த ஒரு நிறுவனத்திற்கும் ரூ. 60 இலட்சத்திற்கு மேல் நிதி உதவியளிக்கப்படுவதில்லை. இந்நிறுவனத்தால் அளிக்கப்படும் நிதி உதவியின் குறைந்த பட்ச அளவு ரூபாய் 10,000.

3. இந்நிறுவனம் தமிழ்நாட்டிலும், மத்திய அரசின் நேரடிப்பொறுப்பிலுள்ள பாண்டிச்சேரியிலும் பெருவாரியான தொழில் நிறுவனங்களுக்கு நிதி உதவி அளிக்கிறது. இந்நிறுவனம் ஆரம்ப காலத்தில், குறிப்பாகத் தமிழ்நாட்டில் தொழில் உருவாவதற்குத் தேவைப்படும் மூலதனம் மிகவும் பற்றாக்குறையாக இருந்த காலத்தில் தொழில் நிறுவனங்களின் பங்கு மூலதனத்திற்கு ஏராளமாக

[1978 மார்ச் 22]

நிதியுதவி அளித்தது. பின்னர் அண்மைக் காலத்தில் தொழில் நிறுவனங்களுக்குக் கடன் வழங்குவதன் மூலம் இந்நிறுவனம் தனது பணியைப் பலவகையிலும் விரிவுபடுத்தியுள்ளது.

4. தொடங்கியதிலிருந்து 31-12-1977 வரையில், பல்வேறு தொழில் நிறுவனங்களுக்கு இந்நிறுவனம் அனுமதித்த, வழங்கிய கடன்தொகை பற்றிய விவர அறிக்கை இணைப்பு XIII-ல் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. இந்நிறுவனம் கடந்த பத்தாண்டுகளில் தொழிற்சாலைகளுக்கு தொழில் வாரியாக அனுமதி அளித்த தொகைகள், வழங்கிய தொகைகள் பற்றிய விவரங்கள் இணைப்பு XIV-ல் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. கடந்த ஐந்து ஆண்டுகளாக பங்குகளுக்கு உத்தரவாதமளித்தல், காலம் தாழ்த்தித் தொகை கொடுப்பதற்காக இந்நிறுவனம் அளித்துள்ள உத்தரவாதம், இந்தியத் தொழில் வளர்ச்சி வங்கியிடமிருந்து இந்நிறுவனம் பெற்ற மறுநிதி உதவித் தொகை ஆகியவை பற்றிய விவரங்கள் முறையே இணைப்பு XV, XVI-ல் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. மேலும், கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளில், கடன் மனுக்களை அனுமதித்தல், வழங்குதல் ஆகிய இரு பணிகளிலும் இந்நிறுவனம் குறிப்பிடத்தக்க முன்னேற்றம் அடைந்துள்ளது.

5. 1977-78-ம் ஆண்டில் (ஏப்ரல் 1977-1978 ஜனவரி) இந்நிறுவனம் அனுமதித்த கடனுதவி பற்றிய விவரங்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன:—

கடன்கள்— (ரூபாய் இலட்சத்தில்)

ஒப்புதல் அளிக்கப்பட்டது

வழங்கப்பட்டது

நபர்கள்

தொகை

நபர்கள்

தொகை

314

10,89.20

282

7,32.27

பின் தங்கிய பகுதிகளுக்கு உதவி—

ஒப்புதல் அளிக்கப்பட்டது

வழங்கப்பட்டது.

நபர்கள்

தொகை

நபர்கள்

தொகை

171

6,04.32

127

4,80.69

1978 மார்ச் 22]

சிறுதொழில் பிரிவுகளுக்கு உதவி—

ஒப்புதல் அளிக்கப்பட்டது		வழங்கப்பட்டது	
நபர்கள்	தொகை	நபர்கள்	தொகை.
(ரூபாய் இலட்சத்தில்)		(ரூபாய் இலட்சத்தில்)	
266	4,96.24	239	2,91.25

சிறப்புத்திட்டத்தின் கீழ் அளிக்கப்பட்ட உதவி—

அளிக்கப்
பட்ட
தொகை.

நபர்கள்
எண்ணிக்கை.

(ரூபாய் இலட்சத்தில்)

1. அன்னியச் செலாவணிக் கடன்	2,24.85	17
2. தொழில் நுட்ப விளைஞர்கள்	38.13	32
3. பேருந்து உரிமையாளர்கள்	0.40	1
4. ஜெனரேட்டர் செட்கள்	33.94	18

இந்நிறுவனம், தொழில் நுட்ப விளைஞர்கள் கிராமங்களில் உள்ள மருத்துவர்கள், போக்குவரத்து வாகன உரிமையாளர்கள், உணவகங்களின் உரிமையாளர்கள் ஆகியோருக்குத் தாராளமாக நிதி உதவி அளிக்க பல சிறப்புத் திட்டங்களைச் செயல்படுத்தி வருகின்றது. கடந்த மூன்றாண்டுகளில், இச் சிறப்புத் திட்டங்களின்கீழ், இந்நிறுவனம் அனுமதி வழங்கிய தொகை, கொடுத்த தொகைகள் இணைப்பு XVII-ல் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

6. தமிழ்நாடு தொழில் முதலீட்டு நிறுவனத்திற்கு தனது பங்கு மூலதனமாக அரசு, 1978-79 ஆம் ஆண்டிற்கான வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் ரூ. 1 கோடி ஒதுக்கியுள்ளது.

[1978 மார்ச் 22]

தொழில்களுக்கு நிதி உதவி—

7. தொழில்களுக்கு நிதி உதவி அளிக்கவேண்டி, கடந்த இரு பதாண்டுகளில் மாநில அரசுத்துறைகளிலும், மத்திய அரசுத்துறையிலும் பல கடனுதவி நிறுவனங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் இந்நிறுவனங்களின் செயல்முறை பற்றிய ஆய்வு கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

இந்தியத் தொழில் வளர்ச்சி வங்கி (IDBI)—

8. மத்திய நிறுவனமான இவ்வங்கி பங்குத் தொகைகளுக்கு உத்திரவாதமளித்தல், கடனீட்டுறுதிப் பத்திரங்களுக்கு உத்திரவாதமளித்தல், தொழில் பிரிவுகளுக்கு காலக் கடன்களை வழங்குதல், ஆகியவற்றை மேற்கொண்டுள்ளது. எனினும் இவ்வங்கியின் முக்கிய நோக்கம் மாநில நிதி உதவி நிறுவனங்களின் அலுவல்களை ஒருங்கிணைத்து அவை கடன் வழங்க மறுநிதி உதவி செய்வதே ஆகும்.

இவ்வங்கி தொடங்கியது முதல் 1977 டிசம்பர் இறுதி வரை தமிழ்நாட்டிலுள்ள தொழிற் பிரிவுகளுக்கு நேரடியாக ரூ. 275.23 கோடி நிதி உதவி அளித்துள்ளது. தமிழ்நாட்டிலுள்ள தொழில்களுக்கு 1976 ஜூலைத் திங்கள் முதல் 1977 ஜூன் வரையில் அனுமதியளிக்கப்பட்ட தொகை ரூ. 72.50 கோடியாகும்.

இந்தியத் தொழில் கடன்-முதலீட்டு நிறுவனம் (ICICI)—

9. இந்நிறுவனம் தனியார் துறையில் அமைக்கப்பட்ட மற்றுமொரு வளர்ச்சி வங்கியாகும். தொழில்களுக்கு வெளி நாடுகளிலிருந்து கடன்களைப் பெற்றுத் தருவது இதன் நோக்கமாகும். தவிர பங்குத் தொகைகளுக்கும் கடனீட்டுறுதிப் பத்திரங்களுக்கும் உத்திரவாதமளித்தல் போன்ற பிற உதவிகளையும் அளிக்கிறது. இந்நிறுவனம், இந்தியா முழுவதிலுமுள்ள தொழில்களுக்கு 1977-ல் அளித்த நிதி உதவியை ரூபாய் 10,277 இலட்சமாகும். தமிழ்நாட்டிலுள்ள தொழில்களுக்கு அளித்த நிதி உதவி ரூ. 597 இலட்சமாகும்.

இந்திய தொழில் நிதி உதவி நிறுவனம் ()—

10. நாடாளுமன்றச் சட்டத்தின் மூலம் 1948 ஆம் ஆண்டு நிறுவப்பட்ட இந்நிறுவனம், பொதுவாகத் தொழில் பிரிவுகளுக்கும், குறிப்பாக நேசவாலைத் தொழிலுக்கும், சர்க்கரைத் தொழிலுக்கும் நீண்ட கால, நடுத்தரக் காலத்

1978 மார்ச் 22]

கடன்களை வழங்குகிறது. வட்டியில்லா பங்குகளுக்கும் முன்னுரிமைப் பங்குகளுக்கும் உத்திரவாதம் அளிக்கிறது. வெளிநாட்டிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்பட்ட இயந்திரங்களுக்குக் காலம் தாழ்த்தி தொகை செலுத்துவதற்கு உத்திரவாதமளிக்கிறது இந்நிறுவனம்.

இந்நிறுவனம் தமிழ்நாட்டில் 9 திட்டங்களுக்கு 1—7—77 முதல் 31—12—1977 வரை மொத்தம் ரூ. 8,76.13 இலட்சம் நிதியுதவி (நிகரம்) அளித்தது.

இந்திய ஆயுள் ஈட்டுறுதி நிறுவனம் (LIC) —

11. தொழில் வளர்ச்சியில் இந்திய ஆயுள் ஈட்டுறுதி நிறுவனத்தின் பணி குறிப்பிடத்தக்கதாகும். மக்களில் பெரும்பான்மையோரின் நீண்டகாலச் சேமிப்புகளை ஒருங்கு திரட்டுவதோடு, கவனமாகவும் திட்டமிட்டும் முதலீடு செய்வதன் மூலம் இந்த நிதி வாயில்களைச் சிக்கனமாகப் பயன்படுத்தி நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு உதவி புரிகிறது.

1976-77-ஆம் ஆண்டில் தென் மாநிலங்களில் இந்திய ஆயுள் ஈட்டுறுதி நிறுவனம் பிரிமியமாக வசூலித்த வகையில் (மாநில வாரியான) கிடைத்துள்ள வருவாய் விவரங்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன :—

மாநிலம்.

தொகை.

(ரூபாய் இலட்சத்தில்)

கருநாடகம்	..	..	..	..	4,243.23
ஆந்திரப் பிரதேசம்	..	..	..	..	4,343.25
தமிழ்நாடு (பாண்டிச்சேரி உட்பட)				..	5,166.73
கேரளம்	..	..	..	..	2,289.15
					16,042.36

இந்நிறுவனம் 1976-77-ல் தமிழ்நாட்டில் தொழில்களில் முதலீடு செய்த தொகை ரூ. 539.54 இலட்சமாகும்.

[1978 மார்ச் 22]

தமிழ்நாடு மாநிலக் கூட்டுறவு வங்கி அளிக்கும் உதவி—

12. தமிழ்நாடு மாநிலக் கூட்டுறவு வங்கி கூட்டுறவுத் துறையில் உள்ள தொழில் நிறுவனங்களுக்கும், குறிப்பாகத் தொழில் துறையில் கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலைகளுக்கும், கூட்டுறவு நூற்பாலைகளுக்கும் நிதி உதவி அளித்து வருகிறது.

கூட்டுறவு நூற்பாலைகளுக்கும், சர்க்கரை ஆலைகளுக்கும் இவ்வங்கி வழங்கிய காலக் கடன்களையும், திருப்பிச் செலுத்தப்பட்ட தொகை குறித்த விவரங்களையும் இணைப்பு XVIII-ல் உள்ள அட்டவணையில் காணலாம். மாநிலத்தில் உள்ள கூட்டுறவு நூற்பாலைகளுக்கும், சர்க்கரை ஆலைகளுக்கும், தமிழ்நாடு மாநிலக் கூட்டுறவு வங்கி வழங்கிய நடைமுறை மூலதனக் கடன்கள் பற்றிய விவரங்களை இணைப்பு XIX-ல் உள்ள அட்டவணையில் காணலாம்.

சர்க்கரைத் தொழில்

சர்க்கரைத் தொழில் வேளாண்மை சார்ந்த ஒரு தொழிலாக இருப்பதால் கிராமப் புறங்களில் வாழும் உழவர்களின் பொருளாதார வளர்ச்சியில் முக்கிய பங்கு வகிக்கிறது. முக்கியத்துவம் உடைய இத்தொழில் தமிழ்நாட்டில் கடந்த இருபதாண்டுகளில் நல்ல வளர்ச்சியைப் பெற்றுள்ளது. 1950 முதல் 1960 வரையிலான பத்தாண்டு காலத்தில் சர்க்கரை உற்பத்தித் துறையில் கூட்டுறவியக்கம் அடியெடுத்து வைத்தது. அடுத்த பத்தாண்டு காலத்தில் அதைத் தொடர்ந்து வளர்ச்சி பெறலாயிற்று. சர்க்கரை உற்பத்தித் தொழில், குறிப்பாகக் கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலைகள் உரிய முறையில் வளர்ந்து செயல்படுவதைத் தொடர்ந்து கவனித்து வரும் பொருட்டு தமிழ்நாடு அரசு, சர்க்கரைத் தொழில் இயக்குநர் அலுவலகத்தை 1969 அக்டோபரில் தோற்றுவித்தது. சர்க்கரைத் தொழில் தொடர்பான அனைத்து பணிகளையும் கவனிப்பது இந்த இயக்குநர் அலுவலகத்தின் பணியாகும். இந்த இயக்குநர் அலுவலகம், குறிப்பாக கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலைகள் ஒருங்கிணைந்து செயல்படச் செய்வது, மேற்பார்வையிடுவது ஆகிய பணிகளைச் செய்து வருகின்றது. இதற்காக தமிழ்நாட்டில் உள்ள கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலைகள் அனைத்தின் தொடர்பாகவும், கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் பதிவாளருடைய அதிகாரங்கள் அனைத்தும் சர்க்கரைத் தொழில் இயக்குநருக்கு அளிக்கப்பட்டுள்ளன.

1978 மார்ச் 22]

2. இந்த ஆய்வில், 1976-77 ஆம் சர்க்கரைத் தொழில் ஆண்டின் (1976ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் முதல் 1977 ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் முடிய) சாதனைகள், முந்திய ஆண்டான 1975-76 இல் நிகழ்த்தப் பெற்ற சாதனைகளுடன் ஒப்பிட்டு விளக்கப்படுகின்றன. மேலும், 1977-78ஆம் சர்க்கரைத் தொழில் ஆண்டின் திட்டங்கள் பற்றிய சுருக்கக் குறிப்பும் தரப்படுகின்றது. ஆய்வுக்குரிய ஆண்டில் தமிழ்நாட்டில் 21 சர்க்கரை ஆலைகள் இருந்தன. அவற்றுள் 10 ஆலைகள் தனியார் நிறுவனங்களைச் சேர்ந்தவை; 9 ஆலைகள் கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலைகள் ஆகும். எஞ்சிய இரண்டும் பொதுத் துறையைச் சேர்ந்த சர்க்கரை ஆலைகள் ஆகும். இம்மாநிலத்தில் உள்ள சர்க்கரை ஆலைகளின் உரிமம் வழங்கப்பட்ட உற்பத்தித்திறன், நிறுவிய நிலை உற்பத்தித் திறன் ஆகியவை குறித்த விவரங்கள், பின்னால் இணைப்பு XXI-ல் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

கரும்பு பயிரிடல்.

3. மற்ற மாநிலங்களுடன் ஒப்பிட, தமிழ்நாடு சர்க்கரைத் தொழில் துறைக்குப் புதியதுதான், என்றாலும் இத்துறையில் இம்மாநிலம் படிப்படியாக முன்னேறி வருகின்றது. இந்தியாவில் பெருமளவில் சர்க்கரை உற்பத்தி செய்கிற மாநிலங்களுடன் ஒப்பிட, தமிழ்நாட்டின் சாதனை ஊக்கமளிப்பதாக உள்ளது. தமிழ்நாட்டில் கரும்பு பயிரிடப் படும் பரப்பளவைப் பொறுத்தவரை, ஆண்டுதோறும் அதே அளவிற்குக் குறையாமல் பார்த்துக் கொள்வது மட்டுமின்றி, சில ஆண்டுகளில் பரப்பளவில் அதிகமாகவும் பயிரிடப் படுகிறது. தமிழ்நாட்டில் சர்க்கரைத் தொழில் சிறந்த சாதனையைப் புரிந்திட உதவிய அம்சங்கள் பின் வருவன : இந்திய அரசு வரையறுத்த சட்டபூர்வ விலைக்குச் சற்றுக்கூடுதலாகவே அமைந்த விலை கரும்புபயிரிடுவோருக்கு உடனுக்குடன் வழங்கப்படுகிறது; சர்க்கரை ஆலைகளுக்கும் கரும்புபயிரிடுவோருக்கு மிடையே பொதுவாக நல்லுறவு நிலவுகிறது. கரும்பு பயிரிடுவதற்காக ஆலைகள் கணிசமான ஊக்க உதவித் தொகைகள் வழங்குகின்றன. 1974-75 முதல் 1976-77 வரையில் கரும்புக்கு இந்திய அரசு வரையறுத்த விலை, தமிழ்நாடு அரசு பரிந்துரைத்த விலை, இறுதியாக சர்க்கரை ஆலைகள் வழங்கிய விலைகள் ஆகியன இணைப்பு XXII-இல் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

தமிழ்நாட்டில், கரும்பு பயிரிடப்பட்ட பரப்பு, கரும்பு உற்பத்தி, சர்க்கரை ஆலைகள் பிழிந்த கரும்பு ஆகியவற்றின் விவரங்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன :—

ஆண்டு.	கரும்பு பயிரிட்ட பரப்பு. (1000 ஹெக் டேரில்).	விளைவித்த கரும்பின் அளவு. (1000 டன்களில்).	ஆலைகள் பிழிந்த கரும்பின் அளவு. (1000 டன் களில்.)	மொத்த உற்பத்தியில் ஆலைகள் பிழிந்த அளவு சதவீதம்.	ஹெக் டேருக்கு சராசரி விளைச்சல். (டன்களில்).
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
1968-69	172	14,024	4,169	30	81.53
1969-70	139	10,916	3,656	34	78.53
1970-71	114	9,391	3,326	35	82.38
1971-72	117	10,357	3,236	31	88.52
1972-73	144	12,113	4,008	33	84.12
1973-74	186	18,183	5,287	29	97.76
1974-75	160	14,593	4,556	31	91.21
1975-76	128	11,936	1,969	17	93.25
1976-77	133	13,162	3,791	29	98.96

1978 மார்ச் 22]

சர்க்கரை ஆலைகளின் சாதனை.

4. தமிழ்நாட்டில், நான்காவது ஐந்தாண்டுத்திட்டகாலம் முழுவதும், குறிப்பாக 1973-74 ஆம் ஆண்டில், சர்க்கரைத் தொழில் குறிப்பிடத்தக்க சிறந்த சாதனையைப் புரிந்திருந்தது. ஆனால், மாநிலம் முழுவதும் முன்னொரு போதும் கண்டிராத அளவு வறட்சி நிலவிய காரணத்தினால் 1975-76, 1976-77 ஆம் ஆண்டுகளில் இத்தொழில் பின்னடைவு கண்டது. 1974-75 ஆம் ஆண்டில் கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலைகள் பிழிந்த அரவைத் திறன் (Capacity Utilisation) 88.15 சதவீதம் ஆகும்; இந்த சதவீதம் 1975-76-ல் 44.02 சதவீதமாகக் குறைந்தது. 1976-77-ல் கரும்பு வளர்ச்சி நடவடிக்கைகள் குறித்து எடுக்கப்பட்ட ஒருமித்த முயற்சி காரணமாக அரவைத்திறன் கணிசமான அளவு (70.83 சதவீதம்) முன்னேற்றமடைந்தது. 1974-75 ஆம் ஆண்டு முதல் 1976-77 ஆம் ஆண்டுவரையில் சர்க்கரை ஆலைகளின் சாதனைகளைக்காட்டும் விவரங்கள் இணைப்பு XXIII இல் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

கரும்பு விலை.

5. இந்திய அரசு தற்போது கரும்புக்கு வரையறுத்துள்ள குறைந்த அளவு விலையானது இம்மாநிலத்தில் கரும்பு பயிரிடுவோரை ஊக்குவிப்பதாக அமையவில்லை. கரும்பு பயிரிடுவதற்காகவும் செலவு உயர்ந்துள்ளதையொட்டி கரும்பு பயிரிடுவோருக்கு ஆதாயமளிக்கக் கூடியதாக இருக்கும் வகையில், கரும்புக்கு நடப்புக்கொத்த விலைகளை வரையறுக்குமாறு மாநில அரசு, வேளாண்மை விளை பொருள் விலைகள் குழுவிற்கும் இந்திய அரசுக்கும் பரிவுரை செய்துள்ளது. 1976-77-ல் சர்க்கரைச் சத்து 8.5 சதவீதம் அளவுள்ள கரும்பிற்கு டன் ஒன்றுக்கு விலை ரூ. 125 அளிக்கலாம் என்று மாநில அரசு பரிந்துரைத்திருந்தது. ஆனால், இந்திய அரசு டன் ஒன்றுக்கு விலை ரூ. 85 மட்டுமே என வரையறுத்தது. கரும்புக்குப் போட்டியாகப் பயிரிடப்படுகின்ற வாழைக்கும் நெல்லுக்கும் அளிக் கப்படும் விலையுடன் கரும்பிற்கு அளிக்கப்படும் விலையை ஒப்பிட்டால், கரும்பு பயிரிடுவோருக்குக் கிடைக்கும் ஆதாயம் குறைவு என்பதால் இந்த விலை போதுமானதல்ல என்று கருதப்பட்டது. 1977-78 ஆம் ஆண்டிலும், சர்க்கரைச் சத்து 8.5 சதவீதம் உள்ள கரும்பிற்கு டன் ஒன்றுக்கு விலை ரூ. 125 அளிக்கலாம் என்று மாநில அரசு பரிவுரை செய்தது. இந்திய அரசு 1977-78 ஆம் ஆண்டுக்கும்

[1978 மார்ச் 22]

(முந்திய ஆண்டில் வரையறுத்த) அதே குறைந்த அளவு விலையை, அதாவது டன் ஒன்றுக்கு ரூ. 85 என வரையறுத்தது. ஆனால், அதே சமயத்தில் கரும்பு பயிரிடுவோரின் நலனைப் பாதுகாக்க, 1977-78 ஆம் ஆண்டில் கரும்புக்கு கொடுக்கப்படும் விலை ஏறத்தாழ முந்திய ஆண்டில் கொடுத்த விலையின் அளவிற்கே இருத்தல் நலம் என்று தனது கொள்கையை இந்திய அரசு அறிவித்துள்ளது. எனினும் கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலைகள், கரும்பிற்கு இந்திய அரசு வரையறுத்த விலைக்குக் கூடுதலாகவே கவர்ச்சிகரமான விலைகளைக் கொடுத்து வருகின்றன. இது பற்றிய விவரங்களை இணைப்பு XXII இல் காணலாம்.

சர்க்கரை விலை.

6. இந்திய அரசு ஆண்டுதோறும் சர்க்கரைக்குரிய விலையை வரையறுக்கிறது. இன்றியமையாப் பண்டங்கள் சட்டத்தின் 3 (3-C) பிரிவில் விதித்துள்ள விதிகளுக்கு ஒத்த வகையில் சர்க்கரை விலை வரையறுக்கப்பட வேண்டும், அவ்வாறு வரையறுக்கையில் கீழ்க்காணும் கருத்துக்களைக் கருதிப்பார்த்து வரையறுக்க வேண்டும் :—

(அ) கரும்புக்கு வரையறுக்கப்பட்டுள்ள குறைந்த அளவு விலை ;

(இ) சர்க்கரை உற்பத்திச் செலவு ;

(உ) அதற்குச் செலுத்தப்பட்ட, செலுத்தப்படத் தக்க தீர்வை அல்லது வரி இருப்பின் அது ;

(எ) சர்க்கரை உற்பத்தித் தொழிலில் முதலீடு செய்யப்பட்ட முதலுக்கு நியாயமான ஆதாயத்தைப் பெறுதல்.

இவை தவிர, கரும்பு பயிரிடும் காலம், சர்க்கரை தயாரிப்புக்காலம் முதலியவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு விலைகள் நிர்ணயக் குழு (Tariff Commission) தயாரித்த செலவு விவர அட்டவணையும் (Cost Schedule) கருத்தில் கொள்ளப்பட வேண்டும். பெரும்பாலும் ஒவ்வோராண்டும் தமிழ்நாட்டுக்குக் குறைந்த விலையே அளிக்கப்பட்டு வந்துள்

1978 மார்ச் 22]

எது. ஊதியம், வரி, எரிபொருள், உதிரிப் பாகங்கள், சாக்கு இவற்றின் விலை, வட்டி வீதம், கரும்பின் விலை ஆகிய ஒவ்வொரு இனமும் உயர்ந்துள்ளபடியால் சர்க்கரை உற்பத்திச் செலவு உயர்ந்துள்ளது. எடுத்துக்காட்டாக, 1975-76 ஆம் ஆண்டுக்கு இறுதியாக வரையறுக்கப்பட்ட விலை குவிண்டால் ஒன்றுக்கு ரூபாய் 178.13 ஆகும். 1976-77, 1977-78 ஆகிய ஆண்டுகளுக்கும் கூட அதே விலைதான் வரையறுக்கப்பட்டது. விலையை வரையறுப்பது குறித்து இந்திய அரசு பின்பற்றுகிற முறைகளுக்கிணங்க வரையறுத்தாலும்கூட 1977-78 ஆம் ஆண்டுக்குரிய விலை குவிண்டால் ஒன்றுக்கு ஏறத்தாழ ரூ. 214.91 ஆக இருக்க வேண்டும். சர்க்கரைக்கு இது போல ஆதாயமளிக்காத விலைகளை வரையறுத்த காரணத்தால், எல்லா சர்க்கரை ஆலைகளுக்கும் பெருமளவில் நட்டம் ஏற்படும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது; இதனால், அவை கரும்புக்கு ஆதாயமளிக்கக்கூடிய விலையை அளிக்கும் திறனும் கூட மோசமாகப் பாதிக்கப்படும். இத்தகைய நிலைமை தொடருமானால் தமிழ்நாட்டில் சர்க்கரைத் தொழில் வளர்ச்சி பெறுவது இயலாது. இது பற்றி மாநில அரசு தொடர்ந்து மத்திய அரசுக்கு எடுத்துக் கூறி வருகின்றது. தனியார் ஆலைகள் சிலர் இது பற்றி வழக்கு மன்றம் சென்றுள்ளதாகவும் தெரிகின்றது.

சர்க்கரை ஆராய்ச்சி நிலையம்.

7. சர்க்கரை ஆராய்ச்சி நிலையத்தை அமைக்க சம்பந்தப்பட்ட தொழில் முனைவர்களுடன் கலந்து பேசி வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன.

8. 1975-76, 1976-77 ஆம் ஆண்டுகளில் தமிழ்நாட்டில் வறட்சி நிலவியதன் காரணமாக சர்க்கரைத் தொழிலின் முன்னேற்றம் பாதிக்கப்பட்டது. அதன் பிறகு இத்தொழில் முன்னேற்றமடைந்து வந்தது. ஆனால் மறுபடியும் தமிழ்நாட்டில் 1977 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் இதுவரை கண்டிராத அளவில் புயல், வெள்ளம் வந்து சின்னப்பின்னப் படுத்தி விட்டது. 1976-77-ல் கரும்பு பிழிந்த அளவு

[1978 மார்ச் 22]

சர்க்கரை உற்பத்தியின் அளவுகளும், 1977-78-ல் எதிர்பார்க்கப்படும் இவற்றின் அளவுகளும் கீழே தரப்படுகின்றன:—

	1976-77-ல் பிழியப்பட்ட கரும்பின் அளவு.	1977-78-ல் பிழிய எதிர் பார்க்கப்படும் கரும்பின் அளவு
	(லட்சம் டன்களில்.)	
கூட்டுறவுத் துறை	14.86	20.70
தனியார் துறை	22.65	21.55
அரசுத் துறை	0.40	2.20
மொத்தம்	37.91	44.45

	1976-77-ல் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட சர்க்கரையின் அளவு.	1977-78-ல் உற்பத்தி செய்ய எதிர்பார்க்க கப்படும் சர்க்கரையின் அளவு.
	(லட்சம் டன்களில்.)	
கூட்டுறவுத்துறை	1.33	1.82
தனியார் துறை	1.85	1.73
அரசுத்துறை	0.04	0.19
மொத்தம்	3.22	3.74

1978 மார்ச் 22

விரிவுபடுத்தும் திட்டமும் புதிய ஆலைகளைத் தொடங்குவதும்

9. தற்போதுள்ள கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலைகளில் 5 ஆலைகள் சாறு பிழியும் திறனளவை விரிவுபடுத்திக்கொள்ள உரிமம் பெற்றன. அதன் விவரம் வருமாறு:—

கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலையின் பெயர்.	ஆரம்பத்தில் திறன்.	விரிவு படுத்தப் படும் திறன்.	தோராய செலவு (ரூபாய் லட்சத்தில்.)
(1)	(2)	(3)	(4)
(நாள் ஒன்றுக்கு டன்களில்)			
1. அமராவதி ..	1,250	2,000	275
2. மதுராந்தகம் ..	1,000	1,750	250
3. கள்ளக்குறிச்சி ..	1,250	2,000	285
4. சேலம் ..	1,750	2,500	140
5. நேஷனல் ..	1,000	1,500	195

நேஷனல் சர்க்கரை ஆலை தவிர மற்ற எல்லாக் கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலைகளும் 1977-78 ஆம் ஆண்டிலிருந்து விரிவுபடுத்தப்பட்ட திறனளவில் சாறு பிழியத் தொடங்கியுள்ளன. நேஷனல் கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலை 1978-79 ஆம் ஆண்டிலிருந்து விரிவுபடுத்தப்பட்ட திறனளவில் சர்க்கரை உற்பத்தி செய்யும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. புதிய கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலைகளான வேலூர் கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலை, திருப்பத்தூர் கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலையும், 1976-77-ல் சோதனை முறையில் சாறு பிழியத் தொடங்கின. இவை ஒவ்வொன்றும் நாள் ஒன்றுக்கு 1,250 டன் கரும்பை பிழியும் திறன் கொண்டவையாகும்.

தமிழ்நாடு சர்க்கரை உற்பத்தி நிறுவனம் (TASCO)

10. சர்க்கரை ஆலைகள் பொதுத்துறையில் நிறுவவேண்டுமென்று, அரசு 1974 ஆம் ஆண்டில் எடுத்த முடிவின்படி, தமிழ்நாடு சர்க்கரை உற்பத்தி நிறுவனம் அமைக்கப்பட்டது. தஞ்சாவூர், பெரம்பலூர், சங்கரன்கோயில், திருக்கோயிலூர், சிவகங்கை ஆகிய பகுதிகளில் 5 சர்க்கரை ஆலைகள் அமைக்க இந்நிறுவனம் உரிமங்களைப் பெற்றது. கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்தில் ஒரு கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலை அமைப்ப

1978 மார்ச் 22

தற்கான உரிமம் தமிழ்நாடு சர்க்கரை உற்பத்தி நிறுவனத்திற்கு மாற்றப்பட்டது. தஞ்சாவூர் அருகில் அமைக்கப்பட்ட ஆலை 1976-77 ஆம் ஆண்டில் சோதனை முறையில் சாறு பிழியும் பணியைத் தொடங்கியது. திருச்சி மாவட்டம் பெரம்பலூரில் அமைக்கப்பட்ட இரண்டாவது ஆலையில் இயந்திரங்கள் நிறுவப்பட்டு 2-2-1978-ல் சோதனை முறையிலான சாறுபிழியும் பணியைத் தொடங்கியது.

புதிய சர்க்கரை ஆலைகளை நிறுவுதல்.

11. 1974-ல் பொதுத்துறையில் சர்க்கரை ஆலைகளை அமைக்க அரசு முடிவு செய்தது. 1977-ல் இம்முடிவினை அரசு மறு பரிசீலனை செய்து, கூட்டுறவுத் துறையில் சர்க்கரை ஆலைகளை அமைப்பதில் உள்ள கீழ்க்கண்ட சாதகங்களைக் கருத்தில் கொண்டு, இனி புதிதாக நிறுவவிருக்கும் சர்க்கரை ஆலைகளை கூட்டுறவுத் துறையில் மட்டுமே நிறுவ வேண்டுமென்று அரசு முடிவு செய்தது.

(1) பொதுத்துறையில் அமைக்கப்படும் சர்க்கரை ஆலையைவிட, கூட்டுறவுத் துறையில் நிறுவப்படும் சர்க்கரை ஆலைகளில் அரசின் பங்காகிய நிதி ஒதுக்கீடு குறைந்த அளவில் மட்டுமே தேவைப்படும். இது தவிர தேசிய கூட்டுறவு வளர்ச்சி நிறுவனத்திடமிருந்து கடன் பெறலாம்.

(2) கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலைக்கு கரும்பு பயிரிடுவோரிடமிருந்து பெற வேண்டிய 10 சதவிகிதம் பங்குத் தொகையை எளிதாகப் பெறலாம்.

(3) கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலையில் சிறிய விவசாயிகளும் நேரடியாகப் பங்கு கொள்ளவும் வாய்ப்பு இருக்கிறது. அதன்படி, தென்னாற்காடு மாவட்டம், உளுந்தூர்பேட்டை வட்டத்தில் பெரிய செவலை கிராமத்தில் ஒரு புதிய கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலையை அமைக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது. இந்த ஆலை 1979-80 ஆம் ஆண்டு சர்க்கரை கிடைக்கும் காலத்தில் செயல்படத் தொடங்குமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இந்த ஆலையில் அரசின் பங்கு மூலதனத்திற்காக 1977-78 ஆம் ஆண்டில் ரூ. 160 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இந்தத் கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலையின் பங்கு மூலதனத்தில் முதலீடு செய்ய 1978-79 ஆம் ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் ரூ. 162 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

1978 மார்ச் 22

தமிழ்நாடு உப்பு நிறுவனம்.

இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த மிகவும் பின் தங்கிய பகுதியொன்றில், மொத்தம் ரூ. 145 லட்சம் முதலீட்டைக் கொண்டு 5,566 ஏக்கர் பரப்பில், மாரியூர்-வாலிநோக்கம் உப்பளம் அமைக்கப்படுகிறது. இத் திட்டத்தைச் செயற்படுத்தும் பொருட்டு, முதற்கண் ரூ. 50 லட்சம் அதிகாரமளிக்கப்பட்ட முதலீட்டுடன் தமிழ்நாடு உப்பு நிறுவனம் 1974 ஜூலைத் திங்கள் 22-ம் நாளில் நிறுவப்பட்டது. இந்த உப்பளத் தொகுதியில் 500 உப்பளங்களும் (Crystallisers) அவற்றுடன் உப்பு நீர்த் தேக்கங்களும் உப்புப் பாத்திகளும் (Condenser areas) இருக்கும். 1978 ஆம் ஆண்டில் இங்கு ஏறத்தாழ 20,000 டன் உப்பு உற்பத்தி செய்யப்படுமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இந்த உற்பத்தியளவு 1984 ஆம் ஆண்டில் 2,40,000 டன்னாக உயரக்கூடும். இத் திட்டத்தின்கீழ் மொத்தம் 1,000 பேருக்கு வேலைவாய்ப்பு கிடைக்கும்.

2. தமிழ்நாடு அரசு இதுவரை இந்த நிறுவனத்தின் பங்கு மூலதனத்தில் ரூபாய் 30 லட்சம் முதலீடு செய்துள்ளது. தமிழ்நாடு தொழில் முதலீட்டு நிறுவனத்தால் அனுமதிக்கப்பட்ட கடன் ரூபாய் 30 லட்சத்தில் இதுவரை ரூ. 18.75 லட்சம் பெறப்பட்டுள்ளது. தமிழ்நாடு தொழில் முன்னேற்ற நிறுவனத்திடமிருந்து ரூ. 2.50 லட்சம் உதவித் தொகையாகப் பெறப்பட்டுள்ளது.

3. உப்பளப் பகுதி முழுமைக்கும் எல்லை வரையறுக்கப்பட்டு, 24 கி. மீ. நீளத்துக்கு ரூ. 13 லட்சம் செலவில் அந்தப் பகுதியைச் சுற்றிலும் வரப்புகள் அமைத்து முடிக்கப்பட்டுள்ளது. 18 உப்பளங்கள் உப்பு உற்பத்திக்காகப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. 4ஆவது 5ஆவது தளங்களில் அமைந்துள்ள 165 ஏக்கர் நிலப்பரப்பும் சமன்படுத்தப்பட்டு உப்பளப் பாத்திகள் கட்டப்பட்டுள்ளன. மூன்று உப்பு நீர்த் தேக்கங்கள் பயனுக்குக் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளன. 1977 ஆம் ஆண்டில் ஏறத்தாழ 4,000 டன் உப்பு உற்பத்தி செய்யப்பட்டது. களப்பணி அலுவலகம், ஆய்வுக் கூடக் கட்டிடம், வானிலை ஆராய்ச்சிக் கூடம், தற்காலிக வண்டிக்கொட்டகை, நன்னீர் கிணறுகள் ஆகியவற்றைக் கட்டும் பணிகள் முடிவுற்றுள்ளன. கடலிலிருந்து பெருமளவில் உப்பு நீரைக் கொண்டுவருவதற்கு அவசியமான

1978 மார்ச் 22

விசையேற்றங்களும் இடைநிலை விசையேற்றங்களும் டிராக்டர்கள், இணைப்பு வண்டிகள் முதலியவையும் வாங்கப்பட்டுள்ளன. இந்நிறுவனம் இதுவரையில் இத் திட்டத்திற்காக சுமார் ரூ. 48 லட்சம் செலவிட்டுள்ளது:

4. உப்பு நிறுவனம் கீழ்க்காணும் பணிகளைச் செய்யக் கருதியுள்ளது—

(1) பெரிய, நடுத்தர அளவிலான உப்பு தொடர்பான பணிகளை நிறுவுவதற்கான தகுந்த இடங்களைக் கண்டுபிடித்தல், உப்பு, உப்பை அடிப்படையாகக் கொண்ட இரசாயனப் பொருட்கள் மற்றும் எல்லாவிதமான கடல் சார்புள்ள இரசாயனப் பொருட்கள் இவற்றினை உற்பத்தி செய்தல்:

(2) சிறு உப்பு உற்பத்தியாளர்களுக்கு அவர்களது பகுதிகளின் உப்பு வளர்ச்சிக்கு உறுதுணையாக இருத்தல், கடல் நீர் வழங்குதல், மேம்படுத்தல், உப்பு விற்பனைக்கு வசதிகள் செய்தல், கடன் வசதிகளைப் பெருக்குதல் போன்றவைகள்.

(3) உப்பு நிறுவனம் ஏனைய சிறு உப்பு உற்பத்தியாளர்களும் தயாரித்த உப்பை விற்பனை செய்தல்.

(4) உப்பு உற்பத்தியாளர்களுக்கு உப்பைப் பற்றியும் கடல் சார்புள்ள இரசாயனப் பொருட்களைப் பற்றியும் செய்திகள் கிடைக்குமாறு செய்ய ஒரு ஆலோசனை நிலையத்தை நிறுவுதல்.

நலிவுற்ற தொழிற் பிரிவுகள்

தொழிற் பிரிவுகள் தவறான நிர்வாகத்தாலோ, நிதி நெருக்கடியினாலோ, தொழில் நுட்பச் சிக்கல்களினாலோ நலிவுற்றிருப்பின், இயன்ற அளவுக்கு உதவி செய்வது தமிழ்நாடு அரசின் கொள்கையாகும். வேலை வாய்ப்பு இழப்பை தடுத்தல், பொது நிதி நிறுவனங்கள் செய்துள்ள முதலீடுகளுக்குப் பாதுகாப்பு அளித்தல், நிறுவுத்திறன் பயனற்றுப் போவதிலிருந்து தடுத்தல் ஆகிய நோக்கங்களுக்காக அரசு நலிவுற்ற ஆலைகளுக்கு உதவியளிக்கிறது. இதற்காக 1969 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு நிவாரண உதவி பெறுகிற நிறுவனங்கள் (சிறப்பு விதித்துறைகள்) சட்டத்தை அரசு இயற்றியது. வேலை வாய்ப்பின்மையைத் தடுக்க, அல்லது நிவாரணம் அளிக்க, நலிவுற்ற தொழிற் பிரிவை நடத்துவது இன்றியமையாத தேனக் கருதினால், தொழில் நிறுவனங்கள் தொடர்பான

1978 மார்ச் 22]

தொழில் நல்லுறவுகள், நிதிக் கடப்பாடுகள், இது போன்ற ஏனையவற்றைப் பொறுத்தவரையில் நலிவுற்ற ஆலைகளுக்குக் குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு அரசு பாதுகாப்பு அளிக்க இதனால் ஏதுவாகிறது.

2. இந்த சட்டத்தின் விதித் துறைகளை பின்வரும் நிறுவனங்களுக்கு இந்த அரசு பொருந்துமாறு செய்துள்ளது :—

- (1) சதர்ன் ஸ்டரக்சரல்ஸ் லிமிடெட், சென்னை.
- (2) சக்தி பைப்ஸ் லிமிடெட், சென்னை.
- (3) டெக்ஸ்டில் கம்பெனி லிமிடெட், கோயம்புத்தூர்.
- (4) டிராக் இண்டஸ்ட்ரீஸ் அண்டு காம்போனென்ட்ஸ் லிமிடெட், சென்னை.
- (5) லாஸ்கோ ஸ்டீல்ஸ் லிமிடெட், தொட்டம்பட்டி, தருமபுரி.
- (6) பிரிமியர் பெர்டிஸைர் லிமிடெட், தென் ஆற்காடு.
- (7) இந்தியா மீட்டர்ஸ் லிமிடெட், சென்னை.
- (8) சதர்ன் ஸ்விட்ச் கியர் லிமிடெட், சென்னை.
- (9) செளத் இந்தியா கிளாஸ் அண்டு எனாமல் ஒர்க்ஸ் லிமிடெட், சேலம்.
- (10) காவேரி ஸ்பின்னிங் அண்டு வீவிங் மில்ஸ், புதுக்கோட்டை.
- (11) ஜெனார்தனா மில்ஸ் லிமிடெட், கோயம்புத்தூர்.
- (12) ரவீந்திரா மில்ஸ் லிமிடெட், கோயம்புத்தூர்.
- (13) மது ஸ்பின்னிங் அண்டு வீவிங் மில்ஸ் லிமிடெட், கோயம்புத்தூர்.
- (14) ஸ்ரீ மீனாட்சி மில்ஸ் லிமிடெட், மதுரை.
- (15) பிரகாஷ் மில்ஸ் லிமிடெட், கோயம்புத்தூர்.
- (16) கோயம்புத்தூர் கமலா மில்ஸ் லிமிடெட், கோயம்புத்தூர்.
- (17) சோமசுந்தரம் சூப்பர் ஸ்பின்னிங் மில்ஸ், முத்தனேந்தல், இராமநாதபுரம் மாவட்டம்.

[1978 மார்ச் 22]

3. 1977-78 ஆம் ஆண்டில் இவைகளில் ஏழு கம்பெனிகள் முதல் முறையாக நிவாரண உதவி பெறுகிற நிறுவனங்களாக அறிவிக்கப்பட்டன. (அவை தொடர் எண் 8, 9, 12, 13, 15, 16, 17). ஒரு நிறுவனம் மீண்டும் தனித்தியங்கும் அளவிற்குப் புத்துயிர் பெறுவதற்கான திட்டம் அதனிடம் இருப்பதாகவும் பாதுகாப்பு வழங்கப்படும் காலத்தில் பழைய நிலைமைக்கு வர முடியும் என்பதை அந்த நிறுவனம் எடுத்துக்காட்டுவதைப் பொறுத்து நிறுவனத்திற்கு இந்தப் பாதுகாப்பு கொடுக்கப்படுகிறது.

4. அரசு பின்வரும் நிறுவனங்களுக்கு இயந்திரங்கள் வாங்கவும், நடைமுறை மூலதனத்திற்காகவும் கடன்கள், வழிவகை முன்பணங்கள் அளித்துள்ளது.

- (1) சதர்ன் ஸ்ட்ரக்சரல்ஸ் லிமிடெட், சென்னை.
- (2) சக்தி பைப்ஸ் லிமிடெட், சென்னை.
- (3) டெக்ஸ்டில் கம்பெனி லிமிடெட், கோயம்புத்தூர்.
- (4) லோட்டஸ் மில்ஸ், கோயம்புத்தூர்.

பவானி மில்ஸ் (ரூ. 25 லட்சம்), நாகம்மாள் மில்ஸ் (ரூ. 37.5 லட்சம்) ஆகியவைகளுக்கு வங்கி கடன் கொடுப்பதற்காக உத்திரவாதம் அளிக்கப்பட்டது. ஆனால் அந்த ஆலைகள் அதனைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளவில்லை. ஆகவே, உத்திரவாதம் அளித்து பிறப்பிக்கப்பட்ட ஆணைகள் ரத்து செய்யப்பட்டன.

5. பின்வரும் நிறுவனங்களுக்கு, அவற்றின் நடைமுறை மூலதனத்திற்காக, வங்கிகள் வழங்கிய கடன்களுக்கு மாநில அரசு உத்திரவாதம் அளித்துள்ளது:—

(ரூபாய்
இலட்சத்தில்).

(1) மது ஸ்பின்னிங் அண்டு வீவிங் மில்ஸ், கோயம்புத்தூர்.	34.33
(2) ரவீந்திரா மில்ஸ், கோயம்புத்தூர்.	15.00
(3) ஜனார்தனா மில்ஸ், கோயம்புத்தூர்.	50.00
(4) ஸ்ரீ சக்தி டெக்ஸ்டைல்ஸ்.	30.00
(5) கோயம்புத்தூர் கமலா மில்ஸ், கோயம்புத்தூர்.	30.00
(6) பிரகாஷ் மில்ஸ், கோயம்புத்தூர்.	45.00
(7) பின்னி லிமிடெட் (பி அண்டு சி மில்ஸ்).	100.00
(8) லோட்டஸ் மில்ஸ், கோயம்புத்தூர்.	75.00
(9) காவேரி ஸ்பின்னிங் அண்டு வீவிங் மில்ஸ் லிமிடெட், புதுக்கோட்டை.	57.71
(10) இந்தியா மீட்டர்ஸ்	47.00

1978 மார்ச் 22]

6. நலிந்த தொழிற்பிரிவுகள், விற்பனைவரி பாக்கிகளையும், பயன்படுத்திய மின்சாரத்திற்கான கட்டணங்களையும் சுலபத் தவணைகளில் கட்டவும் அரசு அனுமதி வழங்குகிறது. இத் தொழிற்பிரிவுகள் உற்பத்திசெய்யும் பொருட்களை மத்திய அரசு, மாநில அரசு நிறுவனங்கள் முதலியவற்றிற்கு எழுதி கேட்டு விற்பனை செய்யவும் அரசு உதவி செய்கிறது.

7. நலிவுற்ற பஞ்சாலைகள் கட்டவேண்டிய வைப்புநிதி, தொழிலாளர் ஈட்டுறுதி, கூடுதல் அகவிலைப்படியின் கட்டாய சேமிப்பு பாக்கிகளை ஓராண்டு காலத்திற்கு ஒத்தி வைக்க அனுமதி வழங்குமாறு மத்திய அரசை இவ்வரசு கேட்டுக் கொண்டுள்ளது. வருமான வரிப்பாக்கிகள் கட்டுவதை ஒத்திப் போடுவதற்கு அனுமதி அளிக்குமாறு சென்னை வருமானவரி ஆணையாளர் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளார். மத்திய அரசின் முடிவு எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

8. மின்சார மீட்டர்கள், மின்சார சாதனங்கள், மின்னழுத்த மாற்றிகள் முதலியவற்றை தயாரிப்பதற்காக இம் மாநிலத்தில் அமைக்கப்பட்ட இந்தியா மீட்டர்ஸ் நிறுவனம் நிர்வாகச் சீர் கேடுகளினால் 3 ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக மூடப்பட்டிருந்தது. வேலைவாய்ப்பு இழந்த தொழிலாளர்களுக்கு மீண்டும் வேலைவாய்ப்பு ஏற்படுத்தவும் செயல்படத் துவங்கிய பிறகு நல்ல முறையில் நிறுவனம் தொடர்ந்து நடக்கும் என்ற நம்பிக்கையாலும் இந்நிறுவனத்தை மீண்டும் செயல்பட புனரமைப்புத் திட்டம் வகுக்க மத்திய அரசு, நிதி நிறுவனங்கள், பாரத் ஹெவி எலக்ட்ரிகல்ஸ் ஆகியோருடன் நடந்த பேச்சு வார்த்தைகளில் இந்த அரசு முக்கிய பங்கேற்றது. இந்நிறுவனம் மீண்டும் 8-12-1977 முதல் செயல்படத் துவங்கியது. ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட புனரமைப்புத் திட்டத்தின்படி, பாரத் ஹெவி எலக்ட்ரிகல்ஸ் இந்தியா மீட்டர்ஸ் நிறுவனத்தின் நிர்வாகப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டுள்ளது. மேலும், தமிழ்நாடு மின் வாரியம் இந்நிறுவனத்திடமிருந்து முதலாண்டில் 50,000 மீட்டர்களும், அடுத்த நான்காண்டுகளுக்கு ஆண்டொன்றுக்கு 1,00,000 மீட்டர்களும் 25 சதவீதம் விலைச் சலுகையில் வாங்க வேண்டும் என்று அரசு ஆணை பிறப்பித்துள்ளது. இதுவரை இந்நிறுவனம் ஏறக்குறைய 22 ஆயிரம் மீட்டர்கள் தமிழ்நாடு மின்வாரியத்திற்கு வழங்கி இருக்கிறது. மேலும், தொழிலாளர்களுக்கும் நிர்வாகத்தினருக்கும் நடந்த பேச்சு வார்த்தை

[1978 மார்ச் 22]

களில் 1978-ம் ஆண்டு அக்டோபர் திங்களுக்குள் மொத்தம் 475 தொழிலாளர்கள் மீண்டும் வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப் படவேண்டும் என்று முடிவு செய்யப்பட்டது. அதற்கேற்ப இதுவரை 389 தொழிலாளர்கள் மீண்டும் வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றனர்.

9. சக்தி பைப்ஸ் லிமிடெட் நிறுவனத்தை பொறுத்த மட்டில் அதனை மாற்றி அமைத்து அதற்குப் புத்துயிர் அளிப்பது பற்றி மத்திய அரசுத் தொழில் துறை அமைச்சகம் பரிசீலித்து வருகிறது.

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை.

வியாழக்கிழமை, 1978 மார்ச் 23.

சென்னை செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள சட்டமன்றப் பேரவை மண்டபத்தில் காலை 9 மணியளவில் மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் திரு. முனு ஆதி அவர்கள் தலைமையில் பேரவை கூடியது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு பேரவை முன்னவர்.

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே

குறிப்பு:— தர் உரையின் தொடக்கத்தில் “உடுக்குறி இடம்பெற்றிருந்தால், உறுப்பினரால் அவ்வுரை சரிபார்க்கப்பெற்றது என்பதைக் குறிக்கும்.”

1. ஒழுங்குப் பிரச்சனைகள்.

(அ) முதல் ஒரு மணிநேரத்தில் வினாக்கள்-விடைகள் எடுத்துக்கொள்ளாமல் வேறு அலுவல்களை எடுத்துக் கொள்வது குறித்து.

திரு. துரை முருகன் : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். தலைவர் அவர்களே, இந்த அவையில் முதலில் கேள்வி நேரம் எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும். அதற்கு பிறகுதான் மற்ற காரியங் யங்களை எடுத்துக்கொள்வதானால் எடுத்துக்கொள்ளலாம். ஆகவே, முதலில் ஏன் கேள்விகளை எடுத்துக்கொள்ளாமல் முன்னவர் அவர்களை அறிக்கை அளிக்க அழைக்கிறீர்கள் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் அனுமதியோடுதான் இதைப் படிக்கிறேன் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(2) அரசினர் தீர்மானம்

விதி 22ஐத் தளர்த்தல்.

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : தலைவர் அவர்களே, ‘சட்டமன்றப் பேரவையில் முதல் ஒரு மணி நேரம் வினாக்கள்—விடைகள்’ என்றுள்ள சட்டமன்றப் பேரவை விதி 22-ஐ இன்று தளர்த்த வேண்டும்.” என்ற தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

[1978 மார்ச் 23]

(அ) முதல் ஒருமணி நேரத்தில் வினாக்கள்-விடைகள் எடுத்துக் கொள்ளாமல் வேறு அலுவல்களை எடுத்துக் கொள்வது குறித்து

(1) ஒழுங்குப் பிரச்சனைகள்—தொடர்ச்சி.

திரு. துரைமுருகன் : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். க்வஸ்டிள் ஹவர் இல்லாமல், கேள்விகளை எடுக்காமல் முன்னவர் அவர்களை அறிக்கை அளிக்க அழைத்தற்கு முதலில் பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் எழுப்பினேன். இப்போது நான் எழுப்பக் கூடிய ஒழுங்குப் பிரச்சனை, முதலில் கேள்வி நேரத்தை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அதற்குப் பிற்குதான் மற்றவைகளை எடுப்பது. இப்படி கேள்வி நேரத்தை ஒத்திவைப்பது என்பது இந்த அவைக்குத் தருகிற உரிமையை நீங்கள் பறிக்கிறீர்கள், என்று தான் பொருள். உறுப்பினர்கள் தெரிந்து கொள்ள வேண்டியவற்றைத் தெரிந்து கொள்ளமுடியாமல் போய்விடுகிறது இதன் காரணமாக.

ஆகவே, இந்த அமைச்சரவை இனிமேல் இப்படிச் செய்யக் கூடாது. வினாக்கள் நேரம் என்பது முக்கியமான ஒன்றாகும். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களைக் கலந்து கொண்டுதான் செய்கிறேன் என்று சொல்கிறார்கள். நான் சொல்கிறேன், எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களைக் கலந்துகொள்ளவில்லை என்பது தான். நான் சொல்கிறேன் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களைக் கலந்து கொண்டு இதைச் செய்யவில்லை என்று. அதைத்தான் நான் இங்கு சொல்லவிழைகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நேற்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் ப.உ.ச. அவர்களிடம்—எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் அவையிலே இல்லாததால்—நானே சொன்னேன், கலைஞர் அவர்களைப் பார்த்து இப்படி ஒரு முடிவு எடுத்திருக்கிறோம் என்று சொல்லுங்கள் என்று சொன்னேன், அவர்களிடம் சொல்லிவிட்டுத்தான் போனேன். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் அப்போது அவையில் இல்லாததால் ப.உ.ச. அவர்களிடம் சொன்னேன். ஏற்கனவே நம் அஜெண்டாவில் அரசினர் தீர்மானம் என் அச்சிடப்பட்டு வந்திருக்கிறது. கேள்விகள் வந்திருந்து அது திடீரென்று நிறுத்தப்பட்டிருந்தால் தாங்கள் எழுப்புகிற பிரச்சனை சரி. இன்றைய நிகழ்ச்சி நிரலில் அரசினர் தீர்மானம் என்று போட்டுத்தான் அது அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. கேள்விகள் என்று பேர்ட்டு அனுப்பி அது நிறுத்தப்பட்டிருக்குமானால் நீங்கள் கேட்கிறது சரி, ஆனால் இப்போது அந்தக் கேள்வியே இல்லை. கேள்வி நேரம் என்ற பிரச்சனையே இன்று எழுவதற்கு இல்லை, காரணம் கேள்விகள் என்று அச்சிட்டதான் உங்களுக்கு வரவில்லை.

திரு. துரை முருகன் : ப.உ.ச. அவர்களிடம் சொல்லி லைஞரிடம் சொல்லச் சொன்னேன் என்று சொல்கிறீர்கள். முன்னவரே பேசியிருக்கலாம் அல்லது தாங்களே பேசியிருக்கலாம் கலைஞர் அவர்களிடம். மெட்ராசில் என்ன டெலிபோன் இல்லையா